

ЧЕТВЪРТЪК, 26 НОЕМВРИ 2009 г.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА г-н WIELAND

Заместник-председател

1. Откриване на заседанието

(Заседанието се открива в 9,10 ч.)

2. Внесени документи: вж. протокола

3. Представяне на годишния доклад на Сметната палата – година 2008 (разискване)

Председател. – Следващата точка е представяне на годишния доклад на Сметната палата.

Витор Мануел да Силва Калдейра, *председател на Сметната палата.* – (EN) Г-н председател, уважаеми членове на Европейския парламент, госпожи и господа, за мен е чест, че имам възможност днес да взема участие във вашето разискване относно Годишния доклад на Европейската сметна палата относно изпълнението на бюджета за финансовата 2008 година, който вече представих пред Вас, г-н председател, и пред комисията по бюджетен контрол на 10 ноември.

Този годишен доклад съдържа четири основни послания.

Първо, Сметната палата изразява становище без резерви относно отчетите за втора поредна година. Палатата счита, че годишните отчети представят точно, във всички съществени аспекти, финансовото състояние, резултатите и паричните потоци на Европейския съюз в края на годината. С други думи, окончателният финансов отчет за 2008 г. дава вярна и честна представа, макар че следва да се отдели необходимото внимание за справяне със слабостите в системите на редица генерални дирекции на Комисията.

По отношение на законосъобразността и редовността на основните транзакции, второто основно послание е, че като цяло през последните години нивото на неправомерност на операциите се понижава, но в някои области остава твърде високо.

Както през предходни години, за 2008 г. Сметната палата изразява становище без резерви относно приходите и поетите задължения. Картината при плащанията обаче остава разнородна.

За групата политики „Административни и други разходи“ Сметната палата изразява становище без резерви, както през предишните години. Сметната палата изразява становище без резерви и за групата политики „Образование и гражданство“, като според оценката на Палатата процентът на грешката се понижава до под 2%. Този резултат се дължи главно на високия дял на авансовите плащания през 2008 г., чиито процент на риск от грешка е по-малък от този на междинните и окончателните плащания. Системите в тази област обаче трябва да се разглеждат като частично ефективни.

За групата политики „Земеделие и природни ресурси“ заключението на Сметната палата е, че с изключение на развитието на селските райони, плащанията във всички съществени аспекти, са законосъобразни и редовни. За първи път Сметната палата изразява становище с резерви, но то не е негативно. Като цяло процентът на грешка за тази група политики е под 2%, т.е. отбелязва понижение в сравнение с предходни години. Недостатъците в системите за надзор и контрол по отношение на развитието на селските райони допринасят съществено за това Сметната палата да оцени системите като цяло като частично ефективни.

Сметната палата изказва становище с резерви и за групата политики „Икономически и финансови въпроси“ поради открити грешки при транзакциите, извършени по Шестата рамкова програма за изследвания и технологично развитие.

За групите политики „Сближаване“, „Изследвания, енергетика и транспорт“ и „Външна помощ, развитие и разширяване“ Палатата продължава да изразява неблагоприятно становище, като счита, че са засегнати съществено от грешки, макар и в различна степен.

Групата политики „Сближаване“ остава най-сериозно засегната от грешки. Палатата счита, че поне 11% от възстановените през 2008 г. от общо 24,8 млрд. евро за програмния период 2000–2006 г. не е трябвало да бъдат възстановени.

Комисията заяви, че механизмите за корекция и възстановяване смекчават ефектите от грешките. Палатата обаче счита, че държавите-членки не предоставят достатъчно подробна и надеждна информация относно финансовите корекции в подкрепа на това твърдение. Палатата установи също така случаи, при които държави-членки заменят недопустими разходи, отхвърлени от Комисията, с нови недопустими разходи.

Що се отнася до програмния период 2007–2013 г., почти всички плащания са предварително финансиране, за което има относително малко условия. Ето защо е прекалено рано да се каже дали измененията в правилата или системите са допринесли за намаляване на процента на грешки. Въпреки това късното одобряване на описанията на системите на държавите-членки, оценките на съответствието и одитните стратегии забавиха изпълнението на бюджета и е възможно да повишат риска системите за контрол да не предотвратят или установят грешки в началната фаза.

Макар нивото на грешките в групата политики „Изследвания, енергетика и транспорт“ да остава високо, оздравителните мерки, предприети от Комисията, допринесоха за понижаването му. Въпреки това правните изисквания остават сложни и системите за контрол продължават да бъдат частично ефективни.

Плащанията за „Външна помощ, развитие и разширяване“ също остават засегнати съществено от грешки, като слабостите в системите за външна помощ и помощ за развитие са предимно на равнище изпълнителни органи и делегации.

Като цяло процентът на грешка явно намалява, но правните рамки остават сложни и при някои системи за контрол все още има проблеми. Ето защо за допълнителното понижаване на равнището на нередовните плащания ще е необходимо непрекъснато усъвършенстване на системите за надзор и контрол и по целесъобразност опростяване на правилата и нормите.

Третото ключово послание на годишния доклад е, че препоръките на Палатата от предходни години за подобряване на системите за надзор и контрол продължават да са в сила, тъй като съответните мерки са част от продължителен процес, при който минава време, преди те да могат да се считат за ефективни.

Справянето с констатираните от Палатата конкретни слабости в области, в които са установени повечето проблеми, част от които току-що очертах, остава приоритет.

Следва да продължим да отделяме специално внимание на подобряването на механизмите за финансови корекции и възстановяване в очакване на приключването на програмния период 2000–2006 г.

В допълнение Комисията следва да продължи да наблюдава ефективността на системите и да установи къде може да се постигне повече при съществуващите системи за контрол на разходите или къде би било целесъобразно да се обмисли преразглеждане на съответните програми или схеми.

На фона на тези преразглеждания законодателните органи и Комисията трябва да се опитат по-скоро да определят ниво на остатъчен риск от нередности, което системата може да достигне, т.е. допустим риск от грешка, отколкото да определят броя на проверките, които следва да се предприемат, както в момента.

Има граница на понижаване на нивото на нередности обаче, която може да се постигне чрез повишаване на ефективността на системите за надзор и контрол.

И така стигнах до четвъртото и последно основно послание на този годишен доклад. За да се постигне допълнително и устойчиво понижаване на равнището на нередовни плащания, опростяването трябва да остане приоритет. Областите, в които Палатата установява твърде високо ниво на грешки, са онези, в които има сложни и неясни правни изисквания като например правилата за допустимост. Пример за положени сериозни усилия за опростяване на разходните схеми е областта на земеделието, основната област, в която Палатата установи подобрене.

Палатата също така е на мнение, че добре обмислените правила и норми, които са лесни за тълкуване и прости за прилагане, не само понижават риска от грешки, но могат също да намалят цената на разходите за упражняване на контрол.

Въпреки това опростяването трябва да се извършва внимателно, за да се постигне добър баланс между опростяване и определяне на политическите цели, като се избягват нежелани странични ефекти и се извършват разходи само по предназначение.

Освен това, както беше подчертано и от Палатата, когато се преразглеждат или променят споразуменията за разходите на Европейския съюз опростяването следва да се извършва в унисон с принципите за яснота на целите, реализъм, прозрачност и отчетност. Предложенията, целящи преразглеждане на Финансовия регламент, новата финансова рамка и реформирания бюджет, ще предоставят възможност това да се осъществи по време на мандата на новата Комисия.

Влизането в сила на Договора от Лисабон ще доведе и до промени в управлението на фондовете на Европейския съюз и добросъвестното им използване, като подсили ролята на Парламента. Тези промени ще имат важни последици за работата на Палатата и следва да спомогнат за засилване на отчетността и прозрачността, като едновременно с това допринесат за изграждането на доверието на гражданите в институциите на Европейския съюз.

Г-н председател, уважаеми членове на Европейския парламент, във важен етап на обновление за Европейския съюз замислените промени ще предоставят отлична възможност за допълнително подобряване на финансовото му управление. Във време на обновление и реформи обаче е важно да си припомним поуките от миналото. Считаю, че Палатата играе жизненоважна роля при подобни обстоятелства, като предоставя доклади и дава становища, в които не само се посочват съществуващите проблеми, но и се отправят препоръки за бъдещето. Ето защо Палатата се надява да продължи да работи съвместно с партньорските институции, за да се оползотворят в най-голяма степен съществуващите възможности за по-нататъшно подобряване на финансовото управление в Европейския съюз.

Сийм Калас, *заместник-председател на Комисията*. – (EN) Г-н председател, Комисията приветства годишния доклад на Палатата за 2008 г. Вече имах възможността да благодаря на Палатата за доброто сътрудничество, на което се радвахме отново тази година. Имахме плодотворен диалог и докладът е много конструктивен.

Както току-що чухте, г-н Калдейра заяви, че нивото на неправомерност на операциите като цяло се понижава през последните години. Нещата започнаха наистина да се подобряват преди пет години и от 2004 г. „червената зона“, в която Палатата констатира повечето грешки, за които показва „червен картон“, е намаляла наполовина.

В доклада за 2008 г. за втора поредна година се изразява напълно категорично становище относно финансовите отчети. Това се дължи на значителните постижения в резултат на цялостната реформа и на преминаването към счетоводство на начислена основа.

Второ, за първи път земеделието като цяло става „чисто и зелено“. Заслутата за това със сигурност може да се припише на значителните усилия за опростяване, положени през последните години. Трето, групата политики, озаглавена „Образование и гражданство“ също става зелена.

Като цяло при изследванията се наблюдава подобрене и Палатата посочва, че нередностите са свързани най-вече с Шестата рамкова програма, което вдъхва надежди, че подобрената и опростена Седма рамкова програма ще доведе до по-добри резултати.

Отново, както и миналата година, Палатата не установи червена светлина за системите за управление и контрол. Освен това Палатата счита, че с или без резерви всички годишни доклади за дейността, изготвени от службите на Комисията, са приемливо уверение за това, че вътрешните системи за контрол гарантират законосъобразността и редовността на свързаните с отчетите операции. Иначе казано, докладът нагледно представя работата, която трябва да се свърши.

Сега „червената зона“ е около 30% и съответства на разходите за сближаване – единствената област, в която Палатата все още не е установила значителен напредък при нивото на неправомерност. Вероятно това трябваше да се очаква предвид факта, че през 2008 г. Палатата не одитира плащанията, извършени по подобрените системи, създадени за новия програмен период за 2007–2013 г. Във връзка с това Комисията отбелязва, че констатациите на Палатата относно сближаването до голяма степен съвпадат с нашата обща оценка.

За структурните фондове Комисията изразява резерви през 2008 г., поради недостатъци в системите за контрол на Белгия, Германия, Италия, Испания, България, Обединеното кралство, Франция, Полша и Люксембург. Комисията не се притеснява от прозрачността, когато става дума за това, къде се коренят системните проблеми. Имената на тези държави-членки бяха публикувани още през юни в обобщаващия доклад на Комисията.

Сметната палата ни припомня също така колко е важно всички държави-членки да предоставят изчерпателна и надеждна информация относно финансовите корекции. Това е необходимо, за да докажем, че многогодишните системи за контрол работят и да смекчим ефектите от установените грешки.

Палатата препоръчва също Комисията да продължи да полага усилия, за да получи увереност от годишните обобщения на всички държави-членки, както и от доброволни инициативи на някои държави-членки под формата на национални декларации или от Върховните одитни институции.

Комисията изразява съгласие, че очевидно трябва да можем да разчитаме на качествени данни от страна на държавите-членки. Виждаме подобрения, но с цел ускоряване на процеса обмисляме допълване на правното основание.

В заключение, Палатата подчертава колко е важно да има ясни цели, прозрачни и лесно разбираеми правила и ефективен надзор. По този начин рискът от грешки и разходите за осъществяване на контрол намаляват. Това обаче не е нещо, което се постига от днес за утре и, разбира се, предстоящите прегледи на бюджета, финансовата рамка и финансовия регламент, предоставят възможност, която не трябва да се пропуска.

Това, което трябва да направим сега, е да получим по-надеждна увереност от държавите-членки за структурните фондове, като продължим да полагаме усилия за опростяване на правилата. Това ще наложи допълнителни промени в законодателството, регламентиращо различните програми. В момента се провеждат консултации относно преразглеждането на Финансовия регламент и Комисията ще направи предложения през пролетта на 2010 г. Трябва също така заедно да определим приемливо съотношение между разходи и риск – т.нар. „допустим риск от грешка“.

В миналото Европейският парламент активно подкрепяше Комисията в усилията ѝ да получи положителни декларации за достоверност. Сега, когато усилията ни могат да бъдат оценени, се надявам, че все още можем да разчитаме на тази подкрепа, за да продължим напред.

Процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за финансовата 2008 година започва през последните дни от мандата на тази Комисия и се очаква да приключи през първите месеци от мандата на следващата. Призовавам ви да бъдем далновидни, независимо от факта, че тази процедура засяга бюджета за миналата година.

Ingeborg Gräßle, *от името на групата PPE*. – (DE) Г-н председател, г-н председател на Сметната палата, уважаеми членове на Комисията, днес е успешен ден за Сметната палата, но също така и за комисията по бюджетен контрол, за Европейската комисия и преди всичко за Вас, г-н Калас. Репутацията Ви е изключително добра, а не много от Вашите колеги биха могли да се похвалят с това.

През последните години станахме свидетели на безспорно подобрение при управлението на бюджета и финансите, а то се дължи на съветите и консултациите, предоставени от Сметната палата. Ето защо бих искала горещо да благодаря на Сметната палата и да ги поздравя за изготвените доклади, които са много лесно достъпни. Системата на светофара е добро решение, тъй като посредством нея се изпращат ясни послания. Успяхме да получим одобрението на всички, които използват тази система. Бих желала да благодаря също на съответните служби на Комисията за добре свършена работа и за това, че осъзнаха, че трябва да се направи нещо в тези области. Въпреки това 31% от бюджета все още са оцветени в червено. Със сигурност ще се съсредоточим върху това през следващите години.

Има някои области, които са в по-благоприятна позиция според класификацията на Сметната палата, например външната помощ. Знаем обаче, че външната помощ е в по-добра позиция само защото не е възможно да се контролира бюджетната помощ и защото използването на средства чрез ООН например е заслужило неодобрението на съответния генерален директор, а в доклада не се изразяват дори резерви по този въпрос. Ние ще се съсредоточим върху предстоящата процедура по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2008 г. за структурните фондове и външната помощ. Има над 5 000 позиции за външна помощ в делегациите и над 2 000 в генерална дирекция „Външни отношения“ и в отдела за помощ за развитие в Брюксел. Ще бъде добре този въпрос да се обсъди с новия член на Комисията, отговарящ за външните отношения.

При структурните фондове постигнахме добър напредък, като публично порицахме отговорните, но определено все още не сме извървели пътя докрай. Необходимо е проблемите в тази област да се отстраняват още при източника. Споменахте някои от нашите държави-членки и аз считам, че Комисията трябва значително да повиши усилията си по отношение на двете най-нови държави-членки – България и Румъния. В противен случай там ще имаме трайни проблеми. Липсата на стратегия от страна на Комисията за тези две държави предизвиква сериозно безпокойство. Необходима им е по-голяма подкрепа. В противен случай Европейският съюз като общност, основана на принципите на правовата държава, поема риска да престане да съществува.

Бих искала да ви поздравя и да ви кажа, че можете да разчитате на солидарността и изключително конструктивното сътрудничество на Европейската народна партия (Християндемократи) при процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета.

(Ръкопляскания)

Bogusław Liberadzki, *от името на групата S&D*. – (PL) Г-н председател, позволете ми подобно на г-жа Gräßle да започна, като засвидетелствам голямото си уважение към г-н Калас и Сметната палата за съществуващото сътрудничество, което на практика означава, че ако погледнем статистиката, виждаме ясно подобрение на управлението на бюджета, отчетността, годишните доклади и оценките с всяка изминала година. Виждаме също положените в тези области усилия, за да се гарантира, че прилаганите от нас бюджетни процедури са подходящи във всяко едно отношение. Второ, виждаме усилията, положени за постигане на съгласие относно области, в които наистина се налага подобрение, както и че впоследствие това е постигнато, като се започне с процедурите и се стигне до управлението, надзора, контрола и формата на окончателния доклад.

Особено обезпокоени сме за онези области, в които не се наблюдава съществено подобрение. Г-н Калдейра ги спомена в речта си. Бих искал да се върна към две от тях, които ми се струват особено важни. Първата е тази на кохезионните фондове и фондовете, свързани с регионалната политика. От наша гледна точка е изключително важно да получим отговори на два въпроса. Първо, защо не е постигнат напредък по изготвените и обявени от Комисията планове за възстановяване на неправилно изразходваните средства или най-малкото по изясняването на тези ситуации? Второ, беше заявено, че финансовата 2008 г. определено ще бъде по-успешна. Тя обаче беше същата като 2007 г. и следователно тези изявления останаха безрезултатни.

Имаме въпрос, който бихме искали да зададем при изслушването на членовете на Комисията, а именно, дали предвидените мерки се оказаха подходящи и коректни и валидни ли са все още направените изявления?

Приветстваме всякакъв вид опростяване, но това не означава да се приемат примитивни разпоредби. Одобряваме формулата за авансови плащания, защото улеснява държавите бенефициери при използването на средствата. В крайна сметка целта беше много ясна – средствата да стигнат до ползвателя, да се реализират очакваните ползи и това да стане навреме. Въпреки това изглежда, че особено през последните две години някои от фондовете са използвани от държави бенефициери за подобряване на текущото им положение относно бюджета, макар и не за изпълнението на дейности в областта, за която е предвидената финансова помощ.

Ето защо, макар да оценяваме високо посоката, в която се движим, изразяваме известни резерви относно някои области, които с огромно задоволство бихме обсъдили по време на изслушването на членовете на Комисията.

Luigi de Magistris, *от името на групата ALDE*. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, бих искал да поздравя и да благодаря на председателя на Сметната палата, с когото работихме ползотворно през този период.

Като председател на комисията по бюджетен контрол винаги съм твърдял, че ролята на Сметната палата е фундаментална, защото дейността на Палатата е в много чувствителен сектор, който хората от целия Европейски съюз наблюдават критично и с голям интерес, когато става въпрос за прозрачността, точността, законосъобразността на разходите и управлението на публичните фондове.

Считам, че днес следва още веднъж да се подчертае, че при осъществяване на дейността на Палатата независимостта и автономността ѝ винаги трябва да бъдат гарантирани. Това е от решаващо значение за извършването на правилни оценки и вземането на добри решения. По същия начин искаме от Палатата да даде възможност на Парламента и комисията по бюджетен контрол да вършат работата си възможно най-продуктивно.

Трябва да намерим подходящ баланс, позволяващ публичните фондове да се изразходват ефективно и ефикасно, тъй като те са предназначени за постигането на важни цели като икономическо развитие и създаване на работни места. Същевременно трябва да има строги наказания за сериозните нередности и грешки, разкрити от Палатата през последната финансова година, като се опитаме да избегнем ненужните формалности и бюрокрация. Както спомена и г-н Калас, Парламентът трябва да положи усилия да открие баланса при допустимия риск от грешка.

Докладът, който прочетохме с голям интерес, съдържа интересни изводи, но посочва и много сиви зони. Необходимо е да положим усилия, за да постигнем най-добри резултати в тях.

Както колегите вече също споменаха, основните проблеми са свързани предимно със структурните и кохезионните фондове. Вярно е, че осъществявайки дейността си, Палатата посочва грешките и нередностите по отношение на тези фондове. Един по-задълбочен поглед и анализ на проблемите ще покаже, че зад очертаните грешки има още по-сериозни проблеми, които се виждат от съдебната практика на няколко държави през последните години. Възможно е да има измама, да има заблуда. Визирам конкретно една или две разкрити грешки, като заобикаляне на правилата за обществените поръчки, свръхфактуриране и т.н. Трябва да се опитаме да направим подобрения в тази област.

Считам, че Комисията трябва да насърчава държавите-членки, които се държат подобаващо, и да наказва и глобява онези държави-членки, които не спазват правилата. Освен това считам, че е много важно ОЛАФ да използва предложенията на Сметната палата като отправна точка и допълнително да подобри работата си, защото това е в интерес на всички. Считам, че единствено посредством сътрудничество между различните институции, а именно Парламента, Сметната палата и ОЛАФ, ще успеем да защитим финансовите интереси на всички граждани на ЕС.

Bart Staes, *от името на групата Verts/ALE*. – (NL) Със сигурност днес можем да кажем много положителни неща. За втори пореден път можем да говорим за становище без резерви относно финансовите отчети. Нивото на неправомерните операции намалява. Използваните за онагледяване светлини на светофара, светещи само в червено, постепенно преминават към кехлибарено, жълто и в частност зелено. Всичко това са положителни аспекти.

Друг положителен аспект е селското стопанство, което наистина будеше безпокойство. Години наред смятахме, че Системата за интегрирана администрация и контрол (IACS), осигуряваща общо управление на разходите за селско стопанство, е добра. Видяхме държави-членки като Гърция например, които не успяха да вземат участие в нея. Всичко това явно са неща, развиващи се в правилната посока.

И все пак съществуват източници на безпокойство. Сред тях са областите на сближаване, научноизследователска и развойна дейност, енергетика, транспорт и една цяла глава за външна помощ, развитие и разширяване. Ето защо според мен трябва да се опитаме да изберем някои от разглежданите днес въпроси, на които да се обърне специално внимание при процедурата по освобождаване от отговорност. Един от тях е сближаването. Бих искал да припомня на Парламента печално известния коментар в параграф 6.17 за разходите по отношение на структурните фондове, Европейския фонд за регионално развитие и Европейския социален фонд, в който се казва, че близо 11% от средствата всъщност не е трябвало да бъдат възстановявани. Според мен трябва да зададем на компетентните членове на Комисията редица въпроси и внимателно да преценим какво е състоянието на нещата.

Следващият въпрос е този за външната помощ, развитието и разширяването – целият пакет от средства, които насочваме към Организацията на обединените нации. В годишния доклад на Сметната палата отново чета, че, подобно на други организации, достъпът на Сметната палата до финансовите отчети на ООН е ограничен или дори липсва, което всъщност означава, че не може да се упражнява контрол върху насочените към тази организация огромни суми от европейските фондове.

Третият въпрос, на който трябва да се обърне внимание, е цялата система за съвместно управление. Съгласно посоченото от главния докладчик 80% от всички европейски фондове всъщност се изразходват в рамката за съвместно управление от държавите-членки и Комисията. Сега трябва още веднъж да окажем натиск най-вече върху министрите на финансите на държавите-членки, за да гарантираме, че ще споделят отговорността си и ще излязат с изявление, че са свършили добре работата си, че администрациите им са изразходвали средствата правилно и че този процес е бил контролиран.

Самият аз съм отговорен за собствените ресурси на комисията по бюджетен контрол. Въпросът за ДДС продължава да буди безпокойство у мен. Публикувахме различни доклади по въпроса, включително по време на предишния парламентарен мандат. Според предварителните оценки общият размер на измамите с ДДС в Европа възлиза на 80-100 млрд. евро. Сметната палата направи редица констатации и по този въпрос. Ето защо бих искал да обърнем особено внимание на този проблем при процедурата по освобождаване от отговорност.

В заключение бих искал да спомена освобождаването от отговорност за другите институции. Самият аз съм докладчик по процедурата по освобождаване от отговорност на Парламента. Считам, че сред основните въпроси в това отношение следва да бъдат включени процедурите за възлагане на обществени поръчки, където проблемите са очевидни. Накрая, що се отнася до Съвета, по-рано тази седмица разрешихме да бъде освободен от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета. Докладът на Сметната палата повдига и някои негативни въпроси, свързани със Съвета. Според мен е необходимо постоянно да се упражнява натиск върху Съвета, за

да предостави достъп до финансовите си отчети и да позволи на Парламента надлежно да контролира и този вид ... (*ораторът се отдръпва от микрофона*).

Ryszard Czarnecki, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, днешното разискване е едно от най-важните в Европейския парламент, защото нашите избиратели, данъкоплатците и гражданите на държавите-членки на ЕС са изключително заинтересовани от прозрачността на операциите на европейските институции и по-конкретно на Европейската комисия. От една страна, това е аргумент в полза на евраскептиците, а от друга, наистина знаем, че през последните години се наблюдават редица нередности в тази област. Ще ви припомня ситуацията от края на 1999 г. и началото на 2000 г., когато Сметната палата публикува унищожителна критика за Европейската комисия, по това време напълно заслужена. Днес сме свидетели на категоричен напредък в тази област, но бих искал да привлека вниманието ви върху важността на това разискване, защото ако искаме да повишим авторитета на Европейския съюз и институциите на ЕС, тези принципи на прозрачност са особено важни. Ако начинът, по който миналата седмица беше избран най-висшият ръководен състав на Европейския съюз, отслабва този авторитет, то разисквания като днешното го възвръщат.

Бих искал да подчертая, че със сигурност би било добре г-н Калдейра да каже малко повече по един въпрос. Той говори за шест държави, които предоставят информация погрешно, и спомена две големи държави – Полша и Обединеното кралство. Със сигурност имаме право да чуем повече подробности за тези нарушения.

Искам да подчертая, че авансовите плащания са изключително положителна тенденция, но имат и някои недостатъци, защото всъщност правителствата често изразходват тези средства за предизборни цели.

Søren Bo Søndergaard, *от името на групата GUE/NGL*. – (DA) Г-н председател, бих искал да започна, като изразя задоволството си от факта, че очевидно е постигнат напредък по отношение на неправомерните плащания от бюджета на ЕС. Това, разбира се, е нещо хубаво. В същото време обаче, когато става дума за сближаването – областта, която се нарежда на второ място в бюджета, възлизаща на 36,6 млрд. евро през 2008 г., – се наблюдават сериозни проблеми. За обикновените данъкоплатци от Европейския съюз фактът, че най-малко 11% от общата одобрена сума не е трябвало да бъде изплатена, е сериозен проблем. Това е огромен проблем. Как ще обясним, че година след година – и това наистина се случва ежегодно в тази област – в разрез с правилата или може би дори директно чрез измама се изплащат милиарди крони?

В препоръките си Сметната палата акцентира върху подобряването на механизмите за контрол и опростяването на правилата и това е нещо положително. Стои обаче въпросът, дали повсеместното разхищаване на средства наистина може да бъде ограничено единствено чрез наблюдение и контрол и опростяване на правилата или всъщност сме изправени пред основни структурни недостатъци. Нашата група вярва в солидарността. Подкрепяме преразпределението на средствата от най-богатите към най-бедните региони и държави в и извън Европейския съюз, но, ако прочетете доклада, ще разберете, че стои въпросът, дали ЕС е открил правилния начин да извършва това. Дали може да бъде ефективен начин на работа, при който всяка държава внася средства в дадена система, която след това предоставя субсидии на най-отдалечените участници в отделни държави, като се има предвид фактът, че тези средства се изплащат от най-богатите? Всеки знае, че колкото по-дълга е веригата, толкова по-голям е рискът от загуби. Ето защо се нуждаем от задълбочено разискване на въпроса за паричните потоци в Европейския съюз като цяло.

Marta Andreasen, *от името на групата EFD*. – (EN) Г-н председател, съжалявам, че трябва да изразя несъгласие, но като опитен счетоводител не споделям оптимизма на колегите си относно становището на одиторите.

Годишният доклад на Сметната палата за финансовите отчети за 2008 г. не съдържа данни за значително подобряване. Десет години след като Комисията Сантер подаде оставка и бяха дадени много обещания за реформи, средствата на ЕС остават извън контрол. Одиторите заявяват, че финансовите отчети са честни, но са пропуснали да заявят, че са верни. Наистина е трудно да заявят, че са верни, ако продължават да изразяват безпокойство относно качеството на финансовата информация.

Докладът разкрива, че десет години след началото на административната реформа Европейската комисия не използва интегрирана счетоводна система, а дирекциите въвеждат транзакциите в собствени локални системи, някои от които дори не са били одобрени от главния счетоводител на Европейската комисия. Освен това, що се отнася до законосъобразността и редовността на разходите на ЕС, одиторите одобряват едва 9% от разходите за финансовата 2008 г., процент, сходен с наблюдаваните преди това. За 43% от бюджета, частта, която се отнася до сближаването, изследванията, енергетиката и транспорта, външната помощ, развитието и разширяването, изразяват „неблагоприятно“ становище. За останалите 48% изразяват становище с резерви.

Подобен доклад би трябвало да предизвика оставките на съвета на одиторите на всяко дружество, както и последващата му ликвидация, но в случая никой не е обезпокоен. Самите одитори заявяват, че дори са установили, че сумата от 1,5 млрд. евро не е трябвало да се изплаща.

Първият аргумент, който ще чуете, е, че одиторите не казват, че това са измами, а просто грешки. Те ще заявят, че за да има измама, трябва да е налице престъпно намерение и че първо трябва да го докажем и след това да повикаме полиция.

Вторият аргумент, който ще чуете, е, че правилата са твърде сложни. Твърдят това от години, но правилата не се променят. Трябва ли тогава да виним Европейската комисия за това, че използва сложни правила, които насърчават допускането на грешки?

Третият аргумент е, че отговорност за грешките трябва да поемат държавите-членки. Да, но в договорите ясно е посочено, че Европейската комисия е отговорна за управлението на средствата на Европейския съюз и всъщност тя е единственият орган, който е оправомощен да прекратява плащания, когато няма достатъчно доказателства, че средствата се изразходват правилно.

В действителност тези грешки означават, че средствата на данъкоплатците са били използвани неправомерно. Но честно казано, никой не се интересува от това. Това, с което се занимаваме, са просто парите на данъкоплатците. Просто парите на хората, които се опитват да си платят ипотечните кредити и да образуват децата си. Но това не е достатъчно. Освен одитираните от Сметната палата плащания в размер на 116 млрд. евро за 2008 г., други 40 милиарда са излезли от касите на Европейския съюз. Тридесет и пет процента от бюджета сега се крият в сметка от баланса, озаглавена „Префинансиране“ и за тях одиторите не могат да кажат на европейските данъкоплатци дали са били изразходвани правилно.

Тези допълнителни авансови плащания са направени точно в областите, в които Сметната палата установява най-голям брой грешки. До кога Европейският парламент ще позволява неправомерното изразходване на средствата на данъкоплатците?

Daniël van der Stoep (NI). – (NL) Г-н председател, от името на нидерландската Партия на свободата искам да благодаря на председателя на Сметната палата за годишния доклад на институцията за 2008 г.

В крайна сметка, благодарение на доклада разбрахме, че приблизително 11% от Кохезионния фонд за 2008 г. изобщо не е трябвало да се изразходва. Това са 4 млрд. евро, които са изчезнали. По този въпрос Съветът, Комисията и с малки изключения Парламентът с готовност биха запазили мълчание. Според моята партия това е неморално.

Искам да чуя какво възнамерява да направи Комисията по въпроса. Как ще гарантира, че тези 4 млрд. евро ще бъдат върнати? Готова ли е например да поиска от държавите, които не е трябвало да изразходват тези средства, да ги върнат обратно и ако отговорът е не, защо?

Искам също така да чуя от Европейската сметна палата дали в интерес на прозрачността на разходите на Комисията проверяват и всички декларации, подадени от членовете на Европейската комисия. Ако е така, може ли Палатата да изпрати декларациите на Парламента? Ако отговорът е не, нека бъде обоснован. Ще очаквам отговора на Европейската сметна палата.

Jan Olbrycht (PPE). – (PL) Г-н председател, разискването относно вота за одобрение с всяка година става все по-интересно, тъй като членовете на Парламента все повече навлизат в детайли. При това разискване е важно, първо, да установим фактите, второ, да обясним причините за тези факти и, трето, да направим изводи.

Що се отнася до фактите, за нас като членове на Парламента представлява изключителен интерес да се запознаем с методите, използвани от Сметната палата. Още по-интересно е обаче, че в раздела с резултатите Европейската комисия изразява несъгласие с направените от Сметната палата констатации. По време на разискването бихме искали да изясним различията в становището на Комисията и Сметната палата. Второ, много е важно да се уверим дали става дума за грешки, нередности или престъпления. Ако не правим разлика между тях, картината се размива, обсъждането по въпроса се обърква и не знаем дали трябва да поправим грешките или да се обадим в полицията.

По отношение на това, как се обясняват причините, искам да насоча вниманието ви към факта, че документът, който стои пред нас, показва, че са налице изключително сериозни нередности в системата за обществените поръчки. Ето защо проблемът не е въпрос единствено на финансови промени, но и на обясняване и опростяване на практиките, свързани с обществените поръчки.

Последният проблем е свързан със заключенията. Може да има много различни видове заключения. Първо, такива, които се отнасят до методите за контрол, заключенията относно отговорността и заключенията във връзка с бъдещата политика. Те се правят най-лесно. Много е лесно да направиш извода, че след като средствата се изразходват неправилно, а ние все още имаме съмнения в тази област, тогава най-доброто, което може да се направи, е да се намалят разходите за тази област на политиката. Следва да сме особено внимателни при подобни изводи, тъй като финансовият мониторинг е едно нещо, наблюдението на ефективността на политиката – друго, а решението относно насоките на дейността на ЕС в бъдеще – трето.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Г-н председател, първо искам да благодаря на г-н да Силва Калдейра за това, че представи доклада на Сметната палата, който от повод за предизвикване на скандали и еврофобия се превърна в едно наистина конструктивно упражнение с ясни мотивиращи послания относно възможностите за усъвършенстване на работата на европейските институции и държавите-членки, посочващо инструментите, необходими за постигането на тази цел.

Всичко това се случи, като Сметната палата успя да съхрани нарастващата си вискателност и високия си професионализъм и освен това приложи споменатите от г-н да Силва Калдейра принципи първо към себе си. Самата аз бях член на комисията по бюджетен контрол в критични времена и благодаря за направените от Вас промени, защото те са много полезни за нас.

Искам да благодаря и на г-н Калас, разбира се, защото внимателно се вслушва в исканията на Европейския парламент, изразени от комисията по бюджетен контрол, а това не е лесна задача. Управлението на системата за контрол отбелязва напредък и се надяваме той да продължи и да се задълбочи.

Подкрепям направеното по-рано изявление, че е постигната най-добрата декларация за достоверност до момента, и въпреки че за трите тук присъстващи институции – Сметната палата, Комисията и Парламента – това е успех, все още ни предстои да извървим дълъг път.

Например продължават да ни безпокоят съдържащите се в доклада очевидни противоречия между Сметната палата и Комисията във важна област като бюджетното подпомагане и адаптиране на националните планове за реформа.

Нещо, което също буди безпокойство тази година, е контролът на третия стълб на Европейския фонд за развитие, а именно съвместното управление с организации. Колегите ми от ООН, Африканския съюз и други организации вече говориха по въпроса. Това са между 6% и 7% от Европейския фонд за развитие и естествено, трябва да се използват или да се открият ефективни формули, с които да се прекрати неприемливата липса на прозрачност.

Що се отнася до персонала, текущото отново е много голямо и процентът на временно наетите е изключително висок, а това е знак, че усещането за приемственост, което е толкова важно за този вид програми, се губи. Отсъства също и систематизация на механизмите за контрол – това се дължи на делегациите. В допълнение, както казва Сметната палата, има съществени грешки. В много случаи техният брой не може да се определи и е необходим напредък в тази насока.

Ние обаче сме обнадеждени от пътя, по който Комисията и Сметната палата са поели, за да постигнат съгласие относно дефиницията за допустим диапазон от грешки, и считаме, че това са усилия в правилната посока.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Г-н председател, г-н Калас, г-н Калдейра, в представения годишен доклад на Сметната палата относно изпълнението на бюджета на ЕС мога да видя както положителни, така и отрицателни страни. Преди всичко искам да благодаря на Сметната палата за по-ясния, по-смел и политически ориентиран доклад, който е разбираем за нас.

Сред положителните области е управлението на бюджета като цяло, което в сравнение с последните години бележи подобрене. Освен всичко друго това се дължи на по-доброто управление на средствата в областта на земеделието и природните ресурси, които ни създаваха най-големи притеснения през последните няколко години.

Г-н Калдейра, за първи път не давате неблагоприятно становище във Ваш доклад и това е добра новина. Докладът подчертава факта, че там, където Европейският съюз сам контролира и се разпорежда със средствата, управлението на бюджета е добро. Друг е въпросът дали е ефективно. По този повод искам да поздравя г-н Калас. Благодарение на Вашия принос и по време на Вашия мандат настъпи това видимо подобрене. Поздравления!

Сега обаче отговорността за подобряването на системите за контрол е на самите държави-членки. Ако все още има причини да се критикува управлението на бюджета в Европейския съюз, то те, както току-що видяхме, не са на равнище Европейски съюз, а на равнище държави-членки. Там се коренят проблемите. Политиката на сближаване например, която се провежда от държавите-членки и получава близо една трета от средствата, е основната проблемна област. Твърдите, че 11% от средствата са нередовни плащания, а един независим член на Европейския парламент заяви, че това са 4 млрд. евро. Това не е вярно. Средствата, които визирате, са над 2,5 млрд. евро – пари на данкоплатците, които не е трябвало да бъдат изразходвани. Трябва да заявим това ясно и да въведем ясни механизми за контрол.

В резултат Европейската комисия трябва да продължи да оказва натиск върху държавите-членки и ние ще Ви подкрепим, г-н Калас. Трябва да провеждаме политика на назоваване и порицаване. Трябва открито да порицаем държавите-членки, които все още проявяват разточителство, и да опишем ситуацията точно.

Като цяло достигате до извода, че разпоредбите трябва да бъдат опростени. Искаме да изразим подкрепата си за това и да добавим още едно искане. Необходимо е да се отдели повече внимание не само на редовността, но и на ефективността, за да гарантираме, че парите на данкоплатците се изразходват правилно.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, искам да се спра на глава 7 от доклада на Сметната палата, посветена на научните изследвания, енергетиката и транспорта.

Преди всичко, искам да изразя огромната си благодарност за задълбочената работа на Сметната палата. Въпреки това от тази глава става ясно, че Сметната палата не би могла да даде висока оценка на тази област в своя годишен доклад. Разходите в нея възлизат на над 9 млрд. евро. Според оценката на Сметната палата процентът на грешка е между 2% и 5%. С други думи, въз основа на това изчисление между 180 и 450 млн. евро са изразходвани неправилно. Заключение на Сметната палата е, че това е „частично ефективно“ или по системата за оценяване в училищата в най-добрия случай това е четири минус. Според мен е странно, че Комисията не счита за необходимо да изкаже становище по въпроса. Мълчанието ѝ е повече от красноречиво.

В препоръката си Сметната палата казва, че Комисията следва да продължи работата си по опростяване на финансовите регламенти. Съгласен съм с това. Компетентната комисия проведе обсъждания по въпроса. Не съм съгласен обаче с факта, че изразявайки становището си относно препоръката на Сметната палата, Комисията я преобръща с главата надолу. Сметната палата заявява, че целта на опростяването на регламентите трябва да е в унисон с целта за ефективен контрол на разходите, което ще бъде достатъчно, за да се гарантира, че средствата се изразходват правилно. Обратно, Комисията твърди, че иска ефективен контрол на разходите и предлага да се въведе допустим риск от грешки, който да се отчита в началото. Това не е разумно управление на парите на данкоплатците. Комисията следва да преосмисли казаното, а Парламентът следва да подкрепи критичните действия на Сметната палата.

Kay Swinburne (ECR). – (EN) Г-н председател, приветствам доклада на Сметната палата и ясно представения набор от финансови отчети, в които за първи път не се изразява неблагоприятно за Европейския съюз становище по тях, особено след като години наред нарушаваме значително този важен процес. Приветствам също и факта, че е преодоляно положение, при което всяко частно дружество би могло да наруши редица директиви на ЕС.

Въпреки това искам да се концентрирам върху една област, в която продължават да се наблюдават сериозни слабости, а именно областта на структурните фондове и кохезионните фондове. Макар Комисията да счита за постижение това, че едва 11% от най-голямата част от бюджета – разходите за сближаване – съдържат грешки, считам за шокиращ факта, че Сметната палата е установила, че близо 5 млрд. евро от бюджет от 46 млрд. евро никога не е трябвало да бъдат изплащани.

Трябва да кажа, че избирателният ми район в Уелс, който вече получи структурни средства от тези 46 млрд. евро, с радост би изразходил и осчетоводил тези допълнителни 5 млрд. евро. Не се е налагало Уелс да връща неправилно изразходвани средства, въпреки че Обединеното кралство не получава добра оценка.

Грешките изглежда са на равнище институции изпълнители и поради това настоявам Европейският парламент и Комисията да призват отделните държави-членки да представят подробен одит за получените средства. В Уелс правителството управлява структурните фондове и кохезионните фондове на ЕС посредством различни институции и следователно не би било твърде обременяващо да се извърши официален одит.

Понастоящем положението обаче е такова, че финансираните от ЕС преди седем години проекти се одитират в момента от Сметната палата. Не съм сигурна какво се постига по този начин. Нужно е финансовите отчети да се одитират ежегодно, като се посочват грешките и се гарантира, че се спазват най-високите стандарти за отчетност.

Когато става въпрос за парите на данъкоплатците, какъвто е случаят с регионалните бюджети в ЕС, стандартите за отчетност никога не могат да бъдат прекалено високи.

Cornelis de Jong (GUE/NGL). – (NL) Искам накратко да се спра върху средствата, изразходвани от Европейската комисия в областта на външните отношения. Според Сметната палата тук има повече грешки през 2008 г., отколкото през 2007 г., като те са открити във всички области на външната политика.

Удивително е, че има толкова много грешки, свързани с обществени поръчки за изпълнение на проекти. Комисията следи внимателно процедурите за възлагане на обществени поръчки в държавите-членки и в резултат до мен често достига зов за помощ от представителите ни в общините и провинциите, породен от сложни и неясни процедури.

Добре е, че има страх от това, Комисията да не тълкува дадени действия като погрешни. И все пак, коя е Комисията, че да наблюдава местните ни органи, ако самата тя непрекъснато допуска грешки при обществени поръчки за собствените си проекти? Какво е личното Ви становище по въпроса, г-н член на Комисията?

Комисията обича да се представя като 28-я донор. Чудя се дали е ефективна и считам за жалко, че иначе много добрият доклад на Сметната палата не включва подробна информация относно ефективността и че въпросът се повдига твърде рядко в отделни доклади. Възможно ли е в бъдеще да се включи и информация относно ефективността на провежданата политика?

Например в доклада чета, че по отношение на бюджетната подкрепа липсва достатъчен контрол относно спазването на условията за плащане. С други думи, Комисията дава на държавите огромни средства, без да упражнява достатъчно контрол. И все пак, какви условия всъщност налага Комисията? Също така до каква степен следи дали бюджетната подкрепа наистина допринася за развитието на държавите? Не откривам подобна информация в доклада, но всъщност, предвид използвания подход, не би било възможно да има такава.

По-общо казано, когато чета как Комисията безгрижно изразходва отпуснатите й средства, наистина си мисля дали не би било по-добре да оставим разходите за развитие в ръцете на самите държави-членки. Ясно е, че Комисията не е обърнала сериозно внимание на препоръките на Сметната палата. Ето защо искам да попитам председателя на Палатата не е ли обезкуражавашо всяка поредна година да установявате, че Комисията не е успяла да въдвори ред?

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) За финансовата 2008 година Европейската сметна палата е установила множество грешки по отношение на структурните фондове, регионалното развитие и научноизследователската програма. Това се дължи на факта, че правилата за предоставяне на безвъзмездни средства са прекалено много и твърде сложни.

Европейската сметна палата правилно подчертава значението на опростяването на правилата. През октомври органите от четири държави-членки предадоха на председателя на Европейската комисия становище за намаляване на натиска на правилата на ЕС. Те препоръчаха да се учреди външна, независима комисия, която да намали натиска на правилата на равнище Европейски съюз. Това е стъпка в правилната посока в контекста на стратегията за по-добро законотворчество. Какво е становището на Европейската комисия по този въпрос?

Опитите да се подобри финансовото управление обаче не трябва да се ограничат до опростяването на правилата. Необходими са също по-строг надзор и контрол. Ето защо Европейската комисия и държавите-членки трябва да изготвят план за действие. За начало са нужни национални декларации за управление, а впоследствие би следвало да има положителна декларация за достоверност от Европа. Счита ли Европейската сметна палата, че подобен план за действие би бил полезен инструмент за подобряване на финансовото управление? Според мен подобен план за действие би могъл да осигури на финансовото управление така необходимия му политически приоритет. В крайна сметка, г-н председател, госпожи и господа, целта е да се гарантира, че средствата на ЕС се изразходват там където трябва и когато трябва.

Philip Claeys (NI). – (NL) Последният годишен доклад на Европейската сметна палата отново съдържа смущаваща информация относно начина, по който Европейският съюз управлява парите на европейските данъкоплатци. На базата на представителни извадки Сметната палата констатира, че в периода 2000–2006 г. 11% от общата сума от 36,6 млрд. евро, определена за Кохезионния фонд, не е трябвало да се отпускат. Това означава, че над 4 млрд. евро безвъзмездни средства са раздадени неправилно.

Ако разгледаме положението в Белгия, Сметната палата отново заявява, че голям процент от средствата, изразходвани във Валония – по-конкретно в Ено – са изразходвани неправомерно. Това всъщност потвърждава казаното от един от нашите колеги в Парламента преди последните избори за Европейски парламент, а именно,

че безвъзмездните средства не са довели до реализиране на желаните резултати във Валония, особено в сравнение с други европейски региони, както и че не само Валония, но и Европейският съюз носи отговорност за окончателното одобряване на тези проекти.

Понастоящем повечето финансови преводи се извършват индиректно и преминават през много междинни пунктове. Преодоляването на този проблем трябва да бъде приоритет и в същото време, разбира се, е необходимо да се подобрят съществуващите механизми за контрол.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Г-н председател, г-н председател на Сметната палата, г-н заместник-председател на Комисията, благодаря Ви, г-н Калдейра, за изключително качествения доклад. Благодаря и на Вас, г-н Калас, за свършената работа. Приветстваме новото Ви назначение в Европейската комисия и Ви поздравяваме.

По отношение на годишните финансови отчети, както и през предходната година, Палатата издаде положителна декларация за достоверност без резерви. Бих искал да поздравя счетоводителя, г-н Таверне, и предшественика му г-н Брайън Грей. Още веднъж подчертавам обаче, че не разбирам отрицателния актив от 47 млрд. евро, който се дължи най-вече на факта, че не осчетоводяваме вземанията си от държавите-членки на база поети запълнения за пенсии на персонала. Бих искал да ви припомня, че към 31 декември 2008 г. те възлизат общо на 38 млрд. евро, което представлява увеличение от 4 млрд. евро годишно.

Що се отнася до свързаните с отчетите операции, г-н Калдейра, бихте ли могли да изясните на Парламента дали Палатата дава положителна или отрицателна декларация за достоверност? Становището на Палатата е изложено в пет параграфа, в които се изброяват становищата на политическите групи и се затруднявам да го разгранича от декларацията за достоверност, предвидена в член 248 от Договора, в който също така се казва, че Палатата може да допълни декларацията със специфични оценки за всяка основна сфера на действие на Общността.

По отношение на съдържанието, с изключение на разходите за сближаване, констатациите са положителни. Грешките в областта на сближаването са твърде много. Бих искал също така да Ви попитам дали считате, че броят на проучванията (например за социалния фонд те са 49, т.е. хиляди транзакции) е достатъчен, за да изготвите становището си. Основният проблем обаче все още се корени в споделеното управление с държавите-членки и във факта, че прекалено много грешки се дължат на сложната система на европейско финансиране.

В заключение бих искал да се спра на споделеното управление и системата за одитиране и още веднъж да повторя предложението си националните сметни палати да се включат по-активно в процеса, тъй като според решението на Съвета няма да има национални декларации от правителствата. Член 287, параграф 3 от Договора от Лисабон Ви дава правомощия да изисквате подобни доклади от националните сметни палати, г-н Калдейра. Бих искал да повторя това предложение.

Jens Geier (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н Калас, г-н Калдейра, госпожи и господа, преди всичко бих искал да благодаря на Вас, г-н Калдейра, за встъпителното слово и да благодаря на Вас и на членовете на Сметната палата за доклада. Парламентът внимателно ще проучи предоставената от вас информация и ще предприеме съответните действия през следващите месеци. Щастлив съм, че неприемливият преди процент на грешка при общата селскостопанска политика е намалял. След като прочетох доклада на Сметната палата обаче, останах с впечатлението, че една държава-членка, а именно Румъния, е отговорна за по-голяма част от другите нередности. Изглежда в бъдеще трябва да акцентираме върху обучението на персонала и правилното използване на системите за контрол в новите държави-членки – при възможност преди присъединяването им.

Европейските структурни фондове, които бяха споменати от много от моите колеги, са друга причина за безпокойство. Вярно е, че броят на нередовните плащания се е понижил в сравнение с предходната година, но все още има огромни проблеми при осигуряването на гаранции, че финансирането на помощта се изразходва без нередности. Бих искал да кажа на евроскептиците в Парламента, че говорим за 11 % от общите плащания, а не 11 % от бюджета. Това са 2,7 млрд. евро, а не 5 млрд. евро. Признавам, че дори 2,7 млрд. евро са прекалено много, но в името на истината трябва да сме коректни.

Тези нередности се свързват най-вече с извънредните плащания и неправилното изразходване на средствата. Например, ако средствата на Европейския социален фонд (ЕСФ) се използват за изплащане на заплатата на служител от публичната администрация или ако средствата на Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) се използват за закупуването на парцел за строеж, то отговорните лица явно нямат достатъчно информация за правилното използване на финансирането на помощта или държавите-членки нямат волята или способностите да управляват средствата правилно, или вероятно са налице всички тези фактори.

Когато преразглеждаме процедурата за подаване на заявления, трябва да въведем ясни, прозрачни и по-разбираеми правила. Държавите-членки трябва да гарантират, че на национално равнище заявленията се разглеждат внимателно.

Ясно е, че всякакви нередности или разхищения на парите на европейските данъкоплатци са недопустими. Въпреки това едва ли някой, който гледа с непредубедено око на Европейския съюз и на този доклад на Европейската сметна палата би се засегнал. Докладът предлага редица отправни точки за нашата работа, която се състои в това ежедневно да правим Европа по-добра и по-ефективна. На тази база ще приложим процедурата по освобождаване от отговорност за Европейската комисия.

Gerben-Jan Gerbrandy (ALDE). – (NL) Бих искал да благодаря на Сметната палата за изключително ясният годишен доклад и в частност да изкажа благодарност към члена на Комисията Калас за положените от него усилия през последните години. Според мен той с право може да твърди, че е постигнал огромен напредък през това време.

Искам да поставя акцент върху три аспекта от годишния доклад. Първият е, че най-големите проблеми все още са при държавите-членки. Много от моите колеги вече дадох примера с регионалната политика, на който аз мога само да наблегна. Ето защо искам да задам следния въпрос на Комисията по отношение на националните декларации, които съществуват в някои държави-членки, а именно: бихте ли могли да направите конкретно предложение, с което тези декларации да станат задължителни за всички държави-членки на Европейския съюз?

Вторият аспект, на който бих желал да наблегна, е свързан с обема и сложността на европейските правила – друг въпрос, който беше повдигнат от много колеги. Дали не бихме могли да започнем задълбочено разискване за начина, по който искаме да се изразходват нашите средства, и за подходящите за това правила? Считам, че в момента този процес е основан по-скоро на подозрение, отколкото на доверие и в крайна сметка това поражда допълнителни нередности.

Последният аспект е селското стопанство. Чудесно е, разбира се, че целият сектор на селското стопанство за първи път получава зелена светлина, но не трябва да се хвалим прекалено. Основният проблем тук е свързан с развитието на селските райони и се надявам в следващите години това да бъде областта на политиката в селското стопанство, за която ще предвидим най-голямо разширяване. Важна е не само законосъобразността, но и ефективността, тъй като по отношение на средствата за селско стопанство все още не успяваме да постигнем целите си в областта на околната среда и природата.

Vicky Ford (ECR). – (EN) Г-н председател, управлението на европейските финанси наистина буди голямо безпокойство сред моите избиратели и сред британския народ. В крайна сметка Обединеното кралство се нарежда на второ място по нетен принос в европейския бюджет. Ето защо би било добре, когато обсъждат тези средства, другите държави-членки да си припомнят, че голяма част от тези средства идват от джоба на британските данъкоплатци.

Ако има нещо, което да влошава отношенията между британците и Брюксел, то това е усещането, че в Европейския съюз към техните пари се подхожда лекомислено. Същото важи и за други държави. Това не е просто разискване на някакъв набор от сметки, а съществена загуба на доверието между представените тук институции и хората от държавите, които представляваме.

Трябва да вземем предвид становището на одиторите. Да, докладът е по-добър от предишни години, но също както един бизнесмен обмисля внимателно дали да търгува с дадено дружество, за което има одитно становище с резерви, така и нашите съграждани добре ще обмислят взаимоотношенията си с ЕС, когато е налице такова становище.

Не можем да се преструваме, че одиторите са виновни. Одиторите не изразходват средства, правят го правителствата и бюрокрацията, тук и в родните ни страни, и ние трябва поправим стореното от тях.

Въпреки това, дори одитно становище без резерви само по себе си не би било достатъчно. Откакто съм навършила 18 години получавам месечно извлечение от банката си. Изчисленията са точни, одитното становище също е без резерви, но самата аз зная, че не винаги съм изразходвала средствата си разумно.

Ако искаме да заслужим поне частица от уважението на данъкоплатците от родните ни страни, то тогава в това тежко за икономиката време трябва да се отнасяме към парите им с уважение. Посланието ми към политиките във всички държави на ЕС и към тези тук в това безсмислено и скъпо струващо второ седалище в Страсбург е, че трябва да престанем да пилеем парите на данъкоплатците.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Нуждаем се от революция на демокрацията! Г-н председател, г-н член на Комисията, добре дошли в новия свят на Договора от Лисабон. Той ви дава възможности. В продължение на 11 години следя докладите ви в Парламента, а преди това и в качеството си на журналист, и всички те са твърде сходни. Сега обаче имате възможност да погледнете в бъдещето. Възползвайте се от професионалната компетентност на членовете на Парламента – едва ли сме се събрали в тази зала просто случайно. Виждам г-н Søndergaard и г-н Chatzimarkakis, г-н Staes и от нашата страна моя съратник г-н Ehrenhauser. Преструктурирайте работата на Сметната палата. Вижте как се работи на други места, например в Германия, където е възможно да се оцени ефективността и смислеността на разходите, и в Австрия, и изгответе концепция, може би като част от доклад по инициатива на Парламента, в който да се описва как нещата, които вършите, могат да се вършат много по-добре, за да изпълните наистина вашите задължения.

Tamás Deutsch (PPE). – (HU) Г-н председател, госпожи и господа, според мен ние, членовете на Европейския парламент, дължим на всеки европейски данъкоплатец да следим с необходимото внимание за правилното, оправдано и законосъобразно използване на средствата, събрани от платените от тях данъци в Европейския съюз. Дължим това на всеки един от тях, независимо от неговата националност.

Колеги, считам, че Европейската сметна палата е свършила задълбочено и професионално работата си при изготвянето на доклада за 2008 г. Ето защо бих искал да благодаря на г-н Калдейра и на всички членове на Сметната палата. Бих желал да изразя благодарност и за подходящото техническо сътрудничество, установено между Европейската сметна палата и комисията по бюджетен контрол на Европейския парламент, посредством което се гарантира, че Парламентът може да осъществява функциите си за наблюдение и контрол по подходящ начин. Поздравления и за заместник-председателя на Комисията г-н Калас за категоричния напредък, който се забелязва през последните няколко години във връзка с дейността на Европейската комисия в областта на финансовото управление.

В същото време съм съгласен с колегите, които заявиха, че докладът на Сметната палата съдържа не само положителни, но и наистина ужасни и много обезпокоителни факти. Сред онези от тях, които задължително трябва да споменем, е фактът, че Сметната палата е трябвало да обяви, че има 11% грешка при изразходване на кохезионните фондове. Според мен, за да се поправят тези грешки и за да гарантираме, че няма да се повторят, е нужно непременно да се установи кой точно носи отговорност за тези пропуски и кога и къде са допуснати.

Edit Herczog (S&D). – (EN) Г-н председател, когато се срещам с избирателите си често описвам тази институция като компютър, при който хардуерът се осигурява от държавите-членки, Комисията осигурява софтуера, Парламентът вероятно е клавиатурата, посредством която можете да въздействате, а Сметната палата е контролният панел, в смисъл, че осъществяваният от нея контрол наистина играе ролята на контролния панел на компютъра. Никога не си купуваме компютър на базата на това, как изглежда контролният панел, но нито един от компютрите ни не би могъл да работи дълго време без подходяща вътрешна система за контрол.

Бих желала да поздравя Сметната палата за това, че е подходящият „контролен панел“ за тази институция, както и за напредъка, който постига в работата си всяка година, но също така и да напомня, че и ние трябва да свършим работата си в тази насока.

Това, което научих от докладите на Сметната палата след шест години работа в Парламента, е, че често допускаме грешки и следва да се опитваме да напомняме на колегите си в държавите-членки, какво трябва да направят. За мен обаче най-важното послание е, че с влизането в сила на Договора от Лисабон трябва да намалим усложненията, да предоставим по-добри условия за изразходването на средствата на местно равнище и да отпускат навреме средства на онези, които са подали заявление за получаването им, независимо дали това са малки и средни предприятия, изследователи или земеделски стопани в родните ни страни.

Посланието за нас е, че трябва да повишим уменията на местно равнище. Трябва допълнително да ограничим усложненията на европейско равнище. Необходимо е да постигнем по-добро взаимодействие между системите за одитиране в държавите-членки и да работим съвместно с тях в бъдеще.

Благодаря ви за последните пет години на сътрудничество.

(Председателят отнема думата на оратора)

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Г-н председател, бих искал да благодаря на Сметната палата за отлично свършената работа, а също и на г-н Калас – радвам се, че ще продължите да работите в Комисията. Няма нищо лошо в това да чуем критичните изказвания на представителите на Обединеното кралство, но от това, което видях в пресата, много британски политици далеч не са били честни по отношение на приходите си. Това,

разбира се, не означава, че не можем да постигнем напредък, но предстои да разберем дали наистина положението в държавите-членки е много по-добро от това в ЕС.

В областите, в които Европейският съюз носи пряка отговорност за бюджета, грешките са незначителни. Слабостите са констатирани при държавите-членки. Разбира се, сумата от 2,7 млрд. евро е огромна. Тя е неразумно голяма и напълно неприемлива. Това е значителен дял от бюджета на ЕС и държавите-членки категорично носят отговорност в това отношение. Както някои колеги вече споменаха, считам, че Комисията трябваше да гарантира, че държавите, които отказват да представят финансовите си отчети и одитни доклади, в крайна сметка ще ги предадат. Като член на Комисията Вие или самата Комисия, разбира се, не знаете какви отговорности ще имате в бъдеще – следва да гарантирате всъщност, че ще успеете да постигнете напредък по този въпрос в съответните държави, за да може да се събира информация и да се следи за това, как се упражнява надзор. Това е изискване на европейските данъкоплатци. Необходими са също по-добри и по-ефективни системи за наблюдение и контрол, които да служат като примери за добри практики.

В края на изказването си г-н Søndergaard предложи нещо, което все пак би могло да се разглежда като перспектива за развитие, а именно да измислим изцяло нова бюджетна система, която да даде възможност на държавите-членки за по-добър контрол на паричните потоци.

(Ръкопляскания)

Esther de Lange (PPE). – (NL) Г-н председател, вероятно сте гледали филма „Омагьосан ден“, в който един човек се събужда отново и отново в един и същи ден. Макар да съм член на Европейския парламент едва от три години, вече се чувствам като главния герой във филма. Всяка година Сметната палата идва тук и ни казва, че за съжаление, не може да ни предостави декларация за достоверност и всяка година Европейската комисия прави всичко възможно да придаде особено значение на всеки лъч надежда.

Следва да се отбележи, че има напредък, например в областта на селското стопанство, но основните проблеми остават. Разбира се, можете да увеличите допустимия процент на грешка, както предлага Европейската комисия, но това означава да се променят правилата. Ако играчите не успеят да отбележат точка, треньорът им няма да разшири вратата, а ще се погрижи да играят по-добре. За да стане това, е нужна работа в екип. Всъщност положително становище може да се получи единствено чрез работата в екип на Европейската сметната палата и националните сметни палати и, както вече беше споменато, чрез национални декларации за управление.

За съжаление, в действителност някои държави все още се отнасят много по-лекомишено към европейските средства, отколкото към своите собствени национални фондове. По-лесно е да пазаруваш с нечия чужда кредитна карта, отколкото със своята. И все пак, ще ви представят сметката, г-н член на Комисията. Ако Вие и Вашият приемник не успеете да се справите с контролните дейности, това ще има неблагоприятни последици не само за бюджетния контрол в Европейския съюз и за Европейската комисия, но и за легитимността на нашата институция и на нашата работа.

Ето защо Ви уверявам г-н член на Комисията, че Парламентът ще следи отблизо Вашата работа и работата на Вашия приемник по този въпрос.

Barbara Weiler (S&D). – (DE) Г-н председател, г-н член на Комисията, г-н Калдейра, госпожи и господа, първо бих искала да благодаря на г-н Калдейра и на неговия екип. Докладът му ще ни бъде много полезен при разискванията, които ще доведат до освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета.

Имам усещането за déjà vu, тъй като доколкото виждам, Съветът отново привлича вниманието с отсъствието си, също както се случи миналата година. Твърде критична съм, защото Съветът като една от основните институции на Общността, не може и не следва да стои встрани от това разискване.

С право очакваме от всички държави-членки да осигурят контрол и прозрачност, но очакваме това и от нашите собствени институции, а Съветът също е отговорен за това, което се случва или не се случва в държавите-членки.

Нередностите в бюджетите, разбира се, не засягат бюджета на Съвета така сериозно, както този на сектора на селското стопанство, но въпреки това ще имаме въпроси относно обществените поръчки, закъснелите или просрочени плащания и често срещаното надценяване. Ще обсъждаме тези въпроси със Съвета през следващите няколко седмици.

Вярно е, че грешките не са измама и че възстановяването на плащания е полезен инструмент. Друг полезен инструмент е назоваването и порицаването на виновните в областта на селскостопанската политика, което

даде резултат в Бавария и в останалата част от Германия. Считаю, че следва да продължим да използваме този метод, тъй като стана ясно, че засегнатите държави-членки и дружества реагират при прилагането му.

Очакваме шведското председателство да изрази готовност да обсъдим този въпрос през следващите няколко дни, както и...

(Председателят отнема думата на оратора)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE). – (FI) Г-н председател, г-н Калдейра, г-н член на Комисията, бих желала да благодаря на Европейската сметна палата за чудесно свършената работа в полза на европейския данькоплатец.

Във финансовите отчети на Европейския съюз се допуска диапазон на грешка до 2%. Бих казала, че е необходима по-голяма прецизност по отношение на заплатите и другите административни разходи. Не можем да позволим каквато и да било несигурност, когато става дума за тези средства.

Съществуват обаче други групи разходи, при които изглежда трудно или дори невъзможно да се постигне диапазон на грешка от 2%. Според Сметната палата 11% от общите средства, изразходвани за политиката за сближаване, са суми, които изобщо не е трябвало да бъдат изразходвани. Така беше и предишните две години.

Тъй като положението е такова, че прагът от 2% не може да бъде достигнат, бих искала да попитам, дали Комисията или Сметната палата не са обмисляли цифрата 2% да бъде променена, за да не се налага всяка година да казваме, че няма начин прагът да се достигне нито през тази, нито през следващата година. В бъдеще ще трябва да сме по-внимателни и по-успешно да оптимизираме разходите при осъществяване на дейността си, отколкото сега, а процедурата за подаване на заявления следва да бъде опростена.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Г-н председател, анализът на годишния доклад на Сметната палата относно изпълнението на бюджета за финансовата 2008 година ни води до заключението, че положението е по-добро, отколкото през предишните години. Особено удовлетворяващ е фактът, че все по-голяма част от бюджета се управлява правилно. Наблюдаваме изключително отчетливо подобрене при разходите за селско стопанство и развитие на селските райони, които представляват над 40% от бюджета на ЕС. Това е съществена промяна в сравнение с предишните доклади и се дължи на реформата и на опростяването на общата селскостопанска политика. Сега средствата се изплащат на базата на опростени технически изисквания.

От друга страна, одиторите разкриват някои спорни области, защото установяват, че сред заявленията за получаване на средства, подадени от държавите-членки в областта на политиката за сближаване, 11% съдържат грешки. Подчертавам, че говоря за заявленията. За много хора може би изглежда, че тези неблагоприятни данни са резултат на небрежност от страна на Комисията или държавите-членки. Вероятно в това би могло да има малка доза истина, но аз считам, че проблемът е другаде. Основната причина за този огромен брой недостатъци при финансирането в областта на сближаването и политиката за регионално развитие е наличието на прекалено сложни и комплексни правни разпоредби, което признават и одиторите в своя доклад.

Приветствам усилията на Сметната палата да задълбочи сътрудничеството с партньорите си в държавите-членки. В заключение бих искал да кажа, че трябва да отделим по-голямо внимание на проблема с образованието и по-добрата информираност на бенефициерите от ЕС и институционалните политики, във връзка с които се провеждат и управляват конкретни програми.

В заключение, според мен Комисията следва да положи всички усилия преди всичко да опрости финансовите регламенти, като запази основните механизми за наблюдение, с които се предотвратяват злоупотребите. Много често обаче бенефициерите на конкретни европейски фондове се борят с редица регламенти, които не са напълно ясни и практически водят до невъзможност за изготвяне на финансови отчети, които напълно да удовлетворяват изискванията на одиторите. Това следва да се промени и още веднъж подчертавам: опростявайте и информирайте, но също така наблюдавайте.

Georgios Stavrakakis (S&D). – (EL) Г-н председател, и аз бих искал да поздравя Сметната палата за отличната работа, както и Европейската комисия, и да кажа, че съм изключително доволен, защото виждам, че положението като цяло се е подобрило. Искам да акцентирам и на факта, че за първи път разходите за селско стопанство не са в „червено“. По принцип нещата се развиват добре, но все още има проблеми с разходите за политиката за сближаване, което вече беше споменато от няколко уважавани колеги. Аз обаче съм оптимист.

Трябва да отчитаме и добрите новини. Системата за възстановяване на средства на ЕС работи. През 2008 г. са възстановени 1,6 млрд. евро, други са в процес на възстановяване, което е доказателство, че системата функционира добре. Процентът на разкритите измами е много нисък и се свежда само до няколко изолирани

случая. Проблеми има в няколко държави-членки и това е показателно за добрата работа на системата като цяло и знак, че целите на политиката за сближаване се постигат.

В дългосрочен план системата за съвместно управление трябва да бъде преразгледана и голяма част от окончателната отговорност да бъде прехвърлена на държавите-членки, допринасяйки по този начин за опростяването на правилата. В член 310 от Договора от Лисабон е предвидена разпоредба, въз основа на която се допуска сътрудничество между Европейския съюз и държавите-членки при изпълнението на бюджета, за разлика от съществуващата до момента изключителна отговорност на Комисията.

В заключение искам да отбележа, че посланието на Сметната палата за необходимостта от опростяване на правилата достигна до Съвета и Комисията и аз, честно казано, се надявам, че промените...

(Председателят отнема думата на оратора)

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Докладът за 2008 г. още веднъж дава основание за задълбочен анализ и действия, включително от страна на Европейския парламент. Благодаря ви за този доклад. Този подход на сътрудничество доведе до очевидни подобрения през последните години.

Въпреки това като координатор на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), бих искал да отправя няколко бележки по-специално в областта на регионалната политика. Вярно ли е, че грешката от 11 % при регионалната политика се дължи на три държави-членки и как това се отнася към вашите прогнози? Вярно ли е, че повечето пропуски са установени при процедурите за възлагане на обществени поръчки? Вярно ли е, че е било прекалено рано да се отразят подобренията при разходите съгласно новия, приложим в момента регламент за структурните фондове за периода 2007–2013 г.? Както знаете, през изминалата година бяха направени много подобрения. Ако е така, и с оглед на тези промени, подобренията в съществуващото законодателство, можем да продължим да работим в духа на положителната тенденция към подобрения в периода до 2013 г.

Важно е също така тези подобрения в транспонирането на европейското законодателство да се прилагат много по-категорично към правилата за възлагане на обществени поръчки, така че да има подобрения по отношение на правомощията, за да се преодоляват трудностите, и по отношение на прилагането във всички държави-членки. Все пак има сериозни проблеми във взаимоотношенията на европейско и национално равнище. Ето защо трябва да назоваваме засегнатите държави.

Едва тогава тези 11 % ще могат да се променят и от неприемливата червена област ще преминат в жълтата и най-накрая в зелената. Избрани сме от гражданите, за да постигаме по-добри резултати и да внесем повече яснота в тази област. Радвам се, че имаме възможност да обсъдим направените във вашия доклад предложения за опростяване.

Christel Schaldemose (S&D). – (DA) Г-н председател, искрени благодарности на Сметната палата за разумния и полезен доклад. Слушайки разискването днес, си припомних една датска поговорка, в която се говори за това, дали чашата е наполовина пълна или наполовина празна. С други думи, това е въпрос на гледна точка – дали човек е песимист или оптимист. Струва ми се, че може би тук днес има твърде много хора, които са прекалени оптимисти. Членът на Комисията също е твърде оптимистично настроен. Аз просто не считам, че този резултат е достатъчно добър. Ако датски министър на финансите носеше отговорност за този бюджет, за който може да се каже, че липсват грешки при усвояването на по-малко от половината средства и само 47 % от него са зелени, въпросният министър всъщност би останал без работа.

Считам, че е твърде жалко, че все още има толкова много неща, които трябва да бъдат направени, и че всичко се случва с такива бавни темпове. Съзнавам, че е трудно и че правилата може да бъдат много сложни. Разбирам също така, че е постигнат напредък, но това не е достатъчно. Ако погледнем с какви темпове се увеличава зелената част от бюджета, ще видим, че всичко се случва прекалено бавно. Призовавам Комисията да поеме своята отговорност. Вие разполагате с необходимите инструменти и трябва да реагирате по-бързо.

Monika Hohlmeier (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, до този момент акцентът беше поставян върху Кохезионния фонд и това е оправдано, предвид размера на бюджета за тази област. Аз обаче бих искала да насоча вниманието ви към една област, в която през изминалата година бяха изразходвани само 2,7 млрд. евро, но създаде значителни проблеми.

Европейската сметна палата, на която сега искам горешо да благодаря, почти е създала шедевър, тъй като е успяла да въведе прозрачност при фрагментираната администрация в областта на помощта за развитие и да установи точно проблемите, които се повтарят непрекъснато. Не бих отишла толкова далеч, че да твърдя, че тази област няма универсален принцип и прозрачни структури, но тя наистина изпитва сериозни проблеми.

Напредък се наблюдава например при плащанията за проекти, но въпреки това някои от тях все още не могат да бъдат одитирани поради липса на отчетни документи. Да не говорим за това, че в някои случаи такива изобщо не са представяни, както и че няма възможности за извършване на последващи одити. Темата за бюджетната помощ отново включва конкретни проблеми, защото е невъзможно средствата да бъдат проследени и да се установи за какво са били използвани. Според мен следва внимателно да обмислим възможността да интегрираме най-накрая Европейския фонд за развитие (ЕФР) в общия бюджет за целите на прозрачността, проследяването и осъществяването на контрол. Това ще ни предостави възможност да комбинираме и координираме Европейския фонд за развитие с други области, като например помощ за развитие, външна политика, политика за съседство и други политики в същата област, за да можем да добием пълна и ясна представа. Това е моето предложение.

Andrea Cozzolino (S&D). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, както вече беше споменато, докладът на Европейската сметна палата за 2008 г. преди всичко ни запознава с някои положителни новини. Процентът на разходите на ЕС, за който е характерно високо равнище на неправомерни операции, се понижава до 31% през 2008 г. в сравнение с 60% през 2005 г. Това е съществено постижение и е знак за положителен подход, който трябва да продължим да следваме.

Що се отнася до структурните фондове, и по-конкретно до политиките за сближаване, продължават да съществуват проблеми и трудности. Считаю, че следва да съсредоточим вниманието си върху тези области през следващите месеци и години.

Във връзка със структурните фондове, когато се прави сравнение с анализите на Сметната палата за периода 2000–2006 г., се вижда, че системите за управление и наблюдение и контрол за периода 2007–2013 г. предвиждат по-строги разпоредби и гарантират по-голяма надеждност и прозрачност по отношение на разходите, както и по-добра отчетност от страна на държавите-членки.

Сметната палата категорично подчертава необходимостта от допълнително опростяване. Ето защо още много работа трябва да бъде свършена за по-нататъшното опростяване на правилата.

Качеството на икономическия растеж и прозрачността при използването на ресурсите на Общността са две цели на една и съща битка, която се налага да водим. Считаю, че за това е нужно също да направим разискванията, засягащи нашите институции и преди всичко гражданите, по-достъпни за широката общественост.

Политиките за сближаване, структурните фондове и регионалните политики са и ще останат съществени елементи от европейския проект. Те изпълниха със съдържание основните ценности на Европейския съюз. Необходимо е да работим съвместно, за да гарантираме ефективността и прозрачността в бъдеще.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Г-н председател, благодаря на Сметната палата, по-конкретно за това, че тази сутрин ни запозна със съдържанието на един огромен доклад по много достъпен начин, като ни представи добрите страни и слабостите. За щастие, нямаше ужасяващи констатации, тъй като в известна степен сме се отърсили от най-лошите аспекти на счетоводните си практики.

Бих искала да се съсредоточа по-специално върху селското стопанство, което буквално беше изключено от това разискване, поради полученото почти „чисто“ свидетелство. Правя това, защото искам да ви предупредя, че в бъдеще отново може да се сблъскаме с подобен проблем.

Би било добре тази сутрин да не забравяме, че подобрието при селското стопанство се дължи преди всичко на факта, че до голяма степен отслабихме зависимостта на плащанията от производството. Извършваме плащанията директно към активни земеделски стопани и производители и така вероятността от грешки намалява значително.

С помощта на инструмента за модулиране обаче сега вземаме тези средства и ги използваме в областта на развитието на селските райони, за която беше изразено сериозно безпокойство, а оттук и моята забележка за подобен проблем в бъдеще.

Безпокои ме също така и въпросът как ще се отчитаме по въпроси като управлението на водните ресурси, изменението на климата и биологичното разнообразие. Помислете си колко сложни биха били правилата в тези области – което е в реда на нещата предвид факта, че се изразходват публични средства – и трудностите и разходите за спазването на тези конкретни правила.

Разглеждаме прегледа на изпълнението на бюджета на Европейския съюз благодарение на бившия министър-председател на Великобритания Тони Блеър, чието правителство няма особено чисто досие, когато става дума за собствените му финансови отчети.

Отново при този преглед ще разглеждаме изразходването на средствата в области, за които Сметната палата очевидно изразява безпокойство, по-конкретно областта на научноизследователската дейност и иновациите. Ето защо трябва да бъдем много внимателни, за да не разрушим постигнатото до момента с това, което предстои да направим.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, когато бях ученик учителите често казваха: „Доверието е хубаво нещо, но контролът още по-хубаво.“

(Ораторът се съгласява да отговори на въпрос на друг член на Парламента в съответствие с член 149, параграф 8 от Правилника за дейността)

Ingeborg Gräßle (PPE). – (DE) Г-н председател, бих искала да Ви попитам дали сте забелязали, че по време на това важно разискване г-н Martin, който ни даде множество съвети, влезе в залата в 10,00 ч., изказа се в 10,09 ч. и напусна залата в 10,12 ч.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Току-що ми припомнихте две важни правила от детството ми. Веднъж ми казаха: „Не прекъсвай човек, когато говори. Ако задаваш въпрос, то поне изчакай отговора.“ Съгласно този принцип щеше да бъде добре г-н Martin да остане в Парламента, за да проследи разискването. Това е моето становище.

Предложените от Сметната палата подобрения и механизми за контрол имат огромен принос за по-ефективното и по-икономично изразходване на средствата на Европейския съюз. Като член на Европейския парламент, който се интересува от селско стопанство, аз съм изключително доволен, че е дадена положителна оценка за начина, по който са изразходвани средствата в областта на селското стопанство и че като цяло не са установени значителни нередности. Това обаче е средното равнище за областта и в това е проблемът. Както се казва в селскостопанските среди, макар и средната дълбочина на езерото да била половин метър, кравата все пак се удавила. С други думи, когато всичко е правилно като цяло и преобладаващият брой държави могат да прилагат административните разпоредби правилно, тогава трябва да се справим с държавите, които не се придържат към правилата – с „лошите момчета“. В този смисъл е важно те да бъдат публично порицани. Г-н председател, моля Ви не се отказвайте. Можете да бъдете по-конкретен и ще получите подкрепата на Парламента.

Положението при процента на грешката в областта „развитие на селските райони“ е твърде различно. Макар процентът на грешка да е по-нисък в сравнение с предишната година, той все още е значително по-висок, отколкото този за разходите за селско стопанство. Тук обаче трябва да отбележа, че повечето от установените проблеми се дължат на неправилно прилагане и липса на разбиране на сложните разпоредби на ЕС. Това не означава непременно, че средствата са пратосани. Трябва да работим заедно, за да променим и подобрим регламентите на ЕС, за да улесним прилагането им от страна на държавите-членки.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа DURANT

Заместник-председател

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, заключението в доклада на Сметната палата за 2008 г. гласи, че като цяло се наблюдава подобрение по отношение на законосъобразността и редовността на бюджетните трансакции на Европейския съюз. Въпреки това в него се казва, че разходите, свързани с политиката за сближаване все още са проблемна област, тъй като тук са установени повечето грешки.

Наличните средства за политиката за сближаване са приблизително една трета от европейския бюджет. Това е една от основните политики с най-символично значение за европейската интеграция и принципа на солидарност, залегнал в основата ѝ.

Именно поради това трябва да сме взискателни и да гарантираме, че процедурите се прилагат правилно. Необходимо е обаче да отчетем специфичните характеристики на политиката за сближаване, която до голяма степен е децентрализирана и следователно се управлява от регионалните органи в държавите-членки. Наблюдаваните от Сметната палата грешки не са резултат от опити за измама от страна на ръководителите на проекти, а се дължат на сложните изисквания за допустимост.

Следователно според мен решението не е в това да правим процедурите по-тромави, а да ги опростим, както на общностно равнище, така и в държавите-членки. На равнище Общност мерките за опростяване вече се

обсъждат в Съвета и в Парламента. На национално равнище аз лично участвам в работата по опростяване на процедурите във Франция в тясно сътрудничество с избраните представители и местните лица, отговорни за вземането на решения.

В това време на икономически спад би било особено жалко, ако бъде затруднен достъпът до европейско финансиране за ръководителите на проекти, които са все повече.

Ville Itälä (PPE). – (FI) Г-жо председател, разискваме важен въпрос и преди всичко бих желал да кажа, че се наблюдава значителен напредък при управлението на бюджета. Проблеми обаче съществуват и ми се иска да спомена някои от тях.

Първият е политиката на институциите по отношение на сградите и имуществото. Когато изготвих бюджета за 2008 г. за Парламента и другите институции забелязах, че нещата в тази област не са съвсем наред. Надявам се, че ще започнем цялостно разследване на въпроса, защо цената, платена за имоти и сгради на институциите е по-висока от средната пазарна цена. Когато проучването приключи, ще знаем дали има нещо съмнително или напротив – всичко е наред.

Вторият проблем, към който искам да привлека вниманието ви, е ситуацията с Румъния и България – нещо, което вече беше споменато. Знаем какви са проблемите и за да ги решим, трябва да намерим начини да помогнем на Румъния и България. Това е и политически въпрос. В крайна сметка, какъв е смисълът от разширяването, ако приемаме за членки държави, които не могат да организират адекватно управлението на собствените си бюджети?

Третият проблем, по-конкретно, се отнася до външните действия, свързани с Организацията на обединените нации, макар че при всички случаи трябва да можем да извършваме проверки, за да гарантираме, че обществеността е запозната, че всичко е наред.

Повече от всичко обаче трябва да осъзнаем, че броят на областите без грешка е нараснал и за това трябва да благодарим на члена на ЕК Калас и на Европейската сметна палата, които свършиха отлична работа.

(Ръкопляскания)

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, имам един обикновен въпрос. Беше заявено, че много от случаите, в които правилата не са спазени, са следствие от липсата на разбиране на процедурите и регламентите.

Приемате ли, че това е така? Ако отговорът е да, какъв е процентът на нарушенията, които се дължат на тази нещастна случайност, а не на умишлено нарушаване на правилата?

Ивайло Калфин (S&D). – Най-напред бих искал да поздравя и председателя на Европейската сметна палата за доклада, който представят, и комисаря, г-н Kallas за очевидно много подобрената работа на Европейската комисия по отношение на изразходване на европейските фондове. Идвайки от България, аз съм свидетел, че Комисията е изключително строга по отношение на фондовете и действията ѝ определено имат ефект. Бих искал да повдигна един въпрос, свързан с това, че това е последният доклад на Европейската сметна палата по досегашните договори. Следващият доклад следващата година ще бъде вече на основата на Лисабонския договор и там има редица въпроси, които са поставени и на които все още няма достатъчно изяснен отговор, включително по отношение на формирането на бюджета и на процедурите за изразходване на бюджета. Аз мисля, че всички институции, включително Европейския парламент, заедно със Съвета, Европейската комисия, разбира се, с активното участие на Европейската сметна палата, би трябвало да направят всичко възможно, така че тези въпроси да намерят отговор и да мислим в една посока по тях.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Г-жо председател, няма да взема думата по процедурата с вдигане на ръка. Просто искам да кажа, че съм разочарован от факта, че местата на представителите на Съвета са безнадеждно празни. Съветът е бюджетен орган, а ние отбелязваме също, че имаме много проблеми в държавите-членки. Искях да изразя съжалението си, г-жо председател.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Присъствах на цялото разискване. Един от основните въпроси, които чух, и несъмнено ще поискам г-н Калдейра внимателно да обясни това, е какво е положението с тези 11% по политиката за сближаване, които не е трябвало да бъдат изплатени? Бяха дадени различни обяснения по време на разискването. Някои споменаха 4 млрд. евро, други 2 млрд. евро и т.н. Считам за изключително важно като начало на процедурата по освобождаване от отговорност, да ни обясните ясно и недвусмислено за какво става дума наистина. Бих искал също така да изкажа специални благодарности на члена на ЕК Калас за свършената от него работа през последните години. Считам, че комисията по бюджетен контрол винаги е

оценявала сътрудничеството си с Вас като много конструктивно. Не винаги сме били на едно мнение, но вероятно скоро ще получите нов мандат в новата Комисия, нов пост, и аз Ви желая успех.

Председател. – Бих искала да кажа на г-н Martin, че видях, че иска думата за лично изказване и ще му я дам, но в съответствие с Правилника за дейността ще направя това в края на разискването след Комисията.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Г-жо председател, напълно съм съгласна с г-н Audy. Отсъствието на Съвета прави впечатление, както и това на лидерите на политическите партии. Като заместник-председател на групата на Прогресивния альянс на социалистите и демократите в Европейския парламент мисля, че председателите на останалите групи също не считат разискването за важно. Отсъствието на Съвета обаче е най-осезаемо.

Витор Мануел да Силва Калдейра, председател на Сметната палата. – (FR) Г-жо председател, преди всичко бих искал да благодаря на всички членове на Европейския парламент, които се изказаха. Техните коментари със сигурност ще бъдат високо оценени от служителите в Сметната палата, участвали в изготвянето на представения днес доклад.

В отреденото ми време в такова разгорещено и интересно разискване е малко трудно да отговоря на всички въпроси, отправени директно към мен. Първо, бих искал да отговоря на въпроса на г-н de Jong, който ме попита, дали не съм обезкуражен от факта, че в качеството си на председател на Сметната палата не съм в позиция да дам положителна декларация за достоверност. Като одитор бих му отговорил, че ще се чувствам щастлив да дам такова становище, когато настъпи моментът, но работата на одиторите не е да са доволни от становищата, които дават. Одиторите трябва да имат солидни основания за становищата си, почиващи на реални доказателства.

За да бъда съвсем честен, като одитор предпочитам да давам становища като това, което дадохме тази година. Няма да кажа на г-н Audy дали това е положително или отрицателно становище, но е реалистично становище, което очертава областите, в които е постигнат напредък. Видяхме, че има рязък спад при броя на грешките в някои области, по-специално при селското стопанство, но има и много области, на които е нужно да обърнем по-сериозно внимание. Поради това, вместо да бъда песимистично или оптимистично настроен, като одитор предпочитам да бъда реалист.

Мисля, че по този начин посланието ни за бъдещите перспективи ще бъде разбрано. Няколко членове на Европейския парламент попитаха какво може да се направи, за да решим тези проблеми. Сметната палата даде своя принос в доклада и при предишни доклади, като подчерта, че препоръките ѝ във връзка с подобряване на системите за надзор и контрол в държавите-членки са важни, както и като заяви по отношение на Комисията, че е също толкова важно да опростим регулаторната рамка, което означава да не правим нещата по-сложни, отколкото е необходимо. Не можем да преминем от етап, в който искаме да направим всичко и да контролираме всичко, а за това е нужен допълнителен контрол, към етап, при който няма никакъв надзор. Иначе казано, няма да можем да намерим подходящия баланс за постигане на целите на провежданите от нас политики.

Няколко от вас споменаха, че в доклада не се говори за това, колко ефективно са изразходвани средствата. Дали няколкото грешки и нередности са попречили на изпълнението на проектите? Очевидно в докладите си Сметната палата трябва да изразява становище относно финансовите отчети, а то явно е положително, както и за свързаните с отчетите операции, т.е. дали операциите са в съответствие с правилата, които трябва да бъдат следвани.

Сметната палата обаче ви предоставя също така, на вас и по-специално на компетентните парламентарни комисии, на комисията по бюджетен контрол, всички наши доклади, свързани с ефективността на политиките, както и информация за това, дали в различните области средствата се използват правилно. Надявам се, че в тези доклади ще откриете важна информация за това, какво би могло да се подобри при тези политики. Както е посочено в нашия доклад обаче, и аз подчертах това в изказването си, важно е да се възползваме от възможността, която реформата на финансовия регламент и новата рамка на финансовата перспектива предлагат за в бъдеще, както и от възможностите, които ни предоставя бюджетната реформа, за да преосмислим някои основни въпроси.

Позволете ми да приключа, г-жо председател, като кажа, че методологията ни е в съответствие с международните одиторски стандарти. Считаме, че използваните от нас представителни извадки са подходящи за изготвянето на заключенията ни. Г-н Audy попита дали представителните извадки са достатъчно големи. Отговорът е да. Очевидно, ако имаме повече ресурси, вероятно можехме да свършим повече работа, но нашите ресурси са ограничени и от нас се очаква внимателно да ги управляваме.

В заключение бих искал да кажа нещо и за ролята, която Сметната палата и сметните палати в държавите-членки биха могли да играят в бъдеще. Винаги работим съвместно със сметните палати в държавите-членки и с националните одитори, като се радваме на добро сътрудничество и взаимно доверие. Този подход е залегнал в Договора и е потвърден от Договора от Лисабон, и следвайки го, ние правим всичко възможно, за да гарантираме, че в една или друга степен придаваме добавена стойност към ролята на външното финансиране в Европейския съюз.

Това бяха кратките ми заключителни бележки, г-жо председател, тъй като не бих искал да отнемам твърде много от вашето време.

(Ръкопляскания)

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-жо председател, благодаря за това разискване и за добрите думи за Комисията. Искам да кажа две неща, свързани с изминалата 2008 г. и последните няколко години. Първо, беше подчертано нещо много важно – прозрачността. Искам да ви припомня, че заедно постигнахме голям напредък. Сега цялата информация за бенефициерите на средства на ЕС е публична и това е една от основните промени за този период.

Вторият факт от миналото е, че обсъждахме колко много средства са изгубени и, наред с другото, как трябва да ги възстановим. Бих искал да ви илюстрирам това с конкретни данни от един много сложен дял. Това е приложение VI от нашия обобщителен доклад и „обобщение на отказите от събиране на установените вземания“, което всъщност означава, че средства в определен размер са напълно и безвъзвратно загубени. В обобщителния доклад за 2008 г. тези средства възлизат на 18 380 363,22 евро, което е под 0,01% от бюджета на ЕС, и те са загубени. Обсъдихме всички тези милиарди, които не са били управлявани правилно в структурните фондове, но в крайна сметка част от тях е възстановена. Процесът не е идеален и трябва да работим усилено, но понякога грешките се поправят. Това е дълъг процес и трябва да се отнесем много сериозно към него.

А сега да погледнем към бъдещето. В най-близко бъдеще ще започнем обсъждане на новия Финансов регламент и новите бюджетни перспективи. Много неща са свързани с този процес. Националните декларации и участието на държавите-членки се нуждаят от по-солодно правно основание. Несъмнено, можем да продължим напред с опростяването, обсъждано толкова много и толкова пъти в Парламента. Както г-н Калдейра вече спомена, целите са определени от над 500 програми, приети от Комисията, Парламента и Съвета. Всяка от тях има собствено правно основание, собствени цели и всичко трябва да бъде добре премерено, включително средствата, които се изразходват в съответствие с тези цели. Това е въпрос от ключово значение.

На последната пленарна сесия, когато обсъждахме освобождаването от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2007 г. беше споделена идеята да се намали броят на програмите и да имаме по-големи проекти и по-машабни програми, на които може много по-лесно да се прави обзор. Това е важен въпрос и, както един от вас спомена, в случая с развитието на селските райони не може да се измерват целите, особено във външните дейности, където те са по-скоро политически, и да се каже, че са постигнати. Въпросът е ключов, но е част от рамката за бъдещото обсъждане на финансовите разпоредби.

По отношение на диалога, чието значение бе подчертано, трябва да кажа, че се опитахме да дадем всичко от себе си, за да постигнем добър диалог с Парламента, с комисията по бюджетен контрол и със Сметната палата. Самият аз обичам да обсъждам всичко с хора с различни възгледи, различно отношение и различна преценка. Това е нещо нормално. Това, което не харесвам, е, че някои хора целенасочено и постоянно използват неверни факти. В такъв случай диалог не би могло да има. Възможно е да имате различна преценка, различно тълкуване и различни възгледи, но фактите трябва да бъдат достоверни. Наистина се надявам този принцип да се спазва при съвместния ни диалог в бъдеще.

(Ръкопляскания)

Председател. – Г-н Martin, бихте ли желали да вземете думата в края на разискването?

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Г-жо председател, съжалявам, че трябва да се възползвам от възможността да направя лично изказване, за която според дневния ред имам три минути, но няма да са ми необходими толкова.

В изказването си заложих на много конструктивен подход и при разискването посочих какво би могло да се направи на тази нова база. За да достигна до тази оценка, проследих проведеното тази сутрин разискване отблизо. Бях в залата много по-рано от посочения от моята колега час, напуснах я по-късно и отново съм тук. Според мен е много жалко, че г-жа Gräßle явно изпитва необходимост да отправя лични нападки, което

наистина е непочтено. Иска ми се да бъде по-конструктивна и да виждаме по-малко некоректни истории, разказани от нея в германския вестник „Билд Цайтунг“. Бих предпочел да чуя градивни предложения за това, как можем да се справим със ситуацията и как да дадем възможност на Сметната палата да направи това. Освен това е много жалко, че самата г-жа Gräßle е човекът, който ненужно затруднява работата на независимите членове на Парламента, дискриминира ни и затруднява достъпа ни до информация, не ни дава възможност да работим със служители и счита, че е уместно да ни напада с неверни факти. Има какво да учите за демокрацията, г-жо Gräßle.

Председател. – Ще спрем на това място. Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма.* – (DE) Вярно е, че все още съществуват значителни недостатъци в някои области, по-специално при политиката за сближаване, но понижаването на процента на грешка в областта на селското стопанство и природните ресурси под 2% ми дава основания да гледам по-оптимистично към бъдещето. Предвид факта, че по-голямата част от разходите на Европейския съюз са в тази област, сравнително ниският процент на грешка (2%) може да се разглежда като задоволителен. В бъдеще следва да съсредоточим всичките си усилия в две области. Първата е сътрудничеството между Комисията и държавите-членки. Целта е да се установят неточните и неверни данни в различните области, в които се изразходват средства, и да се поправят грешките. Втората област включва усъвършенстване на методите за изплащане на средствата на ЕС на държавите-членки и за възстановяването на тези средства.

Véronique Mathieu (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Бих желала да поздравя Сметната палта за годишния доклад относно изпълнението на бюджета на ЕС за финансовата 2008 година. Искam да ви обърна внимание на параграфа, посветен на агенциите на Европейския съюз, в който Сметната палата казва, че е дала становище без резерви за всички одитирани агенции, с изключение на Европейския полицейски колеж.

На този етап е добре да си припомним, че се сблъскахме с подобна ситуация при процедурата по освобождаване от отговорност във връзка с изпълнението на бюджета за 2007 г. Сметната палата публикува доклад, съдържащ декларация за достоверност с резерви относно финансовите отчети и свързаните с тях операции на Европейския полицейски колеж (SEPOL), в която се посочваше, че бюджетни кредити са били използвани, за да се финансират лични разходи. Докладчикът, а по-късно и комисията по бюджетен контрол поискаха освобождаването от отговорност на Европейския полицейски колеж да бъде отложено. При проведеното по време на пленарното заседание от 23 април 2009 г. гласуване предложението беше отхвърлено с 226 гласа „за“ и 230 „против“ с масивната мобилизация на групата на социалистите в Европейския парламент и на групата на Зелените/Европейски свободен алианс.

Пред вид факта, че днес Сметната палата ни запозна с други проблеми, свързани с Европейския полицейски колеж, важно е да признаем грешката, която очевидно допуснахме, когато го освободихме от отговорност през април, като гласувахме срещу становището на докладчика и на компетентната комисия.

4. Проекта на Google за дигитализиране на световното книжно наследство (разискване)

Председател. – Следващата точка е разискването по въпроса, изискващ устен отговор, зададен от Klaus-Heiner Lehne, от името на комисията по правни въпроси, към Комисията относно проекта на Google за дигитализиране на световното книжно наследство (О-0101/2009 – В7-0224/2009).

Angelika Niebler, *в качеството на заместник на автора.* – (DE) Г-жо председател, г-жо действащ председател на Съвета, г-н член на Комисията, госпожи и господа, навярно всички сте запознати с Google (Гугъл). Вероятно сте запознати и с новия проект Google Books (Книги в Гугъл), който беше широко обсъждан през последните няколко месеца. Целта на проекта е да сканира книги от библиотеките и да ги предостави за ползване в интернет, така че читателите да разполагат с бърз и лесен достъп до голям брой произведения в мрежата.

От гледна точка на читателите и интернет потребителите това е чудесна идея. Какво обаче означава тя за писателите, хората на изкуството, художниците и издателите? Каква ще бъде ролята им при публикуването на техните творби в интернет? Трябва внимателно да разгледаме тези въпроси през следващите няколко месеца. Може би вече знаете, че издатели и автори в САЩ са завели съдебно дело срещу Google във връзка със сканирането и публикуването на произведения в интернет. Доколкото ми е известно е било намерено решение на съдебния спор и страните са постигнали извънсъдебно споразумение. Въпросите обаче остават без отговор

и те не се отнасят само до ситуацията с Google, защото несъмнено ще има подобни случаи и в бъдеще. Тези въпроси трябва да бъдат разглеждани колкото е възможно по-бързо.

Има ли необходимост от адаптиране на авторските права в дигиталната ера? Необходимо ли е съществуващите структури да бъдат променени? В това отношение имам предвид най-вече ролята на организациите за колективно управление на авторските права, които често сме обсъждали в Парламента. Създават ли се нови монополи в интернет? Каква трябва да бъде нашата реакция? Как това ще промени структурите в държавите ни, например, по отношение на книжарниците в регионите? Какви са противоположните интереси в случая и как може да се намери подходящ баланс между тях?

Авторите и издателите искат да получават финансово възнаграждение за работата си. Това се отнася, разбира се, и до случаите, когато има достъп до произведенията им в интернет. Библиотеките искат да предоставят архивите си за ползване в интернет, без да се налага първо да подписват споразумение за лиценз с всеки притежател на авторски права. Интересите на потребителите са ясни. Те много биха искали да имат бърз и лесен достъп до съдържанието в мрежата. Все още не сме достигнали момента, когато ще сме в състояние да обсъдим възможните решения, но трябва да си зададем редица въпроси и това е и целта на писмения въпрос, внесен до Комисията от комисията по правни въпроси.

Необходимо ли да се прави разграничение с цел да се намери решение на проблемите с авторските права, например, по отношение на съдържанието? Ако е така, какви разграничения следва се направят? Комисията изглежда се движи в тази посока, тъй като преди всичко съсредоточава вниманието си върху ситуацията с библиотечния фонд. Следва ли в бъдеще да има процес на масова дигитализация или съществуващата ни система за лицензиране е достатъчна за решаване на проблема? Как може въпросът с уреждането на авторските права да бъде опростен в ерата на интернет? Както знаете, авторското право е преди всичко национално право и в тази връзка трябва отново да си зададем въпроса: това все още ли е актуален подход? Как следва да разглеждаме осиротелите произведения в бъдеще или с други думи книги, чиито притежатели на авторско право не могат да бъдат идентифицирани или открити? Следва ли да се прави разлика между литературни творби и научни или академични произведения? Така например авторите на романи изкарват прехраната си от издаването на книгите си, но, когато учените правят разработките си достъпни в интернет, те се интересуват най-вече от това да си създадат име в тяхната област на изследване и не разчитат толкова на средствата, които печелят от работата си. Съществуват редица въпроси, които трябва да си зададем, и аз съм доволна от възможността да ги обсъдим с вас.

Бих искала да разгледам един последен важен въпрос, а именно отново въпросът за организациите за колективно управление на авторските права. Замислете се колко е лесно в днешно време да се сваля музика от интернет. Просто отивате в iTunes и си купувате песни за 20, 30, 40 или 50 цента. Какви са последиците за организациите за колективно управление? Нуждаем ли се все още от тях? Бих била доволна ако Комисията би могла отново да ни даде представа какво е положението в момента.

В Парламента, в продължение на години отправяхме искания към Комисията да разгледа организациите за колективно управление на авторските права. Общо казано, те също представляват монополни организации, създадени в продължение на десетилетия. Интересува ме какви са плановете на Комисията. Последната ми бележка е, че ако вземете една платформа като Google, която прави всичко свободно достъпно, това ще доведе до създаване на монопол в мрежата. Трябва обмислим как да се подходи към ситуацията, за да се гарантира, че в крайна сметка няма да останем с един единствен доставчик, който впоследствие да решава условията за достъп до съдържание в интернет. Очаквам с нетърпение да обсъдим въпроса заедно през следващите няколко седмици и месеци и бих искала да чуя отговора на Комисията на първия въпрос на комисията по правни въпроси.

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-жо председател, бих искал да благодаря на комисията по правни въпроси за повдигането на тези въпроси. Вие повдигнахте толкова много големи и основни въпроси, които със сигурност трябва да бъдат обсъдени през следващите месеци. Въпросът определено е интензивен, интересен, вълнуващ и особено ориентиран към бъдещето. Преди всичко ще направя общ преглед по отношение на този конкретен въпрос.

Първо: проектът Google Books. По същество това е една инициатива, която има за цел да предостави инструмент за намиране, търсене и покупка на книги за широк кръг от потребители. За притежателите на права тя може да представлява допълнителен канал за търговия, а оттам и допълнителен източник на приходи. Нека добавя, че в Европа проектът Google Books се разгръща в сътрудничество с библиотеки и се отнася само до обществено достъпните книги. Защитените с авторски права книги са включени в проекта чрез партньорската програма на Google (Google Partner Programme) за издатели, които имат желание да сключат споразумения с Google.

Споразумението по колективния иск срещу Google Books се отнася до проекта Google Books в Съединените щати и има за цел да сложи край на едно съдебно производство, което продължава в продължение на повече от четири години. Ако бъде одобрено, то ще осигури допълнителен източник на приходи за притежателите на права, но също така и най-вече ще направи досега недостъпни произведения, които вече са изчерпани, и осиротели произведения достъпни за онлайн търсене и достъп от страна на потребителите в САЩ. Освен това финансовите му стимули може да извадят на светло притежателите на права на осиротели произведения.

Що се отнася до проекта за търсене на книги в Google (Google Book Search), Комисията гледа на инициативата на Google като на демонстрация на развитието на нови бизнес модели, които предоставят почти незабавен достъп до огромен брой потребители. Тъй като Европейската комисия подкрепя дигитализацията на книги във и извън европейските библиотеки и тъй като дигитализацията на книги е трудно изпълнима задача, за която е необходима и подкрепа от частния сектор, Комисията подкрепя инициативи като проекта за търсене книги в Google, стига те да зачитат правата върху интелектуалната собственост и не водят до нарушаване на конкуренцията.

Що се отнася до споразумението Google Books, Комисията се включи активно в консултации с европейски издатели и с Google. През септември 2009 г. беше организирано обществено изслушване, което събра заедно европейските заинтересовани страни и страните по споразумението с цел да се обменят мнения и да се потърси изясняване на различните елементи на споразумението.

Междувременно обаче настъпиха важни промени. Поради множество възражения срещу първоначалното споразумение, повдигнати от конкурентите на Google, чуждестранни правителства (Франция и Германия) и от министерството на правосъдието на САЩ, условията на споразумението бяха ревизирани, а промените по него бяха представени пред съда в САЩ на 13 ноември 2009 г.

Първо, обхватът на ревизираното споразумение беше значително стеснен. Сега вече единствено книги, които или са регистрирани в Службата за авторско право в САЩ, или са издадени в Обединеното кралство, Австралия или Канада не по-късно от 5 януари 2009 г., попадат в обхвата на споразумението. Всички други книги са извън обхвата на споразумението. Вследствие на това единствено автори и издатели от Съединените щати, Обединеното кралство, Австралия и Канада в бъдеще ще бъдат представлявани на борда на Регистъра на правата върху книгите, органът, който администрира условията на споразумението.

Второ, издателите от държави, различни от Съединените щати, Обединеното кралство, Австралия и Канада, вече ще трябва да преговарят поотделно, за да станат част от услугите на Google Books в Съединените щати.

Новият вариант на споразумението поражда две забележки. Първо, да не се участва в споразумението не винаги е предимство. В такъв случай вече не може да се контролира какво прави Google със сканираните до сега произведения.

Второ, издателите от държавите-членки на Европейския съюз – с изключение на Обединеното кралство – вече няма да могат да участват в едно голямо преобразуване на книжния пазар. Проектът Google Books в Съединените щати ще получи сериозен тласък напред, а европейските издатели повече няма да бъдат част от процеса. Въпреки че услугите, договорени по силата на споразумението, ще бъдат достъпни само за потребителите в САЩ, тази липса може да бъде в ущърб на културното многообразие.

Във връзка с това Комисията призовава и ще продължава да призовава държавите-членки: първо, да разширят политиките си на дигитализация; второ, да проучат възможностите за публично-частни партньорства за дигитализация; и, трето, да гарантират, че целият дигитализиран материал ще бъде достъпен чрез Europeana. Ако държавите-членки направят това, споразумението Google Books може да се окаже катализатор, а не заплаха за европейските инициативи в областта на достъпа до дигитализирана култура.

Това ме довежда до втория Ви въпрос. Разискването на споразумението Google Books показва, че Европа не може да си позволи да изостава на дигиталния фронт. Европа трябва да действа бързо. За тази цел Комисията е твърдо ангажирана да работи по рамката за авторските права, която ще улесни широкомащабната дигитализация на европейските библиотечни фондове.

Считаме, че авторските права трябва да бъдат достатъчно гъвкави, за да не се усложни прекалено създаването на онлайн библиотеки.

Róza, Gräfin von Thun Und Hohenstein, от името на групата PPE. – (PL) Г-жо председател, бих искала да Ви благодаря за Вашето изявление, както и да благодаря на комисията по правни въпроси за зададения въпрос, на г-жа Niebler за коментара ѝ и на члена на Комисията за отговора му. Това са изключително важни въпроси и за комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите. Процесът на дигитализиране на книги

разкрива много нови възможности, но тя трябва – и това трябва да се подчертае – да служи на интересите на издателите и читателите, а именно на европейските предприятия и потребители.

Предишният вариант на споразумението с Google застраши с монополизиране цялата литературна продукция от страна на едно частно дружество, заплаха, която все още не е напълно отстранена. Именно Google сканира милиони заглавия, защитени от авторско право, от цял свят. Към днешна дата, дружеството се е възползвало от тези сканирани заглавия незаконно, прилагайки принципа на добросъвестна употреба на САЩ, без да се иска съгласието на авторите или издателите.

Новото споразумение продължава да пренебрегва основния принцип на Бернската конвенция, който гласи, че трябва да се поиска разрешение от притежателите на авторски права, преди техните произведения да се използват, а не просто да им се даде възможност да се откажат, което би прехвърлило отговорността, усилията и разходите върху самите автори. Споразумението се отнася до книги от цял свят, издадени на английски език в държави, които попадат в обхвата на Конвенцията.

При сканирането на книгите Google се възползва от категориите на произведенията, които вече са изчерпани, и осиротелите произведения. И двете категории не са добре дефинирани. Много често е възможно да се намерят авторите на осиротели произведения, ако се направи усилие за това. Изчерпаните книги често пъти биват произведения, които съзнателно са извадени от печат от авторите или издателите. Не носи ли това опасността, че Google може би лишава издателите от свободата да определят своя собствена издателска политика, а авторите – от потенциални приходи?

По въпроса за потребителите: проектът на Google може да навреди на издателската индустрия в дългосрочен план, ако на притежателите на авторски права не се изплащат дължимите авторски възнаграждения. За да останат конкурентоспособни, издателите ще спрат производството на стойностни, професионално рецензирани и скъпоструващи книги. За потребителите това на практика ще означава замяна на висококачествените издания с евтини, непроверени, лишени от въображение заглавия, допълнително придружени от повсеместна реклама.

Ето защо очаквам Европейската комисия да изготви политика, която ще позволи развитието на по-нататъшна дигитализация, но без това да се отрази отрицателно на творчеството и на интересите на пазара и на читателите в Европа.

Sergio Gaetano Cofferati, *от името на групата S&D*. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, смятам, че споразумението между Google и издателите в САЩ съдържа някои несъмнено интересни елементи и някои важни перспективи за новости и за нас. Наред с тези положителни аспекти обаче е важно да направим оценка и на съдържащите се в него проблемни въпроси.

За да има споразумението положителен характер, е необходимо да променим начина, по който гледаме на целия сложен въпрос за авторското право, като преодолеем конфликта между търсенето на свобода на достъп до онлайн културни продукти и изключителната защита, без изключение, на авторското право.

Вярно е, че разработената от Google система ще предостави на потребителите като цяло изключителната възможност за достъп до произведения, особено до такива, които са вече изчерпани или се намират библиографски трудно, и в същото време ще даде възможност на авторите и издателите да обновят културния си принос и да разширят читателската си аудитория. Също така е вярно обаче, че поради факта, че споразумението обхваща единствено книги и произведения, регистрирани в Службата за авторско право в САЩ или издадени в Обединеното кралство, Канада или Австралия, както и че не се предвиждат конкретни мерки за произведенията, издадени в Европа или другаде по света – освен това досега от Google само са заявили обща готовност да постигнат подобни споразумения и с други държави – по силата на това споразумение Google се оказва в положение на монопол, не на последно място заради огромните рекламни средства, които ще бъдат използвани за новата система.

Това ще има въздействие и най-вече върху европейските културни индустрии, заради забавянето, което Европа би срещнала от гледна точка на целия проект за дигитализиране на библиотечните фондове. Нещо повече, голям брой европейски книги вече са регистрирани в Службата за авторско право в САЩ от осемдесетте години на миналия ек. В резултат на това те биха били предмет на новите правила за достъп до системата на Google. Още по-голям брой европейски произведения се намират в библиотеки в САЩ, които са предоставили на Google възможността да дигитализира каталозите им.

Европейската комисия стартира европейски проект, който до този момент има по-слабо въздействие, отколкото се очаква да има Google Books. По този начин споразумението между Google и културните отрасли в САЩ повдига въпроса за необходимостта от синтез между защитата на авторското право и на производството и достъпността за потребителите, не на последно място с оглед на технологичните революции от последното

десетилетие. Рискът се крие в това, че Европа ще изостане по отношение на развитието на този възможен нов модел.

Нека Ви кажа направо, г-н член на Комисията: според мен посочените до тук предложения не са подходящи за решаване на проблема, пред който сме изправени. Необходимо е решение, което обединява европейските държави и не прехвърля тежестта на отговорността за действията, които ще бъдат предприети, върху държавите-членки.

Liam Aylward, *от името на групата ALDE.* – (EN) Г-жо председател, приветствам действията на комисията по правни въпроси за представянето на този навременен въпрос пред Комисията. Проектът за дигитализиране на книгите влияе на няколко области от политиката на Европа и държавите-членки като авторското право, конкуренцията, дигитализирането на библиотечни фондове и културата и като такъв изисква както разискване, така и внимателно разглеждане на въпроса.

Дигитализирането на книги носи множество явни ползи както в културно, така и в икономическо отношение. Тя ще направи литературата и ученето по-достъпни за дигиталното поколение. Ще допринесе за разпространението на знание и култура. Ще предостави на студенти, преподаватели и университети по-голям достъп до информация и научни изследвания.

За да може Европа да бъде на предни позиции в една успешна, основана на знанието икономика, трябва да вървим напред с новите технологии и да не изоставяме в надпреварата за знание. Моята собствена държава-членка, Ирландия, беше известна като острова на светци и учени с големи традиции в литературата; а насърчаването и популяризирането на четенето и литературата са винаги приветствани. За съжаление, трябва да кажа, че повечето светци вече ги няма. Проектът за дигитализиране обаче не бива да се осъществява за сметка на творческия процес на литературата и това не трябва да има отрицателен ефект върху препитието на големия брой заинтересовани страни. Важно е да се подчертае, че дигитализирането трябва да бъде прието единствено когато правата на заинтересованите страни, включително автори, издатели, илюстратори, графични дизайнери и литературни преводачи, бъдат представлявани и защитавани.

Като се има предвид потенциалната заплаха от дигитализация спрямо пазара на печатни книги, от съществена важност е да се гарантира, че правата на притежателите на авторско право са справедливо възнаградени, а това е въпрос, който пряко поставих пред Комисията миналия октомври. В техния отговор отбелязвам, че Комисията вече е започнала обществено допитване и е провела изслушвания за обмен на мнения със заинтересованите страни. Приветствам тези положителни стъпки и за да бъде адаптирано законодателството за авторско право, трябва да има по-голяма ангажираност със заинтересованите страни, така че промяната да отразява техните интереси, като в същото време улеснява съществуването на основана на знанието икономика.

Eva Lichtenberger, *от името на групата Verts/ALE.* – (DE) Г-жо председател, г-н член на Комисията, госпожи и господа, в резултат на дейността на Google Books европейската стратегия за използване на бавен, целенасочен подход и за изтъкване на множеството опасения, изразени в хода на стратегията, просто беше изместена от реалността. Изправени сме пред цялостното дигитализиране на книги от страна на Google, включително на книги от европейски автори, които не са дали съгласието си и които сега са изненада и раздразнение откриват себе си в Google Books, където не желаят да бъдат.

По този въпрос бих искала да кажа преди всичко, че когато става дума за авторско право, нещата не опират само до парите. Става дума и за суверенитета на авторите, които би трябвало да имат право да участват във вземането на решения за това дали, как и в каква форма техните книги биват дигитализирани и използвани. Това е ключов въпрос и основна необходимост. Във връзка с това е особено важен и въпросът за така наречените осиротели произведения, чиито автори не могат да бъдат открити. Необходимо е да намерим ефективно и практично решение на този проблем.

На всеки един от нас се е случвало да вземе любима книга, да не я получи обратно и да не може да я закупи от никъде, защото вече е изчерпана. Разбира се, Google Books би било едно много добро решение в случаи като този, защото ще запази съкровища от света на литературата и други свързани с нея области, които в противен случай биха изчезнали от културното ни наследство. Решението обаче трябва да се изготви по такъв начин, че цялото начинание да има смисъл. Google Books не може просто да игнорира всички въпроси въз основа на предположение. Трябва да се направи опит да се намери автора и да се защитят неговите или нейните права. Това е мястото, където организациите за колективно управление на авторските права могат да помогнат и аз бих искала да бъде представено едно справедливо решение. Както заяви г-жа Niebler, трябва да обсъдим ролята на организациите за колективно управление на авторските права в това отношение.

Всеки има право да отхвърли новите технологии, но, разбира се, трябва да се примири и с последиците, като в бъдеще може да се окаже, че не е част от създадения огромен фонд от знание. Това е големият въпрос днес. Може би са необходими установени със закон изключения, за да се намери сравнително ефективно решение на проблема.

Emma McClarkin, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-жо председател, за любителите на книги в моя избирателен район в Ийст Мидландс и в целия Европейски съюз това е добра новина. Считам, че това е революция при книгите, която предстои да започне, и аз приветствам изявлението на Комисията.

Инициативата на Google е неизбежна и логична стъпка напред, предвид развитието на дигиталната икономика, където се наблюдават нови движещи сили на пазара и нов вид търсене от страна на потребителите. Считам, че този вид иновации от частния сектор следва да бъдат приветствани, при условие че оставят място за конкуренция и справедлива защита в бъдеще.

Библиотеките, макар и важно хранилище на информация, представляват огромни недостатъчно използвани ресурси, където девет от десет книги не биват използвани, а налице са и хиляди книги, които са недостъпни за потребителите, защото вече са изчерпани или тяхното издаване не е възможно.

Онлайн книгите ще предоставят на авторите възможност да си спечелят признание, а и пари за произведенията си.

Въпреки това фактът, че този вид споразумение за масово дигитализиране на книги не може да бъде приложено в Европейския съюз е един от най-показателните примери за фрагментираните закони за авторското право на ЕС. Трябва да създадем европейска рамка за авторското право, която да е подходяща за условията на 21-и век. Европа трябва да се възползва от възможността да поеме инициативата и да гарантира, че дигитализирането на книги в Европа е улеснено, но също така, че споразумението Google Books взема под внимание европейските закони за авторското право.

Следва да насърчим европейските участници да се включат в това пространство, както и при различните езици и жанрове. За онези като мен, които харесват усещането да държиш страница между пръстите си, това няма да замени нуждата от прекрасни книжарници като тези в моя избирателен район в Ийст Мидландс. Освен че няма да доведе до премахване на книжарниците, в действителност възможността за онлайн достъп до книги ни предоставя един изцяло нов начин на познание и достъп до култура.

Това съвсем няма да унищожи библиотеките ни, а ще помогне те да бъдат архивирани и защитени и ще предложи на потребителите ни по-голям избор на достъп до книги за образование и развлечение.

Това е възможност за авторите да разширят пазарите си и читателската си аудитория. Считам, че това е началото на едно преоткриване на великите творби и откриване на една културна експлозия. Това е нещо, което трябва да приветстваме и категорично да насърчаваме.

Patrick Le Hyaric, *от името на групата GUE/NGL*. – (FR) Г-жо председател, госпожи и господа, мнозина от нас заявиха, че Google практически представлява глобален монопол, който се опитва да си присвои културното, литературното и журналистическото наследство на целия свят. Европа не бива да позволява да бъде контролирана от Google. Освен това стратегията на Google за предлагане на услугата безплатно е просто фасада, защото дружеството превръща интелектуални произведения в стока с цел приходи от реклама на стойност над 23 млрд. щатски долара всяка година.

Както казахте, г-н Калас, Европа трябва да предприеме програма за дигитализиране. Въпреки това исконите, заведени от автори в САЩ срещу Google Books за плагиатство на техните произведения, не би следвало да означават установяването на модел за дигитализиране, който също ще превърне оригиналните литературни, журналистически или научни произведения в стока.

От тази гледна точка бихме искали да знаем какво точно има предвид Комисията под често използвания термин „колективен лиценз“. Идеята за създаване на европейски пазар авторски права сериозно ни безпокои от тази гледна точка. Не следва да бъркаме интелектуалните произведения, които са общо наследство, с духа на бизнеса, където културата се превръща в стока.

Затова, според нас, Европейският съюз, заедно с държавите-членки, следва да гарантира правата на авторите, правата на интелектуална собственост на авторите, журналистите и учените. Публичните системи за дигитализиране, стартирали в редица държави-членки, следва да бъдат подкрепени и съчетани с европейския проект Europeana, за да се предотврати частното присвояване на публична културна собственост.

Преди да се вземат каквито и да било решения, мисля, че Парламентът трябва да организира европейска стратегическа конференция с участието на европейските институции, държавите-членки, професионалните съюзи на авторите, библиотеките и дори обществените далекосъобщителни оператори, с цел да се създаде обществен модел за дигитализиране, който зачита авторите и техните произведения и който ги прави достъпни за възможно най-голям брой хора. Този проект, заедно с Europeana, следва да работи наред с други съществуващи по света системи.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-жо председател, работата по дигитализирането на литературното наследство на Европа, за да може то не само да бъде запазено и съхранено, но също и да бъде разпространено и да бъде насърчено неговото влияние, както и да се предостави достъп на европейците до удивителната им култура, представлява огромно предизвикателство, в което обществените органи следва да вземат по-дейно участие.

В момента Google е на огневата линия, тъй като търговската стратегия на дружеството включва опит за придобиване на съществена, дългосрочна преднина чрез установяване на монопол не над съдържанието на една световна виртуална библиотека, а над достъпа до това съдържание, в замяна на което се поемат разходите за процеса на дигитализиране.

Присъединявам се към колегите си от десноцентристките партии в Европа против всякакво изключително положение, което води до монопол. Можем да преодолеем другите важни въпроси, свързани с интелектуалната собственост и съответствието с авторските права за произведения, които вече са изчерпани, и осиротели произведения. Законодателството може да бъде адаптирано, за да бъдат включени и те.

Истинският въпрос обаче е: какви алтернативи съществуват в Европа? Сайтът на Europeana, който работи вече в продължение на няколко месеца, предлага онлайн само 5% от европейските произведения. Половината от съдържанието му идва от източници, предоставени от Франция, която, за разлика от друг път, е начело с Gallica, портала на Националната библиотека на Франция, и с Националния институт за аудиовизия (INA).

Осигуреното финансиране обаче е крайно недостатъчно за това, което е необходимо. От Google са готови да инвестират 15 млн. евро годишно за бързо дигитализиране и осигуряване на достъп до 20 милиона произведения в срок от 10 години. Колко сме готови да отпуснем ние? Ако не можем да отговорим на този въпрос, боя се, че Google ще бъде единственото дружество в състояние да удовлетвори потребностите на самите библиотеки.

Tadeusz Zwiefka (PPE). – (PL) Г-жо председател, потенциалните ползи и възможности, които проектът Google Books предлага на потребителите, изследователите и по-голямата част от издателите и авторите за запазването на културното наследство, са наистина неоспорими. Не трябва обаче да се отнасяме с пренебрежение към законовите последици и именно върху тях бих искал да наблегна в качеството си на представител на комисията по правни въпроси.

Първо, условията, които трябва да бъдат изпълнени, разбира се, са ясни. Имам предвид необходимостта от зачитане на авторското право и създаване на подходяща система за изплащане на възнаграждения на авторите. За съжаление, проектът на Google се основава на англосаксонската правна система и на реалностите на пазара в Северна Америка, които са напълно неподходящи за системата в Европейския съюз. Във връзка с това дейността на Google в Европейския съюз среща пречки не само от правен, но и от етичен характер. Google приема, че притежателят на авторското право, който не иска да бъде част от споразумението, е длъжен да уведоми Google за това. Това, разбира се, не отговаря на нашето законодателство, което приема, че преди една книга да бъде сканирана и предоставена за ползване, трябва да се получи съгласието на автора и да се заплати съответната такса.

Друг въпрос се отнася до така наречените „осиротели книги“, тоест произведения, при които не е било възможно да се идентифицира притежателят на авторското право. В мнозинството от държавите-членки дружества за колективно управление на авторските права представляват интересите на известните притежатели на авторски права, както и на неидентифицирани към момента притежатели на авторско право, например, чрез осигуряване на приходи от продажби за определен период в случай че притежателят на авторското право бъде открит в бъдеще.

Също така, бих искал да изтъкна необходимостта от адаптиране на европейските правни разпоредби в областта на авторското право към предизвикателствата на дигиталната ера. В същото време напълно споделям мнението на г-жа Рединг и г-н Макрийви, както и казаното днес от г-н Калас, че дигитализирането на произведенията, защитени с авторско право, трябва напълно да зачита принципа на авторското право и справедливото възнаграждение на авторите, за да могат те да се възползват от достъпа на по-голяма европейска читателска

аудитория до техните произведения в най-голяма степен. Защото, разбира се, ние не трябва да пропилием тази възможност в Европа.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D). – (PL) Г-жо председател, възможностите, предлагани от интернет, са вдъхновили Google да съживи в киберпространството книги, които вече са изчерпани, забравени, или които са отдавна изгубени. Голямата идея за създаване на съвременен вариант на Александрийската библиотека обаче доведе до редица спорове по въпроса за авторското право.

Споразумението, постигнато преди две седмици, беше задоволително за Авторската гилдия и Асоциацията на американските издатели и за някои сродни на тях европейски организации. То позволява заглавия, издадени в четири държави, да бъдат сканирани и предоставени срещу заплащане. Тези държави са САЩ, Обединеното кралство, Австралия и Канада. Интернет потребителите от тези държави ще могат да четат 20% от електронните книги безплатно (където разходите ще бъдат покрити от рекламодателите) и ще трябва да плащат, за да четат останалите 80%.

От гледна точка на авторите и издателите това ще донесе двойни ползи. На първо място, ще генерира еднократно плащане от страна на Google в размер от 60 до 300 щатски долара за правото да се сканира книгата и, на второ място, 6 3% от приходите, генерирани от електронната книга чрез услугата Google Books. С други думи, авторите ще печелят от публикуването на дори една единствена страница от книгите им в интернет.

Малцина обаче вземат под внимание факта, че европейските потребители на Google Books, които не са граждани на Обединеното кралство, като например интернет потребителите в Белгия или Полша, дори няма да имат достъп до тези 20% от електронните книги. Услугата обхваща предимно английски заглавия, а европейските издатели или автори, които желаят да се присъединят към програмата, ще трябва сами да преговарят с Google. Европейците ще имат свободен достъп само до най-малко привлекателните категории книги – заглавия, които са обществено достъпни и чиито авторски права са изтекли отдавна, като книги от Националната библиотека на Франция например, които не са били заемани от 200 години насам. Това няма да доведе до изграждане на пълна електронна библиотека с европейски заглавия.

В допълнение към някои резерви по отношение на проекта на Google, като монопола на дружеството при подготовката и разпространението на електронни книги и необходимостта да му се изплаща дял от приходите и рекламата, считам, че липсата на единна система за авторско право в Европейския съюз ще доведе до неефективност на проекта. Правната суматоха около Google показва последиците от липсата на единно законодателство в областта на авторското право в Европейския съюз, както и невъзможността да се даде единен отговор на инициативата Google Books. За всички е пределно ясно, че спешно е необходимо хармонизиране на авторското право в Европейския съюз.

Nessa Childers (S&D). – (EN) Г-жо председател, Google е американско дружество, което всички познаваме добре и което предлага онлайн услуги, които мнозина от нас ползват ежедневно. Тъй като европейската им централа се намира в Ирландия, аз знам, че те са чудесен работодател и истински лидер в най-модерните интернет технологии.

Дигитализирането на книги, като проекта Google Books, има потенциала да отключи огромни обеми от световното колективно знание и културно наследство. Следва да подкрепим усилията да се направи възможно търсенето, четенето и свалянето на книги. Всички сме съгласни, че една дигитална библиотека от мащаба на предлаганата от Google ще доведе до реални ползи. Това важи особено за нашите библиотеки в Европа, които съхраняват книги, датирани от 17-и век. Малцина имат възможността да видят тези книги, но пускането им онлайн ще позволи на света да изучава и да се наслаждава на съдържанието им.

Въпросът, който трябва да си зададем като европейци обаче, е дали този огромен масив от знание и култура следва да бъде монополизиран от едно частно американско дружество. Нямам никакво съмнение, че Google желае да поддържа известното си мото „Не прави зло“. Каква гаранция обаче бихме имали, че те няма да използват монопола си и да определят цената на тези книги над възможностите на обикновените граждани? Публичният достъп до такива ресурси е от първостепенно значение.

В действителност трябва да направим всичко възможно, за да подкрепим нашата собствена дигитална библиотека. Euroreana предоставя онлайн близо пет милиона бройки. Мисията ѝ е да предложи възможно най-широк публичен достъп до културните колекции от цяла Европа. Съжалявам, че засега единствено Франция е допринесла в сериозна степен и че други, включително Ирландия, имат малък принос. Като се има предвид, че собствената ми държава има толкова богата и впечатляваща литературна история, аз призовавам ирландското правителство да участва по-пълноценно в проекта Euroreana.

Трябва да ценим публичния достъп до общата ни европейска култура и наследство. Ясното послание към всички европейски културни институции трябва да ги призовава към незабавно дигитализиране.

Georgios Papanikolaou (PPE). – (EL) Г-жо председател, въпрос на принцип е, че трябва да насърчим достъпа до информация и образование. В същото време следва да улесним и достъпа до европейска и световна култура, където писаното слово наистина заема специално място. В този смисъл дигитализирането на книгите и свободният достъп до тях са желателни, но единствено при условие, че се гарантира, това, което днес обсъждаме, а именно пълна защита на интелектуалната собственост.

В Европейския съюз обаче разполагаме с подобни институционални инструменти. Тук имам предвид най-вече Еурофеа, която трябва да подкрепим и насърчим още повече. Еурофеа е библиотека, училище, филмов фонд и музикален архив в едно и, разбира се, тя защита правата върху интелектуалната собственост и предоставя свободен достъп на всички граждани. Следователно средствата съществуват. Въпросът е как можем да използваме правомощията си като Европейски съюз, за да станем пионери, а не просто да следим развитието в частния сектор.

Edit Herczog (S&D). – (HU) Това е още един пример за преминаването ни от Гутенберг към дигиталната ера. Бавният темп на законодателния процес е причината, поради която изоставаме от света на бизнеса. Законодателният процес трябва да бъде ускорен. Необходимо е да избегнем анархията и да предотвратим образуването на монополи. Трябва да гарантираме свободата както на читателите, така и на писателите и търговците. Също така, трябва да гарантираме културното многообразие и равенството за малцинствените езици. Трябва да направим всичко възможно, за да премахнем дигиталната неграмотност. Това са нещата, които трябва да направим, и няма да ни бъде лесно.

Helga Trüpel (Verts/ALE). – (EN) Г-жо председател, аз съм отговорна за новия доклад относно Еурофеа и съм уверена, че трябва да се намери много добър баланс за зачитане на правата върху интелектуалната собственост, от една страна, и за предоставяне на лесен достъп на всички наши потребители, от друга.

Това означава, че са необходими много ясни дефиниции за това, как да се реформира авторското право, и затова е необходимо Комисията да реши какъв вид европейско справедливо ползване искаме, както и ясни определения за това, какво представляват осиротелите произведения. Бих искала да разбера от Комисията дали, ако наистина не искаме да изоставаме от САЩ, следва да финансираме дигитализирането на европейските произведения на изкуството и да отделим повече средства за Еурофеа, отколкото предвижда новата Лисабонска стратегия. В противен случай ще оставим дигитализирането на Google и това няма да е най-доброто решение за избягване на вече съществуващата монополна структура.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Г-жо председател, и ако това не е ирония. Направеното от Google – вземане на интелектуална собственост и възпроизвеждането ѝ за частно ползване – без съмнение е незаконно от самото начало според заключенията, направени от самото министерство на правосъдието на САЩ. В по-малък мащаб наричаме това пиратство. Защо трябва да има каквато и да било разлика между отделните потребители, които правят това, и огромно дружество като Google?

Затова нашият първи принцип трябва да бъде, че не следва да се предоставят специални привилегии на големите участници.

Вторият ни принцип е, че не може да бъдем зависими от благосклонността на един монопол. Подобно на много от присъстващите тук, намирам Google за интересно дружество. Смятам, че идеята им е новаторска и добра. Какво би станало обаче, ако впоследствие вдигнат цените, както например правят издателите на научни журнали, които повишават цените няколко пъти? Какво би станало ако ограничат достъпа до определени книги? Те разполагат с квота в размер на 15% за книги, които могат да бъдат цензурирани.

Нуждаем се от дигитална библиотека действително от световен мащаб, която да се регулира от глобален консорциум, включително университетите, за да се гарантира високото им качество, и националните библиотеки; консорциум, върху който Европа, разбира се, би имала много по-голяма власт на управление и вземане на решения, отколкото разполага в момента. Започна се с книгите; те ще бъдат последвани от творби на изкуството в европейските музеи. Европа не може да си позволи да не се възползва от възможността по този въпрос.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Въпреки че в момента говорим за дигитализирането на световното книжно наследство от страна на едно частно дружество, в случая, Google, изглежда така, сякаш обръщаме внимание единствено на настоящето. В една реч беше казано, че във всички случаи присъстващите тук ще продължим да ползваме печатни книги. На каквато и възможност решим да проправим пътя, тя ще предостави също на

бъдещите поколения предимство или недостатък, които очевидно трябва да вземем предвид. Следователно основният въпрос тук, както вече беше казано, не е, че това ще окаже влияние върху културната индустрия в Европа. Не, едно такова решение ще повлияе на европейската култура. В действителност, съществува голяма опасност, че едно дружество ще притежава световното културно наследство или, ако се вгледаме в бъдещето, културното настояще. Ето защо е наложително Европа да създаде своя собствена ясна стратегия в тази област.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Г-жо председател, първо, дигитализирането представлява огромна възможност да се направи нашето културно, европейско и световно наследство достъпно до възможно най-широк кръг от европейци. Това наистина съвпада много добре с целите на новата Лисабонска стратегия.

Изглежда обаче, че, най-напред, това изисква стандартизация на целия въпрос за осиротелите произведения. Преди всичко в тази област трябваше да сме хармонизирали европейските решения за управление на приходите от осиротели произведения. Държавите-членки разполагат с различни решения на този въпрос.

Второ, издаването на произведения, които вече са изчерпани, изисква специален надзор. Според мен въпросът за произведенията, които вече са изчерпани, следва да бъде хармонизиран. Не можем да позволим възникването на ситуация, в която не е налице строга регулация на произведенията, които са изчерпани. Трето, не можем да приемем метода с отказ на участие в европейската правна система, защото това би позволило на Google да дигитализира произведения без съгласието на автора.

Смятам, че следва да приемем мерки с по-широк обхват за Европейския съюз в тази област. Смятам също, че ако искаме да се конкурираме, в положителния смисъл на думата, с Google, или също да си сътрудничим с дружеството, следва със сигурност да ускорим работата по Europeana, и по-специално да постигнем ускорение на работата в тази област в държавите-членки.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Г-жо председател, бих искал да Ви разкажа една кратка история, за да поясня нагледно становището си.

Вероятно първото дело за авторски права в историята на света се е състояло в Ирландия преди 1 500 години, когато монах на име Финиан поканил друг монах на име Колумсил в манастира си. По това време Финиан пишел ръкопис. Колумсил го намерил и всяка нощ ставал от сън, за да го преписа.

Финиан не бил доволен и си го поискал обратно. Не го получил и затова се обърнал към Върховния крал. Кралят изслушал случая и решението му гласяло – ще го кажа първо на ирландски – *do gach bó a lao, do gach leabhar a chóir*, или „всяка крава с телето си, всяка книга с преписа си“.

Тази история е актуална днес както и преди 1 500 години, защото авторското право и интелектуалните права трябва да бъдат гарантирани. Затова казвам „всяка крава с телето си, всяка книга с преписа си“ и всеки автор и човек на изкуството с авторското си право и интелектуалните си права.

Сийм Калас, заместник-председател на Комисията. – (EN) Г-жо председател, Комисията прави всичко възможно за развитието на дигиталната област в обществото ни. На мен ми се струва, че Google – и по-конкретно проектът им за дигитализация на книги – се явява голям обединяващ фактор за Европейския съюз, тъй като, както знаете много добре – а това присъства във всички документи – досега авторското право беше изключително в правомощията на държавите-членки и националното законодателство.

Сега се нуждаем от някакъв вид общ подход, за което Комисията с радост ще направи предложения. Следващата Комисия със сигурност ще разгледа всички тези въпроси много сериозно и това ще бъде един от основните й приоритети. Споделяме мнението, че книгите трябва да бъдат предоставени онлайн, и при това бързо. Това ще стане така или иначе, независимо дали искаме или не. Най-важното е, че трябва да бъде платено на авторите за книгите онлайн. Планираме рамкова директива по тези въпроси – включително дружествата за колективно управление на авторските права, които трябва да бъдат прозрачни и да се отчитат пред своите членове. Рамковата директива ще се появи на бял свят някъде между есента на 2010 г. и пролетта на 2011 г.

Не бива да изоставяме и предлагаме прости правила на Европейския съюз за осиротелите произведения и книгите, които вече са изчерпани. Предложението на ЕС ще гарантира, че се дигитализират книги само с предварително получено позволение, както и че ще се състои сериозно търсене на осиротели произведения.

Нека продължим това обсъждане. Отново бихме искали да благодарим на комисията по правни въпроси и на уважаемите членове на Парламента г-жа Niebler и г-н Lehne за инициативата им по започването на това интересно разискване.

Председател. – Разискването приключи.

Писмени изявления (член 149)

Bogusław Sonik (PPE), *в писмена форма.* – (PL) Google Books, новата услуга, предлагана от Google, доведе до редица спорове напоследък. Проектът се основава на свободен достъп до голям брой сканирани книги, като четири милиона от сканираните книги са на европейски автори. Ситуацията повдига въпроси за ограничаване на свободата в интернет и за предизвикателствата, пред които са изправени законодателите в резултат на бързо развиващото се информационно общество.

Както с право посочва Европейската комисия, дигитализирането на книги, защитени с авторско право, следва напълно да зачита принципа на авторското право и подобавашо да възнагражда авторите, които най-много биха спечелили от по-голям достъп до произведенията им от страна на европейската общественост. В същото време обаче Комисията повдигна въпроса за пригодността на европейската система за авторско право да отговори на предизвикателствата на дигиталната ера: позволяват ли настоящите достижения на правото на Общността достъп на европейските потребители до дигитализирани варианти на книгите? Гарантира ли възнаграждение на техните автори?

Проектът Google Books прави достъпни книгите до много по-голяма читателска аудитория, отколкото би могла една обикновена библиотека. Свободното разпространение на книги в мрежата обаче беше изправено пред ограничения, подобни на появилите се в музикалната издателска дейност. Законодателството изоставя от развитието на дигиталните комуникации и затова трябва да бъде създадена нова законова рамка, която позволява регулирането на една променяща се действителност. Трябва да бъде постигнат и компромис между ползите от проекти като Google Books и правата на авторите от гледна точка на тяхното възнаграждение за произведенията им.

(Заседанието, прекъснато в 11,50 ч., се възобновява в 12,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-жа WALLIS

Заместник-председател

5. Подписване на актове, приети по процедурата на съвместно вземане на решение: вж. протокола**6. Време за гласуване**

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

6.1. Европейска година на доброволчеството (2011 г.) (A7-0077/2009, Marco Scurria) (гласуване)

- *Преди гласуването:*

Marco Scurria, докладчик. – (IT) Г-жо председател, госпожи и господа, бих искал набързо да благодаря на Парламента, на всички комисии, на докладчиците и на докладчиците в сянка за работата им по доклада.

Изготвихме доклад, който поставя на по-преден план доброволческия сектор. Сто милиона души от цяла Европа работят в тази област и всеки ден те всеотдайно даряват времето си за благо на другите и на общността ни.

Това е свършената от нас работа чрез повишаване на бюджета и подобряване на дейностите на местно равнище и на равнището на ЕС в полза на сдруженията.

Бих искал да благодаря на г-н Шевчович и на шведското председателство за отличната работа, която свършихме заедно.

Мисля, че тази година ще отбележи първия път, когато Парламентът показва истински интерес в тази област, която някой нарече гръбнакът на нашето общество.

Още веднъж бих искал да благодаря на всички, които работиха по този важен доклад.

6.2. Споразумение за научно и технологично сътрудничество между Европейската общност и Украйна (A7-0074/2009, Herbert Reul) (гласуване)

6.3. Мандат за „Международно партньорство за сътрудничество в областта на енергийната ефективност“ (ИРЕЕС) и „Меморандум относно помещаването в Международната енергийна агенция на Секретариата на Международното партньорство за сътрудничество в областта на енергийната ефективност“ (A7-0075/2009, Herbert Reul) (гласуване)

6.4. Стратегия за разширяването за 2009 г. относно страните от Западните Балкани, Исландия и Турция (гласуване)

7. Приветствие с добре дошли

Председател. – Колеги, искам да направя едно съобщение, което може би е много подходящо предвид току що проведеното гласуване на доклада ни относно стратегията за разширяване за 2009 г.

Имам удоволствието да ви уведомя, че днес тук присъства делегация с членове на хърватския парламент, Съборът.

(Ръкопляскания)

Делегацията е водена от Mario Zubović, който току що е приключил десетата среща на съвместния парламентарен комитет ЕС-Хърватия.

Уважаеми членове на Събора, приветстваме ви в нашия Европейски парламент тук в Страсбург. Както можете да видите, тази седмица обсъдихме разширяването и искаме Хърватия да се присъедини към Европейския съюз възможно най-скоро.

(Ръкопляскания)

Разбира се, на вас ви предстоят последните и най-трудни етапи от преговорите и ние горещо ви окуражаваме да положите по-големи усилия по подготовката за присъединяване.

Уважаеми колеги, с нетърпение очакваме скоро да приветстваме хърватски наблюдатели в Европейския парламент и се надяваме да заседаваме с вас в залата, в хода на този парламентарен мандат.

Благодаря за днешното ви посещение тук.

8. Време за гласуване (продължение)

8.1. Премахване на насилието срещу жените (гласуване)

8.2. Политическо решение на проблема с пиратството в крайбрежните води на Сомалия (гласуване)

8.3. Среда без тютюнев дим (гласуване)

8.4. Ратифициране и прилагане на актуализирани конвенции на МОТ (гласуване)

8.5. Среща на върха на ФАО относно продоволствената сигурност – изкореняване на глада в световен мащаб (гласуване)

9. Обяснение на вот

Устни обяснения на вот

- Предложение за резолюция: Стратегия за разширяване за 2009 г., засягаща държавите от Западните Балкани, Исландия и Турция (B7-0185/2009)

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Исках да подчертая преди всичко качеството на усилията, положени от Gabriele Albertini при изготвянето на предложението. Исках също да заявя, че гласувах в подкрепа на предложението, като се има предвид, че разширяването е важен политически жест за Европейския съюз. Искам също да посоча, че гласувах различно от моята политическа група по няколко въпроса, основно свързани с Косово, тъй като съм на различно мнение от по-голямата част от европейските държави относно Косово. Затова гласувах различно по изменение 17 в член 19, изменение 22, изменение 24, както и по позоваване 4 в точка 10.

Все още считам разширяването за особено важно, но също така считам, че различията, изразени от пет от държавите-членки, трябва да бъдат взети предвид.

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Г-жо председател, вотовете на испанската социалистическа делегация относно Косово са в подкрепа на международното непризнаване на едностранната декларация на Косово за независима държава.

Димитър Стоянов (NI). – Гласувах против резолюцията за стратегията за разширяване, защото в нея много ласкави думи се отправят какъв напредък по Копенхагенските критерии има Турция. Такъв напредък, който аз не виждам. Уважаеми колеги, разберете веднъж завинаги, че Турция е една страна, която преди по-малко от 100 години извършваше геноциди към народите вътре в нея и наскоро освободилите се от нея народи. И днес продължава да извършва геноцид, а нейното население, нейната политическа класа се гордеят с тези действия на тази държава. Тя преди 20 години спонсорираше терористични организации и изнасяше тероризъм и продължава да поддържа тесни връзки с терористични организации и до ден днешен. Ако искаме да имаме държава в Европейския съюз, която до ден днешен се гордее с геноцид и спонсорира тероризъм, моля заповядайте, приемоте я, но аз съм против това.

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н WIELAND

Заместник-председател

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Г-н председател, аз гласувах в подкрепа на този доклад, но бих искал да повдигна един важен въпрос във връзка с него.

Според мен, ние в Европейския парламент и Европейския съюз трябва да гарантираме, че всички държави, които се стремят към членство в Европейския съюз, демонстрират съответствие с критериите от Копенхаген. Много е важно да се уверим, че правата на човека, демокрацията, свободата на изразяване на мнение и принципите на правовата държава могат да бъдат приложени.

Днес гласувахме и за правата на жените и за това жените да имат право на живот, в който не им се налага да се примиряват с насилие. Мисля, че във връзка с това е много важно да гарантираме, че правата на жените и децата биват зачитани от всяка държава, която иска да се присъедини към Европейския съюз.

Във връзка с всичко това говоря предимно за Турция. Турция трябва да изпълни бързи реформи и промени, ако иска да бъде готова да се присъедини към Европейския съюз, въпреки че аз самият не споделям убеждението, че това ще се случи в рамките на нашият живот. Все пак най-важно е ние в Европейския съюз съвместно да се придържаме към договорените правила, критериите от Копенхаген.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, аз също гласувах против, защото съм на мнение, че Турция трябва първо да изпълни всички критерии, преди да можем да излезем с такова положително становище тук. По-конкретно, бих искал да подчертая граничния спор между Кипър и Турция, който и тази година си остава нерешен, както и незаконната окупация на Кипър, която все още не е прекратена. Аз обаче не исках да гласувам против другите кандидати за присъединяване. Бих искал най-вече да направя изключение в случая с балканските държави, които бих приветствал тук в залата колкото е възможно по-скоро.

- Предложение за резолюция: Премахване на насилието срещу жените (B7-0139/2009)

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-н председател, аз се въздържах от гласуване по тази резолюция, въпреки че въпросът е важен и дори много важен. Не разбирам обаче защо въпросът за борбата с насилието срещу жените следва да бъде разглеждан заедно с въпроса за репродуктивния избор. По време на разискването на тази тема вчера някои от ораторите говореха безсмислици. Г-жа Senyszyn обвини католическата църква, че потиска жените.

Би било трудно да се каже нещо по-абсурдно. В Полша няма убийства на честта, обрязването на момичета не е обичайна практика, няма селективни аборти, няма временни бракове, а хората не биват убивани с камъни заради действително или предполагаемо прелюбодеяние. Жените не са подложени на дискриминация от закона по никакъв начин, а всички случаи на насилие срещу жени се осъждат навсякъде както от гражданите, така и от католическата църква. За щастие, крайни изявления от този род не бяха включени в резолюцията и затова аз само се въздържах.

Tiziano Motti (PPE). – (IT) Г-н председател, гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно изкореняването на насилието срещу жените. Посвещавам вота си на близо седемте милиона италиански жени, които са подложени на насилие от мъже всяка година. Разбира се, посвещавам го и на всички онези жени в Европа, които се намират в същото положение.

Понякога сме изкушени да вярваме, че това е явление, което се случва в периферията на нашето общество, когато в действителност насилието срещу жените се извършва най-вече у дома. Поради тази причина това е явление, което ни засяга пряко.

На възрастните жени им е много по-трудно да се защитават. Затова не трябва да забравяме за тях, защото насилието не е само във физическо, а и в културно отношение. То може да означава лишаване на дадено лице от неговата свобода на движение.

Освен това, преди да достигнат зряла възраст, жените са млади момичета, а насилието срещу едно младо момиче ще го лиши завинаги от възможността да се радва на живота.

Затова се надявам, че от този момент нататък Парламентът ще предприеме конкретни мерки, за да гарантира, че всичко това няма да остане само едно добро намерение.

Lena Ek (ALDE). – (SV) Г-н президент, насилието срещу жените е широко разпространен проблем в цяла Европа и дори в света. Само в Швеция, която има население от девет милиона, 380 жени биват малтретирани всеки ден. Една пета от женското население е подложена на насилие, а 45% от всички жени на възраст между 16 и 64 години в даден момент от живота си са били жертви на актове на насилие. Това е наистина ужасяващо. Да бъдеш жертва на насилие у дома е ужасяващо нарушение на личната неприкосновеност. Мъжете и жените трябва да имат еднакъв шанс за физическа неприкосновеност.

Насилието, което продължава на нашия континент, е доказателство, че работата по насърчаване на равенството в Европа все още има да извърви дълъг път. Европейският съюз не може да продължава да пренебрегва тези факти. Затова приветствам резолюцията за изкореняване на насилието срещу жените и призовавам новата Комисия и Съвета също да поемат своя дял от отговорността по този въпрос. Възнамерявам да се уверя, че Комисията ще бъде принудена да внесе предложение за подобряване на положението по отношение на насилието срещу жените.

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – (EN) Г-н председател, аз искрено гласувах в подкрепа на резолюцията, защото смятам, че политическите групи трябва да обединят силите си в името на една обща цел – отхвърляне, повишаване на осведомеността и борба с всички форми на насилие срещу жените.

Аз съм особено чувствителна по отношение на жените в конфликт, тъй като споделях, предоставях помощ и живях през целия период на конфликта в Босна и Херцеговина и също донякъде с Червения кръст в Дарфур. Смятам, че вече разполагаме с един чудесен инструмент под формата на Програмата от Стокхолм, който ще ни позволи да преминем от думи към действия. Бих искала да благодаря на шведското председателство за това, че включи предоставянето на правомощия и борбата с насилието в Програмата от Стокхолм. При изпълнението на Програмата от Стокхолм аз определено ще работя за това борбата с насилието срещу жените да бъде приоритет.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Г-н председател, бих искал да подчертая, че темата за насилието срещу жените е от изключителна важност и аз съм много доволен, че Европейският парламент се е заел с този проблем. Трябва да се обърне конкретно внимание на проблема с най-агресивните и брутални сексуално мотивирани престъпления, извършвани срещу жените, които обаче не винаги срещат адекватна реакция от съдебната система в някои европейски държави. Постановените от съда присъди често са крайно снизходителни, което в някои случаи кара жените да губят мотивация да докладват претърпените от тях сериозни инциденти на правоохранителните органи. Това води до съществуването на невидима статистика на престъпленията. Ето защо в случаите на тези най-тежки и сериозни престъпления срещу жени, когато се използва насилие и които са сексуално мотивирани, трябва да обръщаме по-голямо внимание на усилията за стандартизиране на

присъдите, за да се даде чувство на сигурност, както и на определено чувство за справедливост и морална удовлетвореност на жените, пострадали по такъв жесток начин.

Бих искал да подчертая, че не бих могъл да гласувам в подкрепа на окончателния текст на резолюцията заради идеологическото ѝ и радикално отношение към въпроса за абортите, отношение, което противоречи на християнските ценности.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Г-н председател, бих искал да дам обяснение на вот по въпроса за борбата с тютюнопушенето, ако е възможно. Много кратко изявление.

Председател. – Г-н Wojciechowski, според правилника трябва да разглеждаме темите една след друга. Току що обсъдихме въпроса за премахването на насилието срещу жените и сега ще преминем към въпроса за политическо решение на проблема с пиратството в крайбрежните води на Сомалия. Всяко нещо с времето си!

- Предложение за резолюция: Политическо решение на проблема с пиратството в крайбрежните води на Сомалия (RC-B7-0158/2009)

Louis Bontes (NI). – (NL) Нидерландската партия на свободата (PPV) гласува против предложението за резолюция по отношение на Сомалия и аз бих искал да обясня защо.

PPV е на мнение, че контролът на плавателни съдове в крайбрежните води на Сомалия не е задача на Европейския съюз, а вместо това е стопроцентова задача на НАТО. Европа не разполага с войска, нито има работа там. Това е стопроцентова работа за НАТО.

Също така, PPV е на мнение, че на търговските кораби трябва да присъстват морски пехотинци, за да може да се противостои на преки нападения от страна на пирати. С други думи, пиратството във водите около Сомалия трябва да бъде спряно, но не и по този начин.

- Предложение за резолюция: Среда без тютюнев дим (B7-0164/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Препоръките на Съвета относно средата без тютюнев дим имат за цел да помогнат на държавите-членки в усилията им за по-ефективна защита на хората от тютюневия дим. Това е в съответствие с международните задължения, произтичащи от Рамковата конвенция на Световната здравна организация за контрол на тютюна.

Аз подкрепям препоръката. Тютюнопушенето продължава да бъде най-честата причина за заболявания, които водят до преждевременна смърт. Те включват сърдечносъдови заболявания, различни форми на рак и хронични заболявания на дихателните пътища и в по-малка степен на намалена плодовитост при млади жени и мъже.

В условията на демографска криза и развитието на нови методи за оплождане, които струват скъпо, следва да насочим вниманието си върху повишаване на осведомеността. Необходимо е да се започне от семейството, за да защитим децата си от отрицателните последици от тютюнопушенето.

Бих искала да завърша с едно важно искане за включване в постоянното наблюдение на ответни действия спрямо дейностите на тютюневата промишленост, които имат за цел да парират мерките против тютюнопушенето.

Axel Voss (PPE). – (DE) Г-н председател, бих искал да се спра на два аспекта на средата без тютюнев дим. Първо, гласувах в подкрепа на идеята държавите-членки да разполагат с правомощия в тази област, от една страна, заради принципа на субсидиарност, и, от друга, защото ние нямаме правомощия. Въпреки че горешо подкрепям концепцията за среда без тютюнев дим, считам, че в този случай следва да играем по правилата.

Вторият аспект е, че намирам за неприятен факта, че Европейският съюз субсидира отглеждането на тютюн. Това ще бъде постепенно преустановено и аз също гласувах в полза на това, защото не мога да го съгласувам с другата идея за пълна забрана на пушенето. Следователно трябва да бъдем последователни. Ако искаме да се борим срещу тютюнопушенето, тогава не следва да субсидираме отглеждането на тютюн.

Anja Weisgerber (PPE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, германската консервативна група (CSU) би искала в цяла Европа да бъдат въведени ясни и практически правила за защита на непушачите. Според мен обаче „в цяла Европа“ не означава непременно „в пределите на Европа“. Много държави-членки вече са приели разпоредби за защита на непушачите, а други са в процес на въвеждане на подобни разпоредби.

Аз не считам – подобно на по-голямата част от моите колеги в Европейския парламент, което много ме радва – че ние в Брюксел трябва да наложим разпоредби за защита на непушачите или че сме в състояние да направим

това по-ефективно. Европейският съюз няма правомощия в тази област. Ние сме отговорни единствено за здравето и безопасността на работното място. Тук се крие проблемът, защото за мен най-важният въпрос е защитата на децата и младите хора, а тази група, която най-много се нуждае от защита, няма да бъде обхваната от разпоредбите, които се отнасят единствено за здравето и безопасността на работното място.

Затова държавите-членки трябва да предприемат действия в тази област. Аз гласувах в подкрепа на изменението и съм доволна, че то беше прието.

Marian Harkin (ALDE). – (EN) Г-н председател, аз идвам от държава, която въведе забрана за пушене на работното място. Дори по това време бях член на ирландския парламент и напълно подкрепих забраната.

Ние обаче сме в малко по-различна позиция тук, в Европейския парламент, където не трябва да забравяме за принципа на субсидиарност. Макар че наистина може да има проблем по отношение на защитата на здравето на работниците – вече разполагаме със законодателство в тази област, като например по отношение на излагане на електромагнитна радиация, например – не можем да искаме, както направихме в параграф 7, от държавите-членки, в които вече съществува забрана за пушене, да зачитат принципа на равнопоставеност между различните видове заведения в хотелския и ресторантския бранш. Вчера гласувахме относно ролята на националните парламенти и техните правомощия по отношение на предложеното законодателство на Европейския съюз в областта на субсидиарността съгласно новия Договор от Лисабон, така че трябва да внимаваме много и да бъдем последователни в начина ни на гласуване.

И накрая, в самото начало говорех с колегата си и пропуснах гласуването на Европейската година на доброволството. Бих искала да заявя, че напълно подкрепям предложението на Парламента за тази година, като се има предвид, че водех кампанията, която да гарантира, че 2011 г. ще бъде избрана по време на последния парламентарен мандат.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Г-н председател, чувствам се леко развълнуван, обяснявайки вота, тъй като майка ми е родена в тютюневата фабрика в Страсбург, където е работел дядо ми. Неотдавна това предприятие беше затворено.

Когато френската служба за производство на тютюн и кибрит, която по това време е била държавна служба, е превърната в дружество с ограничена отговорност, на служителите е казано, че това няма да повлияе на работните им места. Днес, ние също можем да разберем опасенията на другите публични сектори, които са изправени пред същите проблеми.

В действителност определено можем да разберем и оправдаем кампанията срещу тютюнопушенето, което има вредни последствия за здравето на хората. За съжаление обаче, френското тютюнопроизводство вече не съществува. Тютюневото предприятие в Страсбург беше закрито, но хората продължават да пушат. Те продължават да правят това с тютюневи изделия, внесени от чужбина.

Ето защо лично аз подкрепям цените, определени за европейските производители на тютюн, поне докато хората продължават да пушат в Европа. Предпочитам тютюнът да се отглежда тук, а не да бъде внасян от другаде.

Janusz Wojciechowski (ECR). – (PL) Г-н председател, благодаря Ви, че ми позволихте да се изкажа. Аз подкрепям действията, предприети от Европейския съюз за намаляване на потреблението на тютюн, но не смятам, че тези действия трябва да се основават на ограничаване на подкрепата за тютюнопроизводителните. Това е така, защото производството на тютюн не е свързано с неговото потребление. Ако намалим или премахнем производството или ако оттеглим подкрепата си за стопанствата, които произвеждат тютюн, потребление ще продължава да съществува, само че ще бъде потребление на вносни тютюневи изделия. Борбата с тютюнопроизводителите не е начинът да се ограничи пушенето. Това ще е като да се намали потреблението на бира сред младите хора, като се започне борба с производителите на хмел. Ето защо подкрепих с гласа си позицията, според която производството на тютюн не влияе върху потреблението му.

- Предложение за резолюция: Среща на върха на ФАО относно продоволствената сигурност - изкореняване на глада в световен мащаб (RC-B7-0168/2009)

Anna Záborská (PPE). – (SK) Продоволствената криза е не е само икономически и хуманитарен проблем, но е и въпрос на световния мир и сигурността.

С удоволствие подкрепих одобрената резолюция, макар да имам резерви по отношение на решението на въпроса за глада в света. Срещата на върха по въпросите на продоволствената сигурност не пое желаната от организаторите посока. Макар и борбата срещу глада да е проблем със социално-икономически, финансови

и културни измерения, обсъжданията по време на срещата бяха ограничени само на техническо ниво. Дори и генералният директор на ФАО Жак Диуф беше разочарован от срещата и от факта, че представителите на западните държави не участваха в срещата. Представителите на развитите страни не поеха никакви конкретни задължения.

Не мога да не разглеждам въпроса за решаване на проблема с глада и бедността като медийна тема вместо като конкретен проблем, който изисква спешно решение. В основата на солидарността е готовността да се поеме реална отговорност при срещата с други нуждаещи се.

Писмени обяснения на вот

- Доклад: Marco Scurria (A7-0077/2009)

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass и Nicole Sinclair (EFD), в писмена форма. – (EN) Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) се възхищава на доброволството и признава приноса, който то може да окаже към обществото. Този доклад обаче призовава за неприкрито политизиране на доброволството за целите на Европейския съюз, както и за използване на парите на британските данъкоплатци за постигане на това политизиране. Затова и не можахме да подкрепим предложението.

David Casa (PPE), в писмена форма. – (EN) Концепцията на доброволството е от съществено значение за съвременните общества. Това е нещо, което се прави доброволно от съответното лице и може да има изключително положително въздействие върху живота на мнозина. Затова и Европейската година на доброволството е важна инициатива. Аз споделям мнението на докладчика. Именно поради тези причини избрах да гласувам в подкрепа на доклада.

Diane Dodds (NI), в писмена форма. – (EN) Аз гласувах за предложението в знак на признание към големия брой доброволци, които вършат безценна работа, без да получат признанието, което заслужават. Без техния принос към обществото, за който не получават никакво парично възнаграждение, Обединеното кралство не би било същото. Макар и в противоречие с целия принцип на европейското гражданство, аз признавам стойността на доброволческата дейност. Затова и подкрепих предложението.

Edite Estrela (S&D), в писмена форма. – (PT) Аз гласувах в подкрепа на доклада на г-н Scurria относно Европейската година на доброволството (2011 г.), в който се защитава по-голямата подкрепа от страна на институциите на Европейския съюз за този сектор, който включва милиони европейски граждани и е от съществено значение за насърчаването на солидарността и социалното приобщаване. Считам, че бюджетът и координацията трябва да бъдат увеличени на общностно равнище, за да се консолидират инициативите, които образуват част от Европейската година на доброволството, като кампании за повишаване на осведомеността и транснационален обмен с акцент върху идеи и добри практики.

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Най-основното определение на доброволческата дейност е добра воля в действие. Тя се предлага безплатно и е великодушна, предоставя се свободно и не изисква нищо в замяна. Тя е също и основен стълб на всяко общество, тъй като работата на хиляди доброволци, млади и стари, действащи служебно или не, в областта на здравеопазването, социалните грижи, образованието, околната среда или културата, е от изключително значение за живота на хиляди всеки ден.

С оглед на това следва да приветстваме инициативата за стартиране на Европейска година на доброволството, която ще отдаде дължимото признание на анонимните лица на доброволците, като така ще ни запознае с изключителната им работа и ще се стреми да им създаде по-благоприятни условия за извършване на тяхната дейност.

Идеята е в съответствие с тези на Демократичния и социален център – Народна партия, първата и единствена португалска политическа партия, която обръща внимание на въпроса за доброволството и излиза с практически предложения в помощ на доброволците, като им отдава дължимото достойнство и признание.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Гласувахме в подкрепа на доклада, въпреки някои противоречия и някои малки части от него, с които не сме съгласни.

Доброволството несъмнено играе важна роля в обществото, като насърчава значението на солидарността и взаимната помощ, допринасяйки за социалната интеграция и спомагайки за преодоляване на дискриминационните възгледи, наред с други аспекти.

Докладът се занимава с основните аспекти като социално подпомагане на доброволците, с акцент върху въпроси като здравето, безопасността и обучението, както и разликата между платената работа и доброволческите дейности.

Независимо от това, ние считаме, че трябва да се гарантира, че доброволството няма да замести действията на държавите-членки, както и че не трябва да се използва като начин на задоволяване на потребностите, за които отговарят социалните служби. Ние заставаме зад необходимостта от насърчаване на дейността на организациите с нестопанска цел чрез ефективна и достатъчна подкрепа. Такива организации са: кооперации; колективи и местни общества; местни сдружения по местоживее; спортни, развлекателни, културни и младежки организации, както и тези, насочени към децата.

Също така, трябва да подчертаем, че доброволческият труд е еднакво зависим от свободното време на работниците, както и че той е несъвместим с експлоатацията, нередовното или прекомерно работно време, ниските заплати и несигурността на работните места.

Seán Kelly (PPE), *в писмена форма*. – (EN) С голямо удоволствие гласувах в полза на определянето на 2011 г. за Европейска година на доброволството. Това е голямо предимство за многобройните доброволчески организации във всички държави-членки на Европейския съюз. Бих искал да отбележа, че спортните организации играят централна роля при доброволческите дейности и, въпреки че това не е предвидено изрично в законодателния текст, все пак трябва да се отбележи. Действително най-голямото доброволческо сдружение в Ирландия е Келтската спортна асоциация. Усилията на всички заинтересовани страни в тази велика институция трябва да бъдат надлежно признати и похвалени.

Barbara Matera (PPE), *в писмена форма*. – (IT) Г-н председател, доброволството представлява израз на европейски социални ценности като солидарност и недопускане на дискриминация. То едновременно допринася за личното развитие на доброволците, от една страна, и създава социално сближаване, от друга. Затова е необходимо то да бъде надлежно признато и подкрепено от европейските институции, държавите-членки, местните и регионалните органи и различните членове на гражданското общество, всеки според личния си опит.

Европейската година на доброволството (2011 г.) ще позволи на дейностите, организирани в тази област, да приемат европейско измерение и затова се надяваме, че това ще окаже огромно влияние върху гражданското общество.

Очакваният размер от 3 млн. евро за подготвителни инициативи през 2010 г., увеличението на одобрените от Европейския парламент бюджетни кредити до 8 млн. евро за 2011 г. и високият процент – 1,8%, ако трябва да бъдем точни – на съфинансиране за проектите, наистина ще позволят поставените цели да бъдат постигнати чрез съвместната работа на различните заинтересовани страни.

И накрая, струва си да се спомене ролята, която доброволството, ако бъде подпомогнато както трябва, може да изиграе по отношение на пенсионираните работници, като се има предвид нарастващият брой на възрастните хора в гражданското общество.

Iosif Matula (PPE), *в писмена форма*. – (RO) Аз гласувах в подкрепа на проектодоклада относно Европейската година на доброволството по редица причини. Добре известно е, че доброволческите дейности предлагат двойна полза: за отделния човек и за обществото. От една страна, доброволството дава възможност на гражданите да се учат и да придобият нови умения, както и да се самоусъвършенстват. От друга страна, то също има и социална функция, като допринася за създаването на чувство на солидарност и принадлежност. Като се има предвид все по-голямата взаимозависимост на местните общности в един глобализиран свят и, в същото време, все по-затълбочаващият се индивидуализъм, насърчаването на социалното участие на гражданите придобива решаващо значение. В този случай имам предвид дейностите, които включват както млади, така и стари хора. Освен това смятам, че обменът на опит от първа ръка между доброволчески организации от най-различни краища на Европейския съюз има значително влияние, като се има предвид, че ценностите, които ги мотивират, са едни и същи. Целта е еднаква: повишаване на жизнения стандарт и подобряване на качеството на живот, осигуряване на високо ниво на заетост, подобряване на социалното сближаване и борба с изключването. С други думи, именно това са ценностите, върху които е основан Европейският съюз.

Emma McClarkin (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Въпреки искането за увеличение на бюджета, с което не съм съгласна и за което гласувах против на всички етапи в комисията, аз все пак напълно подкрепям доклада относно Европейската година на доброволството като цяло. Доброволците често са незнани герои. Те оказват неизмеримо въздействие върху своите общности и върху живота на хората. В трудни икономически времена като сегашните, доброволството става все по-важно и затова аз и другите, които подкрепихме

доклада, се стремим не само да повишим осведомеността относно ползите от доброволчеството, но също и да създадем Европейска година, където подходящо финансирани инициативи ще дадат възможност на доброволческите организации да насърчат приобщаването на нови доброволци.

Трябва да гарантираме, че Европейската година на доброволчеството се използва като платформа за признаване на приноса на доброволците в нашите общности, но също и че ще използваме тази възможност да разберем по-добре пречките пред доброволческите дейности и какво можем да направим, за да спомогнем за тяхното отстраняване и за насърчаване на доброволчеството. Това е пример за това, което Европейският съюз трябва да прави – обмен на най-добри практики в области като доброволчеството, а не създаване на все повече ненужна бюрокрация.

Robert Rochefort (ALDE), *в писмена форма*. – (FR) Аз подкрепих доклада за Европейската година на доброволчеството през 2011 г., която има за цел да насърчи диалога и обмена на добри доброволчески практики между органите и заинтересованите страни в нашите държави-членки. С разрастването на индивидуализма през последните години, търсенето на нови начини за индивидуален израз, или дори променящите се демографски тенденции, гражданското участие претърпя значителни промени.

Следователно доброволчеството също трябва да се адаптира, за да позволи на по-голям брой хора да се включат в доброволчески дейности по различни начини и в различни моменти от живота си. Това може да означава използване на потенциала, предлаган от възрастните хора, и определяне на нови форми на участие с по-голяма гъвкавост по отношение на продължителността и начините на участие.

Европа, която има дългогодишни традиции в доброволческата дейност, трябва да спомогне за отпушването на този потенциал. Доброволчеството предлага на заинтересованите страни канал за учене (очевидно е, че участието в доброволчески дейности предоставя на гражданите нови умения, допринася за личното им развитие и повишава чувството им за принадлежност към обществото). Също така, то олицетворява европейски ценности като солидарност, гражданско участие и недопускане на дискриминация в най-различни сектори като образованието, културата, околната среда, социалното благополучие или здравеопазването.

Joanna Senyszyn (S&D), *в писмена форма*. – (PL) Подкрепих доклада относно Европейската година на доброволчеството (2011 г.). В държавите-членки на Европейския съюз трябва да отдадем по-голямо значение на въпроса за доброволческите дейности и следва да планираме политически действия, които подпомагат работата на доброволците. Измененията, предложени от Европейския парламент, въвеждат много съществени промени в предложението на Комисията и те следва да бъдат включени от Съвета. Бюджетните средства, предназначени за постигане на целите на Европейската година на доброволчеството (2011 г.), които възлизат на 6 млн. евро, не са достатъчни (за сравнение, бюджетът за Европейската година за борба с бедността и социалното изключване е почти три пъти по-висок).

Доброволчеството е безвъзмездна и неплатена дейност, но това не означава, че тя не генерира никакви разходи. Доброволческата дейност се нуждае от финансова и политическа подкрепа от страна на всички заинтересовани страни: неправителствени организации, правителства, административни органи на национални и местни правителства и предприятия. Политическият ангажимент следва да се разглежда под формата на благоприятна политика, която е в подкрепа на развитието и инфраструктурата на доброволчеството. Този въпрос е особено важен за Полша, която ще поеме председателството на Европейския съюз през 2011 г. Бих поискала от правителството на Полша да следва примера на Европейския парламент и да предприеме действия за увеличаване на финансовата подкрепа за Европейската година на доброволчеството. Напълно подкрепям предложението да се отделят финансови средства за създаването на интерактивна база данни за доброволци и доброволчески организации, която ще бъде достъпна за всички заинтересовани страни и която ще продължи да работи и след 2011 г.

Czesław Adam Siekierski (PPE), *в писмена форма*. – (PL) През 2011 г. ще отбележим Европейската година на доброволчеството, която ще има за цел да почете и отличи доброволците и техния принос към обществото. Това е едно чудесно предложение. Доброволчеството се среща под много различни форми в цяла Европа, но навсякъде, независимо от мястото, то се характеризира с факта, че хората искат да помагат на другите, без да им се плаща, или доброволно участват в опазването на околната среда, а също и работят, за да гарантират достойния живот на всеки гражданин.

Струва си да се подчертае факта, че доброволчеството безспорно оказва положително влияние върху развитието на идентичността на Европа, която има своите корени в тези ценности и е добра основа за развитието на разбирателство между гражданите от различните социални групи и държави от цялото европейско общество. Също така, доброволчеството е от голямо значение за интеграцията, социалната политика и образованието.

Не трябва да забравяме, че то е и от съществено значение за межкултурния диалог и за диалога между поколенията, както и че допринася за развитието на социалната отговорност.

Доброволческата дейност има и икономическа стойност и ние не трябва да забравяме това. Тя наистина е неплатена и безвъзмездна дейност, но това не означава обаче, че не включва никакви финансови разходи. Поради тази причина е важно доброволството да получи подкрепа от Европейската общност. Доброволческата дейност изисква политика, основана на приятелски отношения, която ще спомогне за нейното развитие и инфраструктура. Мисля, че подпомагането на възнаграждението и признаването на доброволческите дейности чрез използване на определени финансови средства ще мотивира отделните хора, предприятията и организациите.

Oldřich Vlasák (ECR), *в писмена форма*. – (CS) Бих искал да обясня вота си за доклада на Marco Scurria относно предложението за решение на Съвета относно Европейската година на доброволството. Лично аз считам, че неплатените доброволческите дейности са важна част от нашето общество. В моята страна, Чешката република, най-многобройните и отдавна установени доброволчески организации са на доброволците пожарникари. Традициите им датират отдавна, от времето, когато поради необходимостта да се избегнат катастрофални природни бедствия като пожари винаги са се събирали няколко десетки доброволци, чиято цел е била да защитят собствените си имоти и тези на техните съседи и другите хора, с които са живеели. Най-широко разпространените и най-стари организации на доброволни начала включват също Чешкия червен кръст, Чешкия туристически клуб, гимнастическото сдружение „Сокол“, младежката организация „Юнак“ и доброволческата планинска спасителна служба. Всички тези хора, които помагат в училищата, болниците и спортните клубове или в планината, или които пътуват в чужбина, за да предоставят помощ, заслужават признание. Във връзка с това със сигурност ще бъде от полза 2011 г. да бъде изцяло посветена на тази тема. Поради тази причина аз гласувах в подкрепа на доклада.

- Доклад: **Herbert Reul (A7-0074/2009)**

Jaromír Kohlíček (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (CS) Като цяло е възможно да приветстваме всяко споразумение, което подобрява сътрудничеството със съседни на Европейския съюз държави. Ако сравним позицията на съседните на Европейския съюз държави, ще видим, че – след Русия – най-важният партньор е Украйна. Обменът на информация в областта на науката и технологиите, съвместното изпълнение на програми, обменът на работници и споделянето на опит в областта на управлението на научни и изследователски институции – това са цели, които могат единствено да бъдат подкрепени.

Бих искал обаче да изразя една конкретна резерва по отношение на метода за оценка на споразумението. Ако авторите въвеждат показатели за ефективност като „брой на командировките и срещите“ и дори „брой на различните области на съвместни дейности“, тогава имам сериозни съмнения по отношение на това, доколко е запознат автора на доклада с въпросната тема. Раздел 7, „Мерки против измами“, прави доста ужасно впечатление, а изявление 8.2.2 ме кара да се съмнявам в здравия си разум. В епохата на електронните съобщения не мога да разбера защо един „доклад“ за споразумение изисква командировки и участие в срещи от страна на специалисти и длъжностни лица от Европейския съюз и Украйна. В заключение, с радост подкрепям рамковото споразумение, защото знам, че в Шестата рамкова програма вече активно се интегрират научноизследователски разработки и то с наистина добри резултати. Независимо от гореспоменатите резерви, Конфедеративната група на Европейската обединена левица – Северна зелена левица подкрепя решението на Съвета.

- Доклад: **Herbert Reul (A7-0075/2009)**

John Stuart Agnew, Marta Andreasen, Gerard Batten, John Bufton, Derek Roland Clark, Trevor Colman, Nigel Farage, Mike Nattrass и Nicole Sinclair (EFD), *в писмена форма*. – (EN) Партията за независимост на Обединеното кралство (UKIP) не се противопоставя на сътрудничеството в областта на енергийната ефективност, но настоява, че едно такова сътрудничество трябва да се извършва от демократично избрани правителства, а не от техни упълномощени лица, които не носят никаква отговорност, в една антидемократична наднационална организация като Европейския съюз.

- Предложение за резолюция: **Стратегия за разширяването за 2009 г. относно страните от Западните Балкани, Исландия и Турция (B7-0185/2009)**

Anne Delvaux (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Тъй като сме изправени пред наплив от заявления за членство в Европейския съюз, гласуването на тази резолюция не би могло да дойде в по-подходящ момент. Европейският съюз е основа на стабилността на континента. Той не може да остане клуб, който е затворен за другите

европейски държави, но не може и да отвори вратите си завинаги. Европейският съюз трябва преди всичко да постигне успех с разширяването, което вече извърши за новите държави-членки. Що се отнася до другите държави, които чукат на вратата му, предпоставката за започване на каквито и да били преговори за присъединяване си остава стриктно спазване на критериите от Копенхаген (демокрация, принципи на правовата държава, права на човека, равенство между половете, пазарна икономика и т.н.), наред с безусловно спазване на международното право. Преговорите за присъединяване със страните кандидатки трябва да се основава на обективно измерими критерии като зачитане на правата и икономически критерии, както и избягване на всякакъв вид субективно позоваване въз основа на ценности, религия или култура. Затова и според мен това, което трябва да се направи, е следното: да се потвърди годността на Балканите за членство в Европейския съюз; да не се забравя, че разширяването и консолидацията са неразривно свързани; да се настоява, в случая с Турция, за спазване на критериите за присъединяване; и, в случай на неуспех на преговорите, да се предложи специално споразумение за асоцииране.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Въпреки всички критики, които могат да бъдат отправени, недвусмислено беше показано, че много държави таят огромно желание да се присъединят към Европейския съюз. Бруталната и бурна история на някои от тези държави, по-конкретно на Балканите, затвърди тяхното убеждение, че те биха били свободни както от експанзионистичните тенденции на своите съседи, така и от влиянието на Русия, ако се приютят под егидата на Европейския съюз.

При разглеждането на държавите от списъка, относително лесно се забелязва неравенството между различните държави по отношение на техния ентузиазъм и приемане на условията за присъединяване към Европейския съюз. По мое мнение, Исландия се отличава от тази група, тъй като демократичните ѝ традиции, високият жизнен стандарт на гражданите ѝ и зачитането на достиженията на правото на Общността я поставят на предно място в процеса на присъединяване.

Като осъзнава необходимостта да се придържа стриктно към критериите, определени в Копенхаген, и да изпълни ангажиментите, произтичащи от тях, Европейският съюз не следва, чрез съляпо упорство, да отказва да приеме тези, които покажат готовност да направят същото.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Тази резолюция е още един случай, в който във връзка с разширяването и изявлението на Европейската комисията, озаглавено „Стратегия за разширяване и основни предизвикателства през 2009–2010“, мнозинството в Парламента иска да признае Косово, като дори заявява, че те приветстват намерението на Комисията да заздрави отношенията си с Косово, включително като проучи възможността за участието на Косово в програмите на Общността.

Това насърчава бъдещото присъединяване на една територия, която е провъзгласила независимостта си в очевидно нарушение на международното право, като игнорира факта, че е държава, която е продукт на една незаконна война, държава, която съществува въз основа на незаконен статут, който не е признат от Организацията на обединените нации.

Въпросът с Турция също не е разгледан задоволително, като се има предвид, че тази държава продължава своята военна окупация на държава-членка на Европейския съюз – Северен Кипър – както и че не зачита правата на кюрдския народ, както би следвало.

С оглед на това, макар да считаме, че въпросът за разширяването на Европейския съюз е преди всичко решение на народа на всяка държава, която иска да се присъедини, ние гласувахме против доклада в настоящия му вид заради отрицателните аспекти на стратегията, към която се стреми, въпреки че това няма правна стойност.

Tunne Kelam (PPE), *в писмена форма*. – (EN) Аз гласувах „за“ изменение 4. Считам, че наистина трябва да се подчертае, че под немюсюлмани ние преди всичко имаме предвид християните и затова е необходимо християните изрично да се споменат наред с другите религиозни общности. Християните все още биват преследвани в Турция и това остава едно от най-големите ни опасения. Християните и общностите им все още не могат да упражняват своите убеждения свободно, както би трябвало в една демократична държава. Убеден съм, че Турция ще бъде готова за членство в Европейския съюз в момента, в който стане толкова лесно да се издигне християнска църква в Турция, колкото и да се издигне джамия в Брюксел.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Процесът на разширяване на Европейския съюз следва винаги да бъде разглеждан внимателно и всяко ново присъединяване следва винаги да спазва общите отправни точки между държавите, които съставляват Европейския съюз.

Разбирам, че присъединяването на Турция се разглежда като основание за предварително разискване, но това показва, че са налице съмнения, които най-малкото дават основание за това разискване. В него ще бъдат

включени въпроси като този дали Турция може, от географска гледна точка, да бъде считана за част от Европа, независимо дали светският ѝ характер е просто резултат от действията на войската по контролирането ѝ, дали би било разумно границите на Европейския съюз да се простират до Иракски Кюрдистан и дали поради огромната си демографска маса присъединяването на Турция би нарушило равновесието на Европейския съюз.

Освен това е налице необратимо задължение за зачитане на критериите от Копенхаген, първият от които е свързан с правата на човека.

Francisco José Millán Mon и José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE), *в писмена форма*. – (ES) По отношение на резолюцията относно стратегическия документ на Комисията за разширяването за 2009 г., бихме искали да поясним, от името на испанската делегация на групата на Европейската народна партия (Християндемократи), че фактът, че я подкрепихме като цяло по никакъв начин не означава, че сме съгласни с признаването на Косово за независима държава. Считаме, че Косово е изключителен случай и бихме искали да подчертаем, че той не е признат от Испания или от четири други държави-членки.

Следователно както в комисията по външни работи, така и днес в пленарната зала, ние подкрепихме измененията, които бяха в съответствие с нашата гледна точка.

Вотът ни в подкрепа на резолюцията се дължи на факта, че не искаме позицията ни за Косово да се разбира като отрицателно отношение към процеса на разширяване, в който в момента са включени държавите от Западните Балкани, Турция и Исландия.

Franz Obermayr (NI), *в писмена форма*. – (DE) Аз силно се противопоставям на стратегията на Комисията за разширяване по отношение на Турция. Преобладаващото мнозинство от гражданите на Европейския съюз е против присъединяването на Турция към Европейския съюз и все пак, те трябва да помогнат за финансиране на плащанията на милиарди евро за Турция в ролята ѝ на официална кандидатка за присъединяване. Турция не е европейска държава нито в географско, нито в културно отношение, или що се отнася до гарантирането на правата на човека, демокрацията и принципите на правовата държава. Стратегията за разширяване почти не взема под внимание опасенията на гражданите на Европа. Вместо това, тя представлява геостратегическите интереси на САЩ. Също така, нерешените конфликти по границите на Турция ще станат проблеми на Европейския съюз, ако Турция се присъедини към него. Изразявам съжаление относно факта, че цялата стратегия за разширяване, която включва Исландия и Западните Балкани, както и Турция, беше обсъдена като цяло и това не позволи провеждането на подходящо селективно, разграничено разискване. Високомерието, с което се разглежда темата за присъединяването на Турция, намира своето отражение в процедурата. Нежеланите гласове на противниците на присъединяването, които представляват по-голямата част от населението, в голяма степен не се зачитат.

Justas Vincas Paleckis (S&D), *в писмена форма*. – (LT) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент относно стратегическия документ на Комисията за разширяване за 2009 г., отнасящ се до държавите от Западните Балкани, Исландия и Турция, тъй като преди 6-15 години Литва, заедно с балтийските държави и другите държави от Централна и Източна Европа, беше в положение, подобно на това на страните кандидатки. Членството в Европейския съюз даде на моята държава и на другите нови държави-членки на Европейския съюз и техните граждани много нови възможности и спомогна за стимулиране на икономиката и за укрепване на демокрацията и правата на човека. С влизането в сила на Договора от Лисабон, Европейският съюз ще разполага с нов, по-мошен двигател, който ще придвижи кораба ни напред по-успешно и през водите на финансовата и икономическа криза, като ще ни изведе до един нов етап от разширяването на Европейския съюз. Само след като се присъединят към Европейския съюз, държавите от Балканите, небезизвестният „барутен погреб“ на Европа, където започнаха световните войни, ще могат да премахнат пречките пред сътрудничеството между гражданите, структурите на бизнеса и културните и научни експерти на различните държави, които се появиха там през последните години. От съществено значение е да не се затваря вратата пред Турция, за която може да се каже, че е връзката на Европа с мюсюлманския свят. Сближаването на Турция с Европейския съюз променя държавата по един добър начин и има доказателства за наличието на множество положителни стъпки за укрепване на демокрацията и правата на човека. Макар все още да не обсъждаме конкретно членството на Украйна, Молдова или държавите от Южен Кавказ в Европейския съюз, една такава перспектива в бъдеще може да допринесе за стабилността, заздравяването на икономиката, ограничаването на корупцията и консолидирането на принципите на правовата държава в тези държави.

Rovana Plumb (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Процесът на разширяване на Европейския съюз се провежда по време на тежка, всеобхватна рецесия, която засегна както Европейския съюз, така и държавите, които участват в процеса на разширяване. Приветствам напредъка, постигнат от Турция при изпълнението на

критериите за присъединяване към Европейския съюз, и най-вече факта, че държавата подписа междуправителственото споразумение относно газопровода „Набуко“.

Изпълнението на споразумението остава един от най-големите приоритети в областта на енергийната сигурност на Европейския съюз. Подкрепям исканията, представени на турско правителство, за продължаване на реформите на социалните политики, за подобряване на социалния диалог на пазара на труда, както и за засилване на усилията в областта на правата на жените и равенството между половете, особено когато става въпрос за борба с насилието, основаващо се на пола.

Nikolaos Salavrakos (EFD), *в писмена форма*. – (EN) Гласувахме против предложението за резолюция „Стратегически документ на Комисията относно разширяването за 2009 г., отнасящ се до страните от Западните Балкани, Исландия и Турция“, внесено от Gabriele Albertini, защото смятаме, че нито Турция, нито бивша югославска република Македония показват някакъв напредък при изпълнението на критериите от Копенхаген, както и че не демонстрират никакво политическо поведение, което би им позволило да станат членове на Европейския съюз. Надяваме се те да увеличат своите усилия, за да отговорят на критериите за присъединяване, факт, който ще бъде разгледан и в бъдеще. Във всеки случай, не искаме да гласуваме за едно предложение за резолюция, което ще доведе до напразни надежди и ще бъде използвано изключително за вътрешни цели.

Renate Sommer (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Предложението за резолюция относно настоящата стратегия на Европейската комисия относно разширяването е много балансирано. То възнагражда напредъка, постигнат от кандидатите за присъединяване, но в същото време ясно идентифицира проблемите. Турция в частност е направила голяма крачка назад. Затова приветствам изричната критика към сериозните заплахи и реалните ограничения върху свободата на словото и печата. Напълно несъразмерните данъчни санкции, наложени на опозиционната „Доган медия груп“, представляват целенасочена атака срещу тези, които критикуват правителството. С право бяха направени възражения срещу дискриминирането на религиозните малцинства и отказа на Турция да приложи Протокола от Анкара. Освен това е от съществено значение да разгледаме внимателно турската външна политика. Откритостта ѝ към Армения и кюрдите засега не е нищо повече от политическа реторика, а на нея се противопоставиха дори турският парламент и големи групи от населението. Изявленията, направени от турския министър-председател, също поставят под въпрос така желаната роля на Турция като посредник между Изтока и Запада. Ласкателството от страна на Турция към иранския президент, поканата за присъствие на конференция, отправена към суданския президент, който е издирван за геноцид, и отношенията на държавата с Израел, изглежда показват, че тя се отдръпва от Запада. Затова и призивът ни към турското правителство за координиране на външната си политика с тази на Европейския съюз и за отказ от възраженията си по отношение на сътрудничеството между НАТО и Европейския съюз е много последователен.

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EN) Подкрепям отварянето на Европейския съюз за държавите, които отговарят на критериите за членство. Загрижена съм, че резолюцията представя разширяването като задължително за въпросните държави и за Европейския съюз. Тя не предвижда възможността, че в най-добрия интерес на тези държави може да бъде оставането им извън Европейския съюз поради различни социални, икономически или други причини. Членството в Европейския съюз е голяма крачка за тях, като то заслужава възможно най-цялостно разискване и допитване до гражданите на съответните държави. Поради тази причина се въздържах.

- Предложение за резолюция: Премахване на насилието срещу жените (B7-0139/2009)

Regina Bastos (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Международният ден на премахването на насилието срещу жените е стимул от страна на Организацията на обединените нации и Съвета на Европа, който има за цел да се обсъди и да се осигури по-голяма публичност на жертвите на домашно насилие и други видове малтретиране.

Състоянието на проблема в Португалия е тревожно. Броят на престъпленията, свързани с домашното насилие, отчетени от португалската Асоциация за подпомагане на жертвите (APAV), се е увеличил с 9% спрямо същия период на 2008 г. Според APAV при физическото и психологическото насилие, заплахите и сексуалните нападения се наблюдава значително увеличение в сравнение с данните от 2008 г. Двадесет и шест жени вече са починали тази година в Португалия като жертви на домашно насилие. По-голямата част от актовете на насилие обаче не се докладват заради страх или срам.

Европейският съюз трябва да увеличи усилията си за борба с проблема. Съгласна съм с необходимостта да се насърчат държавите-членки да изготвят национални планове за действие за борба с насилието срещу жените. Подкрепяме всяка инициатива, която може да спомогне за промяна на менталитета, заедно с организацията

на Европейската година за борба с насилието срещу жените, така че да се изложи проблемът и да се предупредят гражданите и органите за това тревожно положение.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на предложението за резолюция относно премахването на насилието срещу жените, защото смятам, че Комисията и Съветът трябва да консолидират действията на Европейския съюз в тази област. Европейският съюз спешно се нуждае от по-цялостна политика за борба с насилието срещу жените, най-вече чрез изготвяне от страна на Комисията на проект на директива за гарантиране на ясно правно основание за борба с всички форми на насилие срещу жените, включително трафика на хора. Трябва да признаем и приветстваме факта, че испанското председателство посочва проблема като приоритет в своя план за действие.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) В седмицата, в която плашещите данни за случаи на домашно насилие са на първите страници на вестниците в Португалия, смятам, че насилието срещу жените и децата е тема, която предполага обсъждане и сериозни действия от страна на правителствата.

Осъждам всички видове насилие, особено когато то се използва срещу онези, които са в по-уязвимо положение — социално, икономически или емоционално — каквито често биват децата и жените. Затова държавите-членки трябва да премахнат всички форми на насилие срещу жените и децата, особено трафика на хора с цел сексуална експлоатация, сексуално мотивираните нападения и домашното насилие.

Зачитането на човешкия живот и достойнство не е съвместимо с престъпления, чиито жертви са много европейски жени и деца, поради което са необходими строги политики за предотвратяване на насилието и наказване на извършителите.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) На Международния ден на премахването на насилието срещу жените искаме да се повиши информираността по този сериозен социален, икономически и политически проблем, който нарушава правата на жените в много различни области, включително на работното място, в техните семейства и в обществото като цяло. Насилието срещу жените е нарушение на правата на човека и пречка за участието им в социалния и политически живот, в техния обществен и професионален живот, като не им позволява да действат като пълноценни граждани.

Въпреки че видовете насилие варират в зависимост от културата и традициите, икономическите и социални кризи на капитализма увеличават уязвимостта на жените както колективно, така и индивидуално, като допринасят за тяхната експлоатация и ги тласкат към бедност и изолация, което също поддържа трафика на жени и проституцията.

Затова е от съществено значение да консолидираме финансовите мерки и политики, които действително са ангажирани с укрепване на ролята на жените в обществото, чрез насърчване на равните права както на общностно, така и на национално равнище, чрез изпълнение на действителни планове за борба с всички форми на насилие срещу жените, както и чрез премахване на остатъчната дискриминация и защита и подпомагане на жертвите.

Marine Le Pen (NI), *в писмена форма*. – (FR) Тъй като отбелязваме десетгодишнината на Международния ден на премахването на насилието срещу жените, трябва да се каже, че превантивните мерки, които бяха въведени с тази цел, не постигнаха очакваните резултати. Как можем да си обясним това явление? Ако съдим по разискванията, които се провеждат в залата, можем да му дадем име: неравенство между половете.

Ако неравенството е основната причина за това явление, държавите в Северна Европа, които са известни с прогресивната си култура и обичаи, би трябвало да имат най-добри резултати. В действителност това не е така; всъщност е точно обратното. Според норвежкия всекидневник „Aftenposten“ за една година 6% от младите жени в Швеция на възраст между 15 и 25 години са били изнасилени.

Изисква се смелост, за да се каже, че увеличаването на броя на актовете на насилие срещу жените съвпада с масовото пристигане на имигранти от държави извън Европа, чиято култура и традиции са напълно противоположни на нашите. Бурката, принудителните бракове, полигамията, гениталното осакатяване на жените, престъпленията на честта и другите форми на поведение от друга епоха са неприемливи.

Затова е напълно абсурдно да се продължава да се насърчава имиграцията и в същото време да се изисква борба с насилието срещу жените.

Astrid Lulling (PPE), *в писмена форма*. – (FR) Комисията по правата на жените и равенството между половете с право ни напомня по случай Международния ден на премахването на насилието срещу жените, че въпреки многобройните правни инструменти и декларации на Организацията на обединените нации, да не говорим

за многобройните резолюции на Парламента, приети в продължение на много десетилетия, ние сме все още далеч от положението на абсолютна нетолерантност по отношение на насилието срещу жените. Не може да се отрече, че насилието от страна на мъже срещу жени е нарушение на правата на човека и трябва да се наказва като такова.

Затова Парламентът трябва да напомни задълженията на държавите-членки за укрепване на техните законодателства и политики, които ще им позволят по-ефективна борба с всички форми на насилие срещу жените.

За съжаление, отново се престаряхме с внесената резолюция и по-конкретно не зачетохме принципа на субсидиарност.

Отправянето на искане към Съвета и Комисията за създаване на правно основание за борба с всички форми на насилие срещу жените показва степента на невежество на договорите. Правно основание не може да бъде създадено. То или съществува, или не.

Да се иска провеждането на по-нататъшна конференция на високо равнище само ще доведе до разходи, които е по-добре да бъдат разпределени за специфични мерки.

Véronique Mathieu (PPE), в писмена форма. – (FR) Приветствам гласуването в Европейския парламент по резолюцията относно премахването на насилието срещу жените на Международния ден на премахването на насилието срещу жените. Обявяването на този ден от страна на Организацията на обединените нации през 1999 г. и приемането на резолюцията днес са ценни инструменти, които напомнят на националните правителства за техните задължения, произтичащи от международните договори по отношение на премахването на всички форми на дискриминация срещу жените. Затова подкрепям резолюцията с незабавно искане държавите-членки да засилят своите национални законодателства и политики за борба с всички форми на насилие срещу жените. На равнището на Европейския съюз е жизненоважно да се гарантира помощ и подкрепа за всички жертви на насилие и най-вече на онези, засегнати от трафика на хора, независимо от тяхната националност, както и да се осигури защита на жените, които са жертви на домашно насилие, чиито правен статут може да зависи от партньора им.

Nuno Melo (PPE), в писмена форма. – (PT) Когато говорим за насилие срещу жените, обсъждаме нещо, което очевидно е реалност във всички държави-членки, защото една от всеки четири жени е жертва на насилие.

В Европейския съюз, който се смята за защитник на правата и свободите на всички свои граждани, трябва да се положат максимални усилия, за да се сложи край на наболелия проблем. Приемането на предложението за резолюция е много важна стъпка към намирането на нови решения, заради което и моят вот беше такъв.

Rovana Plumb (S&D), в писмена форма. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията, защото насилието срещу жените все още представлява проблем, който е твърде разпространен в Румъния и в целия свят, като това изисква приемането на спешни мерки за борба с наболелия въпрос. Законодателството вече не е проблем, както и прилагането му в случаите, в които много жени не са склонни да информират органите за актовете на насилие, на които са подложени, предпочитайки да понесат страданието в мълчание.

Смятам, че е необходима мощна кампания в цялото общество, която се основава на продължителни, дългосрочни дейности, имащи за цел да повлияят на нагласите, така че всеки да разбере, че насилието срещу жени не е разрешено и не може да бъде извинено. Съгласна съм, че са необходими координирани действия от страна на органите и гражданското общество с цел подпомагане на жертвите на домашно насилие.

Peter Skinner (S&D), в писмена форма. – (EN) Приветствам ангажимента на Парламента към тази кауза. По-специално, от съществено значение е да се гарантира, че жените в някои от най-уязвимите ситуации, като например при „трафика на жени“, попадат в обхвата на това подпомагане.

Силно съм разтревожен, че групата ECR, в която членуват британските консерватори, е внесла изменение към предложението, което намалява обхвата му. Бих отбелязал, че много от жертвите са тези, които живеят в бедност, които са имигранти или са от малцинствени групи от нашето население. Премахването на достъпа на тези жени до помощите, които имат за цел подпомагане на най-уязвимите хора, е колкото нелогично, толкова и нечовешко.

Силно съм разтревожен също така, че Зелените изразяват несъгласие и насърчават заличаването на разумната формулировка за толерантност към проституцията, когато е добре известно, че тези жени често са подложени на насилие.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (EL) Жените са лесна жертва на всяка форма на насилие заради неравното им положение във всички класови общества, в които са подложени на потисничество въз основа на клас и пол.

Физическото насилие, изнасилването, трафикът на хора и т.н. са форми на насилие, които показват половото измерение на класовия аспект на неравенството на жените.

Насилието обаче е социално явление със специфични икономически, политически и социални причини. Тези причини, които се коренят в капиталистическите производствени отношения, не могат да бъдат премахнати, докато тези отношения съществуват. Народните движения трябва да изискат мерки за предотвратяване на явленията и облекчаване на жертвите, жени и деца, чрез постигане на радикални промени в подкрепа на хората на социално и политическо равнище.

Изобщо не сме съгласни със създаването от страна на неправителствени организации и частни лица на консултативни центрове и агенции за подпомагане на малтретирани жени. Единствено държавата трябва да носи отговорност за тях.

Предложенията в резолюцията мерки не само няма да могат да премахнат проблема, защото не разглеждат причините; но тъй като се стремят към управление, те само ще го задълбочат.

Marina Yannakoudakis (от името на групата ECR), *в писмена форма.* – (EN) Групата ECR напълно подкрепя и подчертава голямата необходимост от повишаване на информираността и действия за борба с насилието срещу жените. Ние обаче не подкрепяме призивите за правно основание на Европейския съюз и по-нататъшни директиви (като в параграфи 10, 11 и 27) за решаване на проблема.

Макар и да признаваме, че предстои много работа в тази област, смятаме, че това е въпрос, който е в правомощията на законодателството на националните държави. Освен това групата ECR счита, че въпросът за правата, свързани със сексуалния и репродуктивния избор и здраве, трябва да бъде решаван от всеки член и държава-членка. Затова групата ECR реши да се въздържа.

- Предложение за резолюция: Политическо решение на проблема с пиратството в крайбрежните води на Сомалия (RC-B7-0158/2009)

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма.* – (PT) Сомалия е един от най-явните случаи на пълен крах на централната власт и завръщане към войнствен, племенен начин на живот, тъй като държавата е епицентър на насилие и нестабилност, който се простира далеч отвъд собствените ѝ граници. Бреговете на Сомалия са постоянно под заплахата на въоръжени групи, които не само се борят за контрол над крайбрежните райони, но извършват и нетърпими актове на пиратство срещу други плавателни съдове, най-вече търговски, товарни, риболовни, хуманитарни и пътнически кораби.

Тежкият характер и честотата на тези събития изискват безкомпромисна реакция от страна на цялата международна общност, която трябва да включва и Европейския съюз. Европейският съюз трябва да се ангажира с борбата с пиратството и да направи всичко по силите си не само да анализира причините и последиците, но също и да мобилизира всички сомалийски и международни сили, които са в състояние и са подготвени да се справят с него.

Трябва и да похвали целия екипаж на португалската фрегата „Корте-Реал“, в лицето на неговия командир, който се отличи в борбата с този наболял проблем и който неотдавна беше почетен от Международната морска организация.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *в писмена форма.* – (PT) При обсъждането на въпроса за Сомалия не трябва да забравяме, че не съществува военно решение на кризата там, както и че трябва да вземем под внимание липсата на финансови средства на държавата, причинена на международно равнище от кризата с дълговете, която създаде вакуум, използван за незаконен риболов в териториалните ѝ води, и която беше една от основните причини за загубата на препитание от страна на сомалийските рибари, тъй като сомалийското правителство беше принудено да закрие бреговата охрана на държавата заради липса на средства.

Затова и един от основните въпроси е да се гарантира предоставянето на техническа и финансова помощ, включително подкрепа за процеса на помирение и посредничество между страните, които участват в гражданската война.

Комисията и Съветът трябва да преразгледат политическата си стратегия за Сомалия, включително операция „Аталанта“ на военноморските сили, ръководени от Европейския съюз (EUNAVFOR), и да се съсредоточат

върху по-общата ситуация в държавата в момента, и най-вече върху необходимостта от решаване на хуманитарното положение на място и от помощ за премахване на основните причини за катастрофалната ситуация, която причинява страдание на много сомалийци.

И накрая, искаме да подчертаем, че средствата, предназначени за помощ и развитие, или Европейският фонд за развитие, не трябва при никакви обстоятелства да бъдат използвани за военни цели.

Richard Howitt (S&D), *в писмена форма*. – (EN) Много съм горд от факта, че Обединеното кралство ръководи работата на първата военноморска мисия на Европейската политика за сигурност и отбрана (ЕПСО), операция „Аталанта“, начело на която е британски командир в оперативната штаб-квартира в Обединеното кралство. Мисията „Аталанта“ за защита на плавателните съдове, които доставят хранителни помощи на разселените лица в Сомалия, и за защита на уязвимите плавателни съдове край бреговете на Сомалия е от жизненоважно значение.

Членовете на Парламента от Лейбъристката партия повтарят призива за незабавно освобождаване на всички заложници, включително двамата британци — Пол и Рейчъл Чандлър от Кент — пленени от сомалийските пирати. Продължаваме да бъдем с тяхното семейство мислено и приветстваме продължаващите усилия на Министерството на външните работи на Обединеното кралство, което използва всички възможни връзки в Източна Африка, за да преговаря за бързото освобождаване на двойката.

И накрая, по отношение на обхвата на мисията „Аталанта“ отбелязваме, че в резолюцията се призовава да се разгледа неговото разширяване. Искам да се отбележи обаче, че смятаме, че в момента това не е възможно, и да подчертаем, че трябва да се съсредоточим върху трайния успех на настоящата мисия в този ѝ вид.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Настоящото положение в крайбрежните води на Сомалия е нежелано на всяко равнище и оказва влияние върху всички държави.

Смятам, че затова е изключително важно, че в очакване на политическо решение на проблема в Сомалия и въпреки че продължава да съществува нестабилност в района, ние трябва да следваме стратегия на повишена сигурност за операция „Аталанта“, дори и да я засилим по отношение на средствата за действие на разположение на силите, разположени в операцията.

Willy Meyer (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (ES) Гласувах против Резолюция RC-B7-0158/2009, защото смятам, че пиратството не е военен проблем, а проблем на развитието. Затова считам, че проблемът трябва да бъде решен в основата си, както и че решението не може да бъде военно, по суша или море. Офицерът, отговорен за операция „Аталанта“, заяви, че морско решение не е възможно и че положението в района трябва да бъде стабилизирано. Смятам, че трябва да се реши проблемът с управлението, стабилността на институциите и икономическото развитие в региона. Колкото и да се опитваме да запустим пробойните, проблемът ще остане. Като гласувам против резолюцията, искам също да осъдя присвояването на действията, които са от компетенцията на въоръжените сили, понеже в Испания се позволява на частни охранителни дружества да плават с бойни оръжия на борда. Освен това смятам, че трябва да спрем пиратите в Сомалия, но също и чуждестранните пирати, които извършват грабежи в сомалийски води.

Charles Tannock (ECR), *в писмена форма*. – (EN) Относителният успех на операция „Аталанта“, вече подновена за една година, подчертава факта, че, въпреки че Европейската политика за сигурност и отбрана има потенциал да постигне значителни резултати за държавите-членки, все още не е ясно защо това не е само работа на НАТО, за да се избегне дублирането. Пиратството обаче продължава да бъде реална опасност във водите около Африканския рог. Трябва да удвоим усилията си, за да се справим със заплахата, не само за да защитим превозите си, но и за да изпратим ясно послание за нашата решимост на представителите на „Ал Кайда“, които в момента се ползват със сигурно убежище в Сомалия.

Националната сигурност не свършва с националните граници. Нерешаването на наболелия проблем с пиратството ще умножи опасенията за сигурност на Европейския съюз в дългосрочен план. Също така призовавам Комисията да преразгледа как по-голямата политическа подкрепа за относително стабилната, просперираща и демократично отцепила се бивша британска територия Сомалиленд може да спомогне за преодоляване на заплахата от пиратството в региона.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *в писмена форма*. – (RO) Гласувах в подкрепа на резолюцията на Европейския парламент за политическо решение на проблема с пиратството в крайбрежните води на Сомалия, защото морското пиратство е реален проблем и ще продължава да бъде проблем край бреговете на Сомалия. Европейският съюз трябва да защити морските плавателни съдове, преминаващи през региона, с помощта на международни преговори и защитни мерки. Една част от решението изисква международна подкрепа за

установяване на стабилност в Сомалия. Другата част от решението е операция „Аталанта“, която неотдавна беше започната от Европейския съюз, за да спре пиратството в крайбрежните води на Сомалия. Шест фрегати, три морски патрулни самолета и 1 200 служители от Обединеното кралство, Франция и Гърция ще вземат участие в операцията. Други държави ще дадат своя принос за операцията в бъдеще. Операция „Аталанта“ успешно осигури защита на високорискови товари, като ги ескортира. Тридесет и шест пиратски кораба са били задържани и 14 преки нападения са били избегнати. За да могат да се възползват от ескорта обаче, компетентните национални органи и морските плавателни съдове трябва да уведомят операция „Аталанта“ и да поискат защита. От съществено значение е морските плавателни съдове да избягват ненужни рискове и да поискат, официално и в подходящ момент, защита от операция „Аталанта“.

Geoffrey Van Orden (ECR), в писмена форма. – (EN) Ние подкрепяме солидни международни действия за справяне с пиратството и не се съмняваме, че Кралските военноморски сили и техните съюзници от флотите на САЩ и други европейски държави ще свършат добра работа. Обаче не виждаме никаква причина Европейският съюз да размахва флага си на една военноморска операция. Ние сме против намесата на Европейския съюз като институция във въпросите на отбраната. Това не носи никакви допълнителни военни възможности и просто повтаря или усложнява изпитаните договорености в рамките на НАТО. Операция „Аталанта“ беше замислена като политическа възможност за добавяне на морско измерение на ЕПСО по време на френското председателство. Въпреки наличието на оглавяваната от САЩ коалиция STF 151 и морската група на НАТО във водите край бреговете на Африканския рог беше взето решение да се създаде още една флота и по-нататъшна йерархия. Сериозно сме загрижени и по отношение на предложенията за тренировъчна мисия на ЕПСО в Сомалия в момент, когато полицейската мисия на Европейския съюз в Афганистан (EUPOL) беше провал и много европейски държави не бяха склонни да осигурят войски и полицейски части за спешни тренировъчни мисии в Афганистан. Между другото, не признаваме терминология като „риболовни кораби на Европейския съюз“.

- Предложение за резолюция: Среда без тютюнев дим (B7-0164/2009)

Elena Oana Antonescu (PPE), в писмена форма. – (RO) Приветствам резолюцията, която позволява на Парламента да подкрепи доброволната политика на Комисията против тютюнопушенето. Излагането на цигарен дим е главната причина за смъртността и заболяемостта в Европа, като тютюнопушенето налага тежко бреме и върху системите на здравеопазване. Надявам се, че мерките на Комисията ще продължат и че през следващите няколко години ще имаме правото на здравословна среда във всички затворени помещения и на работното място. Не мога да не спомена, че в Европа все още имаме една лицемерна политика. Искаме да има по-малко здравословни проблеми, причинени от тютюнопушене, но в същото време подкрепяме запазването на субсидиите за производителите на цигари, въпреки че те постепенно биват намалявани. Смятам, че общата селскостопанска политика трябва да предвижда стимули за продуктите, които помагат за запазване и подобряване на здравословното състояние на хората, а не го застрашават. Надявам се, че на срещата на Съвета през декември ще бъде обсъдена защитата на децата, особено в случаите, в които те са изложени на тютюнев дим от страна на възрастни в частни автомобили или в други затворени пространства. Смятам, че възрастните носят отговорност в това отношение, както и че когато законодателните органи могат да се намесят, трябва да го направят.

Anne Delvaux (PPE), в писмена форма. – (FR) Считам, че трябва да защитим непушачите от пасивното пушене, но и да информираме пушачите относно въздействието на пристрастяването им върху другите и тях самите. Те не трябва да имат никакви съмнения за това. В Белгия имаме предимство в това отношение, защото държавата ни вече прие пълна забрана на тютюнопушенето в болничния сектор и на работното място, която ще влезе в сила до 2012 г.

Все пак искам да изразя две опасения. Първо, превръщаме ли се в общество, което налага пълни забрани? Какво да правим с личната отговорност? Изпитвам чувство на безпокойство към едно общество, което наподобява описаното от Джордж Оруел в романа му „1984“. Второ, ако пушачите трябва да бъдат принудени да се откажат от вредния си навик заради тях самите и другите, това трябва да се направи с дълбоко уважение. Тютюнът е наркотик. Забраната му би било равносилно да се отрече, че повечето пушачи са в състояние на зависимост. Една пълна забрана може да бъде разгледана като акт на изключване, което може да има обратен ефект. Защо тогава не сме осигурили възможност за запазване на места специално за тях?

Diogo Feio (PPE), в писмена форма. – (PT) Въпреки че гласувах в съответствие с групата на Европейската народна партия (Християндемократи), трябва да изразя някои опасения, които имам относно настоящото предложение за резолюция.

Първо, смятам, че политиките срещу тютюнопушенето трябва да се решават от държавите-членки и че ролята на европейските институции, при спазване на принципа на субсидиарност, трябва да останат на равнището на необвързващи препоръки. От друга страна, считам също, че държавите-членки трябва да насърчават политиките срещу тютюнопушенето. Те не трябва да налагат ограничения върху свободата на избор на операторите, особено в хотелиерския сектор, където собствениците трябва да имат възможност да предлагат среда без тютюнев дим или не. В този контекст законът, който наскоро беше приет в Португалия, беше много добре балансиран.

Второто ми опасение е предложеният край на преките субсидии, свързани с производството на тютюн. Понеже Португалия също е тютюнопроизводител, считам, че този вид политика трябва да бъде изключително внимателно анализирана; в противен случай тя може да бъде в сериозен ущърб на селскостопанските производители, които няма да бъдат в състояние да продължат производството, без да им бъде предложена реална алтернатива. Това е мнението ми по точка 9 от резолюцията.

João Ferreira (GUE/NGL), в писмена форма. – (PT) Опазването на човешкото здраве и качеството на живот на работещите на работното им място и на широката общественост лежи в основата на резолюцията и затова гласувахме в нейна подкрепа.

Необходимо е да се повиши защитата на непушачите, като се предотврати пасивното пушене, но също и като се създадат необходимите условия за наблюдаване и насърчаване на пушачите да се откажат от вредния си навик. Политиката на забрана трябва да се прилага в случаите, в които е доказано, че това е необходимо.

Що се отнася до преките субсидии, свързани с производството, ние подкрепяме стимулите за преработване на съоръженията за производство на тютюн. Считаме обаче, че не трябва да създаваме положение, в което трябва да насърчаваме вноса на тютюн от държави извън Европейския съюз, което е от полза за дейността на големите мултинационални тютюневи дружества.

José Manuel Fernandes (PPE), в писмена форма. – (PT) Гласувах в подкрепа на заличаването на точка 13 от оригиналния текст, която гласи: „призовава Комисията да представи на Парламента и на Съвета предложение за законодателство за забрана на тютюнопушенето до 2011 г. във всички затворени работни помещения, включително във всички затворени обществени сгради и в обществения транспорт на територията на ЕС, в областта на защитата на здравето на работниците“. Зачистването беше одобрено в съответствие с принципа на субсидиарност в тази област.

Смятам, че трябва да мине още много време преди всяка държава-членка да успее да създаде среда без тютюнев дим чрез провеждане на ефективни кампании за повишаване на информираността и прилагане на най-добри практики за изпълнението на член 14 (мерките за намаляване на търсенето зависят от нивата на пристрастяване и лицата, отказващи пушенето).

Смятам обаче, че на първо място тези действия трябва да бъдат прилагани от всяка държава-членка. Оригиналният текст на резолюцията смесва и бърка производството на тютюн с потреблението му. Затова приветствам приемането на изменението, внесено от групата на Европейската народна партия (Християндемократи), което премахва част от точка 9 от оригиналния текст, като заличава препратките към производството на тютюневи изделия. Двете промени подобриха окончателната резолюция. Смятам, че останалите точки са положителни, и затова гласувах в подкрепа на резолюцията.

Robert Goebbels (S&D), в писмена форма. – (FR) Въздържах се от гласуване по резолюцията за тютюнопушенето. Никога не съм пушил през живота си, но считам, че постоянният тормоз на пушачите противоречи на принципите на свобода. Настоящите забрани са повече от достатъчни.

Дистанцирам се от постоянния, вреден тормоз. Желанието да се премахнат тютюневите насаждения в Европа ще доведе до увеличение на вноса от трети държави.

Elisabeth Jeggle (PPE), в писмена форма. – (DE) Здравната политика, а оттам и защитата на непушачите, недвусмислено попадат в компетенциите на държавите-членки и не трябва да попадат в обхвата на централизираните регламенти. Държавите-членки трябва да имат свободата сами да определят степента, до която искат да защитят непушачите. Трябва да стане ясно, че Европейският съюз няма правомощия в тази област. Поради тази причина гласувах в подкрепа на резолюцията на Парламента за среща на върха на министрите на здравеопазването на Европейския съюз следващата седмица.

Eija-Riitta Korhola (PPE), в писмена форма. – (FI) Г-н председател, гласувах в подкрепа на резолюцията, въпреки че би ми се искало тя да е по-категорична. Тютюнопушенето е най-големият причинител на преждевременна смърт в Европа. Тютюневият дим е замърсител на околната среда, който съдържа над сто

химични съединения, които увреждат здравето. Въпреки това в някои части на Европа се позволява не само на потребителите на тютюн, но и на тези около тях, да бъдат изложени на въздействието му. Пасивното пушене е морален проблем, защото тези, които страдат, нямат избор. Необходимо е най-вече децата да бъдат защитени.

Проучванията сочат, че едно дете, чиито родители пушат, всъщност „пуши“ всяка четвърта цигара, която родителите пушат. Всяка година тютюнопушенето води до преждевременната смърт на почти 100 000 европейци. Много държави-членки вече са въвели някои отлични мерки. Когато най-накрая Финландия също забрани пушенето в ресторанти и барове, имаше протести. Сега, две години по-късно, хората са само благодарни. Това отразява характера на общественото здравеопазване: трайни резултати биха могли да бъдат постигнати чрез превенция и повишаване на информираността, но е нужна волята на законодателите, за да се преодолее съпротивата. Не съм съгласна с някои държави-членки, че Общността не се нуждае от обвързващо законодателство за здравето и безопасността на работното място. Необходимо е да се признае, че препоръките не са достатъчни навсякъде. Подкрепям параграф 13 от резолюцията, в който се настоява Комисията да представи законодателно предложение за забрана на пушенето в затворени работни помещения, а също и в обществения транспорт.

Тютюнопушенето струва скъпо на обществото и освен това 70% от европейците, които не пушат, накрая плащат сметката. Затова съм съгласна с мнението, което Парламентът изрази през 2007 г., че съдържанието на Директивата за тютюневи изделия трябва да бъде направено по-строго и да включва отговорността на производителите за разходите за здравеопазване, които се дължат на потреблението на тютюн. Европейският съюз първо трябва да осъзнае собствените си грешки. Крайно време е да приключим с постепенното премахване на субсидиите за отглеждане на тютюн.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), *в писмена форма.* – (FR) Г-н председател, гласувах в подкрепа на резолюцията за среда без тютюнев дим, защото смятам, че е изключително важно да се наблюдава напредъкът, постигнат по пътя към повсеместно въвеждане на среда без тютюнев дим в Европейския съюз, и да се улесни обменът на добри практики между държавите-членки и координацията на политиката за защита на гражданите срещу рисковете от тютюнопушене. Гласувах и за запазване на параграф 9, който предвижда премахване на преките производствени субсидии за отглеждане на тютюн до 2010 г., заради отражението му върху здравето на хората. Подкрепям и колегите си от комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, които ни напомниха, че пушенето си остава главната причина за смъртност и заболяемост в Европейския съюз. Благодаря Ви, г-н председател.

Мария Неделчева (PPE), *в писмена форма.* – Уважаеми колеги, гласувах за отпадането на експлицитното рефериране към 2010 г. в т.9 от предложения текст за резолюция. В моята страна тютюнопроизводството е жизнено важен и определящ отрасъл за голяма част от населението в региони, където е единственият им поминък. Един от тях е и този, от който идвам - Благоевградски.

Моята страна беше между тези осем най-големи тютюнопроизводители в Европа, които преди година поискаха срокът на сегашните субсидии да бъде продължен до 2013 г. въпреки споразумението, според което от 2010 г. трябва да бъде прекъсната връзката между размера на отпусканите средства и обема на производство. Всеки път, когато се срещам с хората, отглеждащи тютюн, между най-задаваните от тях въпроси е и този - Какво ще стане с нас?

Аз не мога да им обещавам чудеса, но съвместно с нашето правителство работим по мерки, които да не позволят те да останат без избор, изгубили основното си средство за препитание. Колеги, аз мога да разбера аргументите на тези, които се борят против тютюнопушенето. Но аз ви призовавам да не смесваме борбата с тютюнопушенето с риска да унищожим тютюнопроизводството в Европа. Призовавам ви във времената на икономическа криза да останем предпазливи и мъдри.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), *в писмена форма.* – (RO) Съгласен съм с всички разумни мерки, насочени към борба с тютюнопушенето и защита на непушачите, и затова гласувах за резолюцията. Трябва обаче да изразя някои съмнения относно ефектите, които биха имали всякакъв вид мерки, насочени срещу тютюнопроизводителите. Румъния в момента има приблизително 1 600 хектара тютюневи насаждения, които осигуряват производство от близо 3000 тона. В Румъния обаче се отглежда малко количество тютюн в сравнение с количеството, необходимо на румънските преработватели, което възлиза на приблизително 30 000 тона.

Разликата в количеството, или около 27 000 тона, се компенсира с внос, предимно от райони в Африка или Азия. Ако обезкуражим производството на тютюн в държавите-членки, ние само ще насърчим увеличение на вноса от трети държави, в ущърб на европейските производители.

Frédérique Ries (ALDE), *в писмена форма.* – (FR) Имаме си работа с една активна и амбициозна резолюция. Аз обаче съм поразена от вота на по-голямата част от моите колеги, особено християндемократите, които, в резултат на интензивно лобиране от съответните групи за натиск и заинтересованите страни, отхвърлиха член 13.

Следователно те смятат, че Европа няма място в това разискване и не предлага добавена стойност от гледна точка на гарантиране на европейските граждани на здравословни зони на всички обществени места, на работното място и в обществения транспорт. С други думи, те не се тревожат, че може да бъде създадена дискриминация сред работниците в Европа. Само за да дам един пример, хората в Ирландия ще бъдат много добре защитени от националното законодателство, а ние можем само да се чудим дали един ден хората в Гърция или Чешката република ще имат тази възможност или по-скоро това право.

Като допълнително доказателство за „промиването на мозъците“ им от групите за натиск, те отхвърлиха и член 9, който се отнася само до една от реформите на общата селскостопанска политика, за която вече е взето решение, а именно премахването на преките производствени субсидии за отглеждане на тютюн до 2010 г.

Vilja Savisaar (ALDE), *в писмена форма.* – (ET) Предложението в резолюцията относно зоните за непушачи предвижда значителни промени — налагането на забрана за тютюнопушене в общоевропейски обществени институции и обществени места. Целта на резолюцията беше да възложи на Комисията задачата да подготви необходимия законодателен акт, който да влезе в сила през 2011 г. Въпреки че голям брой делегати, включително и аз, гласувахме за забрана на пушенето в обществени помещения (по-специално на работните места), Народната партия, за съжаление, възприе противоположната позиция. Мнозинството от членовете в Парламента не показаха загриженост за опазване на здравето на всеки европейски гражданин, и по-специално на хората, които не пушат, но въпреки това са принудени да вдихват дим на обществени места, в резултат на което страдат от здравословни проблеми. Надявам се, че проблемът няма да бъде забравен, както и че още веднъж ще бъде включен в настоящия дневния ред, защото много държави-членки все още не са наложили забрана за пушене на обществени места, въпреки че са имали възможност да го направят.

Marc Tarabella (S&D), *в писмена форма.* – (FR) Споделям загрижеността, изказана чрез резолюцията, за постигане на напредък в борбата срещу пасивното пушене, наложено на тези, които не пушат. Някои хора обаче се възползват от положението, за да вмъкнат разпоредба в резолюцията против субсидиите, изплащани на тютюнопроизводителите. Аз лично подкрепям предоставянето на помощта за практикуващите този отмиращ занаят. Трябва да бъдете наясно, че тютюнът представлява по-малко от 10% от съдържанието на цигарите; задават ли се толкова много въпроси за добавките, които възлизат на повече от 90% от тяхното съдържание, или за вредното им въздействие?

- Предложение за резолюция: Среща на върха на ФАО относно продоволствената сигурност – премахване на глада в световен мащаб (RC-B7-0168/2009)

Liam Aylward (ALDE), *в писмена форма.* – (EN) Като се има предвид, че ежегодно над 40 милиона души умират от глад и бедност, включително едно дете на всеки шест секунди, както и че световната продоволствена криза е една от основните заплахи за мира и сигурността в света, гласувах в подкрепа на тази навременна резолюция. Резолюцията призовава Комисията да извърши цялостна оценка на въздействието на политиките и програмите на Европейския съюз в областта на селското стопанство, развитието и търговията, за да се гарантира последователна, устойчива политика за световната продоволствена сигурност. Резолюцията гласи, че всеки има право на безопасна и питателна храна, и затова Европейският съюз трябва да предприеме действия, за да се гарантира, че тези политики могат да осигурят устойчива продоволствена сигурност.

Ole Christensen, Dan Jørgensen, Christel Schaldemose и Britta Thomsen (S&D), *в писмена форма.* – (DA) Датските социалдемократи подкрепяме постепенното преустановяване на селскостопанските помощи на Европейския съюз. Днес подкрепихме резолюцията за „Световната среща на върха на ФАО относно продоволствената сигурност“ — резолюция, която се съсредоточава върху големите предизвикателства, пред които сме изправени по отношение на премахването на глада и гарантирането на по-добри възможности за развиващите се държави в бъдеще — но отхвърляме преувеличените твърдения, включени в резолюцията по отношение на селскостопанската политика и помощите в параграфи 3, 9 и 14, и други.

Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark и Anna Ibrisagic (PPE), *в писмена форма.* – (SV) Шведските консерватори днес гласуваха против резолюцията (B7-0168/2009) за Световната среща на върха на ФАО относно продоволствената сигурност. Ние сме загрижени за глада в световен мащаб и смятаме, че акцентът върху продоволствената сигурност е от голяма важност. За разлика от резолюцията обаче шведските

консерватори смятаме, че общата селскостопанска политика (ОСП) е част от проблема, а не решение, и че тя трябва да бъде реформирана.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt и Cecilia Wikström (ALDE), *в писмена форма*. – (SV) В света днес съществува едно странно положение: един милиард души страдат от затлъстяване, но в същото време гладуват един милиард души. Това положение е пагубно и изисква ефективни мерки, особено от страна на богатия Европейски съюз. Не смятаме обаче, че общата селскостопанска политика на Европейския съюз в настоящия си вид представлява решението. Нашата селскостопанска политика беше успешна в миналото, но тя няма място в бъдещето. Понеже резолюцията се противопоставя на преразглеждането на настоящата европейска система за земеделски помощи (нещо, което може да е от полза за климата, бедните по света и европейските селскостопански производители), не виждаме друга възможност освен да се въздържим от гласуване.

Edite Estrela (S&D), *в писмена форма*. – (PT) Гласувах в подкрепа на общата резолюция за Световната среща на върха на ФАО относно продоволствената сигурност — премахване на глада в световен мащаб, защото смятам, че са необходими спешни мерки, за да се сложи край на този наболял проблем, който засяга една шеста от световното население. Предвид въздействието на изменението на климата върху селското стопанство, значително намалената производителност поради недостига на вода, особено в държави, които вече се борят с тези проблеми, трябва да гарантираме разработването на последователни селскостопански политики, които са съвместими с опазването на климата и борбата с глада.

Göran Färm (S&D), *в писмена форма*. – (SV) Днес шведските социалдемократи предпочетохме да гласуваме в подкрепа на предложението за обща резолюция за Световната среща на върха на ФАО относно продоволствената сигурност. Повече от един милиард души страдат от глад в момента. Крайните колебания в цените и сериозното нарастване на цените на храните на световния пазар също са причина за световната продоволствена криза, което още повече затруднява бедните хора по света да получат достъп до храна.

Искаме обаче да посочим, че не споделяме вижданията на Парламента, че не трябва да намаляваме мерките за подпомагане на пазара и плащанията на селскостопанските производители в рамката на общата селскостопанска политика на Европейския съюз. Не считаме, че мерките за подпомагане и плащанията ще спомогнат за по-голяма сигурност на доставките на храни в развиващите се страни в дългосрочен план. Напротив, мерките ще имат обратния ефект. Субсидираните, евтини европейски храни се изнасят за развиващите се страни и заради конкурентните си цени те често изтласкват собственото производство на храни на тези държави извън пазара, като по този начин не им се дава възможност да бъдат самодостатъчни в дългосрочен план.

Diogo Feio (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Никой не може да остане безразличен към този глобален проблем, когато се знае, че ежедневно 40 милиона души умират от глад и че едно дете умира от недохранване на всеки шест секунди.

Европейският съюз е най-големият донор на помощи за развитие и хуманитарни помощи, но само малка част от тях се насочва към селскостопанския сектор, който може да отговори на нуждата от храна на хиляди души, които продължават да страдат от недохранване. Затова Европейският съюз спешно трябва да преразгледа своите политики за помощи и развитие и да даде предимство на подпомагането на селското стопанство в развиващите се страни, сектор, който е източник на доходи за повече от 70% от работната сила.

Общата селскостопанска политика трябва също да се адаптира вътрешно към продължаващата в момента криза, която включва по-високи производствени разходи за европейските селскостопански производители, като се въздържи от премахването на своите мерки за подпомагане на пазара и/или от намаляването на селскостопанските субсидии, като се обърне специално внимание на помощите за малките и средни селскостопански производители и техният достъп до кредити, така че те да могат да поддържат своите нива на производство въпреки увеличението на разходите за материали, необходими за производството.

João Ferreira (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (PT) Въпреки че не сме съгласни с всички точки, решихме да дадем одобрението си на резолюцията, защото тя подчертава важността на принципите, които считаме за основни за една действителна борба срещу глада в световен мащаб, и по-специално:

– Подчертава, че „борбата с глада трябва да се основава на признаването на правото на независимост по отношение на храните“;

– Признава „правото на населението на отделните държави на контрол над земеделските земи и други природни ресурси, които имат жизненоважно значение за тяхната продоволствена сигурност“.

Резолюцията също така обръща внимание на значението на селското стопанство в борбата с глада и подчертава важността на доходите на селскостопанските производители. Остава да се види дали в бъдеще Парламентът ще изпълни одобрените днес решения или дали, както често се случва, ще вземе добри решения, но впоследствие, когато те трябва действително да влязат в сила, ще се отрече от думата си и ще одобри законодателство, което е в нарушение на принципите.

Не трябва да забравяме, че последователните реформи на общата селскостопанска политика, след либерализирането на селскостопанските пазари, които бяха предприети от Световната търговска организация и които съвпадат само с интересите на големите предприятия от сектора на селскостопанските хранителни продукти, са допринесли за обедняването на световния селскостопански сектор. Земеделската продукция трябва да бъде използвана главно за изхранване на хората, а не в полза на монополистите износители.

Anne E. Jensen и Jens Rohde (ALDE), *в писмена форма*. – (DA) Ние, членовете на Европейския парламент от Датската либерална партия, гласувахме в подкрепа на резолюцията за продоволствената сигурност, защото искаме да подчертаем колко е важно Европейският съюз да поеме глобална отговорност в борбата с глада и бедността. Ние обаче не сме съгласни с параграф 9 от резолюцията, който поставя под въпрос продължаващата либерализация на селскостопанската политика на Европейския съюз. Датската либерална партия настоява за постепенно премахване на селскостопанските помощи, както и установяване на общи правила, които гарантират равни условия на селскостопанските производители в Европа по отношение на конкуренцията.

Elisabeth Köstinger (PPE), *в писмена форма*. – (DE) Дългосрочната продоволствена сигурност е едно от основните предизвикателства на общата селскостопанска политика (ОСП). Особено предвид недостига на храна трябва да подчертаем важността на една силна ОСП, която в бъдеще ще възприеме ключова роля при преодоляването на глобалните предизвикателства. Това означава, че е необходимо подходящо дългосрочно финансиране на ОСП. Общата селскостопанска политика е важен елемент от политиката на Европейския съюз в областта на храните и сигурността, като след 2013 г. тя ще играе важна роля в политиката за развитие и във външната политика относно продоволствената сигурност.

Затова и най-важните приоритети са напълно функциониращи екосистеми, плодородни почви, стабилни водни ресурси и по-нататъшна диверсификация на селскостопанската икономика. Международното сътрудничество и солидарност, заедно с балансирани търговски споразумения, които насърчават, а не застрашават продоволствената сигурност, са основен елемент на глобалната продоволствена сигурност и точно тук една силна ОСП може да има значителен принос. Страните, които са нетни вносители на храни, са най-силно засегнати от повишаването на цените на хранителните продукти, при това много от тези държави са най-слабо развитите в света. Европейският съюз трябва да предприеме мерки, за да се противодейства на това.

Nuno Melo (PPE), *в писмена форма*. – (PT) Гладът е бедствие, което засяга все повече хора. Тъй като Европейският съюз е място на солидарност, той трябва да бъде начело в борбата с този разрастващ се проблем. Световната продоволствена криза е една от най-големите заплахи за световния мир и сигурност, така че всички световни и европейски политики относно продоволствената сигурност е необходимо да бъдат засилени.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *в писмена форма*. – (EL) Авторите на резолюцията, макар и принудени да подчертаят проблема с глада и проблемите, повдигнати на срещата на високо равнище за прехрана и земеделие като цяло, все пак са скрили основната причина за проблема, а именно капиталистическата система на експлоатация и стратегията, на която вярно служи Европейският съюз, за да носи печалба на капитала. Мултинационалните дружества за производство и доставка на храни изселват селскостопанските производители и концентрират земята, като по този начин нанасят сериозен удар на бедните и средните селскостопански производители. Работническата и народната класа, дори в развитите капиталистически държави, все по-трудно гарантира здравословните, безопасни храни, докато хранителните мултинационални дружества трупат огромни печалби и купуват големи площи земя, особено в Африка, като изчисляват, че производството на храни трябва да се удвои до 2050 г. Европейският съюз има водеща роля в либерализацията и приватизацията на всички фактори за производство на храни — вода, енергетика, транспорт и технологии — и налага същото на трети държави чрез Световната търговска организация (СТО) и двустранни споразумения.

ОСП е в основата на политиката на унищожаване на малките и средните земеделски стопанства и на подкрепа на монополистите и техните печалби. Земеделските стопани и работниците се борят срещу тази политика, борят се да победят системата на експлоатация и да осигурят достатъчни, здравословни и безопасни храни за всички.

10. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

(Заседанието, прекъснато в 12,55 ч., се възобновява в 15,00 ч.)

ПОД ПРЕДСЕДАТЕЛСТВОТО НА: г-н ROUČEK

Заместник-председател

11. Одобряване на протокола от предишното заседание: вж. протокола

12. Разисквания по случаи на нарушения на правата на човека, демокрацията и принципа на правовата държава (разискване)

12.1. Никарагуа

Председател. – Следващата точка са трите предложения за резолюции относно Никарагуа⁽¹⁾.

Bogusław Sonik, автор. – (PL) Г-н председател, политиката на настоящия президент на Никарагуа Даниел Ортега доказва вечната актуалност на старата комунистическа максима: „веднъж щом сме спечелили властта, ние никога няма да се откажем от нея“. През осемдесетте години на миналия век Сандинистите не успяха да задържат революционната диктатура и под натиска на международната общност трябваше да приемат демократични правила на действие.

Ортега беше избран за президент на изборите от 2006 г. Сандинистите се върнаха на власт. От самото начало под различни претексти, облечени в псевдозаконна форма, Ортега започна да прилага изпитаните и проверени методи на заплаха и елиминиране на всякакъв вид политическа конкуренция. Сандинисткият апарат започна да дублира държавния апарат, следвайки примера на кубинските комитети за защита на революцията. През декември 2008 г. Европейският парламент насочи вниманието си към кампанията на тормоз, провеждана от държавните органи, партиите и отделни лица, свързани със Сандинистите, срещу организациите за правата на човека и техните членове, срещу журналисти и представители на медиите. „Амнести интернешънъл“ писа за насилието, последвало изборите за местни органи. Увеличиха се случаите на нападение и побой над журналисти.

Днес чрез манипулиране на Върховния съд Ортега се опитва да внесе изменения в конституцията, които биха му позволили да се кандидатира за преизбиране. Можем да предвидим с голяма степен на сигурност, че следващата му стъпка ще бъде да се провъзгласи за пожизнен президент, тъй като пример за популистите от Манагуа и Каракас е Фидел Кастро, а при управлението на Кастро никога не е имало свободни избори.

Призовавам Европейската комисия да направи изводи при това положение и да провери, в обстановката на нарушаване на международните норми за правата на човека, дали не е необходимо преразглеждане на съществуващите споразумения за сътрудничество с тази държава, за да не се окаже, че клаузите относно правата на човека са само празни думи.

Adam Bielan, автор. – (PL) Г-н председател, миналата събота в отговор на призив, отправен от политици на опозицията, десетки хиляди граждани на Никарагуа излязоха на демонстрация срещу политиката на президента Даниел Ортега, политика, водеща директно до установяване на диктатура в Никарагуа.

Ще ви напомня, че на 19 октомври Върховният съд реши да премахне конституционните пречки, които не позволяваха на президента Ортега да се кандидатира за друг мандат. Самият факт за това изменение не е скандален, въпреки че в много европейски държави такъв закон, разбира се, не съществува. Скандален е обаче начинът, по който е взето решението. Както всички знаем, президентът Ортега не разполага с мнозинство от две трети в парламента и по тази причина му се наложи да прибегне до нарушаване на конституцията, за да премахне забраната за неговото преизбиране. Ако позволим на Даниел Ортега да се кандидатира отново за президент през 2011 г., можем да се озовем в ситуация, в която Никарагуа се управлява от истинска диктатура.

Затова искам от Европейската комисия да обърне внимание на проблема по време на бъдещите преговори за Споразумение за асоцииране между ЕС и Централна Америка и да използва всички възможни средства да отклони президента Ортега от този път.

⁽¹⁾ Вж. протокола.

Johannes Cornelis van Baalen, автор. – (EN) Г-н председател, много съм благодарен за помощта, която Парламентът оказа на водената от мен делегация на Либералния интернационал в Манагуа. Отидохме с мир по покана на парламентарното мнозинство, за да разговаряме относно конституцията, изборите, предизборната кампания, правата на човека и гражданските свободи, а бяхме охулени, наречени пирати и с други подобни обиди. Бяхме заплашени с експулсиране от страната и обявени за *persona non grata*, беше казано, че сме подготвяли „големи“ — *държавен преврат*.

По-важното обаче е, че поругаха моята страна и че потискат собствения си народ. Считаю, че Европейският съюз трябва да наблюдава какво се случва в Никарагуа, да изпрати наблюдатели за изборите през 2011 г. и да подкрепи демократичната опозиция. Освен това се надявам да направим същото и да бъдем обективни относно резултатите от изборите в Хондурас. Нека да видим дали изборите в неделя ще бъдат свободни и честни, а след това да вземем решение. Може да се окаже, че с нашето признаване на резултатите от изборите ще се сложи край на конституционната криза в тази държава.

Tunne Kelam, от името на групата PPE. – (EN) Г-н председател, в днешна Латинска Америка се забелязва тревожна тенденция към консолидиране на популистски режими чрез продължаване на мандатите на настоящите президенти — за предпочитане пожизнено. Това беше пътят на Хитлер към властта. Ленин подходи с безразличие, но резултатите бяха съвсем същите.

Президентите с разширени правомощия не са могли или не са искали да подобрят качеството на живот на своите поданици. Куба е мрачен и болезнен пример за това, как животът на нормалните хора е бил осакатяван и съсипван в продължение на десетилетия. В Никарагуа виждаме предупредителен пример за това, че такъв вид управници не се променят. Те се връщат на власт само за да злоупотребяват отново с нея.

Ето защо нашата задача сега е да осъдим строго оскверняването на конституцията на Никарагуа и да обвържем въпроса с упражняването на много по-ефективен контрол върху използването на средствата, предоставени на Никарагуа за развитие. Много разочаровашо е, че Организацията на американските държави не реагира срещу откритите нарушения на конституцията, направени от една от членуващите в нея държави.

Véronique De Keyser, от името на групата S&D. – (FR) Г-н председател, доволна съм да видя, че г-н van Baalen се е завърнал благополучно в Европа и че е бил експулиран, когато вече е бил в самолета.

Казвам това и преминавам към по-сериозен тон. Искам да заявя от името на моята група, че няма да участваме в тази игра. Това, което имам предвид, е, че въпреки че групата на Европейската народна партия (Християндемократи) ни отказа неотложно разискване относно законите срещу хомосексуалистите в Уганда и друго крайно необходимо разискване относно екзекуциите, извършвани в Иран, сега искат от нас да се включим в играта за това, кой е за или против Ортега при провеждащите се там демонстрации.

Чисто и просто не. Считаю, че неотложните разисквания, които се провеждат в Парламента с цел предоставяне на реална помощ за народи и каузи, изправени пред трудности, не следва да се използват за обслужване на личните политически интереси на членове на Европейския парламент. Затова моята група реши не само да не подпише резолюцията, но и да не гласува, да се противопостави на случващото се тук. Това злепоставя Европейския парламент.

Raül Romeva i Rueda, от името на групата Verts/ALE. – (ES) Г-н председател, в този ред считам, че е не само тъжно, но е и направо срамно, че важно заседание като това за неотложни въпроси се манипулира по подобен начин. По тази причина съм изненадан не само от факта, че темата днес е Никарагуа, но и затова, че в други случаи, когато е трябвало да обсъждаме много по-сериозни въпроси, това не се е случвало. Днес обаче се добавя и проблемът, че други теми от дневния ред бяха изоставени точно поради включването на тази. Това е съвсем неуместно от гледна точка на съдържанието на разискванията по неотложни въпроси.

Например можехме и трябваше да обсъдим проблема относно Западна Сахара. Трябваше да обсъдим настоящото положение на хора като Aminatou Haidar, която в момента страда в резултат на явно нарушаване и отнемане на нейни основни права. Също така трябваше да обсъдим положението на много хора, които се намират в бежански лагери или в окупираните райони на Мароко, ситуация, по която наистина е необходима ясна позиция.

Всички въпроси можеха да бъдат разгледани днес, а това не се случи, защото групата на Европейската народна партия (Християндемократи) ни кара да обсъждаме тема, която не считам, че заслужава внимание или че има значение, съответстващо на такъв вид заседание.

Ilda Figueiredo, *от името на групата GUE/NGL*. – (PT) Г-н председател, това е едно неуместно разискване относно ситуация, изкуствено окачествена като неотложна, с което не се постига нищо друго, освен да се дискредитира Европейският парламент.

Неотложно щеше да бъде да се проведе разискване относно неотдавнашната трагедия, причинена от урагана „Ида“, който връхлетя Ел Салвадор в началото на ноември. Ураганът причини смъртта и изчезването на над 200 души, разруши инфраструктура и основно оборудване, предимно в областта на здравеопазването, образованието, водоснабдяването и канализацията, задълбочавайки бедността в страната.

Неотложно щеше да бъде да се обсъди наличността на допълнителни средства и пренасочването на наличните европейски средства за справяне с кризисната ситуация, да се стартира план за възстановяване и за намаляване на риска и за оказване на подкрепа на народа на Ел Салвадор.

Неотложно щеше да бъде Парламентът да осъди военния преврат в Хондурас и да призове за връщане на власт на президента Селая, който беше законно избран от народа на Хондурас.

Неотложно щеше да бъде да изискаме зачитане на основните права на народа на Западна Сахара.

За съжаление, не беше възможно да осъществим нито едно от изброените неща поради противопоставянето на групата на Европейската народна партия (Християндемократи). Затова, както моите колеги вече посочиха, отказваме да сътрудним при тази фалшиво неотложна ситуация, което е срамно за Европейския парламент.

Jürgen Klute (GUE/NGL). – (DE) Г-н председател, напълно съм съгласен с предишните оратори. Искам да припомня на всички, че президентът на Колумбия също се опита да продължи мандата си в нарушение на действащия закон на Колумбия и затова въпросът също следва да бъде разгледан.

Аз обаче искам да подчертая като най-важен факта, че фондация „Фридрих Науман“ в Германия, която има тесни връзки с германската Свободна демократическа партия, беше замесена в преврата в Хондурас. Относно въпроса имаше разискване, най-малкото в Германия. Стипендиантите на фондацията се разграничиха от тази политика в отворено писмо. Не трябва да забравяме, че г-н van Baalen е председател на Либералния интернационал, а на уебсайта на фондация „Фридрих Науман“ се посочва, че той е обсъждал възможността за преврат с въоръжените сили в Никарагуа. При тези обстоятелства считам за уместно, и това не беше опровергано, държава като Никарагуа да бъде достатъчно смела и да експулсира такъв политик. Ако трябва да бъда откровен, следва да признаем, че ситуацията в Европа би била съвсем същата.

Това, което става тук, не е нищо друго освен прозрачен опит да бъдат дискредитирани и публично посрамени онези страни, държави и правителства в Латинска Америка, които се опитват да въведат по-социална политика. От името на Конфедеративната група на Европейската обединена левица — Северна зелена левица искам още веднъж да заявя ясно, че няма да подкрепим това.

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Г-н председател, не разбирам реакцията на нашите уважавани колеги от дясната ми страна в тази зала относно избора на темите, които разискваме днес.

Не разбирам защо не е неотложно да се вземе думата и да се обсъди въпросът за това как е бил третиран един от членовете на Парламента, който е посетил държава, упражнявайки правото си като председател на Либералния интернационал. Не разбирам защо да не можем да вземем думата и да се изкажем по въпроса, както и да говорим относно новопоявилата се тенденция в Латинска Америка да се прави опит за произволно изменение на конституцията на държавата и да се спира вече съществуваща традиция относно единия или двата мандата на държавния глава в тази държава.

Нашите уважавани колеги тук вече говориха относно четири други теми и аз искам да знам кога ще обсъждаме въпроса, като се има предвид, че в дневния ред има само три теми.

(Председателят отнема думата на оратора)

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Искрено подкрепям становището на моята група, че този въпрос не трябва да бъде включен в дневния ред, тъй като навсякъде по света има много по-актуални и неотложни проблеми. Ако ще обсъждаме Никарагуа, ще трябва да започнем с факта, че това е държавата с най-висок дълг в света и че е една от най-бедните държави в Латинска Америка. Комунистическият експеримент не даде отговор там, но и неолибералният експеримент не го направи. В тази държава прекалено много се намесиха свръхсилите САЩ и Съветският съюз и затова тя постоянно е на ръба на гражданска война. Разбираемо е, че там има тенденции към употреба на сила и те трябва да бъдат осъдени. Нека не забравяме обаче, че в Европа също имаме тенденции към употреба на сила. Затова нека да се концентрираме върху далеч по-важни въпроси.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Г-н председател, по този въпрос вече бяха изказани различни мнения. Един оратор обясни, че темата не е подходяща за разискване, защото имало по-неотложни въпроси, свързани с по-значителни нарушения на правата на човека. Може и така да е, но аз считам, че ние, европейците, които работим, за да гарантираме, че ценности като правата и свободите на човека — например свободата на печата — се спазват навсякъде, трябва да защитаваме тази свобода, когато разберем, че е застрашена.

Беше казано също така например, че фондация „Фридрих Науман“ е била замесена в преврата. Като член на Свободната демократическа партия категорично отхвърлям твърдението. Това са слухове, разпространявани без никакви основания.

Третият въпрос, който искам да засегна, е във връзка с обвинението, отправено към г-н van Baalen за това, че е обсъждал възможността за преврат и че по тази причина е бил експулсиран от държавата. Ако човек не може открито да обсъжда всякакъв вид теми, което за нас е част от свободата на печата и на словото — две свободи, които имаме и високо ценим — може ли това наистина да бъде причина за експулсирането му от държава, просто защото е обсъждал някаква тема? Фактът, че това се случва открито в публичното пространство, не е оправдание за експулсирането на човек от страната само заради една проведена дискусия. Това е напълно погрешен подход.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, Никарагуа остава една от най-бедните държави в Северна и Южна Америка. Фактът, че президентът Даниел Ортега не успя да подобри положението в неговата държава независимо от безбройните социалистически утопични обещания, които даде при встъпването си в длъжност, предполага, че сега Никарагуа се нуждае от промяна на ръководството.

Конституцията на държавата позволява на държавния глава да служи само един мандат — понякога мъдра политика в регион, предразположен към нестабилност — но Ортега още веднъж показва презрителното си отношение към парламентарната демокрация и принципа на правовата държава чрез злоупотребяване с правомощията на Конституционния съд.

В това отношение той не е по-различен от събратя си левичар Уго Чавес от Венецуела. И двамата стават известни като осъждат *каудилизма* (*военни диктатори*), но и те самите се превръщат във *военни диктатори* на левичата и като такива представляват истинска заплаха за регионалната стабилност и демокрация, особено като се има предвид хаосът в съседен Хондурас. Даниел Ортега изневери многократно на народа и страната си. Ако наистина вярваме в демокрацията и свободата, не можем да пренебрегваме тежкото положение на гражданите на Никарагуа.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, едно нещо излезе наяве от това доста трудно разискване. Членът на групата на Алианса на либералите и демократите за Европа индиректно потвърди, че обсъжданията наистина са имали за предмет въпроса за преврата. Тя защити случилото се, използвайки аргумента, че трябва да може да се говори за всичко, дори за преврат. Това е един забележителен резултат от разискването, който помага за изясняване на ситуацията, и аз съм благодарен за това.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, уважаеми колеги, както знаете, Европейският съюз води труден диалог с тази държава, целящ запазване на демокрацията и възстановяване на доверието на гражданите в демократичните институции на държавата.

Същевременно Европейският съюз се опитва да балансира нашия дългосрочен ангажимент за оказване на подкрепа за развитието и стабилността на тази развиваща се страна, и по-общо на региона на Централна Америка.

От общинските избори, проведени през ноември 2008 г., които бяха опетнени с твърдения за ширеща се измама, доверието на международните донори в сегашното правителство е спаднало повече от всякога. Неспазването на основните демократични принципи, включително провеждане на свободни и честни избори, накара общността на донорите системно да преразглежда техния портфейл на сътрудничеството и в определени моменти да пренасочва или спира дейностите по сътрудничество, докато условията не се подобрят.

Членът на комисията Фереро-Валднер взе решение да спре всички плащания за бюджетната подкрепа на Никарагуа, считано от 1 януари 2009 г. Решението беше предшествано от обсъждане, проведено с държавите-членки в Съвета.

След многобройни контакти с никарагуанските органи, които дадоха твърди обещания за взимане на коригиращи мерки, в началото на октомври Комисията продължи с извършването на единно плащане на 10 млн. евро по нашата програма за бюджетно подпомагане на сектора на образованието. Това представлява малка част от спрените средства, възлизащи на допълнителни 46 млн. евро.

Миналата седмица на заседание на Съвета за развитие беше отправена критика за това, че не е имало предварително обсъждане на въпроса с държавите-членки. Без да навлизам в подробности по въпроса, считам, че е много важно при взимане на такъв вид решения да имаме процедура, чрез която най-малкото да се опитаме да се уверим, че Европейската комисия и държавите-членки следват една и съща посока по отношение на отделните държави. Ако накрая се окаже, че е невъзможно, тогава, разбира се, на всеки е разрешено да върши това, което счита за необходимо.

Правителството на Никарагуа обяви, че на следващите регионални избори през 2010 г. и общи избори през 2011 г. ще присъстват национални и международни екипи за наблюдение. Правителството вече отправи официална покана към ЕС за провеждане на мисия за наблюдение. Правителството също така се ангажира, наред с другото, да подобри гражданския регистър и избирателния списък с подкрепата на проект на ЕС и следващата година да назначи надеждни и професионални служители в избирателните органи.

От друга страна, неотдавнашни събития като решението на Конституционното отделение определено хвърлят сянка върху сериозността на намеренията на никарагуанското правителство да изпълни своите ангажименти. Европейският съюз е изразявал загриженост относно това обстоятелство по редица поводи, за последен път в понеделник, на 21 ноември, посредством местна дипломатическа тройка.

И накрая, изпълнението на ангажиментите ще бъде от решаващо значение за постепенното възобновяване на нашите програми за бюджетна подкрепа. Ние продължаваме да работим в тясно сътрудничество с държавите-членки, както и с Европейския парламент, както се вижда от днешното разискване. Дали се провежда в подходящия момент или не ще трябва да се прецени от самия Парламент.

Председател. – С това точката е приключена.

Гласуването ще се проведе в края на разискването.

12.2. Лаос и Виетнам

Председател. – Следващата точка са четирите проекторезолюции относно Лаос и Виетнам⁽²⁾.

Véronique De Keyser, автор. – (FR) Г-н председател, ние отново провеждаме неотложно разискване относно Виетнам и Лаос. Истина е, че в Европейския парламент е имало други подобни разисквания, но ние определено не можем да позволим настоящото неотложно разискване да премине незабелязано.

Всъщност ние сме основателно обезпокоени. От 2006 г., когато Виетнам беше извадена от черния списък на САЩ за репресии и нарушения на правата на човека, нивото на репресиите срещу активисти за правата на човека се покачва.

Искам да спомена само един случай, който считам за типичен — случаят с г-жа Tran Khai Thanh Thuy. Тя е писател, блогър, журналист и активист, който в момента е в затвора по неясни причини, най-вероятната от които е тази, че е защитавала свободата на изразяване и правата на човека в своята страна. Тя страда от диабет и е в лошо здравословно състояние. Ние се страхуваме за нейния живот и искаме не само полагане на подходящи здравни грижи за нея в затвора, но също така и незабавното ѝ освобождаване.

Обичам Виетнам. Виетнам е велика страна и през 2010 г. ще поеме председателството на Асоциацията на югоизточните азиатски нации (АСЕАН). Считам, че приемането на мерки, които съответстват повече на международните демократични стандарти, само ще помогне за по-нататъшното засилване на нейния морален авторитет.

Thomas Mann, автор. – (DE) Г-н председател, положението с правата на човека във Виетнам е тревожно. Религиозното преследване, и по-специално това на християни и будисти, е повелата на деня. Всеки, който говори открито в подкрепа на свободата и правата на човека, бива заплашван и държан под системно наблюдение. В края на септември стотици монаси от манастира „Bat Nha“ бяха нападнати. Върху целия манастирски комплекс бяха нанесени големи поражения, а през това време полицията просто стоеше настрана и наблюдаваше. Монасите, които потърсиха убежище в съседния храм „Phuoc Hue“, бяха подложени на бой. Такова насилие не може да бъде толерирано. Възмутително е, че многобройните призови от страна на Европейския съюз и други части на света за подобряване на положението с правата на човека просто се

(2) Вж. протокола.

пренебрегват. Налице са стотици причини, поради които най-накрая да бъдат въведени промени, тъй като следващата година Виетнам ще поеме председателството на групата държави от АСЕАН.

Положението в Лаос не е много по-добро. В началото на ноември над 300 участници в мирна демонстрация, призоваващи за повече плурализъм и демокрация, бяха брутално бити от тайната полиция. Единствената управляваща партия смазва незабавно всяко усилие за осъществяване на политически диалог в тази държава.

Петте хиляди бежанци от населението хмонг, които понастоящем живеят в лагери в Северен Тайланд и които са преследвано малцинство, също се намират в ужасяващо положение. На тях не им е предоставен статутът на бежанци. От организацията „Лекари без граници“, която тази седмица беше представена в Парламента, казват, че им е почти невъзможно да предоставят хуманитарна помощ в лагерите, защото хората постоянно и в повечето случаи съвсем произволно биват арестувани и принуждавани да се връщат в Лаос. Всички твърдения, че тези хора се връщат доброволно, просто не са верни.

Ние, членовете на Парламента, призоваваме Комисията и Съветът да ни дадат точна информация за това кои от споразуменията относно правата на човека и демокрацията, постигнати с двете държави, се спазват. Кои от споразуменията са постоянно блокирани? В интерес на гражданите на Виетнам и Лаос трябва да съществува възможност да се упражни натиск върху правителствата на тези две държави.

(Ръкопляскания)

Heidi Hautala, автор. – (FI) Г-н председател, радостна е новината, че АСЕАН е създала регионална Комисия по правата на човека. На фона на това събитие е възмутително, че виетнамски монаси, с които се срещнахме, са били жертва на ожесточено нападение. Ние от подкомисията по правата на човека имаме честта да се срещнем с тях наскоро.

Положението на религиозните общности изглежда става все по-трудно във Виетнам. Наистина трябва да осъдим факта, че повече от 300 монаси и монахини от два манастира са били принудени да напуснат в резултат на упражнено над тях насилие и че религиозните общности непрекъснато са подлагани на тормоз. Важно е Виетнам да вземе под внимание препоръките на Комисията на ООН по правата на човека, която предлага например в страната да бъдат поканени специални репортери на ООН, които да следят съблюдаването на правото на свобода на мнение и свобода на религията, както и други основни права на човека.

Cristian Dan Preda, от името на групата PPE. – (RO) Стотици хора във Виетнам са задържани заради техните политически и религиозни убеждения. Аз наистина считам, че бруталното нападение срещу будистките монаси в края на септември показва ясно, че Виетнам отказва да подобри положението с правата на човека.

В Лаос — държава, управлявана от военна диктатура, ръководителите на движението на студентите и преподавателите, създадено преди едно десетилетие, все още са тайно задържани. Неотдавнашните мирни демонстрации, проведени в подкрепа на зачитането на правата на човека, бяха потъпкани от тайната полиция, като същевременно населението хмонг продължава да бъде обект на преследване.

И Лаос, и Виетнам трябва да спазват напълно международните стандарти по отношение на защитата на правата на човека. Трябва да се спре с преследването на членове на религиозни общности, малцинства и най-общо на граждани, които не вършат нищо друго освен да защитават своите политически права.

Европейският съюз е морално задължен да наблюдава отблизо развитието на положението с правата на човека и да използва цялото си влияние, за да промени негативната тенденция.

(Ръкопляскания)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, от името на групата S&D. – (PL) Г-н председател, преговорите за ново Споразумение за партньорство и сътрудничество между ЕС и Виетнам, които са в ход, трябва да включват също така зачитане на правата на човека и гражданските свободи. Достигащата до нас информация показва, че в това отношение ситуацията във Виетнам е крайно тревожна, особено във връзка с репресиите срещу интернет потребителите. Интернет е среда, която се основава на свободен обмен на информация и възгледи относно всякакви теми и то в световен мащаб. Междувременно виетнамските правни разпоредби относно използването на интернет обявяват за наказуемо свободното слово в области, които са считани за чувствителни, като правата на човека и разпространяване на идеите на демокрацията.

Правилата относно блогърите, въведени през 2008 г., поставят изискване за ограничаване на съдържанието на техните блогове до лични въпроси и забраняват разпространяването на материали с антиправителствено съдържание и на материали, които подкопават националната сигурност.

(Председателят моли оратора да говори по-бавно)

Чуждестранни неправителствени организации съобщават, че блогъри, които повдигат политически въпроси, са държани в затвора. Институциите на Европейския съюз не трябва да остават безучастни към тревожните факти относно Виетнам, като освен политическите действия са необходими и правни действия. Ето защо призовавам за включване на задължителна клауза относно въпросите за правата на човека в новото споразумение между ЕС и Виетнам.

Johannes Cornelis van Baalen, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, становището на групата ALDE е, че Лаос и Виетнам не са държави с демократичен режим. Правата на човека не са гарантирани нито в едната, нито в другата държава, както не са гарантирани и религиозните или други права. Това означава, че ние искрено подкрепяме настоящата резолюция и искаме от Съвета и Комисията да действат по същия начин.

Ryszard Antoni Legutko, *от името на групата ECR*. – (PL) Г-н председател, отново искам да наблегна на драматичната ситуация, в която се намират християните в Лаос и Виетнам, където цялостното устройство на държавата и на репресивния апарат е насочено към унищожаване на християнството — и последователите на католическата църква, и протестантските групи.

В Лаос това е резултат от програма на управляващата комунистическа партия, в която християнството се третира като религия, представляваща западния империализъм. Това, което се върши във Виетнам, е в разрез с официално съществуващия закон. Репресията се извършва под най-различни форми като арести, изтезания, лишаване от свобода, заплашване и затваряне в психиатрични институции.

Такива практики не следва да се допускат без силна реакция от страна на европейските институции. Въпреки че доста хора в Европа се борят срещу християнството със законни средства, наше задължение, задължение на всички нас е да вземем мерки срещу варварството, което наблюдаваме в някои държави в Азия.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Г-н председател, през септември Лаос направи важна стъпка напред по отношение подобряване на положението с правата на човека като ратифицира Международния пакт за граждански и политически права (МПГПП). Пактът обхваща области като свобода на вероизповеданието, на сдружаване и на словото и дава на отделните лица правото да изразяват своето политическо мнение.

Понякога обаче теорията и практиката силно се разминават и преминаването от едното към другото може да отнеме много време. И още веднъж, необходима е огромна политическа воля. Водачите на студентското движение, арестувани в демонстрациите през октомври 1999 г., и другите политически затворници трябва да бъдат освободени незабавно, както също и лицата, арестувани по време на мирната демонстрация, проведена на 2 ноември тази година.

От особена важност е органите в Лаос да покажат тяхната демократична нагласа като възможно най-скоро подготвят и изпълнят законодателни реформи. Националното законодателство трябва да съответства на международните споразумения, които държавата е поела ангажимент да спазва. Демокрация може да бъде установена единствено чрез законодателна реформа и многопартийни избори, както и чрез зачитане на правата на човека в Лаоската народнодемократична република.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Г-н председател, през юни 2007 г. празнувах в същия този Парламент факта, че 2006 г. беше година на политическата откритост за Виетнам. Призовах Виетнам да даде подслон на всички религии, представени на нейна територия, и да разреши на хората, които я населяват, да избират свободно формата на практикуване на своята религия.

След повече от две години забелязах, че нещата не напредват в правилната посока. Свободата на вероизповеданието все още не е реалност във Виетнам, като същевременно броят на арестите на будистки монаси, което е само един пример, нараства.

Тъй като Виетнам скоро ще поеме председателството на АСЕАН — и тук, в Парламента, приветствам неговите усилия в областта на здравеопазването, образованието и намаляване на неравенството — искаме да използваме настоящата резолюция, за да напомним на тази държава за значението на правата на човека и да изискаме от нея да даде пример като бъдещ председател на АСЕАН.

Освен това приветствам лаоското правителство за ратифицирането на МПГПП. Затова се надявам, че разпоредбите на пакта могат да бъдат напълно спазени, особено по отношение на свободата на изразяване и на свободата на сдружаване.

И накрая, искаме от лаоското правителство да направи всичко възможно за освобождаване на всички лица, които бяха арестувани на 2 ноември 2009 г. по време на опита им за провеждане на мирна демонстрация, а така също и на водачите на „Студентското движение от 26 октомври 1999 г.“

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Г-н председател, по време на предишния парламентарен мандат в Парламента говорихме за Виетнам специално във връзка с религиозното преследване на будистите. Днес е дошло времето да говорим отново за нарушаване на религиозните права и в двете държави, но този път по отношение на християните. За съжаление, това е постоянна характеристика на политическата действителност в тези две държави. Европейският парламент, който е толкова чувствителен към нарушенията на правата на човека и на малцинствата, трябва да направи изявление по въпроса.

Има още едно нещо. Днес съм тук не само като политик, но и като блогър, и то доста известен в Полша. В качеството си на блогър искам да изразя протест срещу преследването на нашите събратя — потребителите на интернет и блогърите във Виетнам. Ние трябва активно да ги защитим.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, преследването и дискриминацията на основание на религията не са новост във Виетнам. Те се извършват не само в продължение на един ден или месец, но на цели 50 години.

Ще се огранича със споменаване на последните събития като разрушаването на катедралата в град Вин Лонг, на чието място се появи обществен парк, или разполагането на полицейски части за борба с масовите безредици и на булдозери за премахване на статуята на Дева Мария от католическото гробище в Ханой. Още повече един свещеник и неговите енориаши бяха заклепени за това, че са отвели в полицейското управление лице, което е заплашвало свещеник. Така християните се превръщат от жертви в престъпници.

Засилването на авторитарността достига тревожни мащаби. Всъщност правителството в Ханой е изискувало блокирането на 10 интернет сайта, които редовно разпространяват опасни политически материали, по причини за сигурност и за справяне с движенията, които се противопоставят на партията.

Изключително тревожно е и положението в Лаос, където християните са подложени на безмилостно преследване чрез арести и заплахи, като понякога се стига дори до прогонването им от техните села.

Г-н председател, религиозната свобода е естествено право на всеки човек. Тя не е милост, дадена от този, който е на власт. Ето защо нашата намеса и ангажираност са от първостепенно значение.

Zbigniew Ziobro (ECR). – (PL) Г-н председател, трябва да отбелязваме с чувство на удовлетворение всяка мярка, предназначена да подчертава значението на правата на човека, и да изтъкваме случаите, в които те не се спазват в някои части на света, в държави, където се нарушават основни права на човека. Когато обаче насочваме вниманието си към нарушаването на тези права, ние следва да отчитаме специално онези ситуации в определени държави, където има нарушения на правата на хора с различни религии, на правото им да изповядват свободно своята вяра и да показват своята преданост в областта на религиозната свобода, както и да демонстрират своите убеждения в тази област. Ето защо следва да подаваме сигнал за тревога във всеки случай на драстични нарушения в тази област.

Следва също така да помним, че тук, в Европа, винаги трябва да бъдем мястото върху картата на света, което остава пример за голяма традиция, свобода и зачитане на другите религии. Затова с чувство на известно неудобство ще спомена, че забелязвам нещо, което, разбира се, не може да бъде сравнявано с фактите, изложени в Парламента. Имам предвид тенденция, появила се в решенията на Европейския съд за правата на човека, която изглежда посяга на областта на свободата на религията и традициите в определени държави — в конкретния случай решението относно кръстовете в Италия. Считаю, че такива решения могат също така да създадат лоша атмосфера, в която някои символи и изтъквания ще бъдат открити за неправилно тълкуване.

Накратко, всеки жест и всяко действие, които засилват значението на правата на човека, са важни и трябва открито да говорим за това, специално в случая на държави, където се нарушават основните права на човека.

Charles Tannock (ECR). – (EN) Г-н председател, тъжно е, че Виетнам и Лаос, заедно с Куба и Китайската народна република са единствените останали от еднопартийните комунистически диктатури, при които парламентарната демокрация, плуралистичният дебат, включително свободата на медиите, блогите в интернет и мирното изповядване на религия, са чужди понятия.

Във Виетнам правителството в Ханой не толерира будистки монаси и католици, които говорят открито, а в Лаос населението хмонг е подложено на преследване и много от тях бягат в Тайланд. Приемам, че при цялата добра воля в света и независимо от безбройните ангажименти, които са поели към международната общност

и ООН, включително и тези, поети наскоро към ЕС в търговските споразумения, комунистическите диктатури никога няма да станат либерални демокрации.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, Комисията твърди, че през последните години има значително подобряване на общата политическа обстановка в Лаос, и се съгласява с Парламента, че ратификацията от страна на Лаос на МПГПП е добра стъпка по посока зачитане на свободата на вероизповеданията, свобода на сдружаване, на словото и на печата. Комисията също така приветства ратификацията на Конвенцията за правата на хората с увреждания и на Конвенцията на ООН срещу корупцията.

През април правителството на Лаос одобри указ, позволяващ създаване и регистрация на организации на гражданското общество. Това бележи важна крачка към постигане на свобода на сдружаване и към разрешаване на гражданското общество да играе роля в развитието на държавата.

Въпреки това обаче споделяме тревогите на Парламента относно политическите затворници. Що се отнася до трите лица, споменати от членовете на Парламента, през октомври 2009 г. органите повториха по-раншното си изявление към нашата делегация във Виентян, а именно, че г-н Keochay вече е бил освободен през 2002 г. За двама от другите трима — Seng-Aloun Phengphanh и Tongpaseuth Keuakaoun — беше съобщено, че са в добро здраве. Органите твърдят, че не знаят нищо за Bouvanh Chanmanivong.

Комисията се допита до пребиваващи в страната дипломати и други лица относно предполагаемите арести на неколкостотин демонстранти в началото на декември 2009 г. Въпреки това обаче не можахме да потвърдим тази информация.

Комисията споделя становището на Парламента, че задържането на 1 58 души в Nongkhai изисква неотложно решение. Комисията призовава правителствата на Лаос и Тайланд да разрешат презаселване на затворниците в трети страни, които им предложат убежище.

Относно другите лаосци от населението хмонг, които живеят в лагери в Тайланд, е необходимо да се направи точен аналитичен преглед, за да се определи правното състояние на престъпленията.

Нека сега да се насоча към Виетнам. Комисията споделя тревогите на Парламента относно скорошните сигнали за по-безкомпромисно отношение на правителството на Виетнам към правата на човека. Неотдавнашните арести и съдебни процеси на мирни блогъри и защитници на правата на човека, както и сблъсъците с религиозни групи като мирната будистка общност и монасите от манастира „Bat Nha“, причиниха основателна тревога в Европа.

Ние призоваваме Виетнам, като страна по МПГПП, да спазва своите международни ангажменти в областта на правата на човека и да освободи всички тези затворници, и по-специално адвоката за правата на човека Le Cong Dinh, защитника на демокрацията и писателя Tran Khai Thanh Thuy и католическия свещеник, отец Nguyen Van Ly, които понастоящем са задържани за това, че са изразили по мирен начин своите възгледи.

Приемаме също така, че наличието на по-независими медии ще играе ползотворна роля за мирното канализиране на социалното недоволство във време на икономическо напрежение. Ето защо насърчаваме Виетнам да приеме закон за печата, който да съответства на член 19 от МПГПП относно свободата на изразяване.

Въпреки всичко сме уверени по отношение на цялостното развитие на диалога относно правата на човека и на сътрудничеството с Виетнам. Вярваме в конструктивния ангажимент. За да може обаче този ангажимент да остане устойчив избор, е необходимо да се постигнат осезаеми резултати в диалога и сътрудничеството.

Нищо, освен собствените резултати на Виетнам, не може да покаже по-добре, че диалогът е най-добрият избор.

Председател. – С това точката е приключена.

Гласуването ще се проведе в края на разискването.

12.3. Китай: права на малцинствата и прилагане на смъртното наказание

Председател. – Следващата точка са петте проекторезолюции относно Китай: права на малцинствата и прилагане на смъртното наказание⁽³⁾.

(3) Вж. протокола.

Véronique De Keyser, автор. – (FR) Г-н председател, моята група оттегли подписа си от резолюцията относно Китай. Защо? Не защото считаме правата на човека за второстепенни и подчинени на търговските интереси — в крайна сметка, представихме резолюция на групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент без никакво колебание, подчертавайки своята ангажираност — а защото, за да постигнем промяна в поведението на Китай, се нуждаем от диалог, а тази непоследователна резолюция, лишена от каквато и да било структура, проваля всяка възможност за диалог. Тя определено съдържа всичко: Тибет, Далай Лама и неговото наследяване, религиозния кръстоносен поход и дори, в случай че нещо е пропуснато, критика на всеки настоящ, минал и бъдещ комунистически режим.

Това ли е начинът да отворим вратите? Не. Трагичното е, че те ще тръгнат по петите на същите тези хора, които точно в този момент искаме да спасим, с други думи уйгурите и тибетците, застрашени от екзекуция.

Призовавам Китай да спре да се страхува от свободата на изразяване, за да може да се открие към света не само чрез стопанската инициатива и културата, а също и чрез споделяне на основните ценности.

Призовавам за поставяне на въпроса за премахване на смъртното наказание в дневния ред на следващата среща на върха между ЕС и Китай, която ще се проведе на 30 ноември. Също така искам от Комисията и Съвета да продължат да настояват за включване в новото партньорство, което е в процес на договаряне, на клаузата за зачитане на правата на човека в Китай.

Joe Higgins, автор. – (EN) Г-н председател, подкрепям призивите за прекратяване на смъртното наказание в Китай, по-специално когато смъртното наказание се прилага за упражняване на тормоз над малцинствени етнически групи и народности в китайската държава.

Европейският съюз, САЩ и други световни сили обаче са много деликатни в критиката си срещу нарушенията на правата на човека в Китай. В случай на нарушаване на права на работници такава критика практически не съществува. Причината за това е тяхното желание да изградят търговски връзки с китайските делови среди и бюрократичния апарат, който управлява държавата, за да могат да печелят от ужасяващата експлоатация на работниците в Китай.

Китай представлява гигантско предприятие за експлоатация на работниците, които са зле платени и работят при крайно нехигиенични условия. Така например десетки милиони работници мигранти живеят в срамна мизерия и техните деца страдат от последиците на ужасните условия на живот, в които са поставени. Мултинационалните дружества, установени в ЕС и САЩ, участват в експлоатацията, за да улеснят своите върхпечалби.

Китайският режим засилва репресията, която продължава да нараства, откакто китайските сталинисти решиха да се насочат към капиталистическия пазар като средство за развитие на икономиката. Журналисти и борци за справедливост за общностите и работниците са подложени на големи репресии.

Наскоро един мой колега социалист беше прогонен от Китай. Laurence Coates — социалист, който пише под псевдонима Vincent Kolo, редактор на уебсайта „chinaworker.info“, беше задържан на границата и експулсиран от Китай. Уебсайтът „chinaworker.info“ се бори за правата на работниците и за свободни профсъюзи. Ние трябва да подкрепим работниците в Китай. Необходима е борба за независими и демократично управлявани профсъюзи и за правото на стачка, както и за освобождаване на всички политически затворници и задържани активисти на работническото движение.

Следва да отправим призив за свобода на изразяване, свобода на сдружаване и за международна солидарност с работниците в Китай, за борба с този ужасен бюрократичен режим, много от членовете на който очевидно се стремят да станат олигарси, както това се случи преди при наличието на същата система в Русия.

Laima Liucija Andrikiienė, автор. – (EN) Г-н председател, въпреки че се доближаваме до Китай по отношение на сътрудничеството в областта на търговията и околната среда и че Китай беше домакин на чудесните Олимпийски игри миналата година, тази държава очевидно изостава по отношение на гарантиране на правата на своите граждани.

Реакцията на китайските органи срещу мирните протести в Тибет миналата година и в Синцзян тази година беше, меко казано, неадекватна. Навсякъде по света хората трябва да имат право на протест срещу политиките на правителството, които не харесват. Вместо това китайските органи реагираха с насилие и жестокост срещу протестиращите и стотици хора бяха убити.

Сега още девет души, предимно уйгури, бяха безмилостно екзекутирани като демонстрация на това, че всякакво противопоставяне ще бъде посрещано с брутална и смъртоносна сила от страна на китайския държавен апарат.

Въпреки че се възхищаваме на китайската култура и че отбелязваме напредък в областта на обмена на стоки и инвестиции, наш дълг е да осъдим открито и категорично убийствата и екзекуциите. Ето защо отново призоваваме китайските бюрократи да наложат мораториум върху смъртната присъда и да предоставят повече свобода на провинциите, борещи се за по-голяма автономия, като същевременно зачитат принципа за „единен Китай“.

Barbara Lochbihler, автор. – (DE) Г-н председател, през последните години Китай бележи много голям икономически растеж. Качеството на живота на много китайци се е подобрило. За съжаление, такъв напредък не е постигнат по отношение на защитата и спазването на правата на човека в Китай и това се отнася до всички негови граждани без оглед на религиозната или на етническата им принадлежност.

Точно обратното, репресивните мерки срещу уйгурите и тибетците са се засилили. Що се отнася до смъртното наказание, положителен знак в тази насока е фактът, че китайският съд преразгледа още веднъж всички смъртни присъди, издадени от 2007 г. насам, и ние допускаме, че някои от тях ще бъдат отменени.

Жалко е обаче, че Китай е световен лидер в екзекуциите. Само през 2008 г. бяха екзекутирани най-малко 1 718 души. Според изчисленията броят на несъобщените случаи е много по-голям. Дори минималната цифра означава, че Китай е отговорен за над 70% от всички екзекуции в света. Освен това Китай е увеличил броя на престъпленията, наказуеми със смъртна присъда. Това означава, че китайците могат да бъдат екзекутирани за извършване на над 68 престъпления. Ето защо в настоящата резолюция призоваваме Китай да прекрати планираните екзекуции и незабавно да въведе мораториум върху смъртното наказание.

(Ръкопляскания)

Crescenzo Rivellini, от името на групата PPE. – (IT) Г-н председател, госпожи и господа, моето разбиране относно настоящото предложение за резолюция е сходно с идеите на човек, който принадлежи към малцинствата, подложени на дискриминация, човек, който спечели Нобеловата награда за мир и който е начело на водещата световна сила — Барак Обама.

Принципите, изложени в настоящата резолюция, са тези, които и аз споделям. Въпреки това обаче считам, че абсолютно не трябва да повтаряме грешките на левите политически партии, които по-скоро рецитират права, отколкото реално да ги постигат.

Малцинствата в Китай следва да бъдат защитавани така, както и във всяка друга част на света, но преди да представим резолюцията, която поставя големи изисквания, трябва да имаме стратегия, координация на всички различни партии и на целия Парламент, за да избегнем забавяне и проваляне на преговорите с китайското правителство.

Не можем да считаме, че сме в състояние да решим проблемите относно малцинствата и смъртното наказание в Китай, без да се замислим за китайското правителство. Това е невъзможно. В това отношение президентът Обама постигна много — той не е направил никакви отстъпки, но въпреки това поддържа добри отношения с китайското правителство, което, трябва да признаем, се опитва да постави началото на по-добър диалог по отношение на всички преговори със западния свят.

Чудя се защо трябва да представяме резолюция — макар и достойна за похвала — само дни преди срещата в Нандзин, без координация, като предпазна мярка на всички, които участват? Защо да представяме резолюция, каквато вече е била представяна по много други поводи, точно когато сме успели да постигнем някакъв напредък с китайското правителство? Защо да представяме резолюция, която може потенциално да навреди на наченките на нови отношения с китайското правителство?

По тези причини, въпреки че подкрепям принципите, съдържащи се в резолюцията, които са също като моите, ще се въздържа от гласуване, защото в стратегически план считам, че това може да навреди, а не да помогне за новия път, по който поемаме с китайското правителство.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, беше казано, че това е изказване от името на нашата група. След задълбочени консултации през миналата седмица нашата група предложи на Председателския съвет тази точка да бъде включена в дневния ред. Искаме да обсъдим точката и искаме тя да бъде поставена на гласуване. Изказването изразяваше личното мнение на моя колега, а не становището на групата.

Председател. – Г-н Posselt, разбирам това, но сме приели да има строго определено време, като всяка група разполага с една минута време за изказване.

Ana Gomes, *от името на групата S&D*. – (PT) В Китай тези, които се стремят да упражняват правото си на труд и своите социални, граждански и основни политически права, продължават да бъдат репресирани. Репресията е особено жестока и безразборна, когато се прилага срещу етнически малцинства като уйгурите или тибетците, но и китайците от народността Хан не могат да се спасят, както е в случаите с лауреата на наградата „Сахаров“ Ну Джа и адвокатите и активистите, подложени на преследване след посещението на президента Обама в Пекин.

Административното задържане на стотици хиляди хора, системните изтезания в затворите, религиозните и политически репресии, екзекуциите — всички тези методи са несъвместими със задълженията на Китайската народна република като член на ООН. Още повече че това са неефективни методи, които няма да успеят да запушат устата или да обуздаят онези, които бурно протестират за свобода и права на човека. Така стоят нещата в Китай, точно както и в останалата част на света, тъй като китайците не са марсианци. Те не се различават от всички останали хора.

Johannes Cornelis van Baalen, *от името на групата ALDE*. – (EN) Г-н председател, като либерали сме най-общо против смъртното наказание, а в Китай смъртното наказание се прилага за потискане на малцинства като тибетците, уйгурите и други. Освен това в Китай няма демокрация. Правата на човека не се зачитат. Китай води груба политика срещу Тайван. Върху държавата трябва да бъде упражнен натиск. Зная, че това е трудно, защото Китай е огромен пазар, но трябва да се борим за нашите принципи. Ето защо подкрепям настоящата резолюция.

Heidi Hautala, *от името на групата Verts/ALE*. – (FI) Г-н председател, някой тук попита защо е била предложена настоящата резолюция за насърчаване на диалога. Това беше направено, именно защото в момента се извършва подготовка за срещата на върха между ЕС и Китай, а диалогът относно правата на човека е предпоставка за провеждането ѝ.

Наш дълг в Европейския парламент и в подкомисията по правата на човека е да напомним на Съвета и на Комисията, че резултатите от диалозите относно правата на човека играят важна роля също и на самите срещи на върха.

Съжалявам, че членът на Комисията Де Гухт дори не слуша какво казвам, а вместо това предпочита да разговаря със своя колега.

За ЕС и Китай е важно да влязат в диалог, като считам, че Китай също ще осъзнае, че държавата може да постигне напредък само като направи своите процедури за взимане на решения по-прозрачни чрез гарантиране на своите граждани на правото им на изразяване.

Всъщност невъзможно е да си представим, че в това отношение Китай би действал по-различно от всяка друга държава, която трябва да признае факта, че за да развие своето общество, тя се нуждае от всички творчески сили, които в момента потиска и тормози. Ако приемаме, че правата на човека са всеобщи, наистина не можем да считаме Китай като изключение, както отбеляза госпожа Gomes, и аз съм напълно съгласна с нея. Затова нека приложим същия критерий спрямо Китай, както и към другите държави.

Charles Tannock, *от името на групата ECR*. – (EN) Г-н председател, аз съм дългогодишен критик в Парламента на незачитането на правата на човека в Китайската народна република. Критикувал съм тормоза над мирен Тайван при изключването на тази държава от всички международни организации, включително Световната здравна организация. Критикувал съм репресиите над мирната тибетска култура, преследването на Falun Gong, а така също и на други религиозни малцинства, и наличието на повсеместна цензура в Китай, включваща медиите, както и интернет и търсачката „Гугъл“.

Осъждам също така бруталното и широко прилагане на смъртната присъда за по-малки престъпления като подривна дейност в областта на икономиката и, вярвате или не, сводничеството. Въпреки това моята група ECR счита за въпрос на лична съвест дали смъртната присъда е оправдана при случаи на най-сериозни престъпления като актове на тероризъм и убийство. Не може да има съмнение, че в скорошните размирици в провинция Синцзян много невинни китайци от народността Хан бяха брутално убити.

Независимо от това ние, разбира се, приветстваме изразеното от Китайската народна република желание за по-добри и хармонични отношения с етническите малцинства, и по-специално уйгурите и другите мюсюлмански малцинства. Разбира се аз, като всички останали членове на моята група, призовавам за справедливи процеси за всички задържани лица.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Г-н председател, групата на Европейската народна партия (Християндемократи) подкрепя проекторезолюцията. Трябва да признаем, че бях изненадан от предложенията на някои колеги от

различни групи в Парламента да не обсъждаме днес темата за все по-големия брой случаи на нарушения на правата на човека или широкото прилагане на смъртното наказание в Китай. Като довод за това предложение беше посочена предстоящата среща на върха между ЕС и Китай.

Колеги, не трябва да се поддаваме на изкушението да прилагаме двойни стандарти или споразумение за премълчаване само защото имаме работа с държава, която е важен търговски партньор на ЕС. Добре зная, че една от основните роли на Европейския парламент е да защитава правата на човека независимо от това дали говорим за световна сила или за неголеми държави като Лаос и Виетнам.

Китайската народна република е държава, в която се извършват най-много екзекуции в света. Тя не спазва минималните права на човека — тези, признати с международните правни норми, включително правото на защита и справедлив процес. Преди няколко дни чествяхме двадесетата годишнина от падането на Берлинската стена. Ако не беше куражът да се критикува комунизмът, ако не беше куражът да се говори истината, Европа щеше да изглежда различна днес.

Justas Vincas Paleckis (S&D). – (LT) Надявам се, че през 21-ви век смъртното наказание ще отмре и че инструментите на смъртното наказание ще се срещат само в музея. Дотогава обаче предстои да се извърви още много дълъг път и аз се надявам, че Китай твърдо ще поеме по него. В продължение на няколко десетилетия Китай е водеща по отношение на темпа на икономически растеж, но също така, за съжаление, и по отношение на статистическите данни за екзекуциите. Пекин ще каже, че в такава огромна държава няма друг начин и че смъртното наказание не е премахнато дори в САЩ. Въпреки това обаче, ако обмисляме сериозно възможността за стратегическо партньорство между Европейския съюз и Китай, което би било много важно и за двете страни, Пекин несъмнено ще трябва да промени политиката си относно прилагане на смъртното наказание, а така също и политиката си относно диалога между етническите малцинства в полза на тяхното хармонично съвместно съществуване.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, въпросът за правата на човека и зачитането на правата на малцинствата е постоянен източник на противоречие в продължение на години, ако не и на десетилетия, в отношенията между Европейския съюз и Китайската народна република. Положението на малцинствата в частност се е влошило след края на Олимпийските игри и през последните месеци тибетците и уйгурите са подложени на силен натиск. По тази причина не разбирам защо моите колеги не искат параграф 9 да бъде включен в резолюцията, тъй като това по-скоро ще насърчи мирния диалог, отколкото господстващото потисничество.

Китай е силен участник на международната сцена. За да бъде също така признат като такъв, Китай следва да гарантира, че правата на човека се зачитат. Това трябва не само да бъде включено в конституцията, но и да се прилага на практика. Точно за това отправят призив тибетците, уйгурите и групите за правата на човека в Китай.

(Ръкопляскания)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, вече споменах в Парламента, че Световният конгрес на уйгурите, главната организация на свободните уйгури, е установен в Мюнхен по същата причина, поради която, за щастие, много чехи и хора от редица други националности живеяха в Мюнхен, тъй като радио „Свободна Европа“ и радио „Свобода“ също се намираха там. Градът и до днес пази този дух на свободата. Същевременно много по-рано Франц-Йозеф Штраус, който винаги защитаваше радиостанциите на свободата срещу призивите за закриването им, уверяваше, че ще развиваме отношения с Китай. Двете неща не се изключват взаимно, а се допълват — положителни контакти с Китай, но ясна защита на религиозната свобода и правата на човека.

Тази седмица при полицейски обиск бяха претърсени няколко домове в Мюнхен и бяха арестувани китайски агенти, които не се занимават с нищо друго, освен да тормозят и шпионират уйгури. Това показва методите, използвани от Китай, които са неприемливи. Те варират от тормоз на хората в Мюнхен до смъртни присъди в Урумчи. Ето защо трябва да застанем на съвсем ясни позиции в това отношение.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Г-н председател, приемам за даденост, че Европейският парламент говори открито, когато има възможност да спаси хора от екзекуция, и затова подкрепям призива за мораториум върху смъртното наказание.

Въпреки това обаче процесът на защита на правата на човека не трябва да се прилага погрешно с цел Китай да бъде укоряван от позицията на морално превъзходство, като се поставя под въпрос целостта на Китай или като реалността на живота в Китай се представя в абсолютно карикатурна форма. Това не помага на хората в

Китай, които работят в подкрепа на правата на човека, свободата и социалната хармония. Нашата цел трябва да бъде да помагаме на тези хора, а не да насърчаваме европейското самодоволство.

Противопоставям се също така на включването на категорично позоваване на „Меморандума за истинска автономия на тибетския народ“ в една неотложна резолюция. Това не е уместно и изобщо няма пряка връзка с правата на човека и освен това не е общоприемливо становище. Желая в бъдеще да има широкообхватно обсъждане преди срещата на върха между Китай и ЕС относно взаимоотношенията между тях, което да включва в обхвата си всички тематични области.

Martin Schulz (S&D). – (DE) Г-н председател, искам да подкрепя това, което каза Reinhard Bütikofer. Моята група беше предложила да обсъдим предстоящите екзекуции, застрашаващи уйгурите в Китай и участниците в протестните демонстрации срещу подправените избори в Иран, които бяха осъдени на смърт, тъй като в тези две държави много скоро има вероятност пак да бъдат извършени екзекуции и затова е необходимо провеждането на неотложно разискване. Истина е, че китайците държат световния рекорд за екзекуции, както казахте Вие, и че китайският режим е несправедлив, защото не зачита правата на човека. Искam изрично да заявя, че това положение е нетърпимо.

Въпреки това обаче на Председателския съвет поискахме двата въпроса да бъдат отделени: неотложните въпроси, които обсъждаме сега, с други думи, предстоящите екзекуции, и въпросът за отношенията между Европейския съюз и Китай в областта на икономиката, културата, политиката, отбраната и в други области. Искаме да обсъдим всичко това в разискване относно срещата на върха между ЕС и Китай и да обобщим резултатите в резолюция. Ето защо смесичата, която се получи, няма нищо общо с неотложни въпроси. Това също е причината, поради която нашата група настоява за гласуване на неотложния въпрос, който предложихме, а не на „кашата“, която вие сте представили.

László Tórkés (PPE). – (HU) Г-н председател, голямо събитие е, че въпросът беше включен спешно в дневния ред сега. Групата на унгарските членове на Парламента от Трансилвания също предложи за обсъждане въпроса. Ние искаме да благодарим на някои от групите за тяхното участие и подкрепа, но сме изненадани, че групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент оттегли подписа си от предложението за резолюция. Съжالياвам, че на срещата, която се проведе онзи ден, някои раздели бяха премахнати като цяло от проектопредложението, а именно тези относно критиката на комунистическите режими и защитата на малцинствените общности. Европейският съюз най-накрая ще трябва да бъде готов да посрещне честно и открито трайните последици от завещанието на комунистическите режими, които съществуват и до днес и които включват Китай.

Gesine Meissner (ALDE). – (DE) Г-н председател, госпожи и господа, твърдо се противопоставяме на смъртното наказание независимо от това в коя част на света се прилага. Противопоставяме се също така на потисничеството над етническите и религиозните малцинства, а за съжаление, в Китай се случват и двете неща.

Много хора се надяваха, че Китай ще прояви по-голямо уважение към правата на човека в резултат на Олимпийските игри, и също така, че поради факта, че знаят, че целият свят ги наблюдава, китайците ще извършат по-малко злоупотреби с правата на човека. За съжаление това не се случи. Екзекуциите продължават и затова за нас е много важно да обсъдим въпроса днес, след екзекуциите на девет уйгури през ноември, за които много хора по света не знаят абсолютно нищо, и преди екзекуцията на двама тибетци.

Срещата на върха между ЕС и Китай не е далеч и, както споменаха някои от предишните оратори, Китай е важен търговски партньор. Това е, което ни затруднява да повдигаме многократно въпроса за нарушенията на правата на човека, но именно затова е от особено значение да обсъждаме въпроса днес, в последния момент преди срещата на върха. Ние искаме смъртната присъда да бъде отменена навсякъде. Добре е, че Парламентът въведе мораториум върху смъртната присъда през 2007 г. Трябва да направим всичко възможно да държим съзнанието на хората будно относно проблема, докато смъртната присъда все още съществува.

Jacek Olgierd Kurski (ECR). – (PL) Г-н председател, като поляк аз винаги чувствам как сърцето ми бие по-бързо, когато се говори за правата на човека в Китай. На 4 юни 1989 г. поляците възвърнаха свободата си чрез гласуване на първите свободни избори, на които беше избран некомунистически министър-председател. В същия ден, 4 юни 1989 г., на площад „Тяньанмън“ протестиращи студенти паднаха смазани под гсеничните вериги на танковете на китайския режим. Свободният свят намери рецепта за побеждаване на съветския комунизъм, но не е намерил такава за победа над китайския комунизъм.

Превъзходството на икономиката продължава да бъде водещо по отношение на ценностите и правата на човека. Това стана ясно миналата година, когато силните в света гордо заявиха, че ще бойкотират церемонията

по откриването на Олимпийските игри в Пекин, а после всички последваха икономическите си интереси и се наредиха на опашка в първата редица на шествията, глухи за виковете на потиснатия народ на Тибет.

Страхувам се, че ако отменим приемането на резолюцията, прекалено ще стесним въпроса. Разбира се, злоупотребата със смъртното наказание е ужасно престъпление, но също така има и арести. В трудовите лагери в Китай се убиват хора, хора са подлагани на бой с тояги, хвърляни са в затвори, свободата на словото се задушаваша, има цензура. Всичко това следва да намери място в настоящата резолюция. Добре е, че резолюцията е внесена, но най-важно от всичко е правата на човека да извоюват превъзходство над икономиката. Това е, което желая за всекиго.

Карел де Гухт, член на Комисията. – (EN) Г-н председател, нека първо да очертая състоянието на отношенията между ЕС и Китай. Нашата политика спрямо Китай е политика на конструктивно ангажиране. Като двама големи участници на световната сцена нашето стратегическо партньорство все повече се насочва към справяне с глобалните предизвикателства. Основната цел на 12-та среща на върха между ЕС и Китай, която ще се проведе на 30 ноември в Нанцзин, ще бъде именно да работим заедно, за да гарантираме успех на срещата на върха в Копенхаген по отношение на климата и да се заемем с отношенията между ЕС и Китай, включително в областта на правата на човека, финансовата и икономическата криза и други въпроси от международно значение.

Стратегическото партньорство обаче не се състои в еднакво мислене по всеки отделен въпрос. Истина е, че Европа и Китай могат да бъдат на различно мнение и да вземат различни становища относно някои въпроси като правата на човека и демокрацията. Силата на нашите отношения ни позволява да обсъждаме открито проблемите. Въпросите относно правата на човека, включително смъртното наказание и зачитането на основните права на етническите малцинства, се повдигат системно при нашите редовни политически контакти, и по-специално по време на нашия диалог относно правата на човека с китайските органи.

Такъв беше случаят по време на неотдавнашната 28-ма поредица от посещения на 20 ноември в Пекин, където обсъдихме открито въпросите. Принципно противопоставяне на ЕС на смъртното наказание и призивът за премахването му в Китай са изразявани енергично при всички подходящи случаи. Същото се отнася и за спазването на правата на етническите малцинства. Позволете ми да уверя Парламента, че ще продължим да повдигаме проблемите на други форуми, включително на най-високо равнище.

Моята колега — членът на Комисията Фереро-Валднер, проведе широко разискване с вас относно Тибет през март, на което тя очерта позицията на ЕС. Искам да припомня някои основни елементи, съдържащи се в позицията на ЕС. Винаги сме подкрепяли диалога между китайските органи и представителите на Далай Лама. За Европейския съюз правата на човека са универсални и обстановката в Тибет буди основателна тревога сред международната общност. Към ситуацията в Тибет неизменно се подхожда по такъв начин. Нееднократно сме предавали това послание на нашите китайски партньори и сме изслушвали много внимателно техните становища.

През юли членът на Комисията Аштън също имаше възможността да изрази своята загриженост относно размириците в Синцзян, да осъди загубата на човешки животи и да изкаже своите съболезнования и съчувствие на семействата на жертвите. ЕС подкрепя всяко усилие, което ще помогне за постигане на помирение в региона.

ЕС зачита правото на Китай да изправи пред съда онези, които са отговорни за извършване на насилствените действия, но потвърждава неотклонното си общо противопоставяне на прилагането на смъртното наказание при всякакви обстоятелства, както и значението, което отдава на правото на справедлив процес. ЕС нееднократно е поставял на обсъждане тези тревоги с китайските органи и изразява повторно своята загриженост в двете декларации, публикувани на 29 октомври и на 13 ноември, както винаги постъпва в подобни ситуации. В изявленията се отправяше призив към Китай да замени всички смъртни присъди, издадени във връзка с размириците в Тибет и Синцзян. Освен това ЕС ще продължи да оказва натиск с цел да му се разреши да наблюдава всички бъдещи процеси, произтичащи от въстанията в Тибет и Синцзян.

Всички споделяме целта за един по-открит, прозрачен Китай, придържащ се към международните норми за правата на човека и работещ в сътрудничество за справяне с глобалните предизвикателства. Всички се надявахме, че Олимпийските игри ще поставят началото на по-голяма гъвкавост от страна на Китай по отношение на зачитане на правата на отделните граждани. Досега това не е постигнато. Трябва да продължим да работим за развитие на нашето стратегическо партньорство и за зачитане на правата на човека като неделима част от нашия постоянен диалог. Дванадесетата среща на върха между ЕС и Китай, която ще се проведе в Пекин, е удобен случай да направим това на важен етап на нашето собствено развитие.

Председател. – Разискването приключи.

Пристъпваме към гласуване.

Писмени изявления (член 149)

Anneli Jäätteenmäki (ALDE), *в писмена форма*. – (FI) Наскоро Китай се сбогува с президента на САЩ Барак Обама и скоро ще се поздрави с председателя на Европейския съвет Фредрик Рейнфелд. Ние обаче трябва да видим повече действия, а не само дипломатически жестове. Китай е заявил пред собствения си народ и пред света своята ангажираност относно правата на човека, включително тези на малцинствата, които живеят в граничните райони. Въпреки това обаче фактите говорят друго. Напоследък се наблюдаваха редица тревожни инциденти, водещи до екзекуции, които бяха изпълнени при съмнителни процеси и с необичайна бързина. Всички тези действия бяха извършени тайно. Налице е също така сериозният случай с уйгурските малцинства, сред които китайското правителство провежда политика на контрол върху раждаемостта, като тази политика води до намаляване на малцинствената група. Тъй като Европейският съюз говори открито за правата на малцинствата и ненавижда смъртната присъда, настоятелно призоваваме китайското правителство да покаже открито процеса, чрез който гражданите са съдени и осъждани на смърт, и да смекчи присъдите на онези, които не са получили справедлив и открит процес. Настоятелно призоваваме китайските органи да зачитат правата на малцинствата, живеещи в граничните райони, във връзка с двете резолюции на ООН и със собствената ѝ конституция. Призоваваме също така Китай да подобри положението с правата на човека с подкрепата на международната общност.

Eija-Riitta Korhola (PPE), *в писмена форма*. – (FI) Г-н председател, разбирам неодобрението, което някои членове на Парламента изпитаха поради това, че нашата резолюция относно Китай фактически беше определена за дата след посещението на китайската делегация и може би затова, по случайност, се създава впечатлението за неуспех, въпреки че атмосферата всъщност беше отлична.

Всички искат сътрудничеството да продължи в положителен дух без обаче да се забравят фактите. Дипломатията не може да пренебрегва правата на човека, а ние се нуждаем от дипломатия и осведоменост за обстановката, за да ги подкрепяме.

Съвсем наскоро бях на посещение в Пакистан, където се срещнах с президента, министър-председателя и видни министри, за да обсъдим правата на човека и борбата срещу тероризма. Бих казала, че понякога в нашите резолюции относно правата на човека трябва да споменаваме също и добрите новини. Сега има причина за това. Преди една година новото демократично избрано правителство в Пакистан назначи първия министър на малцинствата, като той самият представлява християнското малцинство. Значителни са постиженията на правителството в тази област: държавата е одобрила квота от 5% от държавните постове, която се отрежда за малцинствата. Религиозните фестивали на малцинствата са обявени за официални, малцинствата следва да имат свой собствен специален ден за празнуване на 11 август, като за тази институция Сенатът планира същата квота от 5%.

Най-важният проект е свързан с намаляването на случаите на насилие. Заедно с мюсюлманите малцинствата създават местни комитети за „междувверска хармония“, чиято цел е да намалят напрежението и да подобряват диалога между различните групи. Ще има по един такъв комитет на 112 населени места. В идеалния случай те също така ще могат много ефективно да предотвратяват вербуването от страна на талибаните. Пакистан е най-важната държава по отношение на световната сигурност. Ако правителството успее да премахне тероризма с мирни средства като тези, този пример ще си струва да се следва. Ще бъде интересно да се наблюдава ситуацията.

13. Време за гласуване

Председател. – Следващата точка е гласуването.

(За резултатите и други подробности относно гласуването: вж. протокола)

13.1. Никарагуа (гласуване)

- *Преди гласуването:*

Véronique De Keyser, *от името на групата S&D*. – (FR) Г-н председател, искам да Ви напомня, че моята група реши да не взима участие в гласуването поради причините, които вече споменах.

Затова няма въздържали се, но няма и взели участие.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Г-н председател, според мен в последното разискване на прекалено много членове на Парламента беше разрешено да надхвърлят времето за изказвания, в някои случаи двойно. Бихте ли напомнили любезно на всички, че при необходимост микрофонът може да бъде изключен? Това може би е важно за нас, за да не губим определеното ни време за изказвания.

Председател. – Да, на някои от вас думата беше дадена по два пъти, но не по една и съща точка. Що се отнася до изключването на микрофона, аз бях великодушен към всички и днес не изключих микрофона на никого, но другия път ще го направя.

Raül Romeva i Rueda, от името на групата Verts/ALE. – (FR) Г-н председател, искам да подчертая, че нашата група всъщност присъства, но поради същата причина, както и при групата на Прогресивния алианс на социалистите и демократите в Европейския парламент, решихме да не участваме в гласуването, за да покажем нашето противопоставяне на факта, че разискването е проведено, точно както и гласуванията.

Ilda Figueiredo, от името на групата GUE/NGL. – (PT) Г-н председател, нашето изказване е направено от абсолютно същата гледна точка. По причините, които обяснихме по време на нашето изказване, няма да участваме в това разискване... в гласуването. Участвахме в разискването, но няма да участваме в гласуването, тъй като то касае фалшива неотложност, както вече обяснихме.

Председател. – Госпожи и господа, трябва да ви обърна внимание върху малка техническа грешка в параграф 6. Думите „престъпни“ и „дисциплинарни“ се премахват от параграфа.

13.2. Лаос и Виетнам (гласуване)

13.3. Китай: права на малцинствата и прилагане на смъртното наказание (гласуване)

- Преди гласуването:

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Г-н председател, извинете, но в параграф 3 на версията на немски език има грешка и аз искам да Ви помоля да я коригирате, а при необходимост корекцията да бъде направена във всички други езикови версии. Немската версия гласи: „осъжда екзекуциите на двамата тибетци и на още девет уйгури“. Това, разбира се, е неправилно. Уйгурите не са тибетци и тибетците не са уйгури. Искам да Ви помоля това да бъде коригирано във всички езикови версии.

Председател. – Благодаря Ви, г-н Posselt, ще бъде коригирано.

Председател. – С това гласуването приключи.

14. Поправки на вот и намерения за гласуване: вж. протокола

15. Решения относно някои документи: вж. протокола

16. Писмени декларации, вписани в регистъра (член 123 от Правилника): вж. протокола

17. Предаване на текстове, приети на настоящото заседание: вж. протокола

18. График на следващите заседания: вж. протокола

19. Прекъсване на сесията

Председател. – Сесията на Европейския парламент се прекъсва.

(Заседанието се прекъсва в 16,25 ч.)

ПРИЛОЖЕНИЕ (Писмени отговори)

ВЪПРОСИ КЪМ СЪВЕТА (Действащото председателство на Съвета на Европейския съюз носи пълна отговорност за тези отговори)

Въпрос № 1, внесен от Bernd Posselt (H-0364/09)

Относно: Преговорите в Южна Европа за присъединяване към ЕС

Какъв е графикът на Съвета за приключване на преговорите за присъединяване на Хърватия и възнамерява ли Съветът да определи през тази година дата за започване на преговори за присъединяване на другата страна кандидатка от Южна Европа, бившата югославска република Македония?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) В преговорите за присъединяване с Хърватия се наблюдава положителен напредък, като същите приближават своя последен етап. На осмото заседание на междуправителствената конференция с Хърватия на 2 октомври бяха разгледани общо единадесет глави — важна стъпка от процеса на присъединяване на Хърватия. Отворени бяха шест глави, а пет бяха временно затворени, което означава, че от началото на преговорите са отворени общо двадесет и осем глави, от които дванадесет са временно затворени. Подписването на споразумение за арбитраж между Словения и Хърватия в Стокхолм на 4 ноември ще даде възможност на страните да решат открития граничен спор, който възпрепятстваше постигането на официален напредък в преговорите през 2009 г. Споразумението е важно постижение и показва ангажираността с принципите и ценностите на европейското сътрудничество.

Въпреки това председателството би искало да подчертае, че преговорите за присъединяване са сложен процес както от политическа, така и от техническа гледна точка. Следователно не е подходящо да се дават срокове за приключването на процеса. Напредъкът в преговорите зависи най-вече от усилията, които Хърватия полага в подготовката за присъединяване, в работата по набелязаните входни и изходни критерии, както и за постигането на изискванията в рамката на преговорите и изпълнението на задълженията по Споразумението за стабилизиране и асоцииране. Шведското председателство е твърдо решено да продължи да напредва с процеса и възнамерява преди края на своя мандат, ако условията бъдат изпълнени, да свика най-малко още едно заседание на конференцията, за да отвори и временно затвори колкото е възможно повече глави.

Що се отнася до евентуалното начало на преговорите за присъединяване с Бивша югославска република Македония, председателството отбелязва препоръката, направена от Комисията в тазгодишната Стратегия за разширяване, да се започнат преговори за присъединяване. Съветът все още не е взел становище по въпроса. Не би било уместно председателството да предreshава позицията на Съвета по въпроса.

*

* *

Въпрос № 2, внесен от Gay Mitchell (H-0365/09)

Относно: Оттегляне на извънредните мерки

На неформалната среща на Съвета по икономически и финансови въпроси (Ecofin) през октомври беше обсъдена нуждата от данъчни „стратегии за изход“, които да ограничат и да доведат до оттегляне на извънредните мерки, взети във връзка с финансовата криза. Беше постигната договореност по множество общи насоки, включително нуждата от „навременно оттегляне на извънредните мерки“.

Каква е стратегията на Съвета, за да се гарантира навременното оттегляне? Какви стъпки са предприети, за да се гарантира, че премахването на стимулите нито е прибързано, така че да се удължи икономическия спад, нито пък е прекалено закъсняло — забавяйки по този начин връщането към нормални финансови условия?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Заклученията на Съвета (Екофин) от 20 октомври съдържат ангажимент за изготвяне на всеобхватна и координирана фискална стратегия за изход от кризата. Стратегията за изход от кризата ще бъде подготвена така, че да се установи баланс между съображенията за стабилизиране и за устойчивост, като се вземат предвид взаимодействията между различните инструменти на политиката, както и обсъжданията на световно равнище. Съветът ще разработи детайлите на стратегията за изход от кризата в следващи заседания. Важна стъпка в това отношение ще бъдат препоръките към страните в процедура при прекомерен дефицит, които ще бъдат приети от Съвета на 2 декември.

Съветът постигна съгласие в заключенията си, че ако прогнозите на Комисията от ноември 2009 г. и първата половина на 2010 г. потвърдят, че има изгледи икономическото възстановяване да продължи самостоятелно, подходящият начален момент за оттеглянето на мерките ще бъде 2011 г. Не всички държави-членки обаче са засегнати по еднакъв начин и поради това при определяне на началото на фискалната консолидация трябва да се прилагат разграничения между различните страни. Разграниченията ще се извършват въз основа на набор от обективни критерии, като се вземат предвид аспектите, влияещи върху бъдещите приходи, разходи и растежа на отделните държави-членки.

Следователно някои държави-членки могат да започнат да оттеглят мерките за осигуряване на фискални стимули преди 2011 г.

На срещата на Европейския съвет на 29–30 октомври беше подчертано, че макар и да са налице признаци на подобрене в световната икономика, няма място за удовлетворение.

На 10 ноември Съветът проведе още един обмен на становища относно стратегията за изход от кризата във връзка с мерките, предприети от държавите-членки в подкрепа на финансовия сектор, като се фокусира върху методите и графика за постепенно премахване на схемите за банкови гаранции, които бяха въведени по време на финансовата криза.

Отправено беше искане Икономическият и финансов комитет да продължи да работи по принципите и предварителния график за координирано оттегляне от мерките за подпомагане, като в същото време вземе предвид положението в отделните държави-членки, както и да докладва възможно най-скоро.

Съветът също така подчерта необходимостта от завръщане към устойчиви фискални позиции, като се започне с прилагането на съгласуваните принципи на стратегията за излизане от кризата, приета през октомври 2009 г., и впоследствие се напредва към изпълнение на средносрочните бюджетни цели.

Намаляването на дълговите съотношения трябва да е резултат от комбинация на фискална консолидация и структурни реформи в подкрепа на потенциалния растеж.

*
* *

Въпрос № 3, внесен от Seán Kelly (H-0367/09)

Относно: Позицията на ЕС в Копенхаген

Може ли Съветът да коментира напредъка на предварителните преговори във връзка с предстоящата среща на върха на ООН за изменението на климата в Копенхаген? Как оценява Съветът шансовете за постигане на глобално споразумение, което би позволило на ЕС като цяло да напредне в посока на целта за 30-процентово намаляване на емисиите до 2020 г.?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) ЕС продължава да е уверен, че в Копенхаген може да бъде постигнато глобално и всеобхватно споразумение, което да ограничи повишаването на температурата в световен мащаб до 2 °C над нивата от периода преди индустриалното развитие. Заклученията на науката и икономиката за изменението на климата са ясни: всяка

година забавяне в предприемането на действия означава все по-трудно и по-скъпо постигане на нашата глобална цел. През последните години беше набрана инерция и информираността за спешността на въпроса е по-добра от всякога.

Решимостта на ЕС да играе водеща роля и да допринесе за постигането на правно обвързващо споразумение за периода, започващ на 1 януари 2013 г., беше потвърдено от Европейския съвет на 29–30 ноември 2009 г. Европейският съвет прикани председателството да запази решителна позиция в преговорите през целия процес и постигна съгласие да направи преглед на положението на срещата си през декември.

За да се гарантира, че в Копенхаген ще бъде постигнато амбициозно споразумение, е необходимо сближаване на позициите по следните важни градивни елементи:

сериозни и амбициозни ангажименти от страна на развитите страни за намаляване на емисиите до 2020 г., включително обща визия до 2050 г.;

предприемане на действия, подлежащи на измерване, отчитане и проверка, от страна на развиващите се страни, които водят до ограничаване на увеличаването на техните емисии, както и достигане на максималната стойност на емисиите колкото се може по-скоро;

рамка за адаптиране към изменението на климата, както и за технологично подпомагане и подкрепа за изграждане на капацитет;

финансиране за развиващите се страни в рамките на справедлива и разумна система на управление.

Началото на конференцията в Копенхаген наближава и вече има някои положителни и окуражаващи сигнали както от развити, така и от развиващи се страни. Норвегия и Япония увеличиха своите обещания за намаляване на емисиите съответно на -40 и -25% до 2020 г. в сравнение с 1990 г. Китай и Индия участват конструктивно в разговорите.

Все още ни предстои много работа. И най-важното, трябва да запазим натиска върху двамата най-важни участници в преговорите – САЩ и Китай. Срещата на върха със САЩ се проведе на 3 ноември, а срещата на върха ЕС–Китай е насрочена за 30 ноември 2009 г.

Общо взето борбата ще бъде трудна, но постигането на ясно и амбициозно политическо споразумение в Копенхаген все още е възможно. Дори и ако не успеем да изготвим последните детайли на един правно обвързващ инструмент, смятам, че постигането на политически обвързваща договореност, съдържаща конкретни ангажименти за смекчаване на последиците и финансови мерки, ще създаде здрава основа за предприемането на незабавни действия през следващите години. Колкото е по-силно нашето политическо съгласие в Копенхаген, толкова по-бърз ще бъде напредъкът към новия, правно обвързващ, световен режим по отношение на климата.

*
* *

Въпрос № 4, внесен от Brian Crowley (H-0402/09)

Относно: Конференция на ООН относно изменението на климата в Копенхаген

Може ли Съветът да направи актуализирана оценка на напредъка на разговорите във връзка с предстоящата конференция на ООН относно изменението на климата в Копенхаген?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Както посочих вчера по време на разискванията по въпроса, ЕС продължава да бъде уверен в постигането на успех в Копенхаген, което ще позволи ограничаване на повишаването на температурата в световен мащаб до 2 °C над нивата преди индустриалното развитие. ЕС е решен да играе водеща роля в процеса, както и да допринесе за постигането като краен резултат на правно обвързващо споразумение за периода, започващ на 1 януари 2013 г.

Във връзка с това, за да се гарантира, че в Копенхаген ще бъде постигнато амбициозно споразумение, е необходимо сближаване на позициите по следните важни градивни елементи:

сериозни и амбициозни ангажменти от страна на развитите страни за намаляване на емисиите до 2020 г., включително обща визия до 2050 г. Някои страни, като например Япония и Норвегия, вече завишиха своите обещания. Ясно е обаче, че предложеното до този момент не е достатъчно за изпълнението на това, което е необходимо според науката, за да бъде постигната целта от 2 °C. Във връзка с това ЕС ще повтори своите искания към други развити страни за поставяне на амбициозни и съпоставими цели.

предприемане на действия, подлежащи на измерване, отчитане и проверка, от страна на развиващите се страни, които водят до ограничаване на увеличаването на техните емисии, както и достигане на максималната стойност на емисиите колкото може по-скоро. Във връзка с това ЕС ще поиска от развиващите се страни, които все още не са направили това, да представят планове за растеж при ниски емисии на въглероден диоксид и по този начин да определят количествено до каква степен мерките ще доведат до ограничаване на техните емисии. Както знаете, Индонезия, Бразилия и Южна Корея вече имат значителен принос.

рамка за адаптиране към изменението на климата, както и по отношение на технологиите и изграждането на капацитет;

финансиране в рамките на справедлива и равностойна система за управление на действията за смекчаване на последиците, адаптиране, както и на изграждане на капацитет и технологии в развиващите се страни. Във връзка с това ще бъде важно да се договори размерът на ускореното финансиране, от което ще се нуждаят развиващите се страни, за да създадат необходимите условия и рамка, които да поставят основите за прилагането на споразумението за периода след 2012 г.

В Копенхаген председателството се надява — с вашата активна подкрепа — да бъде постигнато споразумение по всички компоненти, които бяха описани току-що.

*
* *

Въпрос № 5, внесен от Chris Davies (H-0369/09)

Относно: Споразумение за асоцииране между ЕС и Израел

Какви стъпки е предприел Съветът, с цел да се гарантира зачитането на разпоредбите във връзка с правата на човека на споразумението за асоцииране между ЕС и Израел?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Съветът отдава първостепенно значение на зачитането на правата на човека във всички свои отношения с трети държави, включително с Израел. Съгласно Евро-средиземноморското споразумение за асоцииране между Европейските общности и държавата Израел отношенията им се основават на зачитането на правата на човека и демократичните принципи, които ръководят вътрешната и международната политика и представляват съществена част от споразумението.

Съветът участва активно в редовния диалог за правата на човека с държавата Израел чрез неформалната работна група по правата на човека, като последно това стана на 3 септември 2009 г. Диалогът се води в открита атмосфера, като разглежданите въпроси включват малцинствата, правата на децата, административното запържане и свободата на изразяване.

В рамките на Европейската политика за съседство отношенията между ЕС и Израел се ръководят от план за действие. В този план за действие както ЕС, така и Израел са поели ангажимент да насърчават правата на човека.

Що се отнася до мирния процес в Близкия изток, в заключенията си от 15 юни 2009 г. Съветът подчерта, че всички страни трябва да гарантират спазването на международното хуманитарно право.

*
* *

Въпрос № 6, внесен от Marian Harkin (H-0370/09)**Относно: Доброволческа дейност**

Шведското председателство на Съвета би ли подкрепило призив към Евростат да даде препоръка да бъде въведен наръчника на ООН за организациите с нестопанска цел в системата за национални отчети, с оглед на факта, че това е област от статистическата система, която оказва пряко влияние върху живота на европейските граждани? Когато тя стане ясно видима в статистическата система, това за първи път ще отдаде заслуженото на тяхното участие в доброволчески дейности?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Съветът може да разгледа въпроса единствено въз основа на предложение, внесено от Комисията. До този момент такова предложение не е представено.

*
* *

Въпрос № 7, внесен от Hans-Peter Martin (H-0375/09)**Относно: Гърция и присъединяването към еврозоната**

Съгласно ревизираните данни, през периода 1997–2003 г. гръцкият бюджетен дефицит е превишавал постоянно три процента от брутният вътрешен продукт, което е референтната стойност за стабилност. Така Гърция не е изпълнявала критериите за приемане в еврозоната.

Какви изводи бяха направени от факта, че по този начин Гърция се е присъединила към еврозоната въз основа на неверни данни и как ще бъде предотвратено това да се случи отново с друга държава, респ. какви биха били тогава последиците?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Съветът разглежда внимателно всички въпроси, засягащи отчитането на данни, свързани с Пакта за стабилност и растеж, тъй като тези данни представляват основата за правилното прилагане на Пакта. В този смисъл решенията за приемане на еврото се вземат след много внимателен преглед на всички критерии в съответствие с разпоредбите на Договора. В заключенията си от 21 октомври 2004 г. Съветът разгледа въпроса за ревизията на данните на Гърция за периода 1997–2003 г. и приветства инициативата на Комисията за изготвяне на подробен доклад за данните за дефицита и дълга на Гърция от 1997 г. насам с оглед да бъдат направени необходимите заключения, така че да се предотврати извършването на повторни ревизии с такъв размер.

Съветът е добре запознат с текущия въпрос за качеството на данните в Гърция и изразява съжаление за възникналите отново проблеми във връзка с нотификациите на Гърция за настоящата и предишни години. Въпросът ще бъде разгледан на една от предстоящите срещи въз основа на комплексна оценка от Комисията. На 10 ноември Съветът прикани Комисията да изготви доклад преди края на 2009 г. и да предложи подходящи мерки, които да бъдат предприети в това положение. Той също така приветства поетия от гръцкото правителство ангажимент да се заеме бързо с решаването на проблема.

С цел да се предотврати повторното съществено преразглеждане на данни през декември 2005 г. Съветът измени Регламент (ЕО) № 3605/93 за прилагане на Протокола относно процедурата при прекомерен дефицит, приложен към Договора за създаване на Европейската общност. Изменението засилва отговорността на държавите-членки да предоставят своевременно точни данни и дава възможност на Европейската комисия да осъществява по-добър контрол върху качеството на предоставяните от държавите-членки данни. Ако е необходимо, Комисията може да докладва своите констатации пред Европейския парламент и пред Съвета.

*
* *

Въпрос № 8, внесен от Nikolaos Chountis (H-0378/09)**Относно: Отказ от разполагане на противоракетен щит в Европа**

Що се отнася до разполагането на елементи от американския противоракетен щит в Полша и Чешката република, Съветът и върховният представител за ОВППС приемаха възгледите на администрацията на президента Буш и на американските служби за сигурност, които отново разделяха Европа, било отказвайки да заемат позиция, било препращайки към националните органи или към НАТО. На 17 септември 2009 г. новият президент на САЩ Барак Обама обяви отказа на страната му от противоракетния щит, като оспори точността на данните, довели до решението за разполагането на щита в Източна Европа.

Може ли Съветът да изрази позиция по тази промяна в политиката на САЩ за разполагането на противоракетния щит в Европа? Може ли да заяви изрично, че отказът от разполагане на противоракетния щит представлява положителна крачка в общия ход на европейските народи?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Въпросът за разполагането на американски противоракетен щит в държави-членки на ЕС е свързан с териториалната отбрана и попада в сферата на компетентност на отделните държави-членки на ЕС. Поради тази причина Съветът не е участвал в предишни официални обсъждания относно решението за разполагане на американски противоракетен щит в Европа, нито въпросът е бил включен в дневния ред на някое от заседанията на Съвета.

По подобни причини ЕС не е повдигал в официални разговори със САЩ въпроса за стратегическата система за противоракетна отбрана като такова по рода си съоръжение.

Следователно Съветът няма намерение да обсъжда на този етап съобщението на американския президент Обама по въпроса.

*
* *

Въпрос № 9, внесен от Fiorello Provera (H-0381/09)**Относно: Излъчване на телевизионния канал Al-Aqsa от Eutelsat**

Френският доставчик на сателитни услуги Eutelsat продължава да излъчва телевизионния канал Al-Aqsa, въпреки факта, че съдържанието на неговите програми е в пряко нарушение на член 36 от Директива 2007/65/ЕО⁽⁴⁾ относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност. Подобни програми допринасят също за разрастването на радикализацията в Европа, което представлява заплаха за европейската сигурност. Телевизионният канал Al-Aqsa се финансира, контролира и е собственост на Хамас, организация, включена в списъка на ЕС с терористични организации. През декември 2008 г. френският орган за радио и телевизионно излъчване, Висшият съвет по аудиовизията, информира Eutelsat, че съдържанието на телевизионния канал Al-Aqsa е в нарушение на разпоредбите на член 15 от френския закон за съобщенията от 30 септември 1986 г., който забранява всякаква форма на подбуждателство към омраза или насилие, въз основа на расова, религиозна или национална принадлежност. Независимо от съобщението на Висшия съвет по аудиовизията Eutelsat продължава да излъчва канала Al-Aqsa, чиито програми нарушават европейското и френското законодателство в областта на аудиовизията.

Дали Съветът е обърнал внимание на френското правителство по този въпрос? Какви са действията, които Съветът възнамерява да предприеме за спиране излъчването на телевизионния канал Al-Aqsa от Eutelsat?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

⁽⁴⁾ ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 27

(EN) Съветът споделя загрижеността на уважаемия колега за използването на средствата за масово осведомяване за подбуждане на омраза или насилие.

Както председателството вече е посочвало в предишни отговори до Европейския парламент на въпроси от подобно естество, излъчването на телевизионни програми със съдържание, което подбужда към расова и религиозна омраза, е несъвместимо с ценностите, които са в основата на нашите демокрации, и е напълно недопустимо.

Както знаете, Съветът, заедно с Европейския парламент като съзаконотател, на 18 декември 2007 г. прие директивата за аудиовизуалните медийни услуги. Директивата актуализира правната рамка за телевизионно излъчване и аудиовизуални медийни услуги в ЕС. Член 36 от нея забранява предавания, които подбуждат към ненавист, основана на раса, пол, религия или националност.

Приложното поле на директивата и произтичащата от нея юрисдикция могат да обхванат програми, излъчвани от организации, установени извън ЕС като „Al-Aqsa“, но само ако те използват спътникови съоръжения, принадлежащи на държавата-членка. Съответната държава-членка следва да поеме отговорността за правилното прилагане на директивата под надзора на Комисията. Следователно съгласно посочената по-горе директива съответните национални органи следва да разгледат внимателно поставения от уважаемия колега въпрос. Съветът разполага с информация, че през декември 2008 г. регулаторният орган на Франция е изпратил предупреждение („mise en demeure“) относно излъчването на „Al-Aqsa“ от „Eutelsat“ и в момента обмисля предприемането на по-нататъшни стъпки.

*
* *

Въпрос № 10, внесен от Martin Ehrenhauser (H-0383/09)

Относно: Операция АТАЛАНТА — задържане на пирати

От 8 декември 2008 г. Европейският съюз провежда в рамките на европейската политика на сигурност и отбрана (ЕПСО) военна мисия за борба срещу пиратството и въоръжените обири.

По време на изслушването на 3 септември 2009 г. в подкомисията по сигурност и отбрана генерал Henri Bentégeat, председател на Военния комитет на ЕС, заяви, че „68 пирати са били задържани през изминалата година и са били предадени на Кения“.

Защо задържаните лица са предадени на Кения?

Какво е правното основание за извършване на тези задържания?

Имат ли право всички кораби, които участват в операция АТАЛАНТА, да извършват задържания?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Арестуваните лица са предадени на Кения в съответствие с член 12 от Съвместно действие на Съвета относно военната операция на Европейския съюз, предназначена да допринесе за възпирането, предотвратяването и потушаването на пиратските действия и въоръжените грабежи край бреговете на Сомалия.

Това съвместно действие предвижда, че лицата, извършили пиратски действия, се прехвърлят на компетентните органи на държавата-членка или на третата държава, участваща в операцията, под чието знаме плава корабът, осъществил залавянето, или на държава-членка или на трета държава, която желае да упражни компетентността си по отношение на посочените по-горе лица.

Тъй като в тези случаи нито държавите, участващи в операцията и заловили пирати, нито други държави-членки на ЕС са имали възможност или желание да упражнят компетентността си по отношение на заподозрените пирати, те бяха прехвърлени на Република Кения.

Съгласно Съвместното действие на Съвета нито едно от лицата не може да бъде прехвърлено в трета държава, ако условията на прехвърлянето не са били договорени със съответната трета държава при спазване на приложимото международно право. По това време Кения беше единствената страна, с която Европейският съюз беше сключил споразумение относно условията за прехвърляне на лица, заподозрени в пиратски действия.

Правното основание за арест е член 105 от Конвенцията на ООН по морско право (UNCLOS). Той предвижда, че в открито море или на всяко друго място извън юрисдикцията на някоя държава, всяка държава има право да задържи пиратски кораб или самолет и да арестува лицата и отнеме намиращото се на борда имущество.

Държавите-членки на ЕС, всички които са страни по UNCLOS, упълномощиха съгласно посоченото Съвместно действие на Съвета военноморските сили на ЕС да приложат правомощията, предоставени съгласно член 105 от UNCLOS. По силата на Резолюция 1816 на Съвета за сигурност на ООН и последващите резолюции, тези правомощия може да се упражняват по отношение на лица, извършващи въоръжени грабежи, в териториалните води на Сомалия.

Що се отнася до въпроса дали всички кораби, участващи в операция „Аталанта“, имат право да извършват арести, мога да потвърдя, че съвместното действие е приложимо по отношение на всички държави-членки на ЕС, участващи в операцията.

Редът и условията на арест са определени в одобрените от Съвета планови документи и се прилагат от всички кораби, участващи в операцията, освен ако техните национални правила им забраняват това.

*
* *

Въпрос № 11, внесен от Vilija Blinkevičiūtė (H-0384/09)

Относно: Изменяне на правилата относно съфинансирането на Европейския социален фонд и други мерки за преодоляване на социалния упадък

Икономическият спад засегна различни държави-членки на ЕС по различен начин. Някои от тях ще преодолеят кризата бързо и лесно, докато други ще трябва да заплатят по-висока цена. Най-болезненото в случая е, че тази цена ще се заплати от хората с най-ниски доходи. Това може допълнително да обостри бедността и социалното изключване. Литва е една от държавите, в които безработицата се повишава много бързо, докато пенсиите, социалните помощи и социалните програми намаляват. Правителствата призовават всички да затегнат коланите и да разрешат проблемите в духа на солидарност. Собственият капацитет на държавите-членки обаче е ограничен. Принципът на солидарност следва да се прилага също така в Европейския съюз. Не се съмнявам, че могат да се намерят начини за подкрепа на онези държави-членки, които са засегнати в най-силна степен от кризата. Един от примерите, които бих искала да посоча, е Европейският социален фонд (ЕСФ). Ако временно се спре националното съфинансиране на проектите на ЕСФ, предоставените средства биха могли да се използват за справяне с безработицата и социалните проблеми.

Какво е мнението на Съвета относно възможността за временно спиране на националното съфинансиране на проектите на ЕСФ? Какви други мерки предлага Съветът за намаляване на социалния упадък в държавите-членки?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Съветът споделя загрижеността на уважаемата колега по отношение на сериозността на настоящата финансова и икономическа криза и нейното въздействие върху уязвимите групи хора в ЕС.

Както е добре известно на членовете на Парламента, през юли Комисията внесе в Съвета предложение за изменение на Общия регламент за структурните фондове. Наред с другото, Комисията предлага временна възможност за държавите-членки през 2009 г. и 2010 г. да поискат междинни плащания от Комисията, без да е необходимо да предоставят национално съфинансиране за програмите, които са допустими по Европейския социален фонд.

Оказа се обаче, че това предложение не получи достатъчно подкрепа сред държавите-членки. Причината за това е по-специално, че няколко държави-членки считат, че националното съфинансиране е един от основните принципи на структурната политика на ЕС и не трябва да се допускат отклонения от него.

От друга страна, Съветът е твърдо убеден, че са необходими допълнителни мерки за смекчаване на последиците от икономическата криза в тези държави-членки, които са най-силно засегнати от нея. Затова Съветът понастоящем разглежда алтернативни начини за използване на структурните фондове за тази цел – начини,

които ще бъдат много по-добре насочени към онези държави-членки, които се нуждаят най-много от тях. Всички приети от Съвета решения, разбира се, ще бъдат изпратени на Парламента за одобрение.

Друга мярка, която има за цел намаляване на въздействието от кризата, е измененият Регламент за създаване на Европейски фонд за приспособяване към глобализацията. Този регламент беше преразгледан през 2009 г. като част от Европейския план за икономическо възстановяване, за да се позволи на фонда да реагира по-ефективно в подкрепа на работниците, които са съкратени в резултат от глобализацията. Неговият обхват беше временно разширен, за да се обхванат съкращенията в резултат от въздействието на световната финансова и икономическа криза лица и дейността на фонда да съответства в по-голяма степен на целта за солидарност.

Освен това в момента в Съвета и в Европейския парламент се обсъжда нов механизъм за микрофинансиране. Този инструмент, който ще се управлява съвместно с международни финансови институции, има за цел да подобри достъпа до микрокредити на уязвимите групи хора, което ще им даде възможност да започнат нова собствена търговска дейност, както и на микропредприятията, като така ще се намали безработицата и бедността, които са резултат от сегашната финансова и икономическа криза.

За функционирането на механизма могат да се използват съществуващите структури на ЕСФ, както и мерки за подкрепа по други инициативи на Общността, като например Съвместни европейски ресурси за микро, малки и средни предприятия (JEREMIE) и Съвместно действие за подкрепа на институциите за микрофинансиране (JASMIN). Очаква се, че първоначалната сума от 100 млн. евро, която следва да бъде преразпределена от програма „Прогрес“ съгласно предложението на Комисията, чрез ефекта на лоста може да послужи за набавянето на още 500 млн. евро и по този начин да допринесе за възстановяването на икономиките на отделните държави-членки.

*
* *

Въпрос № 12, внесен от Laima Liucija Andrikiene (H-0389/09)

Относно: Дейността на Европейския съд по правата на човека и нейното отражение в държавите-членки на Съвета на Европа

Европейският съюз е най-важният институционален партньор на Съвета на Европа както на политическо, така и на техническо равнище. Техните общи цели са засилване на общото европейско правно пространство и изграждане на съгласувана система за защита на основните права, като акцентът се поставя върху референтните критерии за правата на човека, принципите на правовата държава и демокрацията на цялата територия на европейския континент. Европейският съд по правата на човека е една от институциите, създадени за изпълнението на тези общи цели, чиято задача по-специално е защитата на човешките права на гражданите на всички държави-членки на Съвета на Европа.

За съжаление, установяват се слабости в работата на Европейския съд по правата на човека. В този съд има около 100 000 висящи дела, като 60 000 от тях идват от Румъния, Украйна, Турция, Русия (само от Русия делата са около 20 000). Освен това, всеки месец се добавят и 2000 висящи въпроса, а периодът за решение по дело в Европейския съд по правата на човека е достигнал 7 години. Поради тази причина на вносителите на жалби, които са били жертва на нарушаване на правата на човека, се налага да чакат почти десет години за съдебно решение. Бавните процедури в Европейския съд по правата на човека създават ситуация, която е в противоречие с правата на вносителите на жалбите на справедлива и навременна присъда. Според оценката на определени експерти положението е критично. Ако в най-близко бъдеще не бъде намерено решение, Европейския съд по правата на човека рискува да се дискредитира.

Каква е оценката на Съвета за това положение? Какви действия възнамерява да предприеме Съветът с цел подобряване/улесняване на работата на Европейския съд по правата на човека? Какви действия в това отношение биха могли да предприемат държавите-членки?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Съветът е наясно с изтъкнатите от уважаемата колега трудности и е особено загрижен за последиците от тази ситуация, която се дължи по-специално на нератифицирането от страна на Русия на Протокол 14 към Европейската конвенция за правата на човека относно ефективността на Европейския съд по правата на човека. Протокол 14, който предвижда опростяване на процедурите на Съда и има за цел да помогне за преодоляване

на изоставането на делата, може да влезе в сила едва след като бъде ратифициран от всички членове на Съвета на Европа.

Европейският съюз редовно повдига въпроса за ратификацията на Протокол 14 на всички нива в рамките на политическия си диалог с Русия. Последните реакции на Русия по отношение на перспективите за ратификация на посочения протокол от руския парламент са по-положителни. Според някои сигнали ратификацията може да стане възможна до края на 2009 г.

Държавите-членки на ЕС продължават да полагат всички усилия, за да помогнат на Съда, включително чрез приемането, като временна мярка, на Протокол № 14 bis и на споразумение за временно прилагане на някои разпоредби от Протокол № 14. Протокол № 14 bis се прилага по отношение на онези държави-членки на Съвета на Европа, които са ратифицирали протокола, а споразумението – по отношение на държавите-членки, които са заявили желание да бъдат обвързани от него. Протокол № 14 bis и споразумението за временно прилагане въвеждат две еднакви процесуални мерки, свързани с броя на съдиите, които разглеждат заявленията и вземат решение относно тяхната допустимост и основателност. Тези мерки вече се съдържат в Протокол № 14 и имат за цел да повишат функционалния капацитет на Съда. Те наистина трябва да помогнат на Съда да посрещне непрекъснато нарастващия брой нови заявления и постоянно увеличаващото се изоставане в разглеждането на делата.

Въпреки това държавите-членки, както и други страни, признават, че е необходимо да се направи повече в това отношение. Затова ЕС приветства конференцията на високо равнище относно бъдещето на Съда, която ще се проведе в Интерлакен през февруари следващата година по време на председателството на Швейцария на Комитета на министрите на Съвета на Европа. ЕС участва активно в подготовката на конференцията и я разглежда като приоритет за Съвета на Европа.

*
* *

Въпрос № 13, внесен от Justas Vincas Paleckis (H-0392/09)

Относно: Ратифициране на Енергийната харта

През 1994 г. Русия подписа, заедно с други 50 страни, Договора за Енергийната харта и свързаните с него документи, но при все това Москва все още не го е ратифицирала. През август Русия официално отказа да ратифицира този договор и принадлежащите към него протоколи относно енергийната ефективност и свързаните с нея екологични аспекти. Беларус и Норвегия също не са ратифицирали Енергийната харта.

От 2000 г. насам ЕС полага напразни усилия, с цел Русия, след като ратифицира хартата, да направи необходимите инвестиции в областта на развитието на енергийната техника, да демонополизира енергоразпределението и да либерализира свързаните с енергийния пазар инвестиции.

На равнището на ЕС неколкратно беше признато значението на Договора за Енергийната харта, както и обстоятелството, че всички подписали го страни трябва да изпълняват своите задължения.

Какви други мерки могат да се вземат според Съвета, за да се гарантира, че тези разпоредби се прилагат на практика?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Председателството би желало да припомни позицията на Общността, според която Русия трябва да ратифицира Договора за енергийната харта без повторни преговори. Тази позиция се повтаря на всяка среща от енергийния диалог ЕС–Русия. ЕС съжалява за решението на Русия да промени позицията си и да се оттегли като страна, подписала Договора за енергийната харта.

Общността е готова да разгледа подходящи начини, по които Русия може да бъде насърчена да участва в процеса на Енергийната харта. За тази цел Общността ще продължи да насърчава прилагането на посочените от уважаемия член на ЕП разпоредби – както и основните принципи на Договора за енергийната харта – в контекста на продължаващите преговори по новото Споразумение за партньорство и сътрудничество (СПС) между ЕС и Русия, както и в рамките на енергийния диалог ЕС–Русия.

Що се отнася до другите страни, които все още не са ратифицирали договора и които се посочват от уважаемия колега, Съветът подчертава, че в конкретния случай с Норвегия членството на страната в Европейското икономическо пространство гарантира, че тя прилага достиженията на правото на Общността в областта на енергетиката.

По отношение на Беларус Съветът припомня, че това е една от страните, участващи в Източното партньорство, в рамките на което се обсъждат посочените от уважаемия колега разпоредби, по-специално в платформата за енергийна сигурност.

*
* *

Въпрос № 14, внесен от Sabine Lösing (H-0394/09)

Относно: Договор от Лисабон, член 41, параграф 3 относно началния фонд

По какъв начин приемането на Договора от Лисабон ще се отрази върху правомощието за бюджетен контрол по отношение на бюджета за въоръжаване (т.нар. начален фонд)? По правило това правомощие принадлежи всъщност на Парламента.

Член 41, параграф 3 от консолидираната версия на Договора позволява гарантирането на бърз достъп до бюджетни кредити на ЕС. Това касае ли текущите бюджетни кредити?

Означава ли това, че след влизането в сила на Договора Съветът с квалифицирано мнозинство ще може да взема решения относно размера и използването на началния фонд и че така Парламентът вече няма да разполага с възможности за бюджетен контрол? (член 41, параграф 3 от Договора за ЕС)

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Член 41, параграф 3 от Договора за Европейския съюз, изменен с Договора от Лисабон, предвижда начален фонд за финансиране на „дейностите по подготовка на мисиите, посочени в член 42, параграф 1 и член 43, които не са за сметка на бюджета на Съюза“. Фондът се набира от вноски на държавите-членки.

Този член предвижда също, че Съветът приема с квалифицирано мнозинство решения, които установяват процедурите за сформирание и финансиране на фонда, по-конкретно отпуснатите на фонда финансови средства, за управление на фонда, както и процедурите на финансовия контрол.

Настоящите бюджетни кредити на ЕС съдържат някои пера, свързани с подготвителни мерки за действия, предприети в рамките на общата външна политика и политиката на сигурност. Въпреки това действащите в момента финансови правила не предвиждат специални разпоредби за бърз достъп до бюджетни кредити.

*
* *

Въпрос № 15, внесен от Anna Hedh (H-0395/09)

Относно: Стокхолмската програма и правата на детето

В предложението на шведското председателство за „многогодишна програма за пространството на свобода, сигурност и правосъдие“ (Стокхолмската програма) не се споменава разработването на стратегия на ЕС за правата на детето, която беше изрично спомената в списъка на приоритетите за насърчаване на правата на гражданите в съобщението на Комисията (СОМ (2009)262. Този приоритет е от основно значение за гарантиране на прилагането на предложения член 2.3.2 и на член 3, параграф 3 от Договора от Лисабон, които гласят, че ЕС насърчава защитата на правата на детето. Съществува ли конкретна причина за неспоменаването на този приоритет и ще обмисли ли Съветът неговото включване, за да гарантира съответното изпълнение на поетите задължения във връзка с правата на детето?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Съветът е съгласен с уважаемата колега, която изтъква значението на насърчаването на правата на детето. Поради това бихме искали да обърнем внимание на уважаемата колега, че „правата на детето“ и стратегията на ЕС за правата на детето наистина са включени в проекта на Многогодишната програма за пространство на свобода, сигурност и правосъдие (Програма от Стокхолм).

Глава 2.3.2. е посветена изцяло на правата на детето и в нея се подчертава, че те засягат всички политики на ЕС. Правата на детето трябва да се вземат под внимание систематично и стратегически и съобщението на Комисията „Към стратегия на ЕС за правата на детето“ (2006 г.) отразява важни съображения в тази насока. Децата в особено уязвимо положение трябва да се ползват със специално внимание, най-вече малолетните лица без настойник в рамките на имиграционната политика, децата, жертви на трафик на хора, сексуална експлоатация и насилие.

Трябва да се подчертае обаче, че посоченото по-горе предложение за многогодишна програма все още е в процес на обсъждане от органите на Съвета и Съветът не може да предопредели неговото окончателно съдържание преди завършване на работата.

*
* *

Въпрос № 16, внесен от Liam Aylward (H-0396/09)

Относно: Новаторски механизми за финансиране

На последното си заседание Съветът заяви, че финансирането на борбата срещу изменението на климата не трябва да пречи на напредъка по отношение на Целите на хилядолетието за развитие (ЦХР). Може ли Съветът да предостави повече подробности относно начина, по който „новаторските механизми за финансиране“ могат да играят роля в подкрепа както на ЦХР, така и на финансирането на борбата срещу изменението на климата?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Изменението на климата се превърна в глобално предизвикателство. Последствията от него вече могат да се видят днес и е необходимо да се предприемат незабавни действия. На срещата на Европейския съвет през октомври държавните и правителствени ръководители определиха позицията на ЕС по отношение на предстоящата конференция в Копенхаген. Европейският съвет отново подчерта решимостта си да играе водеща роля и да допринесе за постигането на цялостно, амбициозно и всеобхватно споразумение. Въпреки че ЕС е готов да поеме своя справедлив дял от отговорността в Копенхаген, сами по себе си действията на ЕС няма да са достатъчни и договореностите относно финансирането ще бъдат основна част от споразумението в Копенхаген. Признава се и необходимостта от разработване на мерки, които позволяват най-добро използване на новите и устойчиви инвестиционни и финансови потоци от различни източници, включително на новаторските форми на финансиране. В по-общ план на срещата на Европейския съвет през октомври беше посочено, че „новаторските форми на финансиране могат да играят роля за осигуряването на предсказуеми финансови потоци за устойчивото развитие, най-вече към най-бедните и най-уязвимите държави“.

Цялата международна общност вече е наясно, че въздействието от изменението на климата създава опасност от регрес в постигането на ЦХР. Ето защо изменението на климата е проблем, който засяга както развитието, така и околната среда. Въпреки че изменението на климата е включено в ЦХР 7, ясно е, че то е взаимно обвързано с други въпроси, засягащи развитието, по-специално с бедността и глада. Следователно преодоляването на негативните последици от изменението на климата ще бъде от полза и с оглед на подобряване на продоволствената сигурност и намаляването на бедността, както се посочва в ЦХР 1.

На срещата на Европейския съвет през октомври ясно беше посочено, че „успоредно с финансирането на борбата с изменението на климата, всички международни участници следва да поемат ангажимент, че това финансиране няма да подкопае или застраши борбата с бедността и постоянния напредък към изпълнение на целите на хилядолетието за развитие“.

По-специално, предприетите дейности в отговор на изменението на климата трябва да бъдат инициирани от отделните страни и да се основават ясно на потребностите, становищата и приоритетите на държавите партньорки. Трябва да се вземат под внимание националните стратегии за устойчиво развитие, стратегиите за намаляване на бедността и свързаните политики и инструменти в областта на изменението на климата (ако има такива).

Развиващите се страни трябва да създадат и прилагат национални стратегии за изменението на климата и да осигурят пълното интегриране на тези стратегии в политиките, плановите и програмите във всички съответни отрасли (например селско стопанство и развитие на селските райони, управление на водните ресурси и т.н.). Разбира се, от гледна точка на донорите те трябва да съответстват на принципите за съгласуваност на политиките за развитие (СПР) и за ефективност на помощта.

Следователно всички държави трябва да поемат ангажимент за подобряване на връзката между изменението на климата и планирането на развитието и да се възползват във възможно най-голяма степен от положителния общ ефект от намаляването на бедността и смекчаването на последиците и адаптирането към изменението на климата.

*
* *

Въпрос № 17, внесен от Jim Higgins (H-0400/09)

Относно: Безработицата в ЕС

Изразява ли Съветът загриженост от изтичането на работни места от ЕС към държави от Далечния Изток, като Китай и Индия? Съществува ли политика за създаване на последователна стратегия, с цел да се изгради по-конкурентоспособна и привлекателна среда за откриване на работни места в ЕС?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Уважаемият колега поставя много навременния въпрос за съгласувана стратегия с цел създаване на по-конкурентна и привлекателна среда за създаване на работни места в ЕС в условията на глобализираната икономика.

Съветът би желал да изтъкне отново своето становище, че отворената световна икономика предлага също възможности за стимулиране на растежа и конкурентоспособността в Европа⁽⁵⁾. В този контекст Съветът би желал да припомни по-специално ангажимента си да провежда вътрешната и външната политика на ЕС по последователен начин, като по този начин допринася за извличането на възможно най-големи ползи и свеждането до минимум на цената на глобализацията⁽⁶⁾.

Член 125 от Договора за създаване на Европейската общност постановява, че държавите-членки и Общността работят за изработването на координирана стратегия за заетостта, и по-специално за развитието на квалифицирана, обучена и адаптивна работна сила, както и на пазари на труда, които да могат да реагират на икономическите промени. За да отговори на това изискване на Договора, от 1997 г. насам Европейският съюз разработва Европейска стратегия за заетост, която през годините се интегрира във все по-голяма степен в другите стратегии на Съюза и която през 2000 г. стана част от Лисабонската стратегия. Важна част от Европейската стратегия за заетост са така наречените Интегрирани насоки, които Съветът изготвя съгласно член 128, параграф 2 от Договора за ЕО и които държавите-членки трябва да вземат под внимание в своите политики за заетост.

Сегашните интегрирани насоки важат до 2010 г. и обхващат аспекти в областта на макроикономиката, микроикономиката и заетостта. Въпреки че общата цел за растеж и заетост е присъща на всички тях, може да се счита, че някои насоки са по-тясно свързани с въпроса за създаването на по-конкурентна и привлекателна среда за откриване на работни места в ЕС, като например насърчаване на растежа и заетостта чрез ориентирано и ефективно разпределение на ресурси, инвестиции в научноизследователска и развойна дейност, улесняване на всички форми на иновации, засилване на конкурентните предимства на промишлената база на ЕС, изграждане на култура на предприемачество, както и създаване на благоприятна среда за малките и средните предприятия (МСП), за функционирането на пазарите на труда, както и за промени в разходите за труд и механизмите за определяне на заплатите.

(5) Вж. например Общи насоки за икономическата политика, ОВ 205, 6.8.2005 г., стр. 28, въведение към насока 13

(6) Вж. заключения на Съвета от 3.3.2003 г. (параграф 4) и заключения на Съвета „Достоен труд за всички“ от 30.11–1.12.2006 г.

Очаква се Комисията да направи съобщение относно бъдещата стратегия.

Специално по отношение на Европейската стратегия за заетостта след 2010 г. се предвижда, че на 30 ноември 2009 г. Съветът ще проведе политическо разисквания „Възстановяване след кризата и подготовка за Лисабонската стратегия след 2010 г.“ За да подготви разискването на Съвета, комитет „Заетост“ вече внесе становище относно Европейската стратегия за заетостта в рамките на Лисабонската програма за периода след 2010 г.⁽⁷⁾ В това становище комитет „Заетост“ счита, че реформите на пазара на труда както по отношение на предлагането, така и на търсенето трябва да стимулират повече и по-добри работни места за всички.

*
* *

Въпрос № 18, внесен от Ryszard Czarnecki (H-0406/09)

Относно: Русия – опасна страна за журналистите

Каква позиция възнамерява да възприеме Съветът по отношение на факта, че според последните доклади на журналистически асоциации Русия е класирана сред най-опасните държави в света за упражняващите въпросната професия, а именно поради множеството убийства и издевателства спрямо журналисти през последните години?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Ангажиментът на ЕС по отношение на правата на човека е добре известен. В своите външни отношения ЕС непрекъснато настоява за необходимостта от пълно зачитане на правата на човека. Председателството много добре разбира загрижеността, която мнозина от членовете на Парламента изпитват по отношение на правата на човека в Русия, и както посочихме при неотдавнашното разискване в тази пленарна зала относно срещата на върха ЕС–Русия, ние напълно споделяме вашето безпокойство. Съветът наистина е запознат с последните доклади на Международната федерация на журналистите и Комитета за защита на журналистите, както и на други международни неправителствени организации, относно опасностите и насилието, пред които са изправени журналистите и защитниците на правата на човека в Русия, и по-специално в Северен Кавказ.

Както председателството вече посочи в Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа (ОССЕ) на 3 септември, ние споделяме оценката, че докато тези престъпления остават неразкрити, в Русия ще продължи да преобладава атмосфера на безнаказаност и извършителите ще имат усещането, че могат да продължат да извършват такива действия. Нападенията срещу журналисти и защитници на правата на човека са особена заплаха за демокрацията, зачитането на правата на човека и принципите на правовата държава.

От името на държавите-членки на Европейския съюз председателството осъди публично и решително нееднократните случаи на заплахи, насилие и убийства на журналисти и защитници на правата на човека в Русия, по-специално в Северен Кавказ, и призова руските органи да проведат бързо и задълбочено разследване на тези случаи и да изправят извършителите на съд.

Европейският съюз често изразява пред Русия както в двустранни разговори, така и на многостранни форуми, своята загриженост по отношение на сигурността на защитниците на правата на човека и атмосферата на безнаказаност. На срещата на върха ЕС–Русия в Стокхолм председателството постави въпроса за своето нарастващо безпокойство по отношение на положението на защитниците на правата на човека в Русия. Неотдавнашните консултации с Русия по въпросите на правата на човека, които се състояха на 4–5 ноември 2009 г. в Стокхолм, се съсредоточиха главно върху свободата на изразяване и положението на защитниците на правата на човека, по-специално в Северен Кавказ. В контекста на политическия диалог ЕС–Русия Европейският съюз поиска информация за разследванията по отделни случаи на убийства на журналисти и на защитници на правата на човека. Европейският съюз ще продължи да следи делата на видни защитници на правата на човека и журналисти в Русия.

Освен това председателството организира няколко срещи с Русия и международни неправителствени организации, за да бъдат разгледани зачестилите в последно време случаи на насилие срещу защитниците на правата на

⁽⁷⁾ Док. 15529/09

човека в Северен Кавказ, и участва в конференция на неправителствени организации в Стокхолм на 27–28 октомври 2009 г., на която бяха изготвени препоръки за действия на ЕС.

Европейският съюз предложи да сътрудничи на Русия по конкретни проекти, за да подобри положението на журналистите и защитниците на правата на човека. Мога да уверя уважаемия колега, че Съветът е решен да продължи дейността си за подобряване на ситуацията с правата на човека в Русия.

*

* *

Въпрос № 19, внесен от Sławomir Witold Nitras (H-0409/09)

Относно: Промяна на стратегията на Европейския съюз за региона на Балтийско море

Бих искал да отправя искане към шведското председателство на Европейския съюз да разгледа възможността за внасяне на промени в стратегията на Европейския съюз за региона на Балтийско море и свързания с нея план за действие. Би ли било възможно да се допусне отклонение от принципа, съгласно който единствено вече осъществяваните и одобрени проекти могат да се ползват от подкрепа, предвид на факта, че въпросният принцип е установен в сътрудничество със заинтересованите от тази стратегия страни? Считам, че водещият проект относно транспортните инфраструктури би трябвало да включва централноевропейския транспортен коридор „CETC-ROUTE 65“, който свързва Скандинавския полуостров през Балтийско море, както и регионите, участващи в инициативата CETC в Полша, Чешка република, Словакия, Унгария и Хърватия, с Адриатическо море.

Предвид горепосоченото, какво е становището на председателството относно включването на централноевропейския транспортен коридор в горепосочения документ? Съветът възнамерява ли да предприеме мерки в това отношение?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) На заседанието си на 26 октомври 2009 г. Съветът прие заключенията относно стратегията на Европейския съюз за региона на Балтийско море. Тази стратегия беше приета на срещата на Европейския съвет на 29–30 октомври, на която бяха одобрени и заключенията на Съвета, и Комисията беше приканена до юни 2011 г. да представи пред Съвета доклад за напредъка по изпълнението на тази стратегия.

В своите заключения Съветът, наред с другото, прикани Комисията да преразгледа стратегията и по целесъобразност да я актуализира редовно, както и да актуализира при необходимост плана за действие, който е част от стратегията.

Планът за действие е „жив“ документ, като проектите ще се отмятат след тяхното успешно изпълнение и ще се развият и добавят нови проекти.

Всички предложения за добавяне на проекти към съществуващия план за действие трябва да бъдат адресирани до Комисията, която ще ги обработва по съответния ред.

В момента Комисията създава група на високо равнище с участието на длъжностни лица от всички държави-членки на ЕС, с които ще се провеждат консултации за промени в стратегията и плана за действие. Освен това участието на заинтересованите страни от всички нива в региона ще бъде гарантирано чрез провеждането на годишен форум. По отношение на посочения проект, към момента председателството няма позиция по този въпрос.

*

* *

Въпрос № 20, внесен от Pat the Cope Gallagher (H-0411/09)

Относно: Близкоизточен мирен процес

Може ли Съветът да предостави актуализирана оценка на състоянието на близкоизточния мирен процес?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Възобновяването на израело-палестинските мирни преговори продължава да е от ключово значение. Съветът настойчиво прикани и двете страни да предприемат незабавни стъпки към възобновяване на мирните преговори, като зачитат предишните споразумения и договорености, и призовава и двете страни да изпълняват задълженията си в съответствие с пътната карта. Съветът смята, че всички участници трябва да допринесат за създаването на благоприятна атмосфера за възобновяване на преговорите и продължава да подкрепя усилията на САЩ в тази посока.

Съветът остава дълбоко загрижен по отношение на дейностите по заселване, разрушаване на къщи и прогонване от домовете в окупираните палестински територии, включително в Източен Йерусалим. Той настойчиво призовава правителството на Израел незабавно да прекрати дейностите по заселване, включително в Източен Йерусалим и включително естественото разрастване на селищата, и да демонтира всички предни постове, построени от март 2001 г. насам. Според Съвета селищата са незаконни съгласно международното право и представляват пречка за мира. Съветът също настойчиво приканва палестинската власт да продължи да полага всички усилия за подобряване на законността и реда.

Европейският съюз остава загрижен по отношение на хуманитарната ситуация в Газа и призовава за незабавното и безусловно отваряне на контролно-пропускателните пунктове по ивицата Газа за потока от хуманитарна помощ, търговски стоки и лица. Трябва да се даде възможност за възстановяване и икономическо съживяване. ЕС призовава онези, които държат отвлечения израелски войник Гилад Шалит, да го освободят без отлагане.

Съветът продължава да насърчава президента Махмуд Абас и изразява подкрепа за посредническите усилия на Египет и Арабската лига. Преодоляването на разногласията сред палестинците би помогнало да се предотврати по-дълбокото разделение между Западния бряг и Газа и да се запазят шансовете за възстановяване на единството в една бъдеща палестинска държава. Съветът призовава всички палестинци да намерят общ език, основан на ненасилието, за да подобрят ситуацията в Газа и организирането на избори.

ЕС настойчиво приканва арабските държави и другите партньори да проявят инициатива както в политическо, така и във финансово отношение, за подпомагане на палестинската власт в съответствие с предписанията на пътната карта. Като подчертава значението на арабската инициатива за мир, ЕС приканва Израел и всички арабски държави да предприемат мерки за изграждане на доверие, за да преодолеят взаимното недоверие и да създадат благоприятна атмосфера за решаване на конфликта.

Решенията на различните конфликти, включително трайно уреждане на конфликтите между Израел и Сирия, както и между Израел и Ливан, трябва да вървят успоредно, като взаимно се подсилват. В това отношение ЕС очаква Сирия и Израел да възобновят мирните преговори.

*
* *

Въпрос № 21, внесен от Antonio Cancian (H-0413/09)

Относно: Поставяне на религиозни символи на обществени места

На 3 ноември 2009 г. Европейският съд по правата на човека уважи вношения от италианско-финландска гражданка иск, с който се настоява за премахване на разпятието от училищата. Подобни случаи са регистрирани в Испания, Германия, Франция и Италия, където през 1988 г. Държавният съвет постанови, че разпятието „не е само символ на християнската религия, но притежава и собствена стойност, извън религиозната специфика“. Съветът има ли предвид, че постановеният от Съда в Страсбург принцип може да постави под въпрос поставянето на обществени места на религиозни и културни символи, включително на европейското знаме, което е вдъхновено от свързаната с Богородица католическа символика?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Уважаемият колега визира решение, постановено от Европейския съд в Страсбург. Съветът не следва да коментира решение, постановено от Европейския съд по правата на човека.

Във връзка с това обаче бих искал да цитирам символичното описание, което Съветът на Европа е дал на европейското знаме:

„На фона на синьото небе на западния свят, звездите представляват народите на Европа, наредени в кръг, символ на единството. Техният брой винаги ще остане дванадесет, символ на пълнотата и съвършенството, така както дванадесетте знака на зодиака представляват цялата вселена, дванадесетте златни звезди символизират всички народи на Европа – включително онези, които все още не могат да участват в изграждането на Европа в единство и мир“.

*
* *

Въпрос № 22, внесен от Mairead McGuinness (H-0415/09)

Относно: Надзор на ЕС върху банковия сектор в Европа

Може ли Съветът да потвърди точно с какви правомощия за надзор разполага сега Европейския съюз по отношение на банковия сектор, как са структурирани тези правомощия и дали Съветът счита, че тази структура функционира? Какви допълнителни правомощия, ако има такива, се считат за необходими от Съвета във връзка с банковия надзор?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Съгласно член 105, параграф 5 от Договора за Европейската общност, на Европейската система на централните банки (ЕСЦБ) е възложена задачата да допринася за гладкото провеждане на следваните от компетентните власти политики, свързани с надзора за благоразумие на кредитните институции. Ако е необходимо на Европейската централна банка да бъдат дадени допълнителни правомощия за надзор, трябва да се прибягне до разрешаващата клауза, залегнала в параграф 6 от същия член. Следователно засега надзорът на банковия сектор по същество остава на държавите-членки.

В този контекст Комитетът на европейските банкови надзорници (КЕБН) консултира Европейската комисия относно въпроси на политиката и регулаторни въпроси, свързани с банковия надзор, и насърчава сътрудничеството и сближаването на надзорните практики в Европейския съюз. Въпреки това нито ЕСЦБ, включително Европейската централна банка (ЕЦБ), нито КЕБН упражняват преки права на надзор на банковия сектор.

През юни 2009 г. Европейският съвет посочи, че финансовата криза недвусмислено показва, че е необходимо да се подобри регулирането и надзора на финансовите институции както в Европа, така и в световен план.

По същия повод Европейският съвет препоръча също да бъде създадена Европейска система за финансов надзор (ЕСФН), съставена от три нови европейски надзорни органа (ЕНО), с цел повишаване на качеството и последователността на националния надзор, укрепване на контрола върху трансграничните групи чрез формиране на надзорни колегии и създаване на единен европейски правилник, приложим към всички финансови институции в единния пазар. Европейският съвет също така постигна съгласие, че „Европейската система за финансов надзор следва да има обвързващи и пропорционални правомощия за вземане на решения по отношение на това дали надзорниците изпълняват задълженията си в съответствие с единен правилник и съответното общностно законодателство и в случай на разногласие между надзорниците в държавата на установяване и в приемащата държава, включително в рамките на надзорните колегии. Европейските надзорни органи трябва също да имат надзорни правомощия върху агенциите за кредитен рейтинг“.

През септември тази година Комисията вече представи пред Съвета и пред Парламента – като част от цялостния законодателен пакет за нови структури на ЕС в областта на финансовия надзор – предложение за създаване на Европейски банков орган.

Целта на предложението, което в момента се разглежда в Парламента и в Съвета, е да бъдат засилени мерките за надзор на банковия сектор в съответствие с препоръките на групата от експерти на високо равнище, под председателството на г-н de Larosière.

Тъй като законодателните предложения са предмет на процедура за съвместно вземане на решение, Съветът ще работи в тясно сътрудничество с Парламента с оглед на това колкото е възможно по-скоро да бъде постигнато съгласие по предложенията на първо четене.

*
* *

Въпрос № 23, внесен от Charalampos Angourakis (H-0420/09)

Относно: Репресивни мерки с оглед на Международната конференция относно изменението на климата

Датските органи, в стремежа си да избегнат всякакви протести срещу провеждането на Международната конференция относно изменението на климата, обмислят нови, още по-строги репресивни мерки, които явно нарушават основни демократични права.

Съгласно предложенията на датското правителство ще бъде възможно задържането на размириците за 12 часа, наказването с лишаване от свобода за 40 дни за възпрепятстване на действията на полицията и налагане на глоба в размер до 1 000 евро за неподчинение и участие в събирания, считани за подозрителни от страна на полицията. Предвижда се също така наказване с лишаване от свобода за 50 дни за нарушаване на обществения ред и повреждане на материални блага. Накрая, предлага се на полицията да бъде предоставено допълнително оборудване като видео камери и оборудване за наблюдение, които ще й помогнат да контролира зони, където според нея има вероятност от инциденти, а също така се обсъжда въпросът за забрана чуждестранни активисти да влязат в Копенхаген и да участват в демонстрациите.

Знае ли Съветът за съществуването на тези или други мерки, имало ли е съгласуване между силите на полицията или други разследващи и наказателни органи на държавите-членки на Европейския съюз и трети държави и какво е участието на общностните органи в планирането и прилагането на тези мерки?

Отговор

Настоящият отговор, който е изготвен от председателството и не е обвързващ нито за Съвета, нито за неговите членове, не беше представен устно във времето за въпроси към Съвета на месечната сесия на Европейския парламент през ноември 2009 г. в Страсбург.

(EN) Съветът не е запознат с предложените от датското правителство мерки, които се споменават от уважаемия колега. Освен това по силата на член 33 от Договора за Европейския съюз (член 72 от Договора за функционирането на Европейския съюз след 1 декември 2009 г.) мерките, свързани с поддържането на законността и обществения ред и опазването на вътрешната сигурност попадат в сферата на националната компетентност на отделните държави-членки. Следователно Съветът поддържа становището, че той няма компетентност да заеме позиция по отношение на евентуалните полицейски мерки, предприети от датското правителство в тази област.

Въпреки това бих искал да припомня, че предвид целта на Европейския съюз да предостави на гражданите високо ниво на защита в пространство на свобода, сигурност и правосъдие чрез разработване на общи действия между държавите-членки в областта на полицейското сътрудничество, през декември 2007 г. Съветът прие препоръка⁽⁸⁾ относно Ръководство за полицейските органи и органите по сигурността относно сътрудничеството по време на големи събития с международно значение. Съветът препоръча държавите-членки, *inter alia*, да засилят сътрудничеството по-специално в областта на практическото сътрудничество и обмяна на информация.

В този смисъл в рамките на срещата на работната група на полицейските началници на 19 октомври 2009 г. Дания поиска подкрепа от държавите членки по отношение на обмяна на информация и разполагането на служители. Такова сътрудничество се практикува редовно от органите на държавите-членки при големи събития. Съветът не участва в планирането и изпълнението на тези мерки.

⁽⁸⁾ Док. 14143/3/07 ENFOPOL 171 от 6 декември 2007 г.

*
* *

ВЪПРОСИ КЪМ КОМИСИЯТА

Въпрос № 32, внесен от Marian Harkin (H-0371/09)

Относно: Мрежата „Enterprise Europe“

Неотдавнашната инициатива на Комисията за насърчаване на предприемаческия дух у жените е отлична възможност за укрепване ролята на жената в обществото и активно включване на повече жени в пазара на труда. В много случаи обаче за новите предприемачи се оказва трудно да получат достъп до финансиране от традиционните финансови институции, особено в настоящия икономически климат – което е сериозна пречка пред потенциалните предприемачи. Какви мерки е предприела Комисията, за да гарантира, че освен насърчаването на жените предприемачи чрез инициативи, като Схемата за посланици на женското предприемачество, в инициативите на Комисията се обръща съответното внимание на практическите изисквания по отношение на създаването на предприятие, като например достъп до финансиране? Освен това, разполага ли Комисията с функционираща система за отчитане, чрез която да се наблюдават възможностите за достъп до финансиране на новите предприемачи?

Отговор

(EN) Подобряването на достъпа до финансиране за малките и средните предприятия (МСП) е от решаващо значение за предприемачеството, конкурентоспособността, иновациите и растежа. Поради тази причина Комисията от години признава значението на достъпа до финансиране, в това число за новите предприемачи.

Важен въпрос в този контекст е подобряването на възможностите за използване на рисков капитал, особено за млади МСП с висок потенциал за растеж.

Необходимо е да се обърне внимание на много пропуски в предлагането – привличане на повече инвестиции във фондове за рисков капитал, насърчаване на повече инвестиции от тези фондове и от т.нар. бизнес ангели, които предлагат различни възможности за изход. От друга страна, някои проблеми, свързани с търсенето, пречат на стопанските субекти да постигнат пълния си потенциал – например готовността на предприемачите да инвестират.

Финансовите инструменти на Рамковата програма за конкурентоспособност и иновации допринасят за преодоляване на проблема с липсата на частни източници на финансиране, по-специално в подготвителния и началния етап на развитие на дейността. През периода 2007–2013 г. са предоставени над 1 млрд. евро и благодарение на ефекта на лоста от това финансиране около 400 000 малки и средни предприятия ще се възползват от кредитиране или инвестиции в собствен капитал, които в противен случай не биха имали възможност да ползват. В рамките на политиката на сближаване на ЕС, инициативата „Съвместни европейски ресурси за микро- и средни предприятия“ (JEREMIE) е насочена към подобряване на достъпа до финансиране за МСП и създаване на нови предприятия. До този момент по JEREMIE са поети около 3,1 млрд. евро от оперативни програми, съфинансирани от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР), като правно задължение за инвестиране в МСП. Европейската инвестиционна банка също увеличи кредитирането към МСП до 30 млрд. евро за периода 2008–2011 г., за да повиши възможностите за достъп до кредитиране на МСП с цел оказване на противодействие на финансовата и икономическа криза.

„Small Business Act“ (SBA) от юни 2008 г. съдържа ключови политики на Комисията за подкрепа на МСП и предприемачи, включително подобряване на достъпа до банкови кредити и ускоряване на реформите. Целта е да се подобри цялостният подход към предприемачеството, да се затвърди принципът „Мисли първо за малките!“ в инициативите и при изготвянето на политиките на Комисията и държавите-членки и да се помогне на МСП да решат останалите проблеми, които спират тяхното развитие.

SBA включва мерки по отношение на готовността за инвестиране на предприемачи, увеличаване на способностите на МСП или предприемачите да разбират въпросите, които пораждаат загриженост в банките, бизнес ангелите или фондовете за рисков капитал, предоставящи външно финансиране. На семинара „Готовност за инвестиране за жени предприемачи“, който се проведе през септември 2009 г., беше идентифициран набор от услуги за подкрепа по отношение на готовността за инвестиране на жените предприемачи в Европа и беше обсъдено как съществуващите схеми на готовност за инвестиране могат да бъдат адаптирани към потребностите на жените предприемачи.

Равенството между мъжете и жените също е специална цел на политиката на сближаване на ЕС. Тя се осъществява посредством двустранен подход:

Със съфинансиране от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) и ЕСФ (Европейски социален фонд) държавите-членки и региони разработват много проекти, насочени към жените, за да стимулират интегрирането им в пазара на труда. Те включват мерки и проекти за улесняване на достъпа до финансиране за жените предприемачи и за стимулиране и финансова подкрепа за техния предприемачески дух и творчески способности.

При планирането на оперативните програми на политиката на сближаване се вземат предвид въздействието върху равенството между половете, както и ефекта върху други специфични целеви групи.

Освен това във връзка с намаляване на административната тежест Комисията работи и за намаляване на разходите и времето, които са необходими за създаването на дружество. През 2006 г. беше определен конкретен срок за създаване на дружество в Европа – една седмица или по-малко. Комисията проследява напредъка и подкрепя държавите-членки в усилията им да постигнат тази цел: през 2007 г. средният срок беше 12 дни, а разходите 485 евро, докато през 2009 г. те са съответно 8 дни и 417 евро.

Комисията продължава да наблюдава отблизо напредъка в политиката за МСП в контекста на Лисабонското партньорство за растеж и работни места.

Тя скоро ще представи доклад за прилагането на SBA.

*
* *

Въпрос № 34, внесен от Georgios Papanikolaou (H-0373/09)

Относно: Свързване на развитието и пазара на труда с имиграционната политика

Икономическото развитие представлява основна цел на ЕС. Постигането на тази цел зависи от множество фактори, сред които е и правилното функциониране на пазара на труда в ЕС. Свързването на въпросите на имиграцията с търсенето на пазара на труда е един от желаните резултати на имиграционната политика на ЕС и нейното постигане може да се превърне в основен лост на развитието. Това свързване може да бъде полезно както за държавите-членки, които са подложени на имиграционен натиск, така и за самите мигранти, които фактически се намират в необлагодетелствано положение по отношение на възможностите за достъп до пазара на труда. Същевременно това свързване може да направи легалната имиграция по-привлекателна и да ограничи явлението нелегална имиграция.

Какви действия е предприела Комисията, за да допринесе в действителност за свързването на потребностите на пазара на труда с потребностите на имиграционната политика?

Какви мерки възнамерява да предприеме в близко бъдеще?

Отговор

(EN) През последното десетилетие значението на трудовата имиграция за наемането на работа в Европа нарасна. През следващите десет години в Съюза ще се наблюдава бързо застаряване и намаляване на работната сила. През периода от 2010 г. до 2020 г. населението на ЕС в трудоспособна възраст, което нарастваше през последното десетилетие, ще започне да се понижава средно с над един милион души годишно. Ако няма приток на имигранти, тези тенденции ще се ускорят драстично. Поради тази причина успешното управление на имиграцията се превръща в ключов момент от структурните реформи, които са необходими, за да се посрещнат предизвикателствата на застаряването на населението и постигането на устойчив икономически растеж.

Въпреки съществения принос на имиграцията за заетостта и растежа, налице са няколко проблема във връзка с управлението на имигрантската работна сила в ЕС. Нивото на заетост на имигрантите, и по-специално на някои категории имигранти с нисък образователен ценз, жените имигранти и пристигналите скоро лица, е под средното. Имиграцията често е свързана с „разхищение на мозъци“, т.е. наемане на квалифицирани работници на работни места, изискващи ниска квалификация. Освен това в сегашната криза в трудовата заетост се наблюдават признаци на нарастване на дискриминацията и ксенофобията.

Тези въпроси ще трябва да бъдат взети под внимание в стратегията за периода след 2010 г. чрез допълване на скорошните политически инициативи на Комисията относно нередовното набиране на работа и правилата за допускане с политически дейности за реализиране на пълния потенциал на трудово-имиграционните потоци за трудовата заетост и растежа. Мерките на ЕС трябва да включват стимули за имигрантите, които да

ги мотивират да приемат работа, и подкрепя за инфраструктурата на пазара на труда, за да се отговори на често специфичните нужди на работниците имигранти. Тези приоритети може да бъдат подкрепени от Европейския социален фонд. Въпреки че фокусът може да е различен в различните държави, специално внимание трябва да се обърне на измерението за равенство между половете и борбата срещу дискриминацията и ксенофобията в ЕС.

*
* *

Въпрос № 35, внесен от Bernd Posselt (H-0374/09)

Относно: Демография

Каква е равнотетката на Комисията по отношение на дейностите в демографската област, по-специално що се отнася до благоприятните условия за семействата и децата, и кои държави-членки заемат челни позиции според изследванията на Комисията? Възложено ли е във връзка с това проучване на възможностите и въздействието от възнаграждение за отглеждане на дете, което ще позволи на единия от родителите да не работи?

Отговор

(EN) Тъй като демографските промени са общо предизвикателство за всички държави-членки на ЕС, Комисията концентрира усилията си върху насърчаването на обща дългосрочна стратегия. В съобщението си от 2006 г. „Демографското бъдеще на Европа – от предизвикателство към възможност“⁽⁹⁾, Комисията определя пет основни политически мерки в отговор на застаряването: (1) демографско обновление, (2) създаване на повече и по-добри работни места, (3) повишаване на производителността, (4) миграция и интеграция и (5) устойчивост на публичните финанси. Тези пет цели на политиката остават актуални и бяха потвърдени в неотдавнашното съобщение „Справяне с последиците от застаряването на населението в ЕС“⁽¹⁰⁾.

Целта на Комисията е да помогне на държавите-членки, които отговарят за прилагането на необходимите политики в отговор на демографските промени, да овладеят последиците от това явление по най-добрия възможен начин, като общата рамка се осигурява от Лисабонската стратегия. Освен това Комисията насърчава провеждането на европейски дебати за демографските промени и предоставя платформа за обмен на опит и взаимно обучение чрез Европейския форум по демографските въпроси, който се провежда на всеки две години, и Европейския демографски доклад⁽¹¹⁾, публикуван отново всеки две години. Нещо повече, през 2007 г. Комисията назначи и консултативна група от правителствени експерти по проблемите на демографията.

Въпреки че семейната политика е от изключителната компетентност на държавите-членки, Комисията може да бъде полезна. Предвид това Комисията подкрепя инициативата за европейско „Сдружение за семействата“, чието начало беше поставено от Европейския съвет през пролетта на 2007 г. Европейското „Сдружение за семействата“ служи като платформа за обмен на знания и добри практики в областта на ориентираните към семейството политики на държавите-членки. Комисията предприе редица инициативи за улесняване на обмена между държавите-членки, като например създаване на интернет портал, организиране на семинари за най-добри практики, създаване на мрежа от академични експерти, публикуване на брошура за това как да се финансират ориентирани към семейството проекти чрез структурните фондове на ЕС и сътрудничество с ОИСР във връзка с базата данни за семействата.

Трудно е да се определи кои са най-ефективните семейни политики в Европа, тъй като държавите-членки преследват различни цели на политиката. В някои държави-членки приоритет е увеличаването на раждаемостта в страната, като на двойките се оказва помощ за осъществяване на плановете им за семейство. В други страни семейният живот се подпомага в рамките на по-мощни проекти за насърчаване на равенството между мъжете и жените. Някои държави считат, че мерките за борба с детската бедност или за намаляване на неравенствата в доходите са най-добрият подход. Информация за постигането на тези различни цели от държавите-членки може да бъде намерена в различните доклади, които Комисията изготвя регулярно (напр. Доклад относно

⁽⁹⁾ COM(2006)571 окончателен

⁽¹⁰⁾ COM(2009)180 окончателен

⁽¹¹⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=611&langId=en>

равенството между жените и мъжете⁽¹²⁾, Съвместен доклад относно социалната закрила и социалното приобщаване⁽¹³⁾, Доклад за социалното положение⁽¹⁴⁾ и Европейски демографски доклад).

И накрая, Комисията информира уважаемия колега, че не е възложила специално проучване относно възможностите и въздействието от „възнаграждение за отглеждане на дете“.

*
* *

Въпрос № 36, внесен от Rodi Kratsa-Tsagaropoulou (H-0390/09)

Относно: Възстановяване на икономиката и подкрепа на заетостта

Основната тема на разговор днес е как ще постигнем възстановяване на икономиката заедно с повишаване на заетостта и намаляване на безработицата.

Въпросът към Европейската комисия е следният: Как е възможно да се съчетаят структурните промени и оздравяването на обществените финанси с една експанзионистична фискална политика, която много хора считат за необходимо условие за увеличаването на заетостта? Счита ли, че за да бъде постигнато повишаване на заетостта в Европа са достатъчни предложените наскоро от нея мерки, каквито са промените в Европейския фонд за приспособяване към глобализацията и новият механизъм за микрофинансиране, или има необходимост от изготвянето на една нова, последователна европейска стратегия за заетостта? Възнамерява ли да вземе нови инициативи в тази сфера или счита, че това е задължение на правителствата на държавите-членки? Как ще бъде обезпечено единството на различните национални политики в сферата на заетостта, без да пострада единният европейски пазар и социалното сближаване на европейско равнище?

Отговор

(EN) В отговор на въздействието на кризата, през месец юни Комисията прие съобщението „Споделен ангажимент за трудова заетост“. В съобщението се определят три основни приоритета за предприемане на действия: запазване на трудовата заетост, създаване на работни места и насърчаване на мобилността; усъвършенстване на уменията, задоволяване на нуждите на пазара на труда; и подобряване на достъпа до работа. Тези три ключови приоритета бяха потвърдени от Европейския съвет през юни. В съобщението също така се предлага да се мобилизират финансовите инструменти на ЕС, за да се подпомогнат усилията за възстановяване от страна на държавите-членки, а именно на европейските структурни фондове и Европейският фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ).

ЕФПГ има за цел да покаже солидарност и да предостави подкрепа за работниците, които са загубили работните си места вследствие от големи структурни промени в моделите на световна търговия или (до края на 2011 г.) в резултат от световната финансова и икономическа криза. С неотдавнашното изменение на регламента за ЕФПГ беше облекчен достъпът на държавите-членки до фонда, както и предоставянето на помощ на по-голям брой работници за по-продължителен период от време.

Освен това Комисията предложи нов инструмент за микрофинансиране, за да предоставя микрокредити и гаранции на хората, които са загубили работата си и имат желание да създадат свое собствено предприятие.

Най-тежкият етап от финансовата криза изглежда вече е зад нас. Показателите сочат, че спадът в БВП се стабилизира, а фондовите пазари се възстановяват. Ситуацията на трудовия пазар обаче остава лоша, като се прогнозира, че нивото на безработицата ще нарасне още повече. Вече започнаха обсъждания на възможните стратегии за оттегляне, които да изведат икономиките в ЕС от рецесията. Особено важно е тези стратегии за оттегляне да се изпълнят по такъв начин и в такъв момент, че да не застрашат възстановяването на трудовите пазари. Със започването на процес на подобряване на икономиката, основният фокус на пазара на труда ще се премести върху това да се гарантира, че кризисните мерки произвеждат действие във връзка с необходимостта от структурни реформи в по-дългосрочен план и не възпрепятстват необходимото реструктуриране. В контекста на настоящите и бъдещите бюджетни ограничения особено важно е да се направи оценка и, ако е необходимо, да се подобри ефективността на мерките, засягащи пазара на труда.

⁽¹²⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=CELEX:52009DC0077:EN:NOT>

⁽¹³⁾ http://ec.europa.eu/employment_social/spsi/joint_reports_en.htm#2009

⁽¹⁴⁾ <http://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=675&langId=en>

Ролята на Комисията е да координира както мерките за възстановяване, така и стратегиите за оттегляне в цяла Европа, тъй като е вероятно много от предприятиите от държавите-членки мерки да имат ефект и извън съответната територия. Структурните реформи, които насърчават растежа чрез повишаване на производителността и по-добро използване на работната сила, ще бъдат от решаващо значение.

Стратегиите за оттегляне в областта на политиките за трудовия пазар трябва изместят фокуса от краткосрочните мерки, които имат за цел да предотвратят съкращаването на още работници, към по-продуктивни структурни мерки. Тази промяна ще има за цел да стимулира растежа и създаването на работни места чрез увеличаване на предлагането на работна сила, улеснявайки положителните преходи на пазара на труда, и да предотврати установяването на дългосрочна безработица.

Стратегиите за оттегляне на държавите-членки ще трябва да бъдат отразени в Лисабонската стратегия и Европейската стратегия за заетост след 2010 г. Необходимостта от структурни реформи ще заема централно място в бъдещата стратегия при отчитане на макроикономическата ситуация във всяка държава-членка. Във връзка с това Комисията подчертава, че настоящата криза наложи оказването на извънредна подкрепа чрез макроикономическите политики, включително бюджетните политики. Условието за ефективността на тази подкрепа обаче е тя да бъде временна. В противен случай очакванията за бъдещи увеличения на данъците ще станат причина за по-високи спестявания. Освен това при липсата на достатъчни фискални маржове, продължаването на експанзионистичните бюджетни политики може да се окаже неустойчиво. Поради това на 20 октомври 2009 г. Съветът постигна съгласие, че съществува необходимост от навременно оттегляне на фискалните стимули. Ако прогнозите на Комисията продължават да сочат, че възстановяването набира сила и има възгледи да продължи самостоятелно, фискалната консолидация във всички държави-членки трябва да започне най-късно през 2011 г. Специфичните особености на ситуацията във всяка страна следва да бъдат взети предвид, като консолидацията в някои страни трябва да започне по-рано.

На 24 ноември 2009 г. Комисията прие документ, в който представи своите първи идеи за насоките на политиката за бъдещата стратегия „ЕС 2020“ и потърси мнението на всички заинтересовани страни. Комисията възнамерява да представи своите предложения за бъдещата стратегия „ЕС 2020“ в началото на 2010 г., в достатъчен срок преди пролетното заседание на Европейския съвет.

*
* *

Въпрос № 37, внесен от Justas Vincas Paleckis (H-0393/09)

Относно: Запазване на работните места в индустриалния сектор

Специалистите твърдят, че най-мрачният етап от рецесията е вече преодолян в Литва. През септември Комисията даде положителна оценка на предприятиите в Литва мерки за икономическо възстановяване. При все това, БВП на страната през третото тримесечие от текущата година отново спадна с 14,3% в сравнение със стойността от същия период през изминалата година. Във връзка с това се счита, че спадът на БВП в Литва ще достигне 20% през тази година. В този смисъл, в Литва не се наблюдават признаци за икономическо стабилизиране, каквито са налице в останалата част на Европа.

Как Комисията би могла да окаже помощ на засегнатите от кризата държави в Европейския съюз, включително на Литва? Какви допълнителни мерки предлага Комисията, за да се запазят и да се създадат работни места в индустриалния и производствения сектор?

Отговор

(EN) Предприемането на ответни мерки срещу кризата, по-специално по отношение на нейните последствия върху заетостта, са преди всичко и най-вече отговорност на държавите-членки. Въпреки това Комисията започна редица инициативи, за да противодейства на въздействието на финансовата и икономическата криза върху пазара на труда след започването на кризата през есента на 2008 г.

През ноември 2008 г. Комисията прие Европейски план за икономическо възстановяване (ЕПИВ). В плана се призовава за координирани действия във всички държави-членки и за „интелигентни“ инвестиции, които трябва да донесат дългосрочни ползи на Съюза. Подчертава се и значението на прилагането на интегрирани политики за гъвкава сигурност, за да се защитят европейските граждани от неблагоприятните ефекти на икономическата криза.

По последни данни спадът в БВП се стабилизира, а фондовите пазари се възстановяват. Положението на трудовия пазар обаче все още е сериозно, като се прогнозира, че безработицата ще продължи да нараства. Поради тази причина държавите-членки и Комисията започнаха да обсъждат възможните стратегии за

оттегляне от кризата, които да изведат икономиките от рецесията. Особено важно е обаче тези стратегии за оттегляне да се изпълнят в такъв момент, че да не застрашат възстановяването на пазарите на труда.

Ролята на Комисията е да координира както мерките за възстановяване, така и стратегиите за оттегляне в цяла Европа, тъй като е вероятно много от предприятиите от държавите-членки мерки да имат ефект и извън съответната територия. Съществуващите краткосрочни мерки трябва да бъдат заменени с нови мерки за овладяване на структурните предизвикателства. Насърчаването на създаването на работни места и запазването на участието на хората в работната сила ще бъде от съществено значение за постигането на тази цел.

ЕПИН подчертава значението на Европейския социален фонд (ЕСФ) за облекчаване на последиците от кризата. ЕС направи важни промени, за се улесни достъпът до ЕСФ, включително:

- продължаване на крайния срок за допустимост за програмите за периода 2000–2006 г. до 30 юни 2009 г., с което беше дадена възможност на държавите-членки да използват неусвоено финансиране в размер на 7 млрд. евро;
- увеличаване на авансовите плащания по програмите за 2007–2013 г., които включват допълнителни 1,76 млрд. евро от ЕСФ за държавите-членки. През 2007–2009 г. на държавите-членки бяха предоставени общо повече от 6,1 млрд. евро под формата на авансови плащания;
- за да започнат програмите на ЕСФ да се прилагат възможно най-бързо, държавите-членки бяха уведомени, че ако липсват възможности за незабавно национално финансиране, ЕСФ ще покрие 100% от разходите за започване на потенциалните проекти, при условие че държавите-членки могат да продължат финансирането към края на програмния период;
- увеличени бяха възможностите за използване на финансирането с фиксирани плащания, което се оказва от полза за много малките проекти, които могат да получат плащане на еднократна сума до 50 000 евро.

През периода 2007–2013 г. Литва трябва да получи 5,9 млрд. евро от структурните фондове, от които 1 млрд. евро ще произхождат директно от ЕСФ. Тази финансова подкрепа трябва да помогне на Литва да се справи с отрицателните последици от кризата и да се подготви за възстановяване.

През юли 2009 г. по искане на литовските органи Комисията измени литовската Оперативна програма за развитие на човешките ресурси към ЕСФ. Националното финансиране беше намалено до минималния размер от 15%, който се изисква съгласно регламентите за структурните фондове, и бяха създадени възможности за предоставяне на финансова подкрепа за създаването на нови предприятия. Тази мярка е от особено значение за Литва, където достъпът до финансиране за стопанските субекти, особено за много малките предприятия, е затруднен.

Освен това Литва кандидатства за финансиране от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (ЕФПГ), за да се бори срещу масовите съкращения. Заявлението относно Alytaus Tekstile беше одобрено от бюджетния орган през 2008 г. Четири други заявления, внесени от Литва, в момента се разглеждат от Комисията.

*
* *

Въпрос № 38, внесен от Liam Aylward (H-0397/09)

Относно: Бедността и Европейският социален фонд (ЕСФ)

Най-уязвимите членове на обществото са засегнати най-тежко от текущата икономическа криза. Какви мерки за понижаване на равнището на бедност в Европейския съюз и по-специално за намаляване на процента на бездомните в държавите-членки предлага Комисията? По какъв начин Комисията ще гарантира, че Европейският социален фонд (ЕСФ) се използва по най-ефективния начин за предприемането на действия за решаване на тези проблеми? С какви показатели разполага Комисията, за да измерва успеха на този фонд в съответните области на политика?

Отговор

(EN) Планирането и изпълнението на ответни мерки срещу кризата, по-специално по отношение на последиците върху заетостта и социалното положение, са преди всичко и най-вече отговорност на държавите-членки. Комисията припомня, че държавите-членки отделят средно 27% от брутният си вътрешен продукт (БВП) за политики за социална закрила. Предвид това ЕС може да играе важна роля, като подпомага държавите-членки

в усилията им да се справят с отрицателните последици от кризата чрез координиране на политиката и мобилизиране на финансовите инструменти на ЕС.

Отвореният метод на координация в сферите на социалната закрила и социалното приобщаване (социален ОМК) подкрепя усилията на държавите-членки чрез дейности за взаимно обучение и свързване в мрежи, разработване на статистически инструменти и показатели, както и подобряване на базата от знания за планиране на политиката. В отговор на настоящата ситуация в рамките на Комитета за социална закрила се организира доброволен обмен на информация за социалното положение и ответни мерки на политиката. Освен това регулярно се публикува актуална информация под формата на съвместни оценки на Комисията и Комитета за социална закрила. Втората съвместна оценка ще бъде представена пред Съвета на министрите на 30 ноември 2009 г.

Настоящата криза изисква бързи стратегии за социално приобщаване, във фокуса на които е осигуряването на достатъчен минимален доход, укрепване на връзките с пазара на труда и достъп до качествени услуги. Комитетът за социална закрила носи отговорността за наблюдението на изпълнението на стратегиите за социално приобщаване в държавите-членки. Освен това, като част от проследяването на напредъка по социалния отворен метод на координация, Комисията е в процес на финализиране на проекта на Съвместния доклад относно социалната закрила и социалното приобщаване за 2010 г., в който основна тема заемат осигуряването на жилищни условия и бездомничеството. В доклада ще бъде предоставена информация за постигнатия до този момент напредък и ще бъдат определени посланията за бъдещата работа относно политиката в тези области.

ЕС признава значението на борбата срещу бедността и социалното изключване и е посветил на тази кауза значителни финансови средства от Европейския социален фонд (ЕСФ). ЕСФ е от полза за онези, които вече страдат от социална изолация, и подкрепя дейности за предотвратяване и намаляване на бедността чрез ранна намеса. Тези мерки включват развитие на умения и знания, повишаване на адаптивността на работниците и борбата с ранното отпадане от училище.

Оперативните програми по ЕСФ бяха определени преди започването на кризата. Държавите-членки обаче имат възможност да поискат съгласието на Комисията за внасяне на изменения в оперативните си програми. Някои държави-членки направиха това, докато други съумяха да използват съществуващите оперативни програми, за да предприемат действия в отговор на отрицателните последици от кризата.

Комисията припомня, че държавите-членки носят пълната отговорност за прилагането на политиките и за постигането на целите на програмите. Оценката на изпълнението на тези цели се извършва в съответствие с насоките, които се съдържат в приложимите към структурните фондове регламенти на Комисията. Например, бенефициерите по ЕСФ може да бъдат разделени в различни групи според тяхната уязвимост, като например мигранти или лица с увреждания, или според статута им на пазара на труда, като дългосрочно безработни или неактивни граждани. Всяка държава-членка може да добавя допълнителни критерии, които отразяват специфичните обстоятелства.

*
* *

Въпрос № 39, внесен от Brian Crowley (H-0403/09)

Относно: Дружеството Dell и Европейският фонд за приспособяване към глобализацията

През септември тази година Комисията обяви, че помощ в размер на 14,8 млн. евро ще бъде предоставена от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията на служителите на Dell, които са били уволнени. В пакета се посочва, че на служителите ще бъде предложено обучение и преквалификация, професионално ориентиране и надбавки за образование. Би ли могла Комисията да коментира по актуалното положение на пакета?

Отговор

(EN) Предложеният принос от Европейския фонд за приспособяване към глобализацията (EGF) към пакета от активни мерки, засягащи пазара на труда, който е предназначен да интегрира повторно съкратените работници от „Dell“ и някои доставчици на дружеството на пазара на труда, в момента се разглежда от бюджетния орган на ЕС. Ако бюджетният орган одобри участието, във възможно най-кратки срокове към Ирландия ще бъде направено плащане.

Междувременно на засегнатите работници вече е предоставена възможност да се възползват от дейностите, които може да се съфинансират от ЕФПГ. Ирландските органи реагираха бързо на обявените от „Dell“

съкращения и изпълниха пакет от мерки за предоставяне на подкрепа на работниците. Разходите, направени по отношение на тези мерки, които започнаха на 3 февруари 2009 г., ще отговарят на условията за съфинансиране от ЕФПГ, ако бюджетният орган на ЕС одобри участието.

*
* *

Въпрос № 40, внесен от Georgios Toussas (H-0423/09)

Относно: Рязко повишаване на безработицата в ЕС

За времето от септември 2008 г. до септември 2009 г. безработицата в 27-те държави-членки на ЕС нарасна с 5.011.000 души, като достигна 22.123.000 безработни, с прогноза за нарастване до 12% през 2010 г. Със своята политика на „гъвкава сигурност“ ЕС и правителствата на държавите-членки прилагат повсеместно гъвкавите трудови правоотношения, т.нар. „трудожи се под наем“. Под маската на „договорите за обучение“ – прословутите стажове – чудовишно се разпростира временната гъвкава и неосигурена трудова дейност, дори и в органите на ЕС (Комисия, Европейски парламент, а също така и в органите на Общността). В Гърция правителството на ПАСОК, под претекст за гарантиране на „равните права“, обяви хиляди уволнения на трудожи се с „договори за обучение – стаж“ в публичния сектор, като остави незасегнат частния сектор.

Как оценява Комисията действията на гръцкото правителство? Каква е нейната позиция по отношение на критичния проблем на гарантиране на правото на пълноценен и стабилен труд, като се има предвид, че нейната политика е в противоречие с предложенията на трудожи се за стабилно и постоянно работно място за всички, за отмяна на всички форми на гъвкава заетост в обществен и честен сектор, за незабавно предоставяне на постоянно работно място на работещите с „договори за обучение“, без предварителни условия и уговорки?

Отговор

(EN) Комисията изтъква, че основната цел на гъвкавата сигурност е да се намери точният баланс между сигурност и гъвкавост, които са задължителни за предоставянето на ефективна подкрепа на работниците и за улесняване на адаптацията на дружествата.

Гъвкавата сигурност обхваща комбинация от мерки, които имат за цел да запазят участието на хората в заетостта и да помогнат на онези, които са загубили работните си места, да се завърнат на пазара на труда. Това става, като се гарантира, че преходът към нова работа протича възможно най-гладко и че самият преход е действие, което подобрява перспективите на работниците.

Общите принципи на гъвкавата сигурност, които бяха приети от държавите-членки през декември 2007 г., подчертават, че достатъчната гъвкавост в договарянето трябва да бъде придружена от сигурни преходи от едно работно място към друго. Гъвкавата сигурност трябва да насърчава по-отворени, бързо реагиращи и приобщаващи пазари на труда и да предотвратява сегментирането на пазара на труда. На лицата без стабилни работни места или в периферията на пазара на труда трябва да бъдат предоставени по-добри възможности, икономически стимули и мерки за подкрепа, за да се улесни достъпът им до работа.

Комисията смята, че гъвкавата сигурност е важен аспект на политиката за пазара на труда, който ще помогне да се посрещнат сегашните икономически и социални предизвикателства. Европейският съвет неотдавна потвърди значението на гъвкавата сигурност за започването на процес на икономическо възстановяване и намаляване на безработицата.

Директива 1999/70/ЕО⁽¹⁵⁾ на Съвета изисква от държавите-членки да установят рамка за предотвратяване на злоупотреби, които произтичат от използването на последователни срочни трудови договори или правоотношения. Гърция се е възползвала от възможността, предвидена в клауза 2, параграф 2 от приложението към тази директива, и е изключила трудовите договори или правоотношенията, сключени в рамките на специална програма за обучение, интеграция и професионално обучение с подкрепата на Организацията за заетост на трудовата сила (ОАЕД), от националното законодателство за транспониране на Директива 1999/70/ЕО на Съвета. Както се посочва в отговора на писмен въпрос P-5452/09, внесен от г-н

⁽¹⁵⁾ Директива 1999/70/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 година относно Рамково споразумение за срочната работа, сключено между Европейската конфедерация на профсъюзите (CES), Съюза на индустриалците в Европейската общност (UNICE) и Европейския център на предприятията с държавно участие (CEEP), ОВ L 175, 10.7.1999 г., стр. 43–48

Tzavela⁽¹⁶⁾, Комисията изпрати писмено искане до гръцките власти, в което се изисква информация и разяснения относно действието на тези схеми. Към днешна дата не е получен отговор.

Комисията отбелязва също, че поддържа контакти с гръцкото министерство на труда по въпроса за стажовете в обществените сектор. Във връзка с това Комисията посочва, че трудовият стаж може да улесни прехода от образование към работа, но също така подчертава, че е необходимо тези схеми да бъдат планирани внимателно, като се проследяват внимателно и се прилагат строги процедури за подбор, за да се гарантира, че въпросната схема подобрява перспективите за заетост на участниците и е от полза за нуждаещите се лица.

*
* *

Въпрос № 41, внесен от Rolandas Paksas (H-0362/09)

Относно: Защитата на околната среда

Възнамерява ли Комисията да извърши нова оценка на състоянието на химическите оръжия, потопени в Балтийско море? Извършва ли се редовен контрол върху начините, по които концентрацията на опасни вещества в Балтийско море оказва въздействие върху организмите в това море, и върху това дали тази концентрация представлява риск за общественото здраве чрез консумацията на риба от Балтийско море?

Отговор

(EN) След края на Втората световна война в Балтийско море бяха потопени около 40 000 тона химически боеприпаси – най-вече в района източно от Борнхолм, югоизточно от Готланд и на юг от Малък Белт. Общността е страна участничка в Хелзинкската комисия (HELCOM)⁽¹⁷⁾, която извършва мониторинг и оценка на потапянето на химическо оръжие в Балтийско море. През 1994 г. HELCOM публикува доклад относно местата, където има потопени химически боеприпаси, както и относно тяхното количество и качество. От страните, участнички в HELCOM, Дания отговаря за извършването на годишно проследяване на броя на инцидентите и за тяхното докладване пред HELCOM. От 1995 г. насам има данни за общо 101 инцидента. Между 1995 г. и 1999 г. средно са били докладвани по 7 инцидента. Броят на докладваните инциденти се е увеличил през следващите години и е бил средно 14 годишно за периода от 2000 г. до 2003 г. От 2004 г. обаче той отново е намалял: през периода 2004–2007 г. са докладвани средно 3 инцидента годишно, а през 2008 г. няма сведения за инциденти. Инцидентите са били свързани с риболовната дейност. Тези промени вероятно се дължат на комбинация от фактори, като например интензитета на риболовната дейност в райони, намиращи се в близост до местата на потапяне на химическите боеприпаси, и препоръките, дадени от HELCOM и местните органи. В морските карти зоните на потапяне са обозначени като замърсени с указание „не се препоръчва заставане на котва и риболов“. Риболовът в тези води обаче не е забранен и промишленият риболов продължава. HELCOM предоставя изчерпателна информация на своя уебсайт⁽¹⁸⁾, включително информация за това какво да се прави в случай на попадане на химически оръжия в мрежите на рибарите.

В допълнение към това се провежда изследователски проект, финансиран от ЕС, „Моделиране на екологични рискове, свързани с потопени в морето химически оръжия“(MERCW). Основната цел на проекта е да се извършат специални научни изследвания и технологични разработки, за да се създаде модел на транспортните пътища и разпространението на токсични вещества в морски седименти и в морската среда вследствие от миграцията. Крайната цел е да бъде направена оценка на екологичната безопасност на екосистемата и въздействието върху здравето на хората от крайбрежните държави, които се намират в близост до местата на потапяне. Първият публичен доклад⁽¹⁹⁾ по проекта MERCW съдържа задълбочен и подробен анализ на различните места на потапяне и е отправна точка за всички други дейности в рамките на проекта. Изследователският проект съставя редовни доклади за своите констатации до HELCOM. Заключениеята към този момент са, че потопеното химическо оръжие създава много малък риск за морската среда, свързан с евентуалното изтичане на токсични вещества от потопените боеприпаси, и няма данни, че то може да създава риск за общественото здраве чрез консумацията на риба.

⁽¹⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

⁽¹⁷⁾ http://www.helcom.fi/Convention/en_GB/convention/

⁽¹⁸⁾ http://www.helcom.fi/environment2/hazsubs/en_GB/chemu/?u4.highlight=dumped%20chemical%20munitions

⁽¹⁹⁾ http://www.fimr.fi/en/tutkimus/muu_tutkimus/mercw/en_GB/news/

Като цяло по рамковите програми за научни изследвания на ЕС⁽²⁰⁾ се финансират много изследователски проекти, които проучват въздействието на химикали върху човешкото здраве. Някои проекти, като например COMPARE⁽²¹⁾ включват изследвания на населението в района на Балтийско море.

На 29 октомври 2009 г. Комисията представи предложение до Европейския парламент и до Съвета за Съвместна научноизследователска програма за Балтийско море (BONUS-169). Инициативата обединява осемте държави-членки на ЕС, които заобикалят Балтийско море, в разработването на политически мотивиран стратегически план за научни изследвания и изпълнението на изцяло интегрирана съвместна научноизследователска програма. През първия етап от съвместната научноизследователска програма ще бъде изготвен стратегически план за научни изследвания. Той ще се основава на резултатите от широките и задълбочени консултации със заинтересовани страни, включително със заинтересовани лица, работещи в областта на други неморски естествени науки или на социално-икономическите науки, както и от други географски райони. Сложните проблеми, свързани с потапянето на боеприпаси в района на Балтийско море, може да бъдат един от обсъжданите въпроси с оглед на финансирането на целеви предложения за научни изследвания през етапа на изпълнение на инициативата.

Основавайки се на извършената до момента работа по наблюдение от страна на HELCOM и в рамките на проекта MERCW, в Стратегията на Европейския съюз за региона на Балтийско море⁽²²⁾ е включен специален пилотен проект, който има за цел „Извършване на оценка на необходимостта от изчистване на замърсени останки и химическо оръжие“. Предвижда се проектът, който ще се координира от Полша, да включва дейности, обхващащи идентифициране на настоящите приоритетни заплахи и установяване на цената и ползите от възможните действия чрез съгласувани програми за научни изследвания. Той ще развие съществуващите знания и дейности по картографиране в Балтийско море.

Освен това Рамковата директива за морска стратегия на ЕС⁽²³⁾ поставя като цел постигането на добро екологично състояние на всички морски води до 2020 г. За да бъде постигната тази цел, всички държави-членки са длъжни да оценяват и осъществяват наблюдение на концентрациите на замърсители, на всички елементи в морските хранителни вериги, на замърсителите в рибата и в други морски хранителни продукти и т.н. По-специално прилагането на Рамковата директива за морска стратегия следва да се основава на сътрудничество и координация между държавите-членки във водосборния басейн на даден морски регион или подрегион, като например Балтийско море, и доколкото е възможно да продължава постигнатото по съществуващите програми и дейности, развивани съгласно международни споразумения като HELCOM. Нивата за добро състояние на околната среда ще трябва да се координират на регионално равнище и да бъдат определени до 2012 г., а до 2014 г. всички държави-членки да са въвели свои програми за мониторинг.

*
* *

Въпрос № 42, внесен от Hans-Peter Martin (H-0376/09)

Относно: Прекратяване на изпълнението на длъжността от страна на новите членове на Комисията

В съответствие с Регламент № 422/67/ЕИО⁽²⁴⁾ членовете на Европейската комисия имат право на добавка за преселване, равна на едномесечна основна заплата при прекратяване изпълнението на длъжността.

В продължение на три години се изплаща месечно обезщетение за преместване. Размерът на това обезщетение зависи от продължителността на периода, през който е изпълнявана длъжността, и варира между 40% и 65% от последната месечна основна заплата.

Тъй като тримата нови членове на Комисията, Алгирдас Шемета, Павел Самецки и Карел де Гухт, вероятно ще изпълняват длъжността си през много кратък период и вече получиха добавка за настаняване, равна на две месечни основни заплати, възниква въпросът дали възнамеряват да поискат и обезщетение за преселване

(20) http://ec.europa.eu/research/environment/themes/projects_en.htm#2;
http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/eur23460_en.pdf;
http://ec.europa.eu/research/endocrine/index_en.html

(21) http://ec.europa.eu/research/environment/pdf/env_health_projects/chemicals/c-compare.pdf

(22) COM(2009)248, 10.06.2009 г.

(23) Директива 2008/56/ЕО, ОВ L 164 от 25.06.2008 г.

(24) ОВ 187, 8.8.1967, стр. 1

при прекратяване на изпълнението на длъжността. Какъв е минималният период, през който трябва да изпълнява длъжността си един член на Комисията, за да получи право на месечното обезщетение за преместване?

И, в случай че условията са изпълнени, обезщетението през целия тригодишен период ли се изплаща?

Отговор

(EN) Комисията не е съгласна с приетото допускане във въпроса, а именно че трима нови членове на Комисията – Алгирдас Шемета, Павел Самецки и Карел де Гухт – вероятно ще изпълняват длъжността си през много кратък период.

Комисията може да отговори на първия въпрос, едва когато някой от тримата посочени членове на Комисията наистина претендира изплащането на надбавката за пренастаняване, след като спре да изпълнява длъжността. Комисията обаче може да потвърди, че надбавката за пренастаняване ще бъде изплатена при заминаване, ако бившият член на Комисията трябва да промени местопребиваването си и няма право на подобна надбавка в новата дейност, която изпълнява.

Що се отнася до втория въпрос, Комисията би желала да подчертае, че съгласно Регламент 422/67/ЕИО за получаването на добавка за настаняване няма установено условие за минимален срок на мандата. Ако мандатът е по-кратък от две години, той/тя ще има право на добавка за настаняване за 3 години. Надбавката за настаняване е предвидена като *quid pro quo* за налагането на ограничения (съгласно член 213 ЕО) относно дейностите, които член на Комисията може да изпълнява непосредствено след напускането на длъжността, и по този начин цели предотвратяването на конфликти на интереси. Задължението за предпазливост по отношение на бъдещите трудови правоотношения се прилага по еднакъв начин, независимо дали членът на Комисията е заемал длъжността в продължение на 3 седмици или 10 години.

*

* *

Въпрос № 43, внесен от Nikolaos Chountis (H-0379/09)

Относно: Вероятна загуба на работни места в гръцките корабостроителници в Скараманга поради изнудване от страна на компанията собственик

Гръцките корабостроителници Hellenic Shipyards SA в Скараманга и германската компания HDW (член на германската група ThyssenKrupp Marine Systems) обяха, че прекратяват договорите, сключени с гръцката държава за построяването на четири подводници и за поддръжката на други три, поради дългове на гръцката държава към компанията собственик в размер на 524 млн. евро. От своя страна гръцкото Министерство на отбраната отказва да заплати сумата и да получи първата подводница поради установени проблеми със стабилността на плавателния съд, като същевременно отбелязва, че гръцката държава вече е заплатила 80% от общата цена за седемте подводници. Тактиката на германската компания се счита за изнудване, тъй като прекратяването на договорите означава по същество прекратяване на дейността на корабостроителниците, което ще доведе до загубата на 2 000 работни места в Скараманга. Въпросите към Европейската комисия са следните: Какви възможности имат държавите-членки за реагиране на безскрупулно преувеличени искания на мултинационални компании, нарушаващи договорни условия и заплашващи със загуба на работни места? Как може тя да спомогне за запазването на тези работни места?

Отговор

(EN) От предоставената информация във въпроса с искане за устен отговор изглежда, че поставеният от уважаемия колега въпрос засяга договор, сключен между гръцката държава и частно дружество, за строителството на четири подводници и за поддръжката на други три.

Поставените от уважаемия колега въпроси засягат изпълнението на договор и по-специално причините за неговото прекратяване от изпълнителя, а не възлагането на въпросната обществена поръчка. Въз основа на ограничената информация, предоставена от уважаемия колега, този въпрос няма отношение към законодателството на Общността, уреждащо обществените поръчки, и като такъв е предмет на националните правила на държавите-членки. Поради това Комисията приканва уважаемия колега да се обърне по този въпрос към компетентните национални органи.

*

* *

Въпрос № 44, внесен от Hans-Peter Martin (H-0380/09)**Относно: Държавна помощ за градинарски дейности в Нидерландия**

С помощта на нидерландския гаранционен фонд „Borgstellingsfond“ предприятията, които се занимават с оранжерийна дейност, могат да получат държавна гаранция за максимум 85% от своите инвестиционни заеми в размер на максимум 2,5 млн. евро. Комисията може ли да разясни въз основа на какви съображения е одобрила тази разпоредба?

Освен горепосочената разпоредба относно заемите, за градинарски дейности са предвидени редица разпоредби за предоставяне на помощи. С оглед на това, Комисията може ли да разясни в каква степен е взела предвид броя и обхвата на предприети вече мерки при оценката на това, дали евентуална нова инициатива би била в съответствие с разпоредбите относно държавната помощ?

Отговор

(EN) Уважаемият колега отправя питане относно становището на Комисията по отношение на гаранциите, предоставени на оранжерийния сектор в Нидерландия.

Нидерландската схема предвижда възможност за предоставяне на държавна помощ от Гаранционния фонд под формата на гаранции за не повече от 80% от гарантирания заем. Максималният размер на гаранцията е 2,5 млн. евро. Гаранциите се предоставят за покриване на заеми, отпуснати за инвестиционни цели в оранжерийния сектор, и от тях могат да се възползват само малки и средни предприятия (МСП).

Тази схема беше одобрена с решение на Комисията от 23 април 2009 г.⁽²⁵⁾ Комисията направи оценка на мярката с оглед на приложимите правила по отношение на държавните помощи както за гаранции, така и за инвестиционна помощ в сектора на селското стопанство, и стигна до заключението, че предложената схема е в съответствие с тези правила.

Що се отнася до субсидиите, които предприятията от сектора на градинарството могат да получат в допълнение към посочените по-горе схеми, Комисията би искала да подчертае, че няма забрана за предоставянето на допълнителни помощи съгласно други съществуващи схеми, при условие че се спазва максималната интензивност, указана в селскостопанските насоки. Нидерландските органи са поели задължението да спазват тези правила, за да се избегне превишаване на пределния приложим интензитет на помощта.

*
* *

Въпрос № 45, внесен от Fiorello Provera H-0382/09)**Относно: Излъчване на телевизионния канал Al-Aqsa от Eutelsat**

Френският доставчик на сателитни услуги Eutelsat продължава да излъчва телевизионния канал Al-Aqsa, въпреки факта, че съдържанието на неговите програми е в пряко нарушение на член 36 от Директива 2007/65/ЕО относно координирането на някои разпоредби, формулирани в действащи закони, подзаконови и административни актове на държавите-членки, отнасящи се до упражняване на телевизионна дейност⁽²⁶⁾. Подобни програми допринасят също за разрастването на радикализацията в Европа, което представлява заплаха за европейската сигурност. Телевизионният канал Al-Aqsa се финансира, контролира и е собственост на Хамас, организация, включена в списъка на ЕС с терористични организации. През декември 2008 г. френският орган за радио и телевизионно излъчване, Висшият съвет по аудиовизия, информира Eutelsat, че съдържанието на телевизионния канал Al-Aqsa е в нарушение на разпоредбите на член 15 от френския закон за съобщенията от 30 септември 1986 г., който забранява всякаква форма на подбуждателство към омраза или насилие, въз основа на расова, религиозна или национална принадлежност. Независимо от съобщението на Висшия съвет по аудиовизия Eutelsat продължава да излъчва канала Al-Aqsa, чиито програми нарушават европейското и френското законодателство в областта на аудиовизията.

Какви са мерките, които Комисията възнамерява да предприеме с оглед преустановяване излъчването на телевизионния канал Al-Aqsa от европейския доставчик на сателитни услуги? Дали Комисията е повдигнала

(25) http://ec.europa.eu/competition/state_aid/register/ii/doc/N-112-2009-WLWL-en-23.04.2009.pdf – ОВ С 190 от 13.8.2009 г.

(26) ОВ L 332, 18.12.2007 г., стр. 27

този въпрос формално пред френските органи и как тя възнамерява да гарантира спазването на европейското законодателство в областта на аудиовизията?

Отговор

(EN) Комисията споделя загрижеността на уважаемия колега по отношение на програмите със съдържание, което подбужда към насилие, попадащи в областта на компетентност на държава-членка. Тя работи в активно и тясно сътрудничество и насърчава сътрудничеството между държавите-членки, за да гарантира пълното прилагане на правото на Общността в тази особено чувствителна област.

Комисията е наясно, че телевизия Al-Aqsa се излъчва чрез Atlantic Bird 4, който е част от френския сателитен оператор Eutelsat. Услугите на Atlantic Bird 4 са достъпни най-вече в страните от Близкия изток. В рамките на Европейския съюз само гражданите на ЕС в Южна Италия, Кипър, Малта и Гърция имат възможност за достъп до канала със стандартно оборудване. В други държави от ЕС за приемането на предаванията на телевизия Al-Aqsa е необходима спътникова антена с по-голям диаметър. Трябва да се отбележи също, че по момента Комисията не е получила официално оплакване във връзка с програми, излъчвани от телевизия Al-Aqsa.

Въпреки че член 22а от Директива 89/552/ЕИО забранява предаванията, които подбуждат към омраза на основата на раса, пол, религия или националност, правото на свобода на изразяване на мнение е крайъгълен камък на демократичното и плуралистично общество. Понякога много тънка граница дели свободата на изразяване от подбуждането към омраза. Във връзка с това пълната забрана на телевизионен канал е много радикална мярка и трябва да остане изключение.

Комисията изпрати официално писмо до френския орган за радиотелевизионно разпръскване Conseil Supérieur de l'Audiovisuel (CSA) относно телевизия Al-Aqsa през септември 2008 г. След това разследване и като взе предвид намерението на телевизия Al-Aqsa да покрие всички страни от Европейския съюз чрез Eurobird 9, европейски телекомуникационен спътник, опериран от Eutelsat, през декември 2008 г. CSA издаде предупреждение (mise en garde) срещу Eutelsat. Вследствие от това CSA предприе мерки, за да гарантира, че целевата аудитория на телевизия Al-Aqsa няма да обхване целия Европейски съюз. На 23 октомври 2009 г. Комисията изпрати писмо до френските органи, с което изиска да бъде проследено изпълнението на решението на CSA.

По принцип Комисията, като пазител на Договора, може да започва процедури за нарушение срещу държави-членки, ако прецени, че въпросната държава-членка не съблюдава правото на Общността. По отношение на действията на Франция спрямо телевизия Al-Aqsa Комисията може да се възползва от тази възможност в зависимост от отговора на споменатото по-горе писмо.

Освен това Комисията редовно повдига въпроса за предаванията на телевизия Al-Aqsa, както и на други радио-и телевизионни оператори в рамките на политическия диалог със съответните страни, независимо дали това е държавата на произход на тези оператори, държавата, където се генерира сателитният uplink сигнал или страната, чийто спътников капацитет се използва за тези предавания.

*
* *

Въпрос № 46, внесен от Martin Ehrenhauser (H-0385/09)

Относно: Финансиране при втория референдум в Ирландия

Съвместимо ли е според Европейската комисия, съгласно действащото ирландско и европейско право, да се провеждат информационни дейности при референдум?

Имаше ли уравновесеност на аргументите „за“ и „против“ ратифицирането на Договора от Лисабон при информационните дейности, финансирани от Комисията на ЕС (напр. брошури)?

Какви критични аргументи към Договора от Лисабон бяха приведени?

Отговор

(EN) Ролята на Европейската комисия е да подпомага провеждането на информиран дебат за Европейския съюз, като предоставя на гражданите реална, точна и ясна информация. Това включва информацията за новия Договор от Лисабон, който беше подписан от всички държави-членки и подкрепен от Европейския парламент.

Комисията предостави информация за Договора от Лисабон на уебсайта Еуропа (http://europa.eu/lisbon_treaty/index_en.htm), включително въпроси и отговори и консолидирания текст на новия договор. Освен това Комисията изготви за гражданите резюме на новия договор под заглавие „Вашият пътеводител из Лисабонския договор“, в което промените съгласно Договора от Лисабон са обяснени на популярен език и подкрепено с факти. Пътеводителят е публикация, насочена към гражданите на всички държави-членки, и е на разположение на всичките 23 официални езика на Европейския съюз.

Наличието на значителен недостиг на информация за ЕС в Ирландия пролича от резултатите на проучванията и от заключенията, направени в доклада от ноември 2008 г. на подкомисията на ирландския парламент (Oireachtas) относно бъдещето на Ирландия в Европейския съюз.

В отговор на потребността от фактическа информация за ЕС през януари 2009 г. Европейският парламент и Европейската комисия подписаха с ирландското правителство тригодишен Меморандум за разбирателство, озаглавен „Да общуваме на тема Европа в партньорство“.

В рамките на този меморандум и в тясно сътрудничество с ирландското правителство и Службата на Европейския парламент в Ирландия бяха предприети множество дейности с цел да се насърчи по-добрата осведоменост на обществеността в Ирландия по отношение на ЕС.

Комисията организира дейности, като например единадесет публични дискусии за ЕС в цяла Ирландия, национална рекламна инициатива, показваща какво ЕС прави за потребителите, конкурс за есе за средните училища и интернет дейности, както и нов интерактивен уебсайт и интернет социална мрежа. В рамките на инициатива под надслов „Отново в училище“, в която служители, работещи за европейските институции, се върнаха в гимназиите, където са учили по-рано, около 87 служители от Ирландия посетиха 101 училища в 24 района.

Комисията също така организира съвместно с ирландското министерство на външните работи редица информационни сесии, озаглавени „Фактите за Договора от Лисабон“, насочени към заинтересовани организации, в това число неправителствени организации (НПО) и регионални органи. През 2009 г. се проведеха и шест изслушвания, организирани съвместно с основни женски организации.

*
* *

Въпрос № 47, внесен от Frank Vanhecke (H-0386/09)

Относно: Регламент относно гражданската инициатива

В своята резолюция от 7 май 2009 г. Европейският парламент отправя искане до Комисията да внесе незабавно след влизане в сила на Договора от Лисабон предложение за регламент за гражданската инициатива (P6_TA(2009)0389).

Изготвила ли е Комисията проект на предложение? Възнамерява ли Комисията да внесе предложение за регламент скоро след влизането в сила на Договора от Лисабон? Ще се придържа ли тя към насоките, посочени в доклада на Европейския парламент по този въпрос?

Отговор

(EN) Комисията приветства въвеждането на гражданската инициатива, която ще осигури повече възможности да бъде чул гласът на гражданите на Европейския съюз, ще даде ново измерение на европейската демокрация и ще допълни набора от права, свързани с гражданството на Съюза.

Комисията е убедена, че европейските граждани трябва да се възползват от Европейската гражданска инициатива възможно най-скоро след влизането в сила на Договора от Лисабон. За тази цел след влизането на Договора в сила Комисията ще представи предложение за регламент на основание член 24 от Договора за функционирането на Европейския съюз. Амбицията на Комисията ще бъде регламентът да може да бъде приет преди края на първата година след влизането в сила на Договора и тя вярва, че Европейският парламент и Съветът ще се присъединят към тази цел.

Предвид значението на бъдещото предложение за гражданите, организираното гражданско общество, заинтересованите страни и държавни органи в държавите-членки гражданите и всички заинтересовани страни трябва да имат възможност да изразят своите виждания за това как трябва да работи гражданската инициатива.

Поради тази причина на 11 ноември Комисията прие Зелена книга⁽²⁷⁾, за да поиска мненията на всички заинтересовани страни по ключови въпроси, които ще оформят бъдещия регламент. Комисията се надява, че консултацията ще насърчат различни отговори. Резултатите от това допитване ще послужат като основа за изготвянето на предложението на Комисията.

Комисията силно приветства приетата през май 2009 г. резолюция на Парламента относно гражданската инициатива като ценен принос към този дебат и споделя повечето от направените в нея предложения.

*
* *

Въпрос № 48, внесен от John Bufton (H-0387/09)

Относно: Регламент за въвеждане на електронна идентификация на животни (ЕО) № 1560/2007

Във връзка с въвеждането на задължителна електронна идентификация на животни на 31 декември 2009 г. съгласно Регламент (ЕО) № 1560/2007⁽²⁸⁾ ще разгледа ли Комисията възможността за отлагане на въвеждането на задължителната електронна идентификация въз основа на това, че оборудването, използвано за сканиране/четене на марките, не е прецизно, което ще създаде сериозни проблеми на селскостопанските производители?

Въз основа на това, може ли Комисията да въведе тази система само на доброволни начала от 31 декември 2009 г.?

Отговор

(EN) Причината за приемането на настоящите правила на Общността относно индивидуалната идентификация и проследяемост на овцете и козите беше шапната криза в Обединеното кралство през 2001 г. и изготвените след нея доклади на Парламента, Сметната палата и така нареченият „Доклад Anderson“ на камарата на общините на Обединеното кралство, в който се посочва, че съществуващата „партидна“ система за идентификация и проследяване е ненадеждна. По това време ключови заинтересовани страни, като Националният съюз на селскостопанските производители (NFU), не само призоваха за въвеждането на индивидуално проследяване и електронна идентификация, но дори и за „предприемане на действия преди останалата част от ЕС“.

Поради тази причина с Регламент (ЕО) № 21/2004 на Съвета беше въведена системата за електронна идентификация на дребните преживни животни, която ще стане задължителна от януари 2010 г.

Доброволната електронна идентификация де факто означава доброволно проследяване. Доброволната система също така означава създаване на условия на неравнопоставеност, тъй като редица държави-членки вече са много напреднали в процеса на въвеждане на електронна идентификация.

Технологията вече е напълно развита и е готова за използване в практическите условия, в които се намират селскостопанските производители.

Нито Парламентът, нито Съветът някога са оспорвали основните разпоредби на регламента.

Комисията обаче улеснява, доколкото може, плавното въвеждане на новата система, за да се намалят разходите и тежестите за операторите, без да се поставят под съмнение принципите на регламента.

*
* *

Въпрос № 49, внесен от Derk Jan Eppink (H-0388/09)

Относно: Забавяне на предложението на Neelie Kroes, член на Комисията, относно възможността страните, ошетени от картели, да предявяват иск за обезщетение

На заседанието на комисията по икономически и парични въпроси (ECON) на 29 септември 2009 г. членът на Комисията Neelie Kroes представи своето предложение за предоставяне на по-голяма правна възможност на страните, ошетени от картели, да предявяват иск за обезщетение. Тя посочи, че предложението е „от голямо

(27) Зелена книга относно Европейска гражданска инициатива, COM(2009)622

(28) ОВ L 340, 22.12.2007 г., стр. 25

значение“ и тя държи на него. Предложението трябваше да бъде представено на колегиума на членовете на Европейската комисия на 7 октомври.

Специалното заседание, предвидено за 2 октомври, петък, беше при все това отменено по искане на кабинета на председателя. Предложението изчезна мистериозно от полезрението.

Защо предложението изчезна от дневния ред на Комисията, след като членът на Комисията Neelie Kroes посочи пред комисията по икономически и парични въпроси, че колегиумът на членовете на Европейската комисия ще вземе бързо решение?

Според всекидневника „Frankfurter Allgemeine Zeitung“ от 20 октомври 2009 г. председателят на комисията по правни въпроси на Европейския парламент, който се явява също така съдружник в германска правна кантора, занимаваща се със случаи, касаещи картели, е оказал натиск върху Комисията, за да забави тя своето решение. Вярно ли е това?

Какво е становището на Комисията относно възможността, посочена в статията на „Frankfurter Allgemeine Zeitung“, за конфликт на интереси, свързан с председателя на комисията по правни въпроси?

Кога може да се очаква въпросното предложение?

Отговор

(EN) Вярно е, че Комисията обмисля законодателни последващи действия след Бялата книга от април 2008 г., както Европейският парламент предложи в резолюцията си от март 2009 г. относно Бялата книга. Към този момент обаче Комисията все още не е взела окончателно решение по този въпрос. Уважаемият колега обаче може да бъде уверен, че Комисията остава изцяло ангажирана със залегналите в Бялата книга цели и предложения.

*
* *

Въпрос № 50, внесен от Jörg Leichtfried (H-0391/09)

Относно: Разрешаване на свръхдългите товарни автомобили (гигалайнери)

През м. септември 2009 г. внесох въпрос с искане за писмен отговор (Е-4313/09) относно поръчаните от Европейската комисия изследвания относно свръхдългите товарни автомобили (гигалайнери). За мое голямо съжаление трябваше да констатирам, че в своя отговор Комисията по никакъв начин не засяга поставените от мен въпроси. Множество неправителствени организации вече изказаха своите съмнения във връзка с резултатите и качеството на изследванията. Даденият от Европейската комисия отговор на вънесения от мен въпрос с искане за писмен отговор също ме кара да изразя съмнения относно качеството на изследванията.

Поради тази причина настоятелно призовавам Комисията да даде конкретен отговор на моя въпрос в рамките на времето за въпроси.

Отговор

(FR) В отговор на този въпрос, който следва писмен въпрос (Е-4313/09), внесен през октомври 2009 г., относно двете проучвания, възложени от Комисията относно евентуалното въздействие от разрешаването на по-дълги и по-тежки товарни автомобили (ППТА) върху вътрешноевропейското движение по пътищата, Комисията би желала да увери уважаемия колега, че даденият от Комисията отговор беше възможно най-точен предвид наличните по това време данни.

Първото изследване, проведено по искане на Комисията от „Transport & Mobility Leuven“ (T&ML) през ноември 2008 г., стигна до общите заключения, че по-широкото използване на ППТА определено ще има положителен ефект върху цялостната ефективност на транспортния сектор в Европа благодарение на очакваните подобрения с оглед на безопасността и екологичните показатели на автомобилния транспорт.

След публикуването на резултатите от проучването обаче те бяха силно критикувани от заинтересовани страни, не само от гледна точка на използваните параметри за еластичността на търсенето на транспортни услуги, но и поради потенциалните последици от по-широкото използване на тези превозни средства върху безопасността на пътищата и модалното разделяне.

Ето защо Комисията прецени, че е необходим по-задълбочен анализ по темата и във връзка с това беше проведено ново изследване от Съвместния изследователски център – Институт за перспективни технологични

проучвания (JRC-IPTS) в Севиля. Въпреки че направените заключения далеч не са толкова явни, както в доклада на T&ML, това ново изследване достигна до извода, че по-широкото използване на ППТА във вътрешноевропейското движение по пътищата ще намали броя на пътуванията, които са необходими към този момент при съществуващия автомобилен парк от по-малки и по-леки превозни средства.

Важно е да се подчертае, че хипотезите все още не са доказани в практиката. Поради това Комисията счита за наложително да се подхожда с благоразумие при формулирането на заключения, които до този момент следваше да бъдат условни и да зависят от резултатите от допълнителните изследвания. Действително проявената от авторите на тези две проучвания предпазливост съответства на предпазливостта в други доклади, изготвени от заинтересовани групи или държави-членки.

За да вземе изцяло предвид различните мнения, отразени във въпроса на уважаемия колега, засягащи теми като еластичността на търсенето, прехвърлянето от един към друг вид транспорт, оценката на нивото на използване на ППТА и влиянието върху разходите за инфраструктура, Комисията вече образува направляваща група, включваща представители на страните, участващи в анализа на тези въпроси. Направляващата група проведе първата си среща в началото на ноември 2009 г. и е в процес на предлагане на поредица от одобрени икономически параметри за друго изследване, което предстои да започне в началото на 2010 г. (и за което се оценяват предложенията, които бяха представените неотдавна пред Комисията).

Комисията би желала да увери уважаемия колега, че поставените въпроси ще бъдат разгледани по-подробно в рамките на новото изследване. И накрая, както вече беше посочено неколkokратно, Комисията ще вземе решение относно необходимостта от изменения в действащото законодателство едва след като разгледа всички последиците от адаптирането на правилата относно теглото и размерите на ППТА, както е предвидено в Директива 96/53/ЕО⁽²⁹⁾.

*
* *

Въпрос № 51, внесен от Frieda Brepoels (H-0398/09)

Относно: Руски вносни сборове

В отговор на въпрос с искане за писмен отговор E-4200/09 от 25 август 2009 г. Комисията призна, че от края на 2008 г. руските органи въведоха цяла поредица протекционистки мерки. Увеличаването на въпросните сборове оказва значително въздействие върху много стоки, изнасяни от ЕС като комбайни, автомобили, мебели и множество селскостопански продукти. Освен това беше допусната злоупотреба с вносните сборове, за да се принудят европейските предприятия да основат съвместни дружества, например създаденото неотдавна съвместно дружество между Case New Holland и руската Kamaz. Следователно ЕС трябва да продължи да настоява за премахването на посочените вносни сборове върху всички тези продукти.

Какви допълнителни действия е предприела Комисията в този контекст?

Какъв резултат беше постигнат в това отношение на срещата на върха ЕС–Русия, състояла се на 18 и 19 ноември 2009 г.

Беше посочено, че руските органи желаят да преразгледат всяко временно увеличение на тарифите. Известен ли е вече окончателният резултат?

Подготвени ли са руските органи да започнат официални консултации в съответствие с член 16 от споразумението ЕС–Русия?

Каква е по-нататъшната стратегия на Комисията в това отношение?

Отговор

(EN) След като даде отговор на писмен въпрос E-4200/09⁽³⁰⁾, внесен от уважаемата колега, Комисията продължи да оказва натиск върху руските органи във връзка с въведените от Русия протекционистки мерки в отговор на световната икономическа криза. Основната причина за загриженост от страна на Комисията е,

⁽²⁹⁾ Директива 96/53/ЕО на Съвета от 25 юли 1996 година относно максимално допустимите размери в националния и международен трафик на някои пътни превозни средства, които се движат на територията на Общността, както и максимално допустимите маси в международния трафик, ОВ L 235 от 17.09.1996 г.

⁽³⁰⁾ <http://www.europarl.europa.eu/QP-WEB/application/home.do?language=EN>

че увеличението на вносните мита се планира да стане постоянно съгласно новата Обща външна тарифа на митническия съюз Русия–Казахстан–Беларус, която следва да влезе в сила от 1 януари 2010 г.

Поради това през последните седмици основният фокус в дейността на Комисията беше поставен върху излагането на въпросите, пораждащи загриженост в ЕС, пред трите членки на митническия съюз и отправяне на искане тези въпроси да бъдат взети предвид при вземането на окончателното решение относно новата Обща външна тарифа от тримата държавни ръководители на 27 ноември 2009 г. Комисията е определила като приоритетно въздействието върху автомобилите и комбайните, както и върху списък от други продукти. Разискванията продължиха и миналата седмица и въпросът беше повдигнат от председателя на Комисията на срещата на високо равнище ЕС–Русия в Стокхолм на 18 ноември 2009 г. Членът на Комисията, отговарящ за търговията, също обсъди въпроса на двустранна среща с руския министър на икономиката Набиулина в кулоарите на срещата на високо равнище.

Въпреки изявлението на президента Медведев на срещата на високо равнище, че настоящите протекционистки мерки са се оказали неефективни, което беше обещаващ знак, стана ясно и че предложената Обща външна тарифа ще влезе в сила без промени от 1 януари 2010 г. Комисията получи само обещанието, че неотдавнашните тарифни увеличения няма да бъдат постоянни и ще бъдат преразгледани след създаването на митническия съюз.

Руските власти все още не са дали съгласието си за провеждането на официални консултации по член 16 от Споразумението за партньорство и сътрудничество между ЕС и Русия въпреки многократните искания на Комисията.

*
* *

Въпрос № 52, внесен от Alfreds Rubiks (H-0399/09)

Относно: Статут на борец от антихитлеристката коалиция на равнище Европейски съюз

В редица държави-членки на Европейския съюз ветераните от Втората световна война, които са се борили срещу нацизма и фашизма, се ползват от специфичен статут на борци от антихитлеристката коалиция.

По какъв начин се предвижда статутът на борец от антихитлеристката коалиция да се прилага за целия Съюз?

Отговор

(FR) Комисията няма компетентност по отношение на статута на бившите бойци. Отговорността за този въпрос принадлежи на държавите-членки.

*
* *

Въпрос № 53, внесен от Ivo Belet (H-0404/09)

Относно: Борбата срещу допинга – информация относно местонахождението

Лишаването на тенисисти от състезателни права за една година, тъй като не са попълнили правилно формуляри, указващи къде могат да бъдат открити, беше смайваща новина в Белгия.

Изискването за предоставяне на информация за местонахождението представлява, така или иначе, радикална мярка по отношение на „невинни“ спортисти и повдига множество въпроси относно възможно нарушаване на неприкосновеността на техния личен живот.

Наказване на спортисти с лишаване от състезателни права за една година, тъй като не са дали точна информация къде могат да бъдат открити, по никакъв начин не съответства на принципа за пропорционалност, тъй като въпросните спортисти изобщо не са прибягвали до употребата на допинг.

Фактът, че Спортният арбитражен съд е единствената инстанция, пред която може да се обжалва, не улеснява спортистите да използват възможността за правна защита.

Каква е оценката на Комисията за тази ситуация предвид наложените санкции по делото Meca–Medina?

Съгласна ли е Комисията, че строгостта на наказанието за нарушаване на изискванията относно уведомяването за местонахождението и процедурата за обжалване следва да са по-добре координирани на европейско и международно равнище?

Ще предприеме ли Комисията мерки в това отношение?

Отговор

(EN) Комисията е изцяло ангажирана с борбата срещу допинга в спорта и подкрепя разработването на ефикасни антидопингови мерки в съответствие с разпоредбите на законодателството на ЕС в областта на основните права и свободи.

Комисията поддържа редовни контакти със съответните институции и организации, по-специално с Европейския парламент, държавите-членки, Съвета на Европа и Световната антидопингова агенция (WADA), при които обсъжда въпроси, свързани с борбата срещу допинга. Въпросът за защитата на личните данни и защитата на правото на неприкосновеност на личния живот на отделните спортисти е една от най-важните и чувствителни теми. Във връзка с това, следвайки приетото през април 2009 г. становище на работната група за защита на лицата при обработване на лични данни по член 29, създадена съгласно Директива 95/46/ЕО за защитата на личните данни, Комисията поиска от WADA да преразгледа съответния международен стандарт за опазване на неприкосновеността на личния живот и лична информация. Впоследствие Световната антидопингова агенция направи съществени изменения в стандарта, за да се съобрази с правото на ЕС. Въпреки това някои въпроси остават в процес на обсъждане, а именно въпросът за пропорционалността по отношение на правилото за местонахождение, особено в светлината на стандартите и практиките на WADA.

В това отношение Комисията признава, че борбата срещу допинга в спорта на най-високо равнище оправдава прилагането на допинг контрол по отношение на елитни спортисти без предупреждение и извън спортни състезания. Въпреки това контролът трябва да остане пропорционален и при изпълнението на действията да се зачитат индивидуалните права на спортистите.

Комисията ще продължи да поддържа тясно сътрудничество със съответните институции и организации, включително с експертна група за борба с допинга и защита на данните към Съвета на Европа. Работата на тази експертна група със сигурност ще допринесе за засилване на диалога с WADA относно насоките за прилагане на правилото за местонахождение, включително по повдигнати от уважаемия колега въпроси, като например правото на защита срещу решения, взети на национално равнище, и пропорционалността на дисциплинарите мерки.

*
* *

Въпрос № 54, внесен от James Nicholson (H-0405/09)

Относно: Стратегия на ЕС срещу организираната престъпност

Скорешното залавяне на 120 милиона цигари в Грийнор Порт (Greenore Port), графство Лаут (Co. Louth), беше описано като най-мощното залавяне на контрабандни стоки в историята на Европейския съюз.

Счита се, че в контрабандната дейност е замесена дисидентска северноирландска терористична група, в съучастие с организирани престъпни групи. Успехът на операцията се дължи на отличното сътрудничество между британската и ирландската полиция, военноморските сили, митническите и данъчните органи.

Във връзка с това ще насърчи ли Комисията други държави, членки на ЕС, да възприемат тази стратегия като модел за по-тясно сътрудничество в рамките на целия Съюз при борбата с контрабандния пренос на цигари и наркотици и организираната престъпност като цяло?

Отговор

(EN) Стоките, задържани при посочения от уважаемия колега случай, действително представляваха най-голямото количество контрабандни цигари, задържани еднократно в ЕС досега и това беше резултат от успешна международна операция с участието на различни агенции, координирана от Службата за приходи на митниците на Ирландия и Европейската служба за борба с измамите (OLAF). Международните аспекти на последващите разследвания също се координират от OLAF.

Конкретният случай ясно показва значението и ползите от близкото международно сътрудничество и Комисията ще продължи да подкрепя и насърчава дейностите, които имат за цел да осигурят синергизъм и мултидисциплинарният подход, предвиждащ участието на различни агенции, в борбата срещу незаконната трансгранична престъпност.

По отношение на цигарите, през последните 14 години OLAF провежда годишна конференция за следователи и персонал на разузнаването, работещи в тютюневия сектор, на която се осъществява обмен на информация

за съществуващи и възникващи заплахи и се заздравяват оперативните връзки между държавите-членки, ключови трети страни и международни организации.

За да се стимулира посоченият от уважаемия колега вид сътрудничество, Общността предоставя финансова подкрепа под формата на безвъзмездна помощ в рамките на програмата на ЕС „Предотвратяване и борба с престъпността“, под управлението на Генерална дирекция „Правосъдие, свобода и сигурност“ на Комисията. Общият бюджет на тази програма, предвиден за 2010 г., е 85,88 млн. евро. Програма „Херкулес II“, управлявана от OLAF, подкрепя проекти за подобряване на защитата на финансовите интереси на Общността и има за цел да засили транснационалното и мултидисциплинарното сътрудничество и създаването на мрежи в държавите-членки, присъединяващите се страни и държавите кандидатки. Контрабандата на цигари е една от целевите области на „Херкулес II“, която разполага с бюджет от 98,5 млн. евро за периода 2007–2013 г.

*
* *

Въпрос № 55, внесен от Ryszard Czarnecki (H-0407/09)

Относно: Дискриминация на полското малцинство в Литва

Какви стъпки възнамерява да предприеме Европейската комисия с цел прекратяване на дискриминацията на полското малцинство в Литва от страна на нейното правителство? През последните месеци настъпи изостряне на практиките, които траят от няколко години, като например: намаляване на броя на полските училища и класове, принудителна литвинизация на фамилните имена, липса на връщане на имотите, национализирани от съветските органи преди няколко десетилетия, (докато литовците в много по-голяма степен се възползват от процеса на реприватизация), забрана за използване на полски названия на местности и улици в заселените с полски малцинства райони, което напълно противоречи на европейските норми, опити за подкопаване на мандатите на народните представители на полското малцинство в литовския парламент – практики, пред които Европейската комисия не може да остане безразлична. Обръщам се с молба Комисията да разгледа този въпрос като твърде спешен и изискващ незабавна намеса.

Отговор

(EN) Зачитането на правата на лицата, които принадлежат към малцинства, включително спазването на правилото за недискриминация, е един от принципите, на които се основава Европейският съюз. Това вече е изрично посочено в член 2 от Договора за Европейския съюз, след направените изменения с Договора от Лисабон, който ще влезе в сила на 1 декември 2009 г. Този член посочва зачитането на правата на лицата, които принадлежат към малцинства, сред ценностите, на които се основава Европейският съюз.

Въпреки това Комисията може да предприема действия само в сферата на компетентност на ЕС, като например в областите, където Директива 2000/43/ЕО⁽³¹⁾ прилага принципа на равно третиране на лицата, независимо от техния расов или етнически произход.

Поставените от уважаемия колега въпроси попадат в рамките на отговорност на държавите-членки, които трябва да гарантират защитата на основните права чрез прилагане на тяхното собствено законодателство и на международните им задължения. Тези въпроси може да бъдат поставени пред съдебните органи в държавите-членки и след изчерпване на възможностите за защита на национално равнище пред Европейския съд по правата на човека.

*
* *

Въпрос № 56, внесен от Laima Liucija Andrikiienė (H-0408/09)

Относно: Третият енергиен пакет и защитата на потребителите на енергия в Европа

Европейският парламент одобри третия законодателен пакет относно пазарите на електроенергия и газ в ЕС през април 2009 г. Една от основните цели на законодателния пакет е да се осигури защита на потребителите на енергия в Европа срещу големите енергийни монополи, като се гарантира разделянето на експлоатацията на газопроводи и енергийни мрежи от дейностите по снабдяване с газ или производство на електроенергия. Кога се очаква третият енергиен пакет да бъде изцяло приложен, т.е. всички държави-членки на ЕС да са избрали предпочитания от тях модел на отделяне (измежду пълно отделяне, независим системен оператор

⁽³¹⁾ Директива 2000/43/ЕО на Съвета от 29 юни 2000 година относно прилагане на принципа на равно третиране на лица без разлика на расата или етническия произход, ОВ L 180, 19.07.2000 г.

(ISO) и независим оператор на преносна система (ИТО)) и да са приложили съответните разпоредби? Комисията разполага ли с информация за броя на държавите, членки на ЕС, които са избрали „най-лекия“ модел на отделяне, а именно ИТО? Как възнамерява Комисията да защити интересите на потребителите на енергия в Европа, ако енергийните пазари в различните държави-членки останат в ръцете на големите енергийни монополи?

Отговор

(EN) Директивите от третия енергиен пакет влязоха в сила на 3 септември 2009 г. и трябва да бъдат транспонирани от държавите-членки до 3 март 2011 г. Съдържащите се в тях правила за отделяне трябва да се прилагат от държавите-членки от 3 март 2012 г., а в някои специфични случаи – от 3 март 2013 г.

Съгласно разпоредбите на третия енергиен пакет държавите-членки имат възможност да избират между три модела на отделяне: отделяне на собственика, независим оператор на система (ISO) и независим оператор на преносна система (ИТО). Въпреки че тези три модела за отделяне предвиждат различни степени на структурно отделяне на дейностите по опериране на мрежата и на доставките, всеки от тях трябва реално да доведе до премахване на конфликтите на интереси от всякакъв род между производители, доставчици и системни оператори. На този ранен етап на транспониране Комисията все още няма поглед колко държави-членки ще изберат за отделяне модела независим оператор на преносна система.

За да защити интересите на потребителите срещу неправомерното поведение на пазара на енергийни дружества в държавите-членки, Комисията ще положи всички усилия, за да гарантира, че държавите-членки са приложили и изпълняват правилно и в срок разпоредбите на третия енергиен пакет, като са създали регулаторна рамка, която наистина може да защити интересите на потребителите.

*

* *

Въпрос № 57, внесен от Sławomir Witold Nitras (H-0410/09)

Относно: Нарушения в процедурата за компенсация в корабостроителната промишленост

В съответствие със закона за процедурата за компенсация при икономически субекти с особено значение за полската корабостроителна промишленост министърът на държавната хазна назначи наблюдател на процедурата за компенсация, избран сред одобрените от Европейската комисия кандидати. Задачата на наблюдателя беше да следи протичането на процедурата за компенсация, и по-конкретно, процеса на подготовка и осъществяване на разпродажбата на собствеността, а също така и да представя на Европейската комисия ежемесечни доклади за това наблюдение.

Въпросът ми към Комисията е дали са установени нарушения в процедурата за компенсация и дали наблюдателят е участвал и продължава да участва в тази процедура, а също така дали процедурата се е осъществила в съответствие с Решението на Комисията от 6 ноември 2008 г. относно държавната помощ, предоставена от Полша на корабостроителниците в Шчечин и Гдиня?

Отговор

(EN) Наблюдаващият попечител играе съществена роля за прилагане на решенията на Комисията от 6 ноември 2008 г. относно корабостроителниците в Шчечин и Гдиня⁽³²⁾.

Във всеки завод има по един попечител, чиято роля е да информира Комисията за постигнатия напредък в процеса на продажба на активи, както и за всички евентуални трудности. За тази цел попечителят представя на Комисията месечни доклади за напредъка. Наблюдаващите попечители представят такива месечни доклади от началото на процеса на продажби и до днешна дата продължават да правят това. Участието им в процеса е ограничено до изпълняването на надзорни функции и те не участват активно в провеждането и/или управлението на процеса на продажби.

Наблюдаващите попечители по различни поводи са предоставяли на Комисията ценна информация за процеса, която ѝ е позволявала да разгледа редица технически трудности, поддържайки преки контакти с полските власти.

⁽³²⁾ Вж. прессъобщение IP/08/1642

В решенията на Комисията от 6 ноември 2008 г. се предвижда, че изпълнението на решенията ще завърши до началото на юни 2009 г. След приемането на двете решения корабостроителниците преустановиха извършването на икономическа дейност, която може да бъде възобновена от инвеститорите, които придобият активите на заводите, след завършване на покупката. Като се има предвид, че на сравнително късен етап от процеса на продажби основният купувач не приключи процеса на придобиване на големи части от корабните заводи, първоначалният срок трябваше да бъде удължен значително.

Ролята на Комисията в процеса на продажби е да следи за прилагането на двете решения на Комисията от 6 ноември 2008 г. и на съдържащите се в тях условия. Едва след приключването на процеса на продажби Комисията ще може да приеме окончателно становище по отношение на спазването на тези условия от страна на Полша.

Комисията не е компетентна да реши дали в рамките на процеса на продажба са възникнали нередности съгласно приложимите национални правила.

*
* *

Въпрос № 58, внесен от Antonio Cancian (H-0414/09)

Относно: Поставяне на религиозни символи на обществени места

На 3 ноември 2009 г. Европейският съд по правата на човека уважи вношения от италианско-финландска гражданка иск, с който се настоява за премахване на разпятието от училищата. Подобни случаи са регистрирани в Испания, Германия, Франция и Италия, където през 1988 г. Държавният съвет постанови, че разпятието „не е само символ на християнската религия, но притежава и собствена стойност, извън религиозната специфика“. Комисията има ли предвид, че постановеният от Съда в Страсбург принцип може да постави под въпрос поставянето на обществени места на религиозни и културни символи, включително на европейското знаме, което е вдъхновено от свързаната с Богородица католическа символика?

Отговор

(FR) Комисията би желала да отбележи, че националните закони относно поставянето на религиозни символи на обществени места са част от вътрешната съдебна система.

Комисията също така отбелязва, че Съветът на Европа носи отговорността за прилагането на решенията на Европейския съд по правата на човека.

*
* *

Въпрос № 59, внесен от Mairead McGuinness (H-0416/09)

Относно: Отговорност за продоволственото осигуряване в действащата институционална рамка

Действащата институционална рамка предвижда въпросът за глобалното продоволствено осигуряване да попада в обхвата на правомощията на няколко членове на Комисията. Може ли Комисията да потвърди кога за последен път е обсъждана темата за глобалното продоволствено осигуряване по време на заседание на нейния колегиум; какъв е бил дневният ред за обсъждане; какъв е бил резултатът от разговорите?

Счита ли Комисията, че въпросът за бъдещото глобално продоволствено осигуряване е такъв, който изисква цялостен подход при провеждането на политиката, и ако това е така, какви предложения ще представи тя, за да осигури по-стратегически подход на равнище ЕС?

Отговор

(EN) Тъй като продоволственото осигуряване е многоаспектен въпрос, отговарянето на това предизвикателство изисква координирано използване на приноса на различни политики и инструменти. Освен специфичните за отделните сектори дейности, които се извършват от различните членове на Комисията, колегиумът на членовете на Комисията редовно оценява ситуацията с продоволственото осигуряване в световен мащаб и по-специално след увеличенията на цените на селскостопанските стоки през 2008 г.

Колегиумът на членовете на Комисията засегна въпроси в областта на продоволственото осигуряване при приемането на съобщението „Справяне с предизвикателствата на нарастващите цени на хранителните стоки – Насоки за действия на ЕС“ през 2008 г. В съобщението се определя програмата за последващите действия на Комисията в различни области в рамките на ЕС и на световно равнище.

През юли 2008 г. Комисията участва в организираната от френското председателство конференция на високо равнище в Европейския парламент („Кой ще осигури прехраната на света?“). По-късно през юли колегиумът имаше възможност да се върне на въпроса за продоволственото осигуряване при обсъждането на резултатите от срещата на високо равнище на лидерите на Г-8 в Хокайдо Тояко. В този контекст беше разгледан въпросът за Инструмента за прехрана на ЕС и приносът му за насърчаване на производството на селскостопанска продукция в развиващите се страни.

В по-скорошен план напредъкът в глобалните усилия за борба с несигурността в осигуряването на храни беше обсъден от колегиума на заседанието на 14 юли 2009 г. по време на дебата относно резултатите от срещата на високо равнище на Г-8 в Акуила на 8–10 юли. По този повод председателят Барозу подчерта важността на прехода от концепцията за хранителни помощи към концепция за подпомагане за снабдяване с храни и значителния финансов и идеен принос на ЕС, като приветства създадения импулс на срещата на високо равнище на Г-8.

На 26 септември 2009 г. Комисията беше един от основните говорители на кръглата маса „Партньорство за продоволствена сигурност“, организирана от генералния секретар на Организацията на обединените нации (ООН) Бан Ки Мун и държавния секретар на САЩ Хилари Клинтън. По време на събитието, организирано в кулоарите на Общото събрание на ООН, Комисията потвърди принципите и обещанията, които бяха договорени на срещата на високо равнище на Г-8 в Акуила през юли.

Миналата седмица председателят на Комисията, членът на Комисията, отговарящ за земеделието, и членът на Комисията, отговарящ за развитието и хуманитарната помощ, участваха в световната среща на високо равнище, организирана от Организацията по прехрана и земеделие (ФАО) в Рим, потвърждавайки отново значението, което Комисията отдава на продоволствената сигурност в световен мащаб по време на международни форуми. ФАО приветства създаването на инструмента за прехрана като бърза мярка от страна на ЕС в отговор на продоволствената криза през 2007–2008 г.

Що се отнася до бъдещите стратегически предложения, съвсем наскоро, на 16 ноември 2009 г., Комисията започна широки интернет консултации относно документ за ключовите въпроси, за да събере информация за ориентацията и възгледите на съответните заинтересовани страни по отношение на предложената обосновка, обхват, стратегически цели, подход и прилагане на ревизираната рамка на политиката за продоволствено осигуряване на ЕС (<http://ec.europa.eu/development/how/consultation/index.cfm?action=viewcons&id=4785&lng=en>). Както показаха разискванията на организираната от ФАО среща на високо равнище в Рим, холистичният подход към продоволственото осигуряване е от критично значение. На равнище ЕС това ще се гарантира чрез процеса на Съгласуваност на политиките за развитие (СПР).

Що се отнася до ситуацията с продоволствената сигурност в самия Съюз, ЕС отговаря на последните предизвикателства чрез процес на реформиране на общата селскостопанска политика (ОСП), който протича през последните 15 години. Особено внимание се обръща на редица политики, като например преход от подпомагане на продукти към подпомагане на производители, като тази подкрепа е обвързана със спазването на основни стандарти за управление на земята, осигуряване на пазарна защитна мрежа чрез интервенции на пазара и укрепване на развитието на селските райони чрез повече ресурси. Тези мерки увеличиха производствения потенциал на европейското селско стопанство при същевременно съблюдаване на необходимото териториално и екологично равновесие в селскостопанския сектор в ЕС. Анализът показва, че очакваното равнище на производителността и конкурентоспособността на земеделските стопанства в ЕС трябва да позволи на селскостопанския отрасъл да отговори на нарастващото търсене на вътрешния пазар.

*

* *

Въпрос № 62, внесен от Anne E. Jensen (H-0419/09)

Относно: Годишни бюджетни кредити за TEN-T

Може ли Комисията да представи разбивка по държави на средствата, разпределени през 2008 г. по реда на Регламент (ЕО) № 2236/95⁽³³⁾?

(33) ОВ L 228, 23.9.1995 г., стр. 1

Отговор

(EN) Съгласно Регламент (ЕО) № 680/2007 (Финансова перспектива за периода 2007–2013 г.), който следва Регламент (ЕО) № 2236/95 (Финансова перспектива за периода 2000–2006 г.), Комисията подкрепи 63 транспортни проекта на обща стойност 185 млн. евро съгласно годишната покана за 2008 г. и многогодишната покана за 2008 г. в областите речни информационни системи, морски магистрали и управление на въздушното движение.

Разпределението на средствата по държави-членки е отразено в таблицата по-долу:

Държава-членка	Общо финансиране за проекти от трансевропейската транспортна мрежа / държава-членка (евро)	за%	Брой проекти
* Европейски съюз	43 603 757	23,5%	14
Белгия	2 339 298	1,3%	2
България	1 200 000	0,6%	1
Чешка република Словакия	и 5 000 000	2,7%	1
Германия	22 168 000	12,0%	5
Гърция	6 715 000	3,6%	2
Испания	30 705 958	16,6%	8
Финландия	17 190 000	9,3%	3
Франция	11 120 000	6,0%	3
Италия	16 574 000	8,9%	6
Люксембург	237 540	0,1%	1
Латвия	820 000	0,4%	1
Нидерландия	3 564 000	1,9%	2
Полша	2 947 500	1,6%	3
Португалия	2 160 000	1,2%	1
Швеция	15 688 000	8,5%	5
Словения	700 000	0,4%	2
Словакия	1 055 383	0,6%	2
Обединено кралство	1 580 000	0,9%	1
ОБЩО	185 368 436	100%	63

* проекти с участието на няколко държави-членки: Австрия, Дания, Белгия, България, Кипър, Чешка република, Словакия, Германия, Естония, Гърция, Финландия, Франция, Унгария, Италия, Латвия, Малта, Нидерландия, Полша, Румъния, Швеция, Словения, Словакия, Обединено кралство.

*

* *

Въпрос № 63, внесен от Charalampos Angourakis (H-0421/09)**Относно: Опасности за околната среда поради кариерни дейности**

На територията на община Вианос, област Ираклион, функционира кариера, която нарушава разпоредбите относно безопасните разстояния от населени райони, относно рисковете за живота и здравето на работниците, жителите и посетителите на района, както и относно причиняването на изменения в околната среда. Нещо повече, при одобряването на оценката на въздействието върху околната среда не е взето предвид, че районът на кариерата, наречен Ваху, се намира в защитената зона НАТУРА (GR 4310006).

Кариерните дейности имат сериозни отражения върху здравето и безопасността на жителите, както и върху развитието на района и околната среда.

Каква е позицията на Комисията за преодоляване на този сериозен екологичен проблем и последиците му за живота на работниците и жителите на района, както и по-общо за възстановяване на екологичното равновесие на района, което е нарушено поради замърсяването?

Отговор

(EN) Гръцките органи носят отговорността за създаването на гаранции, че функционирането на споменатата от уважаемия колега кариера изпълнява всички изисквания на приложимите национални нормативни актове и законодателството на ЕС.

Що се отнася по-специално до въпросната територия от „Натура 2000“ (Dikti: Omalos Viannou (Symi – Omalos), GR4310006), одобряването и последващата експлоатация на кариерата трябва да се извършват в съответствие с екологичните стойности за територията съгласно разпоредбите на член 6 от Директива 92/43/ЕИО⁽³⁴⁾ (Директива за местообитанията). По-конкретно, в съответствие с член 6, параграф 3 от директивата планове или проекти, които поотделно или във взаимодействие с други планове и проекти могат да оказват значително влияние върху територия от „Натура 2000“, се подлагат на проверка, за да се оцени въздействието им върху територията от гледна точка на целите на съхраняването на тази територия, и може да бъдат одобрени само след като се установи, че няма да имат отрицателно влияние върху съответната територия.

Въз основа на информацията, предоставена от уважаемия колега, а също така и в контекста на писмен въпрос E-4788/09 по същия проблем, Комисията ще осъществи контакти с гръцките органи, за да получи информация за прилагането на посочените по-горе разпоредби.

Следва да се подчертае, че Директива 85/337/ЕИО⁽³⁵⁾ относно оценката на въздействието на някои публични и частни проекти върху околната среда не установява стандарт на Общността относно разстоянието на проекти от населени райони.

По отношение на защитата на здравето и безопасността на работниците в добивните индустрии, това отдавна се признава като специална област на загриженост. В този смисъл набор от законодателни актове на ЕО определят минималните изисквания за защита на работниците. Те може да бъдат намерени в рамкова директива 89/391/ЕИО⁽³⁶⁾, която определя основните разпоредби, важащи за всички работници, за насърчаване подобряването на безопасността и здравето на работниците на работното място. По-конкретни разпоредби може да бъдат намерени в Директива 92/104/ЕИО⁽³⁷⁾, която определя минималните изисквания за подобряване опазването на безопасността и здравето на работниците в отрасли, свързани с рудодобива по открит и подземен способ. Държавите-членки трябва да транспонират тези директиви в своето национално законодателство, а прилагането на националното законодателство е в компетентността на националните компетентни органи.

Що се отнася до въпроса за общественото здраве, компетентността на Европейската общност в тази област е ограничено от разпоредбите на Договора. В областта на компетентност на гръцките власти е да гарантират, че здравето и безопасността на жителите не са изложени на опасност.

(34) ОВ L 206, 22.7.1992 г.

(35) ОВ L 175, 5.7.85, стр. 40. Директивата беше изменена с директиви 97/11/ЕО (ОВ L 73, 14.3.97 г., стр. 5), 2003/35/ЕО (ОВ L 156, 25.6.03 г., стр. 17) и 2009/31/ЕО (ОВ L 140, 5.6.09 г., стр. 114)

(36) ОВ L 183, 29.6.1989 г.

(37) ОВ L 404, 31.12.1992 г.

*
* *

Въпрос № 64, внесен от Iliana Malinova Iotova (H-0424/09)

Относно: Намаляване на общия допустим улов на калкан за България и Румъния за 2010 г.

Предложението за регламент на Съвета за определяне на възможностите за риболов и съответните условия по отношение на определени рибни запаси, приложими в Черно море за 2010 година, номер 14074/09 РЕСН 262, е от изключително значение за риболовния сектор в България и Румъния. Приемането на предложението на ЕК ще повлияе отрицателно на рибарския сектор. Под въпрос е екологичният ефект от проектното намаление на квотите. Становището на всички работни органи до този момент е, че запасите на калкан в Черно море са стабилни.

Въз основа на какви данни Научно-техническият и икономически комитет по рибарство премести калкана от шеста в десета категория?

Взето ли е мнението на подгрупата от специалисти, в която участват български и румънски учени, при изготвяне на окончателното становище?

Защо има такова голямо разминаване между работната група и Научно-техническия и икономически комитет по рибарство?

Има ли екологичен ефект от намаляването на квотата за Черноморския басейн?

Възможно ли е преразглеждане на квотните разпределения през следващата година в резултат на съвместно прилагане на обща методология от България и Румъния?

Отговор

(EN) В своето предложение за възможностите за риболов в Черно море за 2010 г.⁽³⁸⁾ Комисията предложи общият допустим улов (ОДУ) на калкан за Общността да бъде намален с 24% в сравнение с 2009 г. Това намаление е в съответствие с препоръките на Научнотехническият и икономически комитет по рибарство (НТИКР), както и критериите, посочени в съобщението на Комисията относно възможностите за риболов за 2010 г.⁽³⁹⁾

Научни експерти от България, Румъния, Турция и Украйна, участващи в работната група за черноморския регион, недвусмислено посочиха в доклада си до НТИКР от юли 2009 г.⁽⁴⁰⁾, че „настоящото ниво на биомасата на запаса от калкан е много по-ниско в сравнение с историческите стойности. Спадът в изобилието съответства на намалението на УЕУ (улов за единица усилие) и разтоварванията. Цикълът на възпроизводство се е подобрил от 2002 г. и е повлиял положително на SSB⁽⁴¹⁾, но като се има предвид, че при риболовната дейност се улавя голямо количество малък калкан или такъв в незряла възраст, този положителен ефект може да не се запази през следващите години. Смъртността на калкана поради риболова е висока“.

По отношение на становището на уважаемата колега, че е налице „голямо разминаване между работната група и НТИКР“, е правилно да се каже, че НТИКР счита, че „резултатите от последната оценка, извършена по време на заседанието на работната група с участието на НТИКР и подгрупата за преглед на запасите относно правилата за контрол на улова (SGRST) в Брест през юли 2009 г., не са достатъчно надеждни с оглед на използването им като основа за количествени препоръки за управление относно възможностите за риболов за 2010 г.“ Поради това, в съответствие с указанията, дадени в доклада на НТИКР от заседанието през април 2009 г., НТИКР посочва, че експлоатацията на калкан в Черно море следва да бъде запазена на най-ниското възможно ниво, за да се позволи на запасите да се възстановят.

⁽³⁸⁾ Предложение за Регламент на Съвета за определяне на възможностите за риболов и съответните условия по отношение на определени рибни запаси, приложими в Черно море за 2010 година, COM(2009)517 окончателен

⁽³⁹⁾ Съобщение на Комисията „Консултация относно възможностите за риболов през 2010 година“, COM(2009)224 окончателен

⁽⁴⁰⁾ STECF-SGRST-09-02, Брест, Франция, 29 юни – 3 юли 2009 г., Преглед на НТИКР на научното становище за 2010 г., Дял I

⁽⁴¹⁾ Репродуктивна биомаса

Въз основа на това НТИКР препоръча, че ОДУ следва да се намали най-малко с 25% и да се въведат възстановителни мерки, включително намалявания на усилието и въвеждане на по-селективно риболовно оборудване.

На 20 ноември 2009 г. Съветът постигна политическо съгласие относно ОДУ за Черно море за намаляване на ОДУ, приложим за ЕС, за 2010 г. до 96 т. Във връзка с това риболовът на калкан преди 15 февруари 2010 г. не е разрешен. До тази дата България и Румъния ще трябва да представят пред Комисията и цялостни планове за управление и контрол, за да се гарантира устойчивото управление на риболова. Съответните квоти ще бъдат намалени до 38 т, със съответно намаляване на общия допустим улов до 76 т, освен ако тези планове бъдат приети от Комисията. Комисията обаче потвърди и готовността си да сътрудничи активно с органите в тези държави-членки за постигане на целта за устойчив риболов.

*

* *